ΤΕΤΑΡΤΗ 29/11: ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΖΑΝΤΑΡΟΖΝΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αρ. Φύλλου 56

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006

1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Επιθέσεις των κρατικών δολοφόνων στην πορεία για την επέτειο του Πολυτεχνείου, σε Αθήνα και Θεσ/νίκη

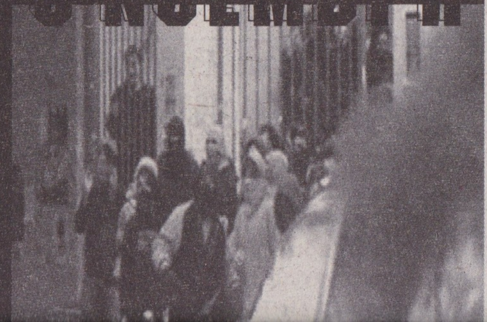
1 ΕΥΡΩ

Επιθέσεις των κρατικών δολοφόνων στην πορεία για την επέτειο του Πολυτεχνείου, σε Αθήνα και Θεσ/νίκη

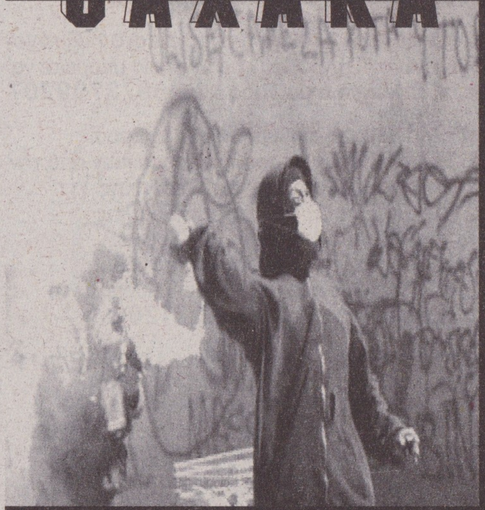

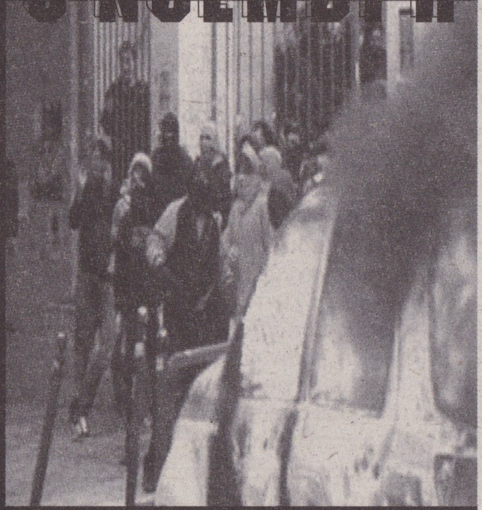

για τήν επέτειο του Πολυτεχνείου, σε Αθήνα και Θεσ/νίκη

οι συγκρουσεις συνεχιζονται

συγκρούσεις στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο

Προτάσεις και Βόμβες

Πρόταση - βόμβα από την κυβέρνηση για αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με ταυτόχρονη μείωση των συντάξεων.

Πρόταση - Βόμβα από τον ΣΕΒ: Στις περιοχές υψηλής ανεργίας θα προσλαμβάνουμε με κατώτερους μισθούς.

Πρόταση - Βόμβα από τον Σύνδεσμο Βιομηχάνων Βορείου Ελλάδος: Εξάμηνη άμισθη μαθητευόμενη εργασία.

Πρόταση - Βόμβα από τον Γιωργάκη για την ανεργία: Θα προσλαμβάνουμε νέους χωρίς ασφάλιση.

Πρόταση - Βόμβα από τον Αρειο Πάγο: Όλες οι απεργίες θα κρίνονται «παράνομες και καταχρηστικές».

Βόμβα από τις Βρυξέλλες: Δέκα τρείς ώρες εργασία με αποδοχές οχτάωρου.

Βόμβα πλειστηριασμών λόγω δανείων, και φυλακίσεων για χρέη.

Δηλώσεις - φωτιά για νέες και βαρύτερες φορολογίες στις πλάτες των «ασθενέστερων οικονομικά τάξεων» για να καλυφθεί το κόστος από την σεισάχθεια στους πεντακοσιομέδιμνους.

Φωτιά στις τιμές των βασικών προϊόντων κατανάλωσης. Φωτιά στα «φτηνά φάρμακα».

Φωτιά στις «εργασιακές σχέσεις». Παρτ-τάιμ δουλεία, «μαύρη» δουλεία, «ορισμένου χρόνου» δουλεία, αιχμάλωτοι του φιρμανιού Παυλόπουλου, αιχμάλωτοι του φιρμανιού της Βάσως Παπανδρέου. Παλιότερα είχαμε τα γραφεία μεταναστεύσεως. Τώρα τα γραφεία «ευρέσεως εργασίας».

Φωτιά στο χωράφι. Αν δεν ξεριζώσετε την παραγωγή σας θα την πάρουμε κοψοχρονιά. Έτσι λέει η Ευρώπη. Ή θα «προσαρμοστείτε» ή θα πεθάνετε. Οι Γερμανοί στην Κατοχή το στάρι «στα ψηλά καμιόνια το φόρτωσαν και πάει». Οι Ευρωκομισάριοι το αφήνουν να σαπίσει για να γίνει εισαγωγή από άλλους ρημαγμένους τόπους σε ακόμα πιο εξευτελιστικές τιμές ώστε να καταλήξει πανάκριβο στους ανθρώπους.

«Καμένη γη» από τους «γνωστούς» - «άγνωστους», που περιστοιχίζονται από χιλιάδες ραβδούχους, θωρακισμένους στρατιώτες, ειδικά τάγματα δολοφόνων και αγέλες γκρίζων λύκων. Περισσότερη εξαθλίωση, περισσότεροι κρανοφόροι, περισσότερες φυλακές, περισσότερη τρομοκρατία στο σύγχρο-

τικά προσχήματα και τους τύπους, αλλά δεν τα χρειάζεται και τόσο γι' αυτό και τα καταπατά συχνά - πυκνά. Οι βουλευτές σκέπτονται να αυξήσουν τις αποδοχές τους (δώστε-μου-για-να-μην-τα-πάρω-μόνος-μου) την ίδια στιγμή που πάνω από ένα εκατομμύριο ανθρώπων δεν μπορούν να αγοράσουν ούτε τα βασικά είδη κατανάλωσης, σύμφωνα με τις επίσημες κρατικές στατιστικές.

Όμως το κράτος είναι στριμωγμένο άσχημα. Ο Λούλης δεν γεννά πια ιδέες, στέρεψε από φαντασία. Ο «μεσαίος χώρος» δεν γοητεύει πια κανέναν. Κανείς δεν είναι πρόθυμος να υποστεί νέες «θυσίες» για την «εξυγίανση της οικονομίας». Κανείς δεν είναι πρόθυμος να υποστεί και άλλη «μεταρρύθμιση» που θα τον αφήσει πιο φτωχό και πιο καταπιεσμένο από πριν. Του κάκου επιστρατεύτηκαν οι πιο αξιοθρήνητοι καραγκιόζηδες για να στελεχώσουν τους υπουργικούς θώκους, του κάκου κοιτά στα μάτια ο Καραμανλής τους απεργούς, μάταια σπαταλά το ταλέντο του ο Πολύδωρας με σκέτς, ποιήματα και δηλώσεις, στους ξυλοκοπημένους.

Σε ένα τέτοιο ρευστό κλίμα η έκρηξη είναι σίγουρα κοντά. Μυρίζει '91, αυτή την φορά όμως η αντιπαράθεση δεν θα πυροδοτηθεί από την σύγκρουση των δύο φατριών που προέκυψε από την Κάθαρση το '89 και το Ειδικό Δικαστήριο. Τώρα η αμφισβήτηση απλώνεται πάνω από όλους τους θεσμούς και μηχανισμούς του κράτους και απλώνεται σαν την φωτιά στα ξερόχορτα. Το κράτος, που αιφνιδιάστηκε από την απρόσμενη έκταση και ένταση των γεγονότων του Ιούνη, πλέον το λαμβάνει σοβαρά υπ' όψη του και αναβάλλει όλες τις προγραμματισμένες μεταρρυθμίσεις προκειμένου να κερδίσει χρόνο.

Το «προσωπικό στοίχημα» (ή διαρκές ατύχημα) του Καραμανλή, η μεταρρύθμιση της παιδείας, κινδυνεύει να μείνει στο ράφι. Σκεπτικισμός και δυσφορία καταλαμβάνει το κυβερνητικό επιτελείο που είναι υποχρεωμένο να θυσιάσει κάποιες από τις επιλογές του προκειμένου να ξεκινήσει την προεκλογική του εκστρατεία χωρίς άλλες απώλειες. Το πρωτοφανές είναι ότι τις αλλαγές και λύσεις και μεταρρυθμίσεις δεν εισηγείται πλέον η κυβέρνηση αλλά η λεγόμενη αντιπολίτευση του Πασόκ, όπως την περίπτωση της αναθεώρησης του άρθρου 16 για τα πανεπιστήμια, τόσο με την αναβολή της συζήτησης για την Γενάρη όσο και με την ένθερμη υποστήριξη την πρότασης. Μια άνευ προηγουμένου σύμπλευση, που όμως, θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια και πάλι σε ναυάγιο μέσα στο ταραχώδες κοινωνικό πεδίο.

Είναι η πρώτη φορά μετά από χρόνια που το κράτος αναγκάζεται να παραμείνει στάσιμο. Κάθε καθυστέρηση στην διαδικασία εκσυγχρονισμού του μπορεί πλέον να αποβεί μοιραία στην συνολική εξέλιξη του και αυτό το γνωρίζουν καλά οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ. Το γνωρίζουν όμως καλά και οι αγωνιζόμενοι και δεν πρόκειται

Τα σκιάχτρα της εξουσίας απλώθηκαν και πάλι στους δρόμους της Αθήνας τις μέρες του Νοέμβρη. Στόχος τους να τρομοκρατήσουν, να καταστείλουν.

Οι λόγοι είναι προφανείς. Τα μηνύματα από τον κοινωνικό χώρο προκαλούν συνεχή ανησυχία και οδηγούν σε σπασμωδικές κινήσεις τους κρατούντες. Παρ' όλες τις προσπάθειες που κάνουν ώστε να πετύχουν την κοινωνική ησυχία, που μεταφράζεται σε μια παρατεταμένη ανακωχή, φαίνεται πως το «ποθητό» αποτέλεσμα δεν έρχεται. Οι κόποι των διαμεσολαβητών, οι διακεκομμένες κινητοποιήσεις και η αποσύνδεση των δυνατοτήτων (όσων θέλουν να οξύνουν την κοινωνική δράση ενάντια στις κρατικές επιλογές) από τους τεχνικούς της εξουσίας δεν βοηθούν ώστε ο ορίζοντας να γίνει ξεκάθαρος για τους σχεδιασμούς των κρατιστών. Οι κινητοποιήσεις δασκάλων και μαθητών (τόσο αυτή στις 3 του Νοέμβρη αλλά και όσες προηγήθηκαν), παρά το ότι «έληξαν» πριν τις «κρίσιμες ημερομηνίες», έδειξαν, γι' άλλη μια φορά, πως το ανυπότακτο και συγκρουσιακό πνεύμα εξακολουθεί να επιτίθεται στο κράτος και τους σχεδιασμούς του.

Αυτός είναι και ο λόγος που μπαίνουν σε εφαρμογή κάθε είδους τεχνικές καταστολής των αγωνιζόμενων και σ' αυτήν την κατεύθυνση εντάσσονται τα όσα έγιναν στην πορεία της 17ης Νοέμβρη.

Πρόκειται για την εφαρμογή ενός προμελετημένου σχεδίου, ανάμεσα στα τόσα που εκπονεί ο εγκληματικός και αντιανθρώπινος μηχανισμός που ακούει στο όνομα ΚΡΑΤΟΣ.

Ο θλιβερός και καταγέλαστος, διάδοχος του πάλαι ποτέ υπουργού δημόσιας καταστολής επί ΠΑΣΟΚ Παπαθεμελή, Πολύδωρας ζήλεψε τη «δόξα» του προκατόχου του. Ακολουθώντας τις οδηγίες των ειδικών της κρατικής καταστολής έθεσε σε εφαρμογή την παλιά συνταγή των προληπτικών συλλήψεων που είχε ακολουθήσει το κράτος στις μέρες του Πολυτεχνείου του 1994. Ήταν τότε που από τις πρώτες πρωινές ώρες της 17 Νοέμβρη, οι δυνάμεις καταστολής μπούκαραν σε καταλήψεις και συνέλαβαν «προληπτικά» περισσότερους από 30 ανθρώπους. Ήταν τότε που την ίδια ώρα με φέτος (στις 1.30 μετά το μεσημέρι) τα ΜΑΤ πραγματοποιούσαν σαρωτική επιχείρηση στα τραπεζάκια των αναρχικών που βρίσκονταν στη γωνία της Πατησίων με τη Στουρνά-

Προτάσεις και Βόμβες

Πρόταση - βόμβα από την κυβέρνηση για αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με ταυτόχρονη μείωση των συντάξεων.

Πρόταση - Βόμβα από τον ΣΕΒ: Στις περιοχές υψηλής ανεργίας θα προσλαμβάνουμε με κατώτερους μισθούς.

Πρόταση - Βόμβα από τον Σύνδεσμο Βιομηχάνων Βορείου Ελλάδος: Εξάμηνη άμισθη μαθητευόμενη εργασία.

Πρόταση - Βόμβα από τον Γιωργάκη για την ανεργία: Θα προσλαμβάνουμε νέους χωρίς ασφάλιση.

Πρόταση - Βόμβα από τον Αρειο Πάγο: Όλες οι απεργίες θα κρίνονται «παράνομες και καταχρηστικές».

Βόμβα από τις Βρυξέλλες: Δέκα τρείς ώρες εργασία με αποδοχές οχταώρου.

Βόμβα πλειστηριασμών λόγω δανείων, και φυλακίσεων για χρέη.

Δηλώσεις - φωτιά για νέες και βαρύτερες φορολογίες στις πλάτες των «ασθενέστερων οικονομικά τάξεων» για να καλυφθεί το κόστος από την σεισάχθεια στους πεντακοσιομέδιμνους.

Φωτιά στις τιμές των βασικών προϊόντων κατανάλωσης. Φωτιά στα «φτηνά φάρμακα».

Φωτιά στις «εργασιακές σχέσεις». Παρτ-τάιμ δουλειά, «μαύρη» δουλειά, «ορισμένου χρόνου» δουλεία, αιχμάλωτοι του φιρμανιού Παυλόπουλου, αιχμάλωτοι του φιρμανιού της Βάσως Παπανδρέου. Παλιότερα είχαμε τα γραφεία μεταναστεύσεως. Τώρα τα γραφεία «ευρέσεως εργασίας».

Φωτιά στο χωράφι. Αν δεν ξεριζώσετε την παραγωγή σας θα την πάρουμε κοψοχρονιά. Έτσι λέει η Ευρώπη. Ή θα «προσαρμοστείτε» ή θα πεθάνετε. Οι Γερμανοί στην Κατοχή το στάρι «στα ψηλά καμιόνια το φόρτωσαν και πάει». Οι Ευρωκομισάριοι το αφήνουν να σαπίσει για να γίνει εισαγωγή από άλλους ρημαγμένους τόπους σε ακόμα πιο εξευτελιστικές τιμές ώστε να καταλήξει πανάκριβο στους ανθρώπους.

«Καμένη γη» από τους «γνωστούς» - «άγνωστους», που περιστοιχίζονται από χιλιάδες ραβδούχους, θωρακισμένους στρατιώτες, ειδικά τάγματα δολοφόνων και αγέλες γκρίζων λύκων. Περισσότερη εξαθλίωση, περισσότεροι κρανοφόροι, περισσότερες φυλακές, περισσότερη τρομοκρατία στο σύγχρονο μεσαιωνικό φέουδο. Τα προνόμια των αρχόντων και της κουστωδίας τους, επεκτείνονται προκλητικά. Δικαστές και πραιτοριανοί θα αμείβονται ακόμα καλύτερα και θα «αυθαιρετούν» ακόμα πιο συχνά, γιατί η εξουσία κρατά μεν τα δημοκρα-

Όμως το κράτος είναι στριμωγμένο άσχημα. Ο Λούλης δεν γεννά πια ιδέες, στέρεψε από φαντασία. Ο «μεσαίος χώρος» δεν γοητεύει πια κανέναν. Κανείς δεν είναι πρόθυμος να υποστεί νέες «θυσίες» για την «εξυγίανση της οικονομίας». Κανείς δεν είναι πρόθυμος να υποστεί και άλλη «μεταρρύθμιση» που θα τον αφήσει πιο φτωχό και πιο καταπιεσμένο από πριν. Του κάκου επιστρατεύτηκαν οι πιο αξιοθρήνητοι καραγκιόζηδες για να στελεχώσουν τους υπουργικούς θώκους, του κάκου κοιτά στα μάτια ο Καραμανλής τους απεργούς, μάταια σπαταλά το ταλέντο του ο Πολύδωρας με σκέτς, ποιήματα και δηλώσεις, στους ξυλοκοπημένους.

Σε ένα τέτοιο ρευστό κλίμα η έκρηξη είναι σίγουρα κοντά. Μυρίζει '91, αυτή την φορά όμως η αντιπαράθεση δεν θα πυροδοτηθεί από την σύγκρουση των δύο φατριών που προέκυψε από την Κάθαρση το '89 και το Ειδικό Δικαστήριο. Τώρα η αμφισβήτηση απλώνεται πάνω από όλους τους θεσμούς και μηχανισμούς του κράτους και απλώνεται σαν την φωτιά στα ξερόχορτα. Το κράτος, που αιφνιδιάστηκε από την απρόσμενη έκταση και ένταση των γεγονότων του Ιούνη, πλέον το λαμβάνει σοβαρά υπ' όψη του και αναβάλλει όλες τις προγραμματισμένες μεταρρυθμίσεις προκειμένου να κερδίσει χρόνο.

Το «προσωπικό στοίχημα» (ή διαρκές ατύχημα) του Καραμανλή, η μεταρρύθμιση της παιδείας, κινδυνεύει να μείνει στο ράφι. Σκεπτικισμός και δυσφορία καταλαμβάνει το κυβερνητικό επιτελείο που είναι υποχρεωμένο να θυσιάσει κάποιες από τις επιλογές του προκειμένου να ξεκινήσει την προεκλογική του εκστρατεία χωρίς άλλες απώλειες. Το πρωτοφανές είναι ότι τις αλλαγές και λύσεις και μεταρρυθμίσεις δεν εισηγείται πλέον η κυβέρνηση αλλά η λεγόμενη αντιπολίτευση του Πασόκ, όπως την περίπτωση της αναθεώρησης του άρθρου 16 για τα πανεπιστήμια, τόσο με την αναβολή της συζήτησης για την Γενάρη όσο και με την ένθερμη υποστήριξη την πρότασης. Μια άνευ προηγουμένου σύμπλευση, που όμως, θα οδηγηθεί με μαθηματική ακρίβεια και πάλι σε ναυάγιο μέσα στο ταραχώδες κοινωνικό πεδίο.

Είναι η πρώτη φορά μετά από χρόνια που το κράτος αναγκάζεται να παραμείνει στάσιμο. Κάθε καθυστέρηση στην διαδικασία εκσυγχρονισμού του μπορεί πλέον να αποβεί μοιραία στην συνολική εξέλιξη του και αυτό το γνωρίζουν καλά οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ. Το γνωρίζουν όμως καλά και οι αγωνιζόμενοι και δεν πρόκειται να υποκύψουν σε ευκαιριακές σειρήνες συμβιβασμού. Το έδειξε ο Ιούνης. Θα το δείξει και ο Γενάρης.

Λεόν

α και οδηγούν σε σπασμωδικές κινήσεις τους κρατούντες. Παρ' όλες τις προσπάθειες που κάνουν ώστε να πετύχουν την κοινωνική ησυχία, που μεταφράζεται σε μια παρατεταμένη ανακωχή, φαίνεται πως το «ποθητό» αποτέλεσμα δεν έρχεται. Οι κόποι των διαμεσολαβητών, οι διακεκομμένες κινητοποιήσεις και η αποσύνδεση των δυνατοτήτων (όσων θέλουν να οξύνουν την κοινωνική δράση ενάντια στις κρατικές επιλογές) από τους τεχνικούς της εξουσίας δεν βοηθούν ώστε ο ορίζοντας να γίνει ξεκάθαρος για τους σχεδιασμούς των κρατιστών. Οι κινητοποιήσεις δασκάλων και μαθητών (τόσο αυτή στις 3 του Νοέμβρη αλλά και όσες προηγήθηκαν), παρά το ότι «έληξαν» πριν τις «κρίσιμες ημερομηνίες», έδειξαν, γι' άλλη μια φορά, πως το ανυπόταχτο και συγκρουσιακό πνεύμα εξακολουθεί να επιτίθεται στο κράτος και τους σχεδιασμούς του.

Αυτός είναι και ο λόγος που μπαίνουν σε εφαρμογή κάθε είδους τεχνικές καταστολής των αγωνιζόμενων και σ' αυτήν την κατεύθυνση εντάσσονται τα όσα έγιναν στην πορεία της 17ης Νοέμβρη.

Πρόκειται για την εφαρμογή ενός προμελετημένου σχεδίου, ανάμεσα στα τόσα που εκπονεί ο εγκληματικός και αντιανθρώπινος μηχανισμός που ακούει στο όνομα ΚΡΑΤΟΣ.

Ο θλιβερός και καταγέλαστος, διάδοχος του πάλαι ποτέ υπουργού δημόσιας καταστολής επί ΠΑΣΟΚ Παπαθεμελή, Πολύδωρας ζήλεψε τη «δόξα» του προκατόχου του. Ακολουθώντας τις οδηγίες των ειδικών της κρατικής καταστολής έθεσε σε εφαρμογή την παλιά συνταγή των προληπτικών συλλήψεων που είχε ακολουθήσει το κράτος στις μέρες του Πολυτεχνείου του 1994. Ήταν τότε που από τις πρώτες πρωινές ώρες της 17 Νοέμβρη, οι δυνάμεις καταστολής μπούκαραν σε καταλήψεις και συνέλαβαν «προληπτικά» περισσότερους από 30 ανθρώπους. Ήταν τότε που την ίδια ώρα με φέτος (στις 1.30 μετά το μεσημέρι) τα ΜΑΤ πραγματοποιούσαν σαρωτική επιχείρηση στα τραπεζάκια των αναρχικών που βρίσκονταν στη γωνία της Πατησίων με τη Στουρνά-

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: **6973799207**

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Μόνιμο φαινόμενο η κρατική βία.

Όλες οι γνωστές μέθοδοι και πρακτικές εφαρμογές της εμφανίζονται και αποσύρονται μέσα σ' ένα διαρκώς επαναλαμβανόμενο κύκλο. Κι αυτό γίνεται ανάλογα με τις ανάγκες των κρατούντων, που έχουν σχέση με τη διατή-

σως Παπανδρέου. Παλιότερα είχαμε τα γραφεία μεταναστεύσεως. Τώρα τα γραφεία «ευρέσεως εργασίας».

Φωτιά στο χωράφι. Αν δεν ξεριζώσετε την παραγωγή σας θα την πάρουμε κοψοχρονιά. Έτσι λέει η Ευρώπη. Ή θα «προσαρμοστείτε» ή θα πεθάνετε. Οι Γερμανοί στην Κατοχή το στάρι «στα ψηλά καμιόνια το φόρτωσαν και πάει». Οι Ευρωκομισάριοι το αφήνουν να σαπίσει για να γίνει εισαγωγή από άλλους ρημαγμένους τόπους σε ακόμα πιο εξευτελιστικές τιμές ώστε να καταλήξει πανάκριβο στους ανθρώπους.

«Καμένη γη» από τους «γνωστούς» - «άγνωστους», που περιστοιχίζονται από χιλιάδες ραβδούχους, θωρακισμένους στρατιώτες, ειδικά τάγματα δολοφόνων και αγέλες γκρίζων λύκων. Περισσότερη εξαθλίωση, περισσότεροι κρανοφόροι, περισσότερες φυλακές, περισσότερη τρομοκρατία στο σύγχρονο μεσαιωνικό φέουδο. Τα προνόμια των αρχόντων και της κουστωδίας τους, επεκτείνονται προκλητικά. Δικαστές και πραιτοριανοί θα αμείβονται ακόμα καλύτερα και θα «αυθαιρετούν» ακόμα πιο συχνά, γιατί η εξουσία κρατά μεν τα δημοκρα-

για τα πανεπιστήμια, τόσο με την αναβολή της συζήτησης για την Γενάρη όσο και με την ένθερμη υποστήριξη την πρότασης. Μια άνευ προηγουμένου σύμπλευση, που όμως, θα οδηγηθεί με μαθηματική ακρίβεια και πάλι σε ναυάγιο μέσα στο ταραχώδες κοινωνικό πεδίο.

Είναι η πρώτη φορά μετά από χρόνια που το κράτος αναγκάζεται να παραμείνει στάσιμο. Κάθε καθυστέρηση στην διαδικασία εκσυγχρονισμού του μπορεί πλέον να αποβεί μοιραία στην συνολική εξέλιξη του και αυτό το γνωρίζουν καλά οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ. Το γνωρίζουν όμως καλά και οι αγωνιζόμενοι και δεν πρόκειται να υποκύψουν σε ευκαιριακές σειρήνες συμβιβασμού. Το έδειξε ο Ιούνης. Θα το δείξει και ο Γενάρης.

Λεόν

οδηγίες των ειδικών της κρατικής καταστολής έθεσε σε εφαρμογή την παλιά συνταγή των προληπτικών συλλήψεων που είχε ακολουθήσει το κράτος στις μέρες του Πολυτεχνείου του 1994. Ήταν τότε που από τις πρώτες πρωινές ώρες της 17 Νοέμβρη, οι δυνάμεις καταστολής μπούκαραν σε καταλήψεις και συνέλαβαν «προληπτικά» περισσότερους από 30 ανθρώπους. Ήταν τότε που την ίδια ώρα με φέτος (στις 1.30 μετά το μεσημέρι) τα ΜΑΤ πραγματοποιούσαν σαρωτική επιχείρηση στα τραπεζάκια των αναρχικών που βρίσκονταν στη γωνία της Πατησίων με τη Στουρνά-

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 5ος•ΦΥΛΛΟ 56•
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Μόνιμο φαινόμενο η κρατική βία.
Όλες οι γνωστές μέθοδοι και πρακτικές εφαρμογές της εμφανίζονται και αποσύρονται μέσα σ' ένα διαρκώς επαναλαμβανόμενο κύκλο. Κι αυτό γίνεται ανάλογα με τις ανάγκες των κρατούντων, που έχουν σχέση με τη διατήρηση του καθεστώτος καταπίεσης κι εκμετάλλευσης. Όταν διαφαίνεται μια ένταση της ανταγωνιστικής προς το κράτος κοινωνικής δράσης τότε επιστρατεύονται και οι λεγόμενες αντιδημοκρατικές πρακτικές. Τότε είναι που τρέχουν οι δημοκράτες να διαμαρτυρηθούν, να προτάξουν το δεντράκι (ένα μεμονωμένο περιστατικό) μπροστά από το δάσος της κρατικής βίας και κτηνωδίας, για να εκδώσουν απαλλακτικά βουλεύματα.
«Σταγονίδια», «μειοψηφία», «μεμονωμένο περιστατικό». Αυτές είναι οι μόνιμες καραμέλες που πιπιλούν ώστε να δώσουν το ελεύθερο στις υπόλοιπες «μειοψηφίες» να ξεσαλώσουν στην επόμενη κινητοποίηση. Τους ίδιους όρους θα χρησιμοποιήσουν για να συκοφαντήσουν την μη ελεγχόμενη κοινωνική δράση, αυτή που δεν χωρά στα κινήματα. Σ αυτές τις μεγάλες ή μικρές στάνες, όπου μαντρώνονται μικρά ή μεγάλα κοπάδια για να χρησιμοποιηθούν κατά πως βολεύει τον κρατισμό και τους διαπραγματευόμενους με τη κυριαρχία «αγωνιστές».
Η κρατική βία στρέφεται προς όλους με όλα τα μέσα. Γίνεται έντονη και άμεσα εγκληματική εκεί όπου υπάρχει, αναπτύσσεται και δρα η μη ελεγχόμενη, η αχειραγώγητη κοινωνία. Αυτό έγινε και φέτος στην πορεία μνήμης για την εξέγερση του Νοέμβρη. Με πενιχρά όμως αποτελέσματα για τους κρατιστές.
Γιατί, η επιτυχία ή αποτυχία δεν μετριέται πάντα με μπακάλικα ζύγια, ούτε με το πόσα εμπορεύματα σώθηκαν ή καταστράφηκαν...

Ο Κύκλος Σύνταξης
της αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

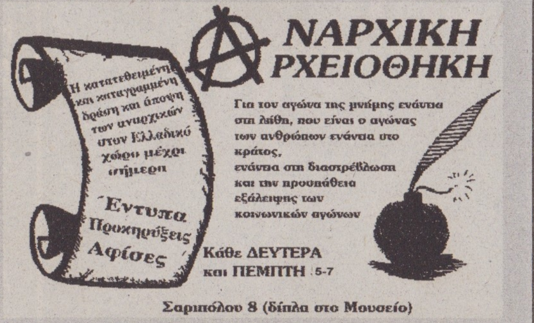
Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι: 6973799207

Για όποιους/ες επιθυμούν να μας βρουν
στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ μπορούν να περάσουν από την
Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος
της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
Κάθε Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα
και το Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλ. επικοινωνίας 6992231286

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΚΑΝΕΙ ΓΝΩΣΤΟ ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε
Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο
της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2006 Σιγά μη φοβηθούμε...

ρη και συλλάμβαναν άλλους 70 συντρόφους για να τους οδηγήσουν στη ΓΑΔΑ. Αυτό είχε γίνει λίγες ώρες μετά αφ' ότου ο Κακαουνάκης (με εντολή των εργοδοτών του), ωρυόταν και προέτρεπε για συλλήψεις των αναρχικών, που βρίσκονταν στα τραπεζάκια του Πολυτεχνείου.

Ήταν τότε, που η καταστολή έγινε μπούμερανγκ για το κράτος, αφού οδήγησε στη κατάληψη του Πολυτεχνείου, την απελευθέρωση των φυλακισμένων και την πραγματοποίηση συγκρούσεων με τις δυνάμεις καταστολής μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες της επόμενης μέρας.

Το ίδιο κομμάτι των αναρχικών που βρισκόταν πριν 12 χρόνια στα τραπεζάκια έγιναν στόχος από τις κατασταλτικές δυνάμεις και φέτος. Οι συλλήψεις - προσαγωγές έγιναν με μπλόκο τόσο στην οδό Β. Ηρακλείου όπου «προσήχθηκαν» σύντροφοι της Αναρχικής Αρχειοθήκης και της ΕΣΕ, όσο και έξω από τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης με τον αποκλεισμό συντρόφων σ' αυτήν από διμοιρίες και ασφαλήτες, καθώς και σε διάφορα σημεία γύρω από τη συγκέντρωση. Οι συλλήψεις - προσαγωγές, αυτή τη φορά ξεπέρασαν τις 150 από τις οποίες γνωστοποιήθηκαν μόνο 50.

Το γεγονός πως δεν δόθηκε αμέσως μια απάντηση δεν σημαίνει πως το κράτος πέτυχε τους σκοπούς του.

Τι κι αν άφησε χωρίς πανώ και σημαίες την πορεία; Τι κι αν περικύκλωσε τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας με τους τραμπούκους μαντηλοφόρους ασφαλήτες και τους ένστολους ΜΑΤατζήδες;

Ούτε αυτή τη φορά μπόρεσε να αντιμετωπίσει το πνεύμα ανυποταξίας που εκδηλώθηκε με τη συμμετοχή περισσότερων από 2000 ανθρώπων στον αναρχικό σχηματισμό της πορείας μέχρις ότου αυτός έφτασε στα λουλουδάδικα και την έμπρακτη αλληλεγγύη με έργα και συγκεκριμένη στάση, όπως η αντικατάσταση του πανό με τεντόπανο όπου γράφτηκε το ίδιο σύνθημα και το πείσμα για την συμμετοχή στην πορεία, παρά το ότι οι προθέσεις των κρατικών δολοφόνων ήταν περισσότερο από εμφανείς.

Το αν είναι επιτυχία, τώρα, η επίθεση των αφιονισμένων ραβδούχων του κράτους, σε μια πορεία που δεν είχε ούτε μια σημαία να αντιτάξει, μπορεί εύκολα να το συμπεράνει ο οποιοσδήποτε. Όσο για τον επαγγελματισμό, τη μεθοδικότητα και τον αυτοματισμό στη δράση που διαπίστωσε ο ανεκδιήγητος του Υπουργείου Καταστολής δεν χρειάζεται να αναφερθούμε. Οι σιδερόφρακτες ορδές των αδίστακτων ραβδούχων της εξουσίας έσπευσαν να «κτυπήσουν σμωδικές και κτηνώδεις πρακτικές επίδειξης αχαλίνωτης βίας απέναντι σε νεολαίους που αποφάσισαν να συμμετάσχουν στην πορεία.

Δεν ήταν λοιπόν εθιμική και ανώδυνη η παρουσία δύο χιλιάδων και πλέον ανθρώπων στο αναρχικό μπλοκ της πορείας του Πολυτεχνείου. Είναι αυτό που το αισθάνεσαι στην ατμόσφαιρα πως θα γεμίσει ένα κομμάτι της πορείας. Και δεν χρειάζονται γκάλοπ για να το αντιληφθείς. Το δείχνει η κινητικότητα και η συγκρουσιακή διάθεση απέναντι στις μεθοδεύσεις του κράτους και των οργάνων του, το προηγούμενο διάστημα. Το αντιλαμβάνεσαι πως θα εκδηλωθεί. Το ξέρεις πως θα έρθει. Είναι το πείσμα των ανυπότακτων. Αυτών που «κατεβαίνουν» για να εκφράσουν και να εκφραστούν. Είναι αυτοί που πήραν σειρά φέτος και που μπορεί του χρόνου να μην «κατέβουν στην πορεία», αλλά τη θέση τους θα 'ρθουν να πάρουν κάποιοι άλλοι. Είναι η πραγματικότητα που εκφράζει μια κοινωνική δυναμική. Δεν χρειάζονται χιλιάδες αφίσες, τυμπανοκρουσίες και καλέσματα με διάφορα τεχνικά μέσα. Ακόμα κι όταν αυτά απουσιάζουν, το ανυπότακτο πνεύμα και η εξεγερτική διάθεση δίνει το παρών σε κάθε πορεία του Πολυτεχνείου. Εκεί που άνθρωποι (όχι μόνο νεολαίοι) γνωρίζουν πως κανένας δεν θα προσπαθήσει να τους καθοδηγήσει και να τους ευνουχίσει το λόγο και τη διάθεση: ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΜΠΛΟΚ.

Ακάλεστοι αλλά και καλεσμένοι. Χωρίς να υποκύπτουν στα κελεύσματα και τις πολυποίκιλες προτροπές για αποχή, απομάκρυνση, λήθη. Τριάντα τρία ολόκληρα χρόνια δίνουν το ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΑΡΟΝ. Η αγωνιζόμενη κοινωνία ξέρει πώς να εκφράζει την αντίθεση της στην εξουσία με τον τρόπο που πολλοί καμώνονται πως «αναζητούν» αλλά όταν τον βλέπουν να ορθώνεται μπροστά τους κλείνουν τα μάτια. Τριάντα τρία χρόνια ανυπόταχτης παρουσίας και δράσης. Πώς να μην φρυάξουν οι εχθροί της ελευθερίας και τα παπαγαλάκια τους

δυνάμεις προσπαθούν να αποβάλλουν αυτό που συνεχώς είναι μπροστά τους.

Μπορεί το κράτος να μην πήρε τόσο γρήγορα την απάντηση που είχε πάρει άλλες φορές. Όμως είναι γνωστό πως η κοινωνική δράση δεν λειτουργεί μηχανικά, όπως τα ρομποτάκια του κράτους. Εκτός από τις άμεσες απαντήσεις υπάρχουν και οι διαρκείς δράσεις, το πάθος και η οργή που φουντώνουν και ξεσπούν εκεί όπου οι κρατιστές δεν το περιμένουν.

Η κρατική βία δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αυτό φαίνεται και από την επίμονη προσπάθεια των δικαστών του αυτόφωρου να επιβάλλουν καλά και ντε ποινές που θα κατασκευάσουν ένα κλίμα εντυπώσεων και φόβου. Δικαστές που, όπως πάντα ,εφάρμοσαν εντολές αλλά που δεν ένοιωσαν και τόσο ευχαριστημένοι όταν μέσα από το πλήθος τον σιδερόφρακτων και των ασφαλητών στα δικαστήρια, η ατμόσφαιρα δονήθηκε από τα συνθήματα των παρευρισκόμενων (ΕΣ-ΕΣ, ΕΣ-ΕΣ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ).

Το ότι δεν έχουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα φαίνεται και από την προσπάθεια να επικεντρώσουν την κρατική βία σε ένα άτομο εκατοντάδες χιλιόμετρα από την Αθήνα, όπου οργίασαν τα κρατικά κτήνη κατ' εντολήν των αφεντικών τους. Τα παπαγαλάκια του κράτους, μέσα από τα ΜΜΕ, κάνουν ό,τι μπορούν. Προσπαθούν να εκτονώσουν την οργή για την βίαιη επίθεση των ραβδούχων στο Αναρχικό Μπλοκ της πορείας στην Αθήνα, «δείχνοντας» μερικούς ασφαλήτες στη Θεσσαλονίκη. Μαζί τους και τα διάφορα πολιτικά σκουπίδια. Όλοι μαζί σκίζουν «τα ιμάτιά τους» από ιερή αγανάχτηση για τον ξυλοδαρμό του κύπριου φοιτητή στη Θεσσαλονίκη, για να συγκαλύψουν με αυτό τον τρόπο και να θεωρήσουν δικαιολογημένο τον ανελέητο ξυλοδαρμό εκατοντάδων νεολαίων, που συμμετείχαν στο αναρχικό μπλοκ της πορείας μνήμης για την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973.

Μάταια, όμως.

Η αγωνιζόμενη κοινωνία γνωρίζει και δεν ξεχνά.

Μπορείς να κτυπήσεις το σώμα, αλλά δεν μπορείς να σκοτώσεις τη μνήμη.

Μπορείς να καταστείλεις αλλά δεν μπορείς να πνίξεις την οργή που φουντώνει.

Οργή που δεν κατευνάζεται, δεν ησυχάζει...

Σιγά μη φοβηθούμε...

χρόνια στα τραπεζάκια έγιναν στόχος από τις κατασταλτικές δυνάμεις και φέτος. Οι συλλήψεις - προσαγωγές έγιναν με μπλόκο τόσο στην οδό Β. Ηρακλείου όπου «προσήχθηκαν» σύντροφοι της Αναρχικής Αρχειοθήκης και της ΕΣΕ, όσο και έξω από τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης με τον αποκλεισμό συντρόφων σ' αυτήν από διμοιρίες και ασφαλήτες, καθώς και σε διάφορα σημεία γύρω από τη συγκέντρωση. Οι συλλήψεις - προσαγωγές, αυτή τη φορά ξεπέρασαν τις 150 από τις οποίες γνωστοποιήθηκαν μόνο 50.

Το γεγονός πως δεν δόθηκε αμέσως μια απάντηση δεν σημαίνει πως το κράτος πέτυχε τους σκοπούς του.

Τι κι αν άφησε χωρίς πανό και σημαίες την πορεία; Τι κι αν περικύκλωσε τα γραφεία της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας με τους τραμπούκους μαντηλοφόρους ασφαλήτες και τους ένστολους ΜΑΤατζήδες;

Ούτε αυτή τη φορά μπόρεσε να αντιμετωπίσει το πνεύμα ανυποταξίας που εκδηλώθηκε με τη συμμετοχή περισσότερων από 2000 ανθρώπων στον αναρχικό σχηματισμό της πορείας μέχρις ότου αυτός έφτασε στα λουλουδάδικα και την έμπρακτη αλληλεγγύη με έργα και συγκεκριμένη στάση, όπως η αντικατάσταση του πανό με τεντόπανο όπου γράφτηκε το ίδιο σύνθημα και το πείσμα για την συμμετοχή στην πορεία, παρά το ότι οι προθέσεις των κρατικών δολοφόνων ήταν περισσότερο από εμφανείς.

Το αν είναι επιτυχία, τώρα, η επίθεση των αφιονισμένων ραβδούχων του κράτους, σε μια πορεία που δεν είχε ούτε μια σημαία να αντιτάξει, μπορεί εύκολα να το συμπεράνει ο οποιοσδήποτε. Όσο για τον επαγγελματισμό, τη μεθοδικότητα και τον αυτοματισμό στη δράση που διαπίστωσε ο ανεκδιήγητος του Υπουργείου Καταστολής δεν χρειάζεται να αναφερθούμε. Οι σιδερόφρακτες ορδές των αδίστακτων ραβδούχων της εξουσίας έσπευσαν να «κτυπήσουν στο κεφάλι», σύμφωνα με την γεμάτη «ανθρωπιά» διαταγή των επικεφαλής τους. Στόχος ήταν οι ανυπότακτοι που βρίσκονταν στο αναρχικό μπλοκ, κι όταν μετά τα κτυπήματα και τα δακρυγόνα απλώθηκαν σε άλλα μπλοκ όπως αυτό της ΑΚ, η επίθεση συνεχίστηκε με τον ίδιο κτηνώδη τρόπο διαλύοντας και αυτό το μπλοκ το ίδιο απροσχημάτιστα.

Τι σήμαινε λοιπόν αυτή η επίθεση του κράτους στην πορεία για την μνήμη της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973;

Σημαίνει πως για μια ακόμη φορά οι εξουσιαστές έχουν χάσει την ψυχραιμία τους. Σημαίνει πως τα «τυφλά κτυπήματα» στον αναρχικό σχηματισμό της πορείας αντί να προκαλέσουν ηττοπάθεια φέρνουν και αντίθετα αποτελέσματα δυναμώνοντας την οργή.

Σημαίνει, ακόμη, πως για 33 ολόκληρα χρόνια το κράτος μέσω του δημοκρατικού του προσωπείου, προσπαθεί να πάρει τη ρεβάνς χωρίς μέχρι τώρα να πετύχει ούτε καν τη σταθερή συρρίκνωση του μπλοκ, γεγονός που χαρακτηρίζει την ανυπότακτη και συγκρουσιακή διάθεση και στάση.

Οι κοινωνικές συγκρούσεις που συνδέονται και με την μνήμη της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973 αποτελούν ρείας. Και δεν χρειάζονται γκάλοπ για να το αντιληφθείς. Το δείχνει η κινητικότητα και η συγκρουσιακή διάθεση απέναντι στις μεθοδεύσεις του κράτους και των οργάνων του, το προηγούμενο διάστημα. Το αντιλαμβάνεσαι πως θα εκδηλωθεί. Το ξέρεις πως θα έρθει. Είναι το πείσμα των ανυπότακτων. Αυτών που «κατεβαίνουν» για να εκφράσουν και να εκφραστούν. Είναι αυτοί που πήραν σειρά φέτος και που μπορεί του χρόνου να μην «κατέβουν στην πορεία», αλλά τη θέση τους θα 'ρθουν να πάρουν κάποιοι άλλοι. Είναι η πραγματικότητα που εκφράζει μια κοινωνική δυναμική. Δεν χρειάζονται χιλιάδες αφίσες, τυμπανοκρουσίες και καλέσματα με διάφορα τεχνικά μέσα. Ακόμα κι όταν αυτά απουσιάζουν, το ανυπότακτο πνεύμα και η εξεγερτική διάθεση δίνει το παρόν σε κάθε πορεία του πολυτεχνείου. Εκεί που άνθρωποι (όχι μόνο νεολαίοι) γνωρίζουν πως κανένας δεν θα προσπαθήσει να τους καθοδηγήσει και να τους ευνουχίσει το λόγο και τη διάθεση: ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΜΠΛΟΚ.

Ακάλεστοι αλλά και καλεσμένοι. Χωρίς να υποκύπτουν στα κελεύσματα και τις πολυποίκιλες προτροπές για αποχή, απομάκρυνση, λήθη. Τριάντα τρία ολόκληρα χρόνια δίνουν το ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΑΡΟΝ. Η αγωνιζόμενη κοινωνία ξέρει πώς να εκφράζει την αντίθεση της στην εξουσία με τον τρόπο που πολλοί καμώνονται πως «αναζητούν» αλλά όταν τον βλέπουν να ορθώνεται μπροστά τους κλείνουν τα μάτια. Τριάντα τρία χρόνια ανυπόταχτης παρουσίας και δράσης. Πώς να μην φρυάξουν οι εχθροί της ελευθερίας και τα παπαγαλάκια τους;

Όποιος ξεχνά τις μεγάλες κοινωνικές εξεγέρσεις και τις εγκαταλείπει βορά στα χέρια των εξουσιαστών μοιάζει με αυτόν που περιμένει από τους εχθρούς της ελευθερίας να παραδεχθούν τον αδιάκοπο κοινωνικό ανταγωνισμό.

Οι αναρχικοί δεν αναζητούν την κοινωνία, είναι κομμάτι της. Γι' αυτό και δεν εγκατέλειψαν αυτή τη στιγμή της δυναμικής παρουσίας που για τριάντα τρία ολόκληρα χρόνια έχει γίνει μόνιμος στόχος των κρατιστών. Από τότε μέχρι σήμερα.

Δεν θα γυρίσουμε ποτέ την πλάτη σ' αυτούς που κάνουν ζωντανή τη μνήμη της εξέγερσης και που προέρχονται από τα πιο ζωντανά κομμάτια της κοινωνίας. Είναι αυτά ακριβώς τα δημιουργικά συστατικά για την διατήρηση και το φούντωμα της συγκρουσιακής κι εξεγερτικής φλόγας. Αυτοί που βρέθηκαν σ' όλα τα Πολυτεχνεία από το 1973 μέχρι σήμερα. Πρόσωπα που εναλλάσσονται αλλά που έχουν το ίδιο πάθος. Αυτό το πάθος κι η οργή μένουν. Αφήνουν ανεξίτηλα σημάδια εξεγέρσεων και συγκρουσιακών γεγονότων. 1973, ...1980, ...1985, ...1990, ...1991, ...1994, ...1995, ...2006 και ακόμα συνεχίζουν...

μόνη προσπάθεια των δικαστών του αυτόφωρου να επιβάλλουν καλά και ντε ποινές που θα κατασκευάσουν ένα κλίμα εντυπώσεων και φόβου. Δικαστές που, όπως πάντα ,εφάρμοσαν εντολές αλλά που δεν ένοιωσαν και τόσο ευχαριστημένοι όταν μέσα από το πλήθος τον σιδερόφρακτων και των ασφαλιτών στα δικαστήρια, η ατμόσφαιρα δονήθηκε από τα συνθήματα των παρευρισκόμενων (ΕΣ-ΕΣ, ΕΣ-ΕΣ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ).

Το ότι δεν έχουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα φαίνεται και από την προσπάθεια να επικεντρώσουν την κρατική βία σε ένα άτομο εκατοντάδες χιλιόμετρα από την Αθήνα, όπου οργίασαν τα κρατικά κτήνη κατ' εντολήν των αφεντικών τους. Τα παπαγαλάκια του κράτους, μέσα από τα ΜΜΕ, κάνουν ό,τι μπορούν. Προσπαθούν να εκτονώσουν την οργή για την βίαιη επίθεση των ραβδούχων στο Αναρχικό Μπλοκ της πορείας στην Αθήνα, «δείχνοντας» μερικούς ασφαλήτες στη Θεσσαλονίκη. Μαζί τους και τα διάφορα πολιτικά σκουπίδια. Όλοι μαζί σκίζουν «τα ιμάτιά τους» από ιερή αγανάχτηση για τον ξυλοδαρμό του κύπριου φοιτητή στη Θεσσαλονίκη, για να συγκαλύψουν με αυτό τον τρόπο και να θεωρήσουν δικαιολογημένο τον ανελέητο ξυλοδαρμό εκατοντάδων νεολαίων, που συμμετείχαν στο αναρχικό μπλοκ της πορείας μνήμης για την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973.

Μάταια, όμως.

Η αγωνιζόμενη κοινωνία γνωρίζει και δεν ξεχνά.

Μπορείς να κτυπήσεις το σώμα, αλλά δεν μπορείς να σκοτώσεις τη μνήμη.

Μπορείς να καταστείλεις αλλά δεν μπορείς να πνίξεις την οργή που φουντώνει.

Οργή που δεν κατευνάζεται, δεν ησυχάζει...

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΟΙ:

Γ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΣΠΙΔΩΝ

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑΣ και Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΑ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ

της πορείας μέχρις ότου αυτός έφτασε στα λουλουδάδικα και την έμπρακτη αλληλεγγύη με έργα και συγκεκριμένη στάση, όπως η αντικατάσταση του πανό με τεντόπανο όπου γράφτηκε το ίδιο σύνθημα και το πείσμα για την συμμετοχή στην πορεία, παρά το ότι οι προθέσεις των κρατικών δολοφόνων ήταν περισσότερο από εμφανείς.

Το αν είναι επιτυχία, τώρα, η επίθεση των αφιονισμένων ραβδούχων του κράτους, σε μια πορεία που δεν είχε ούτε μια σημαία να αντιτάξει, μπορεί εύκολα να το συμπεράνει ο οποιοσδήποτε. Όσο για τον επαγγελματισμό, τη μεθοδικότητα και τον αυτοματισμό στη δράση που διαπίστωσε ο ανεκδιήγητος του Υπουργείου Καταστολής δεν χρειάζεται να αναφερθούμε. Οι σιδερόφρακτες ορδές των αδίστακτων ραβδούχων της εξουσίας έσπευσαν να «κτυπήσουν στο κεφάλι», σύμφωνα με την γεμάτη «ανθρωπιά» διαταγή των επικεφαλής τους. Στόχος ήταν οι ανυπότακτοι που βρίσκονταν στο αναρχικό μπλοκ, κι όταν μετά τα κτυπήματα και τα δακρυγόνα απλώθηκαν σε άλλα μπλοκ όπως αυτό της ΑΚ, η επίθεση συνεχίστηκε με τον ίδιο κτηνώδη τρόπο διαλύοντας και αυτό το μπλοκ το ίδιο απροσχημάτιστα.

Τι σήμαινε λοιπόν αυτή η επίθεση του κράτους στην πορεία για την μνήμη της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973;

Σημαίνει πως για μια ακόμη φορά οι εξουσιαστές έχουν χάσει την ψυχραιμία τους. Σημαίνει πως τα «τυφλά κτυπήματα» στον αναρχικό σχηματισμό της πορείας αντί να προκαλέσουν ηττοπάθεια φέρνουν και αντίθετα αποτελέσματα δυναμώνοντας την οργή.

Σημαίνει, ακόμη, πως για 33 ολόκληρα χρόνια το κράτος μέσω του δημοκρατικού του προσωπείου, προσπαθεί να πάρει τη ρεβάνς χωρίς μέχρι τώρα να πετύχει ούτε καν τη σταθερή συρρίκνωση του μπλοκ, γεγονός πρυ χαρακτηρίζει την ανυπότακτη και συγκρουσιακή διάθεση και στάση.

Οι κοινωνικές συγκρούσεις που συνδέονται και με την μνήμη της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973 αποτελούν μια μόνιμη άρνηση της δημοκρατικής ομαλότητας της λεγόμενης αντιπολίτευσης. Αυτή η κοινωνική άρνηση είναι που ενοχλεί το κράτος και το κάνει να καταφεύγει σε σπα-

γερτική διάθεση δίνει το παρόν σε κάθε πορεία του πολυτεχνείου. Εκεί που άνθρωποι (όχι μόνο νεολαίοι) γνωρίζουν πως κανένας δεν θα προσπαθήσει να τους καθοδηγήσει και να τους ευνουχίσει το λόγο και τη διάθεση: ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΜΠΛΟΚ.

Ακάλεστοι αλλά και καλεσμένοι. Χωρίς να υποκύπτουν στα κελεύσματα και τις πολυποίκιλες προτροπές για αποχή, απομάκρυνση, λήθη. Τριάντα τρία ολόκληρα χρόνια δίνουν το ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΑΡΟΝ. Η αγωνιζόμενη κοινωνία ξέρει πώς να εκφράζει την αντίθεση της στην εξουσία με τον τρόπο που πολλοί καμώνονται πως «αναζητούν» αλλά όταν τον βλέπουν να ορθώνεται μπροστά τους κλείνουν τα μάτια. Τριάντα τρία χρόνια ανυπόταχτης παρουσίας και δράσης. Πώς να μην φρυάξουν οι εχθροί της ελευθερίας και τα παπαγαλάκια τους;

Όποιος ξεχνά τις μεγάλες κοινωνικές εξεγέρσεις και τις εγκαταλείπει βορά στα χέρια των εξουσιαστών μοιάζει με αυτόν που περιμένει από τους εχθρούς της ελευθερίας να παραδεχθούν,τον αδιάκοπο κοινωνικό ανταγωνισμό.

Οι αναρχικοί δεν αναζητούν την κοινωνία, είναι κομμάτι της. Γι' αυτό και δεν εγκατέλειψαν αυτή τη στιγμή της δυναμικής παρουσίας που για τριάντα τρία ολόκληρα χρόνια έχει γίνει μόνιμος στόχος των κρατιστών. Από τότε μέχρι σήμερα.

Δεν θα γυρίσουμε ποτέ την πλάτη σ' αυτούς που κάνουν ζωντανή τη μνήμη της εξέγερσης και που προέρχονται από τα πιο ζωντανά κομμάτια της κοινωνίας. Είναι αυτά ακριβώς τα δημιουργικά συστατικά για την διατήρηση και το φούντωμα της συγκρουσιακής κι εξεγερτικής φλόγας. Αυτοί που βρέθηκαν σ' όλα τα Πολυτεχνεία από το 1973 μέχρι σήμερα. Πρόσωπα που εναλλάσσονται αλλά που έχουν το ίδιο πάθος. Αυτό το πάθος κι η οργή μένουν. Αφήνουν ανεξίτηλα σημάδια εξεγέρσεων και συγκρουσιακών γεγονότων. 1973, ...1980, ...1985, ...1990, ...1991, ...1994, ...1995, ...2006 και ακόμα συνεχίζουν.

Θα συνεχίσουμε να στεκόμαστε και να συμβάλουμε στην παρουσία και δράση αυτού του ανυπότακτου σχηματισμού που είναι η πιο ακατάβλητη μορφή της κοινωνικής αντίθεσης. Θα συνεχίσουμε να συμβάλλουμε στην λειτουργικότερη κι αποτελεσματικότερη παρουσία του όπως κάνουμε μέχρι τώρα. Γιατί μέσα από τις αποστεωμένες πλέον παρουσίες, είναι ό,τι πιο ζωντανό εμφανίζεται μέσα από τη σήψη της επετειολογίας, γι' αυτό και στρέφονται με εχθρότητα προς αυτό, τόσο το κράτος όσο κι αυτοί που εθελοτυφλούν μη μπορώντας να παραδεχτούν μια πραγματικότητα.

Άλλωστε, η διαρκής επιθετικότητα του κράτους και τα προμελετημένα σχέδια καταστολής όπως και το φετινό δείχνουν ότι δεν είναι συμπτωματικό πως τόσες πολλές

τους» από ιερή αγανάχτηση για τον ξυλοδαρμό του κύπριου φοιτητή στη Θεσσαλονίκη, για να συγκαλύψουν με αυτό τον τρόπο και να θεωρήσουν δικαιολογημένο τον ανελέητο ξυλοδαρμό εκατοντάδων νεολαίων, που συμμετείχαν στο αναρχικό μπλοκ της πορείας μνήμης για την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973.

Μάταια, όμως.

Η αγωνιζόμενη κοινωνία γνωρίζει και δεν ξεχνά.

Μπορείς να κτυπήσεις το σώμα, αλλά δεν μπορείς να σκοτώσεις τη μνήμη.

Μπορείς να καταστείλεις αλλά δεν μπορείς να πνίξεις την οργή που φουντώνει.

Οργή που δεν κατευνάζεται, δεν ησυχάζει...

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια για να μη «θάβεται» **ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, και πάλι, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 6973799207 ή μέσω του email:diadromi@revolution.gr

---

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΟΙ:

Γ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΣΠΙΔΩΝ

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑΣ και Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΑ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ

ΤΑΡΑΣΙΟΣ ΖΑΝΤΟΡΟΖΝΙ, ΜΑΚΗΣ Κ. και ΚΩΣΤΑΣ Κ. ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥΜ ΣΤΙΣ 6 ΜΑΗ 2006

Ο ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Επιθέσεις των κρατικών δολοφόνων στην πορεία για την επέτειο του Πολυτεχνείου

Την Παρασκευή 17-11-2006, ημέρα της πορείας του Πολυτεχνείου, ο κρατικός κατασταλτικός μηχανισμός προχωρεί σε προσαγωγές (στη Β. Ηρακλείου και στη Κολοκοτρώνη) συντρόφων της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας (που μεταφέρουν πανώ για την πορεία) ενώ διμοιρίες των ΜΑΤ και ασφαλίτες με κουκούλες full-face, περικυκλώνουν για ώρες τα γραφεία της αρχειοθήκης εμποδίζοντας την αποχώρηση όσων συντρόφων ήταν μέσα και τη συμμετοχή τους στην πορεία. Ο αποκλεισμός των γραφείων της Αναρχικής Αρχειοθήκης διαρκεί ώρες.

Την ίδια ώρα, ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ της Αθήνας, εξαπολύονται προληπτικές συλλήψεις και έρευνες σε τσάντες ανθρώπων που κατευθύνονται στο χώρο της συγκέντρωσης, ανεβάζοντας τον αριθμό των «προσαχθέντων» σε περισσότερους από 50.

Οι κατασταλτικές ενέργειες του κράτους εμπόδισαν αυτούς που καλούσαν για συγκέντρωση και πορεία του αναρχικού μπλοκ (από την πλατεία Κλαυθμώνος στις 2.30) να φτάσουν στο χώρο, και έτσι δεν έγινε δυνατό να κατέβουν ΤΟ ΠΑΝΩ ΚΑΙ ΟΙ ΣΗΜΑΙΕΣ. Η προσπάθεια του κράτους να κτυπήσει το αναρχικό μπλοκ ήταν προφανής. Ένα προμελετημένο σχέδιο καταστολής τέθηκε σε εφαρμογή προκειμένου να κτυπηθεί το ανυπότακτο πνεύμα και η συγκρουσιακή διάθεση, που δίνει το παρόν, κάθε χρόνο, στις πορείες του Πολυτεχνείου.

Κι όμως, αυτό το ανυπότακτο πνεύμα και ΠΑΛΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ και δίνει το παρόν. Περισσότεροι από 2000 άνθρωποι κατεβαίνουν στην Κλαυθμώνος, σε ένα πυκνότατο σχηματισμό, που δημιουργήθηκε αυθόρμητα. Σύντροφοι και συντρόφισσες του αναρχικού μπλοκ, «κατεβάζουν» ένα τεντόπανο από διαφήμιση του εθνικού θεάτρου, και ξαναγράφουν το σύνθημα (του πανώ που βρισκόταν μαζί με τους συντρόφους στη ΓΑΔΑ): «ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ». Το «αυτοσχέδιο» πανώ τοποθετείται στην αρχή του μπλοκ.

Η επίθεση των κρατικών δολοφόνων ξεκινά στο ύψος τη Ρηγίλλης, όταν πετάγονται μερικές πέτρες και μπουκάλια με νερό προς το κτίριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η περιοχή σκεπάζεται από δακρυγόνα και από την κρατική κτηνωδία που βρίσκεται σε πλήρη έξαρση.

Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του αναρχικού μπλοκ, διασκορπίζονται σε άλλα σημεία της πορείας. Ακολουθεί συντονισμένη και επίσης άγρια επίθεση των κρατικών δολοφόνων στο ύψος του Χίλτον στο μπλοκ της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης, το οποίο επίσης διαλύεται, ενώ μερίδιο δακρυγόνων «εισπράτουν» και όσες αριστερές οργανώσεις βρίσκονται δίπλα. Πολλές οι προσαγωγές ενώ τη Δευτέρα «πέφτουν» βαριές ποινές στους 7 συλληφθέντες.

Η πολυάριθμη παρουσία αναρχικών, αντιεξουσιαστών, ανυπότακτων νεολαίων και πολλών ακόμα ανθρώπων στο αναρχικό μπλοκ δείχνει πως η κοινωνική δυναμική και παρουσία δεν εμποδίζεται από τις «προληπτικές» κατασταλτικές συλλήψεις και προσπάθειες τρομοκράτησης από τη μεριά του κράτους.

Η απροκάλυπτη προετοιμασία και εφαρμογή κατασταλτικών μεθόδων θα συνεχίζει να αντιμετωπίζει την ανυπόταχτη κοινωνική δράση. Το ανυπόταχτο εξεγερτικό πνεύμα και η συγκρουσιακή διάθεση θα συνεχίζουν να επιτίθενται στο κρατικό κτήνος μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του. Η επίθεση του κράτους 33 χρόνια μετά τη μεγάλη ανατρεπτική εξέγερση το Νοέμβρη του 1973, αποδείχνει πως είτε έχουνε ΧΟΥΝΤΑ, ΕΙΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΙΔΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΓΚΡΟΜ ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΕΝΤΕΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

28 Νοέμβρη: ΠΟΡΕΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ

Πορεία ενάντια στην κρατική βία, που ασκήθηκε από τους ένστολους κρατικούς δολοφόνους, αρχικά ενάντια στο αναρχικό μπλοκ και στη συνέχεια και στο μπλοκ της ΑΚ, κατά τη διάρκεια της πορείας μνήμης για την εξέγερση το Νοέμβρη του 1973, έγινε στην Αθήνα στις 28 Νοέμβρη.

Την πορεία κ άλεσαν αναρχικές, αντιεξουσιαστικές και αριστερές συλλογικότητες και οργανώσεις.

Η συγκέντρωση άρχισε στις 6 το απόγευμα στα Προπύλαια του πανεπιστήμιου της Αθήνας. Μια ώρα αργότερα ξεκίνησε πορεία, η οποία δια μέσου των οδών πανεπιστημίου, Αιόλου, σταδίου κατευθύνθηκε στο Σύνταγμα και από εκεί στα Προπύλαια.

Σ' όλο το κέντρο της Αθήνας είχαν παραταχθεί πολυάριθμες διμοιρίες από τους ένστολους κρατικούς δολοφόνους, χωρίς όμως να προσεγγίσουν κανένα από τα μπλοκ της πορείας.

Στη συμβολή των οδών Κριεζώτου και Πανεπιστημίου σπάζονται δύο πολυτελείς αυτοκίνητα που ήταν παρκαρισμένα.

Στην συγκέντρωση και πορεία συμμετείχαν συνολικά περισσότεροι από 1500 άνθρωποι, ενώ στο σχηματισμό που περι-

ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ - ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ, ΕΣ-ΕΣ, ΕΣ-ΕΣ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ, ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ, ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ, ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ κ.α.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η πορεία που καλούσε η «Πρωτοβουλία ενάντια στην κρατική καταστολή» και «Πολιτικοί - Συνδικαλιστικοί Φορείς» ξεκίνησε από την Καμάρα γύρω στις 6.00 μμ με 800 περίπου άτομα. Συμμετείχαν και δεκάδες αναρχικοί κι αντιεξουσιαστές, ενώ πίσω υπήρχε και αναρχικό πανό που έγραφε «ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΕΙ & ΦΥΛΑΚΙΖΕΙ - ΤΑ ΜΜΕ ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ - ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ». Η πορεία διέσχισε τις οδούς Εγνατία, Αγ. Σοφίας, Τσιμισκή και ανέβηκε από την Αριστοτέλους. Κατά μήκος γράφονται συνθήματα σε τοίχους και σε τράπεζες. Όταν ο κόσμος περνάει μπροστά από το α.τ. Λευκού Πύργου γράφονται συνθήματα και σπάζεται η πρόσοψη. Τότε επεμβαίνουν τα ΜΑΤ που ρίχνουν δακρυγόνα και μετά από ένα μικρό τρέξιμο η πορεία συνεχίζεται κανονικά. Συνεχίζει την Εγνατία,

και ασφαλίτες με κουκούλες full-face, περικυκλώνουν για ώρες τα γραφεία της αρχειοθήκης εμποδίζοντας την αποχώρηση όσων συντρόφων ήταν μέσα και τη συμμετοχή τους στην πορεία. Ο αποκλεισμός των γραφείων της Αναρχικής Αρχειοθήκης διαρκεί ώρες.

Την ίδια ώρα, ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ της Αθήνας, εξαπολύονται προληπτικές συλλήψεις και έρευνες σε τσάντες ανθρώπων που κατευθύνονται στο χώρο της συγκέντρωσης, ανεβάζοντας τον αριθμό των «προσαχθέντων» σε περισσότερους από 50.

Οι κατασταλτικές ενέργειες του κράτους εμπόδισαν αυτούς που καλούσαν για συγκέντρωση και πορεία του αναρχικού μπλοκ (από την πλατεία Κλαυθμώνος στις 2.30) να φτάσουν στο χώρο, και έτσι δεν έγινε δυνατό να κατέβουν ΤΟ ΠΑΝΩ ΚΑΙ ΟΙ ΣΗΜΑΙΕΣ. Η προσπάθεια του κράτους να κτυπήσει το αναρχικό μπλοκ ήταν προφανής. Ένα προμελετημένο σχέδιο καταστολής τέθηκε σε εφαρμογή προκειμένου να κτυπηθεί το ανυπότακτο πνεύμα και η συγκρουσιακή διάθεση, που δίνει το παρόν, κάθε χρόνο, στις πορείες του Πολυτεχνείου.

Κι όμως, αυτό το ανυπότακτο πνεύμα και ΠΑΛΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ και δίνει το παρόν. Περισσότεροι από 2000 άνθρωποι κατεβαίνουν στην Κλαυθμώνος, σε ένα πυκνότατο σχηματισμό, που δημιουργήθηκε αυθόρμητα. Σύντροφοι και συντρόφισσες του αναρχικού μπλοκ, «κατεβάζουν» ένα τεντόπανο από διαφήμιση του εθνικού θεάτρου, και ξαναγράφουν το σύνθημα (του πανώ που βρισκόταν μαζί με τους συντρόφους στη ΓΑΔΑ): «ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ». Το «αυτοσχέδιο» πανώ τοποθετείται στην αρχή του μπλοκ.

Η επίθεση των κρατικών δολοφόνων ξεκινά στο ύψος τη Ρηγίλλης, όταν πετάγονται μερικές πέτρες και μπουκάλια με νερό προς το κτίριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η περιοχή σκεπάζεται από δακρυγόνα και από την κρατική κτηνωδία που βρίσκεται σε πλήρη έξαρση.

Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του αναρχικού μπλοκ, διασκορπίζονται σε άλλα σημεία της πορείας. Ακολουθεί συντονισμένη και επίσης άγρια επίθεση των κρατικών δολοφόνων στο ύψος του Χίλτον στο μπλοκ της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης, το οποίο επίσης διαλύεται, ενώ μερίδιο δακρυγόνων «εισπράτουν» και όσες αριστερές οργανώσεις βρίσκονται δίπλα. Πολλές οι προσαγωγές ενώ τη Δευτέρα «πέφτουν» βαριές ποινές στους 7 συλληφθέντες.

Η πολυάριθμη παρουσία αναρχικών, αντιεξουσιαστών, ανυπότακτων νεολαίων και πολλών ακόμα ανθρώπων στο αναρχικό μπλοκ δείχνει πως η κοινωνική δυναμική και παρουσία δεν εμποδίζεται από τις «προληπτικές» κατασταλτικές συλλήψεις και προσπάθειες τρομοκράτησης από τη μεριά του κράτους.

Η απροκάλυπτη προετοιμασία και εφαρμογή κατασταλτικών μεθόδων θα συνεχίζει να αντιμετωπίζει την ανυπόταχτη κοινωνική δράση. Το ανυπόταχτο εξεγερτικό πνεύμα και η συγκρουσιακή διάθεση θα συνεχίζουν να επιτίθενται στο κρατικό κτήνος μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του. Η επίθεση του κράτους 33 χρόνια μετά τη μεγάλη ανατρεπτική εξέγερση το Νοέμβρη του 1973, αποδείχνει πως είτε έχουνε ΧΟΥΝΤΑ, ΕΙΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΙΔΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΓΚΡΟΜ
ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΕΝΤΕΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΡΙΤΗ 28 ΝΟΕΜΒΡΗ 6μ.μ.

Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας

Πορεία ενάντια στην κρατική βία, που ασκήθηκε από τους ένστολους κρατικούς δολοφόνους, αρχικά ενάντια στο αναρχικό μπλοκ και στη συνέχεια και στο μπλοκ της ΑΚ, κατά τη διάρκεια της πορείας μνήμης για την εξέγερση το Νοέμβρη του 1973, έγινε στην Αθήνα στις 28 Νοέμβρη.

Την πορεία κ άλεσαν αναρχικές, αντιεξουσιαστικές και αριστερές συλλογικότητες και οργανώσεις.

Η συγκέντρωση άρχισε στις 6 το απόγευμα στα Προπύλαια του πανεπιστήμιου της Αθήνας. Μια ώρα αργότερα ξεκίνησε πορεία, η οποία δια μέσου των οδών πανεπιστημίου, Αιόλου, σταδίου κατευθύνθηκε στο Σύνταγμα και από εκεί στα Προπύλαια.

Σ' όλο το κέντρο της Αθήνας είχαν παραταχθεί πολυάριθμες διμοιρίες από τους ένστολους κρατικούς δολοφόνους, χωρίς όμως να προσεγγίσουν κανένα από τα μπλοκ της πορείας.

Στη συμβολή των οδών Κριεζώτου και Πανεπιστημίου σπάζονται δύο πολυτελείς αυτοκίνητα που ήταν παρκαρισμένα.

Στην συγκέντρωση και πορεία συμμετείχαν συνολικά περισσότεροι από 1500 άνθρωποι, ενώ στο σχηματισμό που περιλάμβανε το πανό της ΑΚ, του στεκιού του Πολυτεχνείου και της Αναρχικής Αρχειοθήκης, παρά την μεγάλη ρευστότητα που υπήρχε, συμμετείχαν περισσότεροι από 700 άνθρωποι.

Φωνάχτηκαν τα συνθήματα: ΜΠΑΤΣΟΙ - ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ - ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ, ΕΣ-ΕΣ, ΕΣ-ΕΣ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ, ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ, ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ, ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ κ.α.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η πορεία που καλούσε η «Πρωτοβουλία ενάντια στην κρατική καταστολή» και «Πολιτικοί - Συνδικαλιστικοί Φορείς» ξεκίνησε από την Καμάρα γύρω στις 6.00 μμ με 800 περίπου άτομα. Συμμετείχαν και δεκάδες αναρχικοί κι αντιεξουσιαστές, ενώ πίσω υπήρχε και αναρχικό πανό που έγραφε «ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΕΙ & ΦΥΛΑΚΙΖΕΙ - ΤΑ ΜΜΕ ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ - ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ».

Η πορεία διέσχισε τις οδούς Εγνατία, Αγ. Σοφίας, Τσιμισκή και ανέβηκε από την Αριστοτέλους. Κατά μήκος γράφονται συνθήματα σε τοίχους και σε τράπεζες. Όταν ο κόσμος περνάει μπροστά από το α.τ. Λευκού Πύργου γράφονται συνθήματα και σπάζεται η πρόσοψη. Τότε επεμβαίνουν τα ΜΑΤ που ρίχνουν δακρυγόνα και μετά από ένα μικρό τρέξιμο η πορεία συνεχίζεται κανονικά. Συνεχίζει την Εγνατία, ανεβαίνει τη Βενιζέλου και διαλύεται στο υπουργείο, ενώ κάποια μπλοκ συνεχίζουν ξεχωριστή πορεία.

Συλλαμβάνονται ένας διαδηλωτής και μια διαδηλώτρια που παραπέμπονται να δικαστούν στο αυτόφωρο.

Θεσσαλονίκη 17 Νοέμβρη

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ
ΟΧΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΟΙ

των εκδηλώνεται και με τη ρίψη πλαστικών σφαιρών που τραυματίζουν κόσμο. Ο κόσμος που συγκρούεται έχει αυξηθεί και ξεπερνάει τώρα τα 100 άτομα.

Ο πρύτανης του ΑΠΘ μαζί με φοιτητές καταφθά-

ΚΑΛΕΣΜΑ

για

γώγες ενώ τη Δευτέρα «πέφτουν» βαριές ποινές στους 7 συλληφθέντες.

Η πολυάριθμη παρουσία αναρχικών, αντιεξουσιαστών, ανυπότακτων νεολαίων και πολλών ακόμα ανθρώπων στο αναρχικό μπλοκ δείχνει πως η κοινωνική δυναμική και παρουσία δεν εμποδίζεται από τις «προληπτικές» κατασταλτικές συλλήψεις και προσπάθειες τρομοκράτησης από τη μεριά του κράτους.

Η απροκάλυπτη προετοιμασία και εφαρμογή κατασταλτικών μεθόδων θα συνεχίζει να αντιμετωπίζει την ανυπόταχτη κοινωνική δράση. Το ανυπόταχτο εξεγερτικό πνεύμα και η συγκρουσιακή διάθεση θα συνεχίζουν να επιτίθενται στο κρατικό κτήνος μέχρι την ολοκληρωτική καταστροφή του. Η επίθεση του κράτους 33 χρόνια μετά τη μεγάλη ανατρεπτική εξέγερση το Νοέμβρη του 1973, αποδείχνει πως είτε έχουνε ΧΟΥΝΤΑ, ΕΙΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΙΔΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΓΚΡΟΜ ΑΠΑΝΤΑΜΕ ΕΝΤΕΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΡΙΤΗ 28 ΝΟΕΜΒΡΗ 6μ.μ.

Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας

ρεία, η οποία διά μέσου των οδών Πανεπιστημίου, Αιόλου, σταδίου κατευθύνθηκε στο Σύνταγμα και από εκεί στα Προπύλαια.

Σ' όλο το κέντρο της Αθήνας είχαν παραταχθεί πολυάριθμες διμοιρίες από τους ένστολους κρατικούς δολοφόνους, χωρίς όμως να προσεγγίσουν κανένα από τα μπλοκ της πορείας.

Στη συμβολή των οδών Κριεζώτου και Πανεπιστημίου σπάζονται δύο πολυτελείς αυτοκίνητα που ήταν παρκαρισμένα.

Στην συγκέντρωση και πορεία συμμετείχαν συνολικά περισσότεροι από 1500 άνθρωποι, ενώ στο σχηματισμό που περιλάμβανε το πανό της ΑΚ, του στεκιού του Πολυτεχνείου και της Αναρχικής Αρχειοθήκης, παρά την μεγάλη ρευστότητα που υπήρχε, συμμετείχαν περισσότεροι από 700 άνθρωποι.

Φωνάχτηκαν τα συνθήματα: ΜΠΑΤΣΟΙ - ξουσιαστές, ενώ πιο μπροστά υπήρχε και αναρχικό πανό που έγραφε «ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΕΙ & ΦΥΛΑΚΙΖΕΙ - ΤΑ ΜΜΕ ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ - ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ».

Η πορεία διέσχισε τις οδούς Εγνατία, Αγ. Σοφίας, Τσιμισκή και ανέβηκε από την Αριστοτέλους. Κατά μήκος γράφονται συνθήματα σε τοίχους και σε τράπεζες. Όταν ο κόσμος περνάει μπροστά από το α.τ. Λευκού Πύργου γράφονται συνθήματα και σπάζεται η πρόσοψη. Τότε επεμβαίνουν τα ΜΑΤ που ρίχνουν δακρυγόνα και μετά από ένα μικρό τρέξιμο η πορεία συνεχίζεται κανονικά. Συνεχίζει την Εγνατία, ανεβαίνει τη Βενιζέλου και διαλύεται στο υπουργείο, ενώ κάποια μπλοκ συνεχίζουν ξεχωριστή πορεία.

Συλλαμβάνονται ένας διαδηλωτής και μια διαδηλώτρια που παραπέμπονται να δικαστούν στο αυτόφωρο.

Θεσσαλονίκη 17 Νοέμβρη

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ
ΟΧΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΟΙ

Τα κελεύσματα για ηρεμία (βλέπε ησυχία, τάξη και ασφάλεια) και τα σχέδια του Πολύδωρα και των εισαγγελέων δεν μπόρεσαν να κατευνάσουν το εξεγερτικό πνεύμα που εκδηλώθηκε για άλλη μια φορά στη φετινή πορεία του Πολυτεχνείου. Δείχνοντας για άλλη μια φορά ότι η κοινωνική απελευθερωτική δράση και το πάθος για ζωή και ελευθερία ξεπερνάει τις φιέστες και τις πορείες-κηδείες και επιτίθεται σε κράτος και κεφάλαιο.

Κατά τη διάρκεια της πορείας στη Θεσσαλονίκη, που ξεκινάει λίγο μετά τις 5 από το Πολυτεχνείο, ομάδες αναρχικών, που συμμετέχουν στην πορεία, φωνάζουν συνθήματα και γράφουν με σπρέυ σε τοίχους. Η πορεία διασχίζει τις οδούς Εθν. Αμύνης, Τσιμισκή, Βενιζέλου, Εγνατία.

Όταν τα μπλοκ γυρνάνε στο Πολυτεχνείο, αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και άλλοι που συμμετείχαν στην πορεία συγκεντρώνονται πίσω από τη Φιλοσοφική. Στη συνέχεια, και ενώ διμοιρίες και ασφαλήτες έχουν απλωθεί απέναντι, ο κόσμος, κουκουλωμένος, βγαίνει από την παλιά Φιλοσοφική και επιτίθεται στους μπάτσους με πέτρες και μολότοφ. Οι μπάτσοι ρίχνουν πάμπολλα δακρυγόνα, ενώ καίγονται και ελληνικές σημαίες. Η μανία των μπάτσων εκδηλώνεται και με τη ρίψη πλαστικών σφαιρών που τραυματίζουν κόσμο. Ο κόσμος που συγκρούεται έχει αυξηθεί και ξεπερνάει τώρα τα 100 άτομα.

Ο πρύτανης του ΑΠΘ μαζί με φοιτητές καταφθάνουν στο σημείο αργότερα. Πολλοί φοιτητές φωνάζουν το σύνθημα «Μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι» ενώ κάποιοι εκδηλώνουν διαθέσεις σύγκρουσης και οπλίζονται με πέτρες. Φυσικά, άλλοι δυσαρεστούνται και δηλώνουν ότι θέλουν απλά να υπάρχει ηρεμία. Ο πρύτανης Μάνθος συνομιλεί με τους μπάτσους. Ο κόσμος εξακολουθεί να επιτίθεται. Οι συγκρούσεις επεκτείνονται και στην Αγίου Δημητρίου, όπου εκτοξεύονται νέες μολότοφ εναντίον των μπάτσων. Στο σημείο συντρέχουν και «αγανακτισμένοι πολίτες» (φασίστες) που τραυματίζουν σύντροφο με πέτρα. Ένα άτομο εγκλωβίζεται στο ξενοδοχείο ABC και ξυλοκοπείται άγρια από ασφ-αλήτες.

Αργότερα γίνεται γνωστό ότι έχουν γίνει 7 συλλήψεις που παίρνουν αναβολή την επόμενη μέρα και τη Δευτέρα 20 Νοεμβρίου θα περάσουν από εισαγγελέα.

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΔΙΚΑΙΕΣ, ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ
ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΚΑΛΕΣΜΑ

για

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Σχετικά με την κρατική βία και καταστολή κατά τη διάρκεια της πορείας για την μνήμη της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και για την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες και διωκόμενους

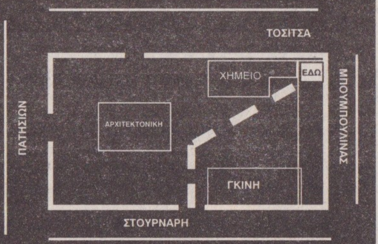
τη ΔΕΥΤΕΡΑ 20 ΝΟΕΜΒΡΗ
στις 7μμ
στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ

15 και 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2006

στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ της Αθήνας

Συζητήσεις & Προβολές Βίντεο (από τις 11 το πρωί)

Τετάρτη 15 Νοεμβρίου

12 μμ: α) Αναφορά στην 11 Σεπτέμβρη. Η άλλη άποψη. Μέρος 1ο και 2ο (βίντεο)
γ) Μαρτυρίες μνήμης από αυτούς που πραγματοποίησαν την επίθεση της 11 Σεπτέμβρη (βίντεο)

2 μμ: Για τις μαθητικές κινητοποιήσεις 1991-1999 (βίντεο)

4 μμ: **Προβολή της ταινίας «V for Vendetta»**

6 μμ: **(Συζήτηση)**
Οι φοιτητικές κινητοποιήσεις και η εξέγερση του Νοέμβρη
(Συσπείρωση Αναρχικών)

8 μμ: **(Συζήτηση)**
Από τις ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ του '78 -'79 στις τωρινές. Μύθοι & πραγματικότητες
(Αναρχική Αρχειοθήκη)

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου

12 μμ: ΓΕΝΟΒΑ 2001 (βίντεο)
2 μμ: ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ (βίντεο)

2:30 μμ **Προβολή της ταινίας «ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΡΑ»**

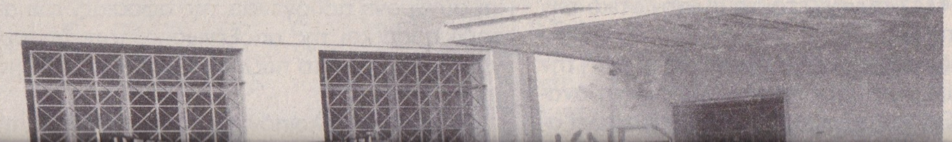
4:30 μμ: **(Συζήτηση) Για την αλληλεγγύη στους όμηρους και τους αιχμάλωτους του κοινωνικού πολέμου**
(Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας)

6 μμ: **Προβολή της ταινίας «EQUILIBRIUM»**

7:30 μμ: **(Συζήτηση)**
Οι ΝΑΡΚΩΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ως μέσο βασανισμού, ελέγχου και απόσπασης πληροφοριών - ομολογιών
(Αναρχική Αρχειοθήκη - Ραδιοφωνική Ομάδα του 18 ΑΝΩ)

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
για τις ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ 1990-2006

Αναρχική Αρχειοθήκη

ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ δεν είναι απλά δίκαιες, ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ...

Το χθες δεν είναι σήμερα...

Αυτή είναι μια άλλη εποχή, που όμως δεν μπορεί να σβήσει τις μνήμες και τις εμπειρίες της προηγούμενης.

Εξεγέρσεις, συγκρούσεις με φράγμα, στους εχθρούς της ελευθερίας, τα κάγκελα του Πολυτεχνείου, τα οδοφράγματα στους δρόμους της Αθήνας, τα στήθη και το ανυπότακτο πνεύμα των ανθρώπων που συγκρούονταν με τις δυνάμεις της τυραννίας, του κράτους, των εξουσιαστών.

Δεν πρόκειται για ανυπόστατα λόγια. Δεν πρόκειται για τα καμώματα κάποιων ανθρώπων, που θέλουν να μεγαλοποιήσουν καταστάσεις και γεγονότα του παρελθόντος. Είναι η πραγματικότητα της σύγκρουσης, της εξέγερσης, της αυταπάρνησης. Όλα αυτά τα συστατικά που κάνουν τον καθένα κι όλους μαζί να δείχνουν στους κρατιστές τι σημαίνει ανθρωπινότητα. Αυτό το «κάτι» που διαχωρίζει τον εξαρτημένο, υποταγμένο και βολεμένο φιλοτομαριστή, που το έπαιζε ή το παίζει ακόμα «αγωνιστής», άλλοτε με τις πλάτες των επίσημων κρατικών συμμοριών κι άλλοτε με τους εκάστοτε πρόθυμους σφογγοκολάριους εκκολαπτόμενων -και μη- αφεντικών. Αυτό το «κάτι» που ξεχωρίζει αυτόν που δρα χωρίς ιδιοτέλεια για την πανανθρώπινη και ατομική απελευθέρωση, από εκείνον που εξακολουθεί να είναι βουτηγμένος μέσα στο βούρκο των «προσφορών» του κρατισμού.

Αυτήν την ανθρωπινότητα, που για περισσότερο από τρεις δεκαετίες προσπαθούν να οικειοποιηθούν τα κομματικά παραρτήματα του κράτους και να συκοφαντήσουν οι άσχετοι χάφτες και κάθε είδους προπαγανδιστές εξουσιαστικών αντιλήψεων.

Κι όμως, οι εμπειρίες παραμένουν και ενισχύουν τη θέληση για αδιάλλακτη και επίμονη στάση και δράση απέναντι και ενάντια στους οποιουσδήποτε δήθεν νεωτεριστές και στην ουσία φανατικούς εχθρούς της ελευθερίας και της αναρχικής προοπτικής της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Εμπειρίες που ΔΕΝ ΧΩΡΟΥΝ στο καλούπι του όποιου κινήματος, ακόμα και εκείνου που θα μοστράρει σαν ανατρεπτικό και επαναστατικό, ενώ θα στοχεύει στην αλλοίωση των χαρακτηριστικών της πηγαίας κοινωνικής αντίθεσης στο κράτος και τους μηχανισμούς του, προβάλλοντας και εκθειάζοντας τεχνικές διαχωρισμού και εκπροσώπησης, αναγνώρισης τους κράτους, των θεσμών και των ιεραρχικών δομών του καθώς και άλλες κοινωνικά απαξιωμένες εξουσιαστικές μεθοδεύσεις.

Εμπειρίες που δεν μένουν σε εφτασφράγιστα δωμάτια, που δεν γίνονται συνταγές κλεισμένες σε μπουκάλια, αλλά απλώνονται και δημιουργούν. Πολλές φορές, μάλιστα, η ανθρώπινη δημιουργικότητα γίνεται ανυπέρβλητη μπροστά στη στενοκεφαλιά των εξουσιαστικών τεχνικών, που μάταια πάσχιζαν και πασχίζουν να επιβληθούν ολοκληρωτικά.

Σκόνη στον άνεμο...

Οι σιδερόφραχτες στρατιές, οι λεγεώνες των κυρίαρχων του 21ου αιώνα, των σύγχρονων σταυροφόρων κατατεμαχίζονται, από τους κουρελήδες των «υπανάπτυκτων» χωρών, με τον ίδιο τρόπο που οι απολίτιστοι, οι βάρβαροι και οι σκλαβωμένοι διέλυαν τις αυτοκρατορίες. Για μια ακόμα φορά οι συνασπισμένες αυτοκρατορικές δυνάμεις της παγκόσμιας κυριαρχίας αντιμετωπίζουν το πείσμα και την οργή των καταπιεσμένων.

Αυτό το πείσμα και η οργή ήταν και παραμένει το ανυπέρβλητο εμπόδιο στα σχέδια των κάθε είδους μορφών της κυριαρχίας. Ο αυτοσεβασμός, απέναντι στις προσπάθειες εξευτελισμού της ανθρώπινης και ανυπότακτης θέλησης και δράσης. Η συνεχής δράση, απέναντι στην υστερόβουλή προσπάθεια να αποκομιστούν οφέλη από τον ανθρώπινο πόνο και τα αδιέξοδα που προκαλεί το κράτος και οι συνθήκες που έχουν επιβάλλει οι εξουσιαστές και οι εκμεταλλευτές.

Αυτό το πείσμα και η οργή έστησε τους όρους για την εξέγερση το Νοέμβρη του 1973.

Αυτήν που οι ύστεροι τιμητές προσπαθούν μάταια να καρπωθούν και να συκοφαντήσουν άλλοτε «από τα έξω» κι άλλοτε «από τα μέσα».

Πέρασαν 33 χρόνια...

Όμως, όσα και να περάσουν, η ανθρωπινή θέληση για ελευθερία και δημιουργικότητα θα ξεπερνά όλα τα εμπόδια και την νωθρότητα της «σιγουριάς» και της βόλεψης, που θέλει να πλασάρει το κράτος.

Παραμένουμε ανήσυχοι, παραμένουμε ανυπόταχτοι, θυμόμαστε και απλώνουμε την εμπειρία. Η εμπειρία είναι το εργαλείο και το φάρμακο για την κακομοιριά, που προσπαθεί να επιβάλλει το κράτος και οι κομματικοί (και όχι μόνο) υπηρέτες και συνοδοιπόροι του. Και είναι όλοι αυτοί που ποτέ δεν θα

γ) Μαρτυρίες μνήμης από αυτούς που πραγματοποίησαν την επίθεση της 11 Σεπτέμβρη (βίντεο)

2 μμ: Για τις μαθητικές κινητοποιήσεις 1991-1999 (βίντεο)

4 μμ: Προβολή της ταινίας «V for Vendetta»

6 μμ: (Συζήτηση)
Οι φοιτητικές κινητοποιήσεις και η εξέγερση του Νοέμβρη
(Συσπείρωση Αναρχικών)

8 μμ: (Συζήτηση)
Από τις ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ του '78 -'79 στις τωρινές. Μύθοι & πραγματικότητες
(Αναρχική Αρχειοθήκη)

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου

12 μμ: ΓΕΝΟΒΑ 2001 (βίντεο)
2 μμ: ΙΝΤΙΦΑΝΤΑ (βίντεο)

2[30]μμ Προβολή της ταινίας «ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΡΑ»

4[30] μμ: (Συζήτηση) Για την αλληλεγγύη στους όμηρους και τους αιχμάλωτους του κοινωνικού πολέμου
(Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας)

6 μμ: Προβολή της ταινίας «EQUILIBRIUM»

7[30] μμ: (Συζήτηση)
Οι ΝΑΡΚΩΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ως μέσο βασανισμού, ελέγχου και απόσπασης πληροφοριών - ομολογιών
(Αναρχική Αρχειοθήκη - Ραδιοφωνική Ομάδα του 18 ΑΝΩ)

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
για τις ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ 1990-2006

Αναρχική Αρχειοθήκη

μαζί να δείχνουν στους κρατιστές τι σημαίνει ανθρωπινότητα. Αυτό το «κάτι» που διαχωρίζει τον εξαρτημένο, υποταγμένο και βολεμένο φιλοτομαριστή, που το έπαιζε ή το παίζει ακόμα «αγωνιστής», άλλοτε με τις πλάτες των επίσημων κρατικών συμμοριών κι άλλοτε με τους εκάστοτε πρόθυμους σφογγοκολάριους εκκολαπτόμενων -και μη- αφεντικών. Αυτό το «κάτι» που ξεχωρίζει αυτόν που δρα χωρίς ιδιοτέλεια για την πανανθρώπινη και ατομική απελευθέρωση, από εκείνον που εξακολουθεί να είναι βουτηγμένος μέσα στο βούρκο των «προσφορών» του κρατισμού.

Αυτήν την ανθρωπινότητα, που για περισσότερο από τρεις δεκαετίες προσπαθούν να οικειοποιηθούν τα κομματικά παραρτήματα του κράτους και να συκοφαντήσουν οι άσχετοι χάφτες και κάθε είδους προπαγανδιστές εξουσιαστικών αντιλήψεων.

Κι όμως, οι εμπειρίες παραμένουν και ενισχύουν τη θέληση για αδιάλλακτη και επίμονη στάση και δράση απέναντι και ενάντια στους οποιουσδήποτε δήθεν νεωτεριστές και στην ουσία φανατικούς εχθρούς της ελευθερίας και της αναρχικής προοπτικής της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Εμπειρίες που ΔΕΝ ΧΩΡΟΥΝ στο καλούπι του όποιου κινήματος, ακόμα και εκείνου που θα μοστράρει σαν ανατρεπτικό και επαναστατικό, ενώ θα στοχεύει στην αλλοίωση των χαρακτηριστικών της πηγαίας κοινωνικής αντίθεσης στο κράτος και τους μηχανισμούς του, προβάλλοντας και εκθειάζοντας τεχνικές διαχωρισμού και εκπροσώπησης, αναγνώρισης τους κράτους, των θεσμών και των ιεραρχικών δομών του καθώς και άλλες κοινωνικά απαξιωμένες εξουσιαστικές μεθοδεύσεις.

Εμπειρίες που δεν μένουν σε εφτασφράγιστα δωμάτια, που δεν γίνονται συνταγές κλεισμένες σε μπουκάλια, αλλά απλώνονται και δημιουργούν. Πολλές φορές, μάλιστα, η ανθρώπινη δημιουργικότητα γίνεται ανυπέρβλητη μπροστά στη στενοκεφαλιά των εξουσιαστικών τεχνικών, που μάταια πάσχιζαν και πασχίζουν να επιβληθούν ολοκληρωτικά.

Σκόνη στον άνεμο...

Οι σιδερόφραχτες στρατιές, οι λεγεώνες των κυρίαρχων του 21ου αιώνα, των σύγχρονων σταυροφόρων κατατεμαχίζονται, από τους κουρελήδες των «υπανάπτυκτων» χωρών, με τον ίδιο τρόπο που οι απολίτιστοι, οι βάρβαροι και οι σκλαβωμένοι διέλυαν τις αυτοκρατορίες. Για μια ακόμα φορά οι συνασπισμένες αυτοκρατορικές δυνάμεις της παγκόσμιας κυριαρχίας αντιμετωπίζουν το πείσμα και την οργή των καταπιεσμένων.

Αυτό το πείσμα και η οργή ήταν και παραμένει το ανυπέρβλητο εμπόδιο στα σχέδια των κάθε είδους μορφών της κυριαρχίας. Ο αυτοσεβασμός, απέναντι στις προσπάθειες εξευτελισμού της ανθρώπινης και ανυπότακτης θέλησης και δράσης. Η συνεχής δράση, απέναντι στην υστερόβουλη προσπάθεια να αποκομιστούν οφέλη από τον ανθρώπινο πόνο και τα αδιέξοδα που προκαλεί το κράτος και οι συνθήκες που έχουν επιβάλλει οι εξουσιαστές και οι εκμεταλλευτές.

Αυτό το πείσμα και η οργή έστησε τους όρους για την εξέγερση το Νοέμβρη του 1973.

Αυτήν που οι ύστεροι τιμητές προσπαθούν μάταια να καρπωθούν και να συκοφαντήσουν άλλοτε «από τα έξω» κι άλλοτε «από τα μέσα».

Πέρασαν 33 χρόνια...

Όμως, όσα και να περάσουν, η ανθρωπινή θέληση για ελευθερία και δημιουργικότητα θα ξεπερνά όλα τα εμπόδια και την νωθρότητα της «σιγουριάς» και της βόλεψης, που θέλει να πλασάρει το κράτος.

Παραμένουμε ανήσυχοι, παραμένουμε ανυπόταχτοι, θυμόμαστε και απλώνουμε την εμπειρία. Η εμπειρία είναι το εργαλείο και το φάρμακο για την κακομοιριά, που προσπαθεί να επιβάλλει το κράτος και οι κομματικοί (και όχι μόνο) υπηρέτες και συνοδοιπόροι του. Και είναι όλοι αυτοί που ποτέ δεν θα μπορέσουν να δεχθούν αυτά που δημιουργούν οι εξεγερμένοι. Ακόμα κι αν τα δουν, να ορθώνονται μπροστά τους όπως εκείνες τις άγριες και ζωντανές νύχτες και μέρες του Νοέμβρη του 1973, 1975, 1980..., 1985..., 1991... του 2001...

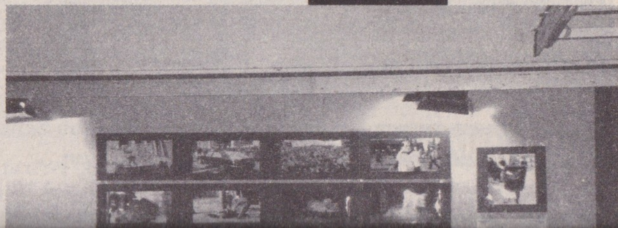
Μέρες οργής και ανυποταξίας, χρόνια αγώνων, συγκρούσεων και εξεγερτικών γεγονότων. Στιγμές αληθινές. Στιγμές ΑΝΑΡΧΙΑΣ.

14 Νοέμβρη 2006

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι

Οι ΝΑΡΚΩΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ως μέσο βασανισμού, ελέγχου και απόσπασης πληροφοριών - ομολογιών

(Αναρχική Αρχειοθήκη - Ραδιοφωνική Ομάδα του 18 ΑΝΩ)

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
για τις ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ 1990-2006

Ⓐαρχική Αρχειοθήκη

των καταπιεσμένων.

Αυτό το πείσμα και η οργή ήταν και παραμένει το ανυπέρβλητο εμπόδιο στα σχέδια των κάθε είδους μορφών της κυριαρχίας. Ο αυτοσεβασμός, απέναντι στις προσπάθειες εξευτελισμού της ανθρώπινης και ανυπότακτης θέλησης και δράσης. Η συνεχής δράση, απέναντι στην υστερόβουλή προσπάθεια να αποκομιστούν οφέλη από τον ανθρώπινο πόνο και τα αδιέξοδα που προκαλεί το κράτος και οι συνθήκες που έχουν επιβάλλει οι εξουσιαστές και οι εκμεταλλευτές.

Αυτό το πείσμα και η οργή έστησε τους όρους για την εξέγερση το Νοέμβρη του 1973.

Αυτήν που οι ύστεροι τιμητές προσπαθούν μάταια να καρπωθούν και να συκοφαντήσουν άλλοτε «από τα έξω» κι άλλοτε «από τα μέσα».

Πέρασαν 33 χρόνια...

Όμως, όσα και να περάσουν, η ανθρωπινή θέληση για ελευθερία και δημιουργικότητα θα ξεπερνά όλα τα εμπόδια και την νωθρότητα της «σιγουριάς» και της βόλεψης, που θέλει να πλασάρει το κράτος.

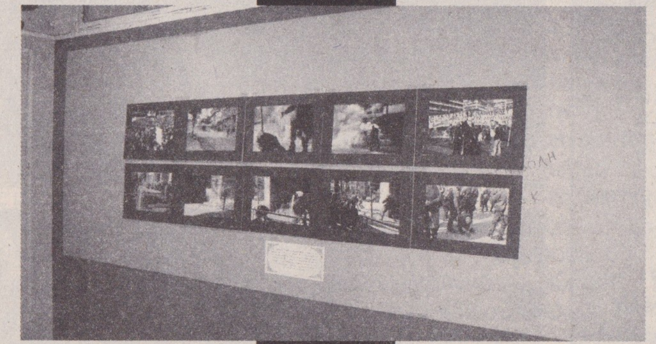
Παραμένουμε ανήσυχοι, παραμένουμε ανυπόταχτοι, θυμόμαστε και απλώνουμε την εμπειρία. Η εμπειρία είναι το εργαλείο και το φάρμακο για την κακομοιριά, που προσπαθεί να επιβάλλει το κράτος και οι κομματικοί (και όχι μόνο) υπηρέτες και συνοδοιπόροι του. Και είναι όλοι αυτοί που ποτέ δεν θα μπορέσουν να δεχθούν αυτά που δημιουργούν οι εξεγερμένοι. Ακόμα κι αν τα δουν να ορθώνονται μπροστά τους όπως εκείνες τις άγριες και ζωντανές νύχτες και μέρες του Νοέμβρη του 1973, 1975, 1980..., 1985..., 1991... του 2001...

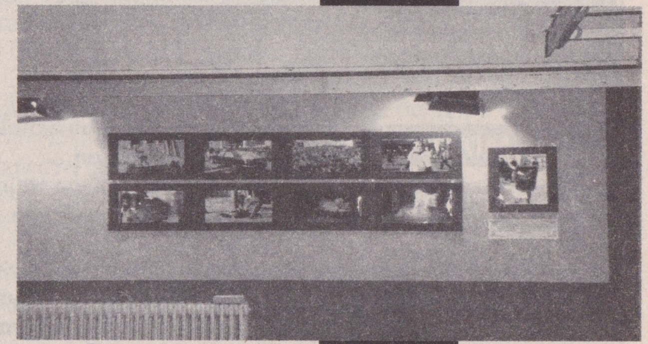
Μέρες οργής και ανυποταξίας, χρόνια αγώνων, συγκρούσεων και εξεγερτικών γεγονότων. Στιγμές αληθινές. Στιγμές ΑΝΑΡΧΙΑΣ.

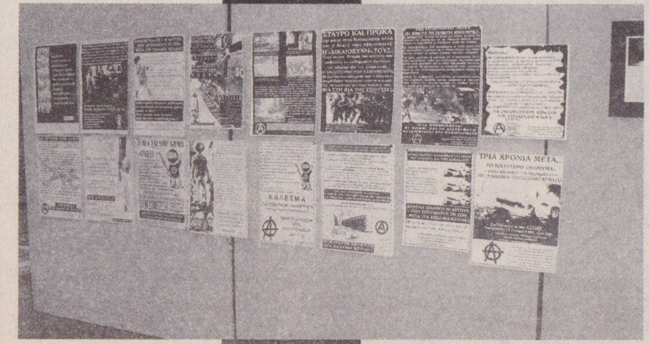
14 Νοέμβρη 2006

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι

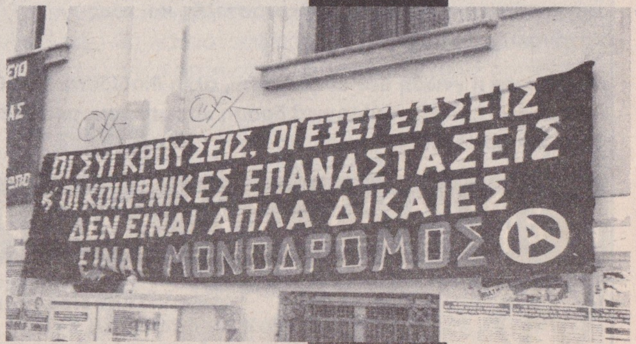

Συγκρούσεις στο παν-εκπαιδευτικό συλλαλητήριο στις 3 Νοέμβρη

Η πορεία των φοιτητικών συλλόγων και των εκπαιδευτικών και των μαθητών, που είχε καλεστεί για τα προπύλαια στις 12 το μεσημέρι, ξεκινά κατά τις 1μμ, κατεβαίνει την οδό πανεπιστημίου και στρίβοντας στην Πεσμαζόγλου ανεβαίνει τη Σταδίου.

Την ώρα που στρίβει στη Σταδίου, μαθητές που είχαν συγκεντρωθεί πιο πριν στην πλατεία Ομονοίας προπορεύονται, ενώ μπλοκ του ΠΑΜΕ τους περιμένει στα δεξιά για να μπει στο τέλος της πορείας τους και να τους αποκόψει από το υπόλοιπο μπλοκ. Για τον ίδιο λόγο, καθώς η πορεία μπαίνει στη Σταδίου, γίνεται μια μεγάλη στάση στο ύψος της πλατείας Κλαυθμώνος διατηρώντας τους ήδη προπορευόμενους μαθητές του ΣΑΣΑ «αμόλυντους», ενώ για τη μεγάλη αυτή στάση υπάρχουν γιουχαΐσματα των φοιτητών και έντονες φωνές, που απαιτούν να ξεκινήσει πάλι η πορεία.

Μετά τη συμβολή των οδών Φιλελλήνων κι Αμαλίας, η πορεία κυριολεκτικά τρέχει.

Φτάνοντας στη βουλή, η κεφαλή της στρίβει προς τη Βασιλίσσης Σοφίας, καταργεί έμπρακτα την κόκκινη ζώνη που έχει φτιαχτεί με ταινίες της αστυνομίας και έρχεται σε μικρή απόσταση από τους παραταγμένους μπάτσους, που έχουν κλείσει τον δρόμο, ενώ την ίδια ώρα εκτοξεύονται μολότοφ προς την κατεύθυνση των ΜΑΤ που βρίσκονται παραταγμένα στη βουλή.

νείς η σύγκρουση να γίνει με της δυνάμεις των ΜΑΤ, γίνεται με αυτές των Κομμουνιστικών ΜΑΤ, που σπεύδουν να εμποδίσουν την πορεία προς τη Β. Σοφίας, τραβώντας τα πανώ των φοιτητών.

Η πορεία κατεβαίνει την πανεπιστημίου με κατεύθυνση το Πολυτεχνείο, ενώ ο κλοιός των μπάτσων γίνεται ολοένα και περισσότερο ασφυκτικός κατασκευάζοντας ένα Π. Όταν ο κύριος όγκος της πορείας περνά στην Πατησίων, οι φοιτητές αποφασίζουν να κόψουν τους μπάτσους φτιάχνοντας αλυσίδες. Τα ΜΑΤ απωθούνται, αλλά στη συνέχεια κάνουν (τι άλλο;;) χρήση χημικών. Ακολουθεί πετροβολητό και ένα μέρος της πορείας αποκόβεται από τις δυνάμεις των ΜΑΤ.

Στη συμβολή των οδών Στουρνάρη και Πατησίων η πορεία «συναντά» ένα μπάτσο, ο οποίος στρώνεται στο κυνήγι από τους διαδηλωτές και κατορθώνει να αποφύγει τα χειρότερα...

Η πορεία ανηφορίζει την οδό Στουρνάρη και μπαίνει στο Πολυτεχνείο ενώ την ίδια στιγμή ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα στον κόσμο και τις κατασταλτικές δυνάμεις που έχουν αρχίσει να αναπτύσσονται γύρω από το χώρο του ιδρύματος. Πριν την πύλη της Στουρνάρη, ακινητοποιείται ένα σεκιουριτάδικο τζιπ, πυρπολείται, (αφού προηγούμενα απομακρύνονται ο οδηγός και ο συνοδηγός), και χρησιμεύει σαν οδόφραγμα, ενώ για τον ίδιο σκοπό τοποθετούνται φλεγόμενοι κάδοι στην οδό Τζωρτζ και Στουρνάρη και ξεκινά πολύωρος πετροπόλεμος από τους συγκεντρωμένους κατά των ΜΑΤ, που σπεύδουν στην περιοχή.

Οι φοιτητές ξεκινούν το συντονιστικό των γενικών συνελεύσεων στο αμφιθέατρο ΜΑΧ, ενώ στην Στουρνάρη μαίνεται ο πετροπόλεμος. Τα ΜΑΤ αποκλείουν, σε οχήματα και πεζούς, την πρόσβαση προς την οδό Στουρνάρη και στο ένα ρεύμα της Πατησίων και εκτοξεύουν πολλά χημικά μέσα στο Πολυτεχνείο, τα οποία, όμως, αντιμετωπίζονται με φωτιές, που ανάβονται στο εσωτερικό του ιδρύματος,

παράθυρα του οποίου εκτοξεύονται πέτρες και μεταλλικά σκαμπό προς τις διμοιρίες της οδού Στουρνάρη. Κυκλοφορεί η φήμη ότι δύο φοιτήτριες που αποχωρούν από το ίδρυμα συλλαμβάνονται από τις κατασταλτικές δυνάμεις. Οι δυνάμεις των ΜΑΤ αποσύρονται προσωρινά και ο κόσμος βγαίνει από το ΕΜΠ, καταλαμβάνει την Στουρνάρη, προκαλεί φθορές σε καταστήματα κινητής τηλεφωνίας και ηλεκτρονικών υπολογιστών και από καλύτερη θέση εκτοξεύει πέτρες προς τις διμοιρίες.

Οι διαδοχικές επιθέσεις και υποχωρήσεις των διμοιριών, που αντιμετωπίζονται με πέτρες αλλά και από τρεις μολότοφ διαρκούν ως τις 5:30 το απόγευμα, ενώ η κατάσταση αρχίζει να εκτονώνεται μετά τις 6. Ο κόσμος σταδιακά αποχωρεί ενώ στο ΜΑΧ συνεχίζεται το συντονιστικό των φοιτητών...

Ιδιαίτερα θετικό στοιχείο και σ' αυτή την περίπτωση είναι το γεγονός πως η ανάπτυξη των συγκρούσεων δεν προκαλεί α-

ΝΑΞΟΣ

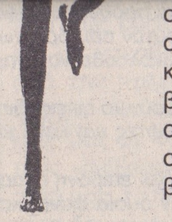
ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΚΑΙ ΜΜΕ

Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών και οι καταλήψεις στα σχολεία της Νάξου αποδεικνύουν τελικά ότι η τοπική μας κοινωνία δεν είναι εντελώς ράθυμη και χωρίς αντανακλαστικά. Αν μάλιστα το ζήτημα της γενικότερης οικονομικής ένδειας που πλήττει ολοένα και περισσότερα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας ή η συνολικότερη κατάσταση στο χώρο της εκπαίδευσης και οι επιδιωκόμενες μεταρρυθμίσεις γίνονταν αντικείμενο ουσιαστικού κοινωνικού διαλόγου και περαιτέρω διεκδικήσεων, τότε θα μπορούσαμε να επιτύχουμε πραγματικό όφελος.

Παρόλα αυτά, την περίοδο των μαθητικών καταλήψεων στο νησί συντελέστηκαν γεγονότα που αντικατοπτρίζουν την όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων και που ορίζουν λογικές και συμπεριφορές στα όρια του κοινωνικού φασισμού.

Η ηρεμία που χαρακτηρίζει τη μικρή μας επαρχία είναι μονάχα φαινομενική, αφού στην πραγματικότητα υπάρχει έντονος κοινωνικός ανταγωνισμός ανάμεσα σε αντιτιθέμενα συμφέροντα, τόσο σε ταξικό και κοινωνικό όσο και σε ιδεολογικό επίπεδο. Η κοινωνική ειρήνη συντηρείται κι επιβάλλεται μέσα από το πυκνό υφάδι της πολιτικής εξουσίας που αναπαράγει εξαρτήσεις και διαπλοκή. Όλα συγκαλύπτονται μέσα στο αδυσώπητο χωνευτήρι ενός νοσηρού οικογενειακού κλίματος που παράγει υποτέλεια και χρησιμοθηρία. Αν συνυπολογίσει μάλιστα κανείς τη χρόνια συλλογική λήθη και τη σύγχρονη παθογένεια της αφασίας, του ατομικισμού και της αποξένωσης, τότε μπορεί να ανασυνθέσει το πάζλ της υποταγής και της μοιρολατρίας.

Αναπόφευκτα λοιπόν, ό,τι διαρρηγνύει αυτή

στεί για τα προπύλαια στις 12 το μεσημέρι, ξεκινά κατά τις 1μμ, κατεβαίνει την οδό πανεπιστημίου και στρίβοντας στην Πεσμαζόγλου ανεβαίνει τη Σταδίου.

Την ώρα που στρίβει στη Σταδίου, μαθητές που είχαν συγκεντρωθεί πιο πριν στην πλατεία Ομονοίας προπορεύονται, ενώ μπλοκ του ΠΑΜΕ τους περιμένει στα δεξιά για να μπει στο τέλος της πορείας τους και να τους αποκόψει από τα υπόλοιπα μπλοκ. Για τον ίδιο λόγο, καθώς η πορεία μπαίνει στη Σταδίου, γίνεται μια μεγάλη στάση στο ύψος της πλατείας Κλαυθμώνος διατηρώντας τους ήδη προπορευόμενους μαθητές του ΣΑΣΑ «αμόλυντους», ενώ για τη μεγάλη αυτή στάση υπάρχουν γιουχαΐσματα των φοιτητών και έντονες φωνές, που απαιτούν να ξεκινήσει πάλι η πορεία.

Μετά τη συμβολή των οδών Φιλελλήνων κι Αμαλίας, η πορεία κυριολεκτικά τρέχει.

Φτάνοντας στη βουλή, η κεφαλή της στρίβει προς τη Βασιλίσσης Σοφίας, καταργεί έμπρακτα την κόκκινη ζώνη που έχει φτιαχτεί με ταινίες της αστυνομίας και έρχεται σε μικρή απόσταση από τους παραταγμένους μπάτσους, που έχουν κλείσει τον δρόμο, ενώ την ίδια ώρα εκτοξεύονται μολότοφ προς την κατεύθυνση των ΜΑΤ που βρίσκονται παραταγμένα στη βουλή.

«Αξιοσημείωτη» σ' αυτό το περιστατικό είναι πάλι η «επαναστατική» δράση των ΚΜΑΤ (Κουκουέδικες Μονάδες Αποκατάστασης της Τάξης). Ενώ θα περίμενε κανείς... αλλά στη συνέχεια κάνουν (τι άλλο;;) χρήση χημικών. Ακολουθεί πετροβολητό και ένα μέρος της πορείας αποκόβεται από τις δυνάμεις των ΜΑΤ.

Στη συμβολή των οδών Στουρνάρη και Πατησίων η πορεία «συναντά» ένα μπάτσο, ο οποίος στρώνεται στο κυνηγι από τους διαδηλωτές και κατορθώνει να αποφύγει τα χειρότερα...

Η πορεία ανηφορίζει την οδό Στουρνάρη και μπαίνει στο Πολυτεχνείο ενώ την ίδια στιγμή ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα στον κόσμο και τις κατασταλτικές δυνάμεις που έχουν αρχίσει να αναπτύσσονται γύρω από το χώρο του ιδρύματος. Πριν την πύλη της Στουρνάρη, ακινητοποιείται ένα σεκιουριτάδικο τζιπ, πυρπολείται, (αφού προηγούμενα απομακρύνονται ο οδηγός και ο συνοδηγός), και χρησιμεύει σαν οδόφραγμα, ενώ για τον ίδιο σκοπό τοποθετούνται φλεγόμενοι κάδοι στην οδό Τζώρτζ και Στουρνάρη και ξεκινά πολύωρος πετροπόλεμος από τους συγκεντρωμένους κατά των ΜΑΤ, που σπεύδουν στην περιοχή.

Οι φοιτητές ξεκινούν το συντονιστικό των γενικών συνελεύσεων στο αμφιθέατρο ΜΑΧ , ενώ στην Στουρνάρη μαίνεται ο πετροπόλεμος. Τα ΜΑΤ αποκλείουν, σε οχήματα και πεζούς, την πρόσβαση προς την οδό Στουρνάρη και στο ένα ρεύμα της Πατησίων και εκτοξεύουν πολλά χημικά μέσα στο Πολυτεχνείο, τα οποία, όμως, αντιμετωπίζονται με φωτιές, που ανάβονται στο εσωτερικό του ιδρύματος, καθώς και με μια ...μάνικα ποτίσματος που έκανε, επίσης, μούσκεμα αρκετούς πρασινοφορεμένους.

Καταλαμβάνεται το κτίριο Γκίνη, από τα

παράθυρα του οποίου εκτοξεύονται πέτρες και μεταλλικά σκαμπό προς τις διμοιρίες της οδού Στουρνάρη. Κυκλοφορεί η φήμη ότι δύο φοιτήτριες που αποχωρούν από το ίδρυμα συλλαμβάνονται από τις κατασταλτικές δυνάμεις. Οι δυνάμεις των ΜΑΤ αποσύρονται προσωρινά και ο κόσμος βγαίνει από το ΕΜΠ, καταλαμβάνει την Στουρνάρη, προκαλεί φθορές σε καταστήματα κινητής τηλεφωνίας και ηλεκτρονικών υπολογιστών και από καλύτερη θέση εκτοξεύει πέτρες προς τις διμοιρίες.

Οι διαδοχικές επιθέσεις και υποχωρήσεις των διμοιριών, που αντιμετωπίζονται με πέτρες αλλά και από τρεις μολότοφ διαρκούν ως τις 5:30 το απόγευμα, ενώ η κατάσταση αρχίζει να εκτονώνεται μετά τις 6. Ο κόσμος σταδιακά αποχωρεί ενώ στο ΜΑΧ συνεχίζεται το συντονιστικό των φοιτητών...

Ιδιαίτερα θετικό στοιχείο και σ' αυτή την περίπτωση είναι το γεγονός πως η ανάπτυξη των συγκρούσεων δεν προκαλεί αντιπαραθέσεις ανάμεσα σ' αυτούς που συγκρούονται με τα ΜΑΤ και τους υπόλοιπους φοιτητές.

ΑΥΤΟΙ ΜΙΛΟΥΝ **για μεταρρυθμίσεις, δια βίου εκπαίδευση, εξειδίκευση, ιδιωτικοποίηση, ανταγωνιστικότητα της αγοράς, εκσυγχρονισμό, για τα μελλοντικά γρανάζια τους, τους υποταγμένους και τα νέα αφεντικά.**

ξου αποδεικνύουν τελικά ότι η τοπική μας κοινωνία δεν είναι εντελώς ράθυμη και χωρίς αντανακλαστικά. Αν μάλιστα το ζήτημα της γενικότερης οικονομικής ένδειας που πλήττει ολοένα και περισσότερα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας ή η συνολικότερη κατάσταση στο χώρο της εκπαίδευσης και οι επιδιωκόμενες μεταρρυθμίσεις γίνονταν αντικείμενο ουσιαστικού κοινωνικού διαλόγου και περαιτέρω διεκδικήσεων, τότε θα μπορούσαμε να επιτύχουμε πραγματικό όφελος.

Παρόλα αυτά, την περίοδο των μαθητικών καταλήψεων στο νησί συντελέστηκαν γεγονότα που αντικατοπτρίζουν την όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων και που ορίζουν λογικές και συμπεριφορές στα όρια του κοινωνικού φασισμού.

Η ηρεμία που χαρακτηρίζει τη μικρή μας επαρχία είναι μονάχα φαινομενική, αφού στην πραγματικότητα υπάρχει έντονος κοινωνικός ανταγωνισμός ανάμεσα σε αντιτιθέμενα συμφέροντα, τόσο σε ταξικό και κοινωνικό όσο και σε ιδεολογικό επίπεδο. Η κοινωνική ειρήνη συντηρείται κι επιβάλλεται μέσα από το πυκνό υφάδι της πολιτικής εξουσίας που αναπαράγει εξαρτήσεις και διαπλοκή. Όλα συγκαλύπτονται μέσα στο αδυσώπητο χωνευτήρι ενός νοσηρού οικογενειακού κλίματος που παράγει υποτέλεια και χρησιμοθηρία. Αν συνυπολογίσει μάλιστα κανείς τη χρόνια συλλογική λήθη και τη σύγχρονη παθογένεια της αφασίας, του ατομικισμού και της αποξένωσης, τότε μπορεί να ανασυνθέσει το πάζλ της υποταγής και της μοιρολατρίας.

Αναπόφευκτα λοιπόν, ό,τι διαρρηγνύει αυτή τη φιλήσυχη εικόνα, όποια αντίληψη και στάση αναδεικνύει τις υπαρκτές αντιθέσεις, μπαίνει στο στόχαστρο ενός ανελέητου πολέμου.

Αυτό ακριβώς έγινε σε όσους-ες τόλμησαν να μιλήσουν ενάντια στην άγρια ανάπτυξη και στην κατασκευή του νέου μεγάλου λιμανιού, αυτό έγινε και σήμερα με τις μαθητικές καταλήψεις.

Όταν σ' έναν μικρό τόπο, που όλοι λίγο-πολύ γνωρίζονται μεταξύ τους, μερίδα γονέων και καθηγητών, τα τοπικά Μ.Μ.Ε., η αστυνομία, ο εισαγγελέας συκοφαντούν, λοιδορούν και τρομοκρατούν τους καταληψίες μαθητές, τότε χρειάζονται τρομερά αποθέματα για να αντιπεξέλθει κανείς σ' αυτή την επίθεση. Γι' αυτό και οι προσπάθειες των μαθητών να συνεχίσουν την κατάληψη μέσα σ' αυτό το κλίμα, υπήρξαν πράγματι ηρωικές.

Αυτό πάντως που εντυπωσιάζει είναι το «δημοκρατικό» ήθος και το θράσος ορισμένων γονιών και καθηγητών καθώς και κάποιων νεοεκλεγέντων δημοτικών συμβούλων —ανερχόμε-

έντονες φωνές, που απαιτούν να ξεκινήσει πάλι η πορεία.

Μετά τη συμβολή των οδών Φιλελλήνων κι Αμαλίας, η πορεία κυριολεκτικά τρέχει.

Φτάνοντας στη βουλή, η κεφαλή της στρίβει προς τη Βασιλίσσης Σοφίας, καταργεί έμπρακτα την κόκκινη ζώνη που έχει φτιαχτεί με ταινίες της αστυνομίας και έρχεται σε μικρή απόσταση από τους παραταγμένους μπάτσους, που έχουν κλείσει τον δρόμο, ενώ την ίδια ώρα εκτοξεύονται μολότοφ προς την κατεύθυνση των ΜΑΤ που βρίσκονται παραταγμένα στη βουλή.

«Αξιοσημείωτη» σ' αυτό το περιστατικό είναι πάλι η «επαναστατική» δράση των ΚΜΑΤ (Κουκουέδικες Μονάδες Αποκατάστασης της Τάξης). Ενώ θα περίμενε κάδοι στην οδό Τζωρτζ και Στουρνάρη και ξεκινά πολύωρος πετροπόλεμος από τους συγκεντρωμένους κατά των ΜΑΤ, που σπεύδουν στην περιοχή.

Οι φοιτητές ξεκινούν το συντονιστικό των γενικών συνελεύσεων στο αμφιθέατρο ΜΑΧ , ενώ στην Στουρνάρη μαίνεται ο πετροπόλεμος. Τα ΜΑΤ αποκλείουν, σε οχήματα και πεζούς, την πρόσβαση προς την οδό Στουρνάρη και στο ένα ρεύμα της Πατησίων και εκτοξεύουν πολλά χημικά μέσα στο Πολυτεχνείο, τα οποία, όμως, αντιμετωπίζονται με φωτιές, που ανάβονται στο εσωτερικό του ιδρύματος, καθώς και με μια ...μάνικα ποτίσματος που έκανε, επίσης, μούσκεμα αρκετούς πρασινοφορεμένους.

Καταλαμβάνεται το κτίριο Γκίνη, από τα

τάστηματα κινητής τηλεφωνίας και ηλεκτρονικών υπολογιστών και από καλύτερη θέση εκτοξεύει πέτρες προς τις διμοιρίες.

Οι διαδοχικές επιθέσεις και υποχωρήσεις των διμοιριών, που αντιμετωπίζονται με πέτρες αλλά και από τρεις μολότοφ διαρκούν ως τις 5:30 το απόγευμα, ενώ η κατάσταση αρχίζει να εκτονώνεται μετά τις 6. Ο κόσμος σταδιακά αποχωρεί ενώ στο ΜΑΧ συνεχίζεται το συντονιστικό των φοιτητών...

Ιδιαίτερα θετικό στοιχείο και σ' αυτή την περίπτωση είναι το γεγονός πως η ανάπτυξη των συγκρούσεων δεν προκαλεί αντιπαραθέσεις ανάμεσα σ' αυτούς που συγκρούονται με τα ΜΑΤ και τους υπόλοιπους φοιτητές.

ΑΥΤΟΙ ΜΙΛΟΥΝ για μεταρρυθμίσεις, δια βίου εκπαίδευση, εξειδίκευση, ιδιωτικοποίηση, ανταγωνιστικότητα της αγοράς, εκσυγχρονισμό, για τα μελλοντικά γρανάζια τους, τους υποταγμένους και τα νέα αφεντικά.

...ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ τα οδοφράγματα του '91, τη δολοφονία του Τεμπονέρα, τις καταλήψεις μιας ολόκληρης δεκαετίας, τα σαμποτάζ στα σχολικά κελιά, τον Κοντογιαννόπουλο και τον Αρσένη, τις συγκρούσεις έξω από τα εξεταστικά του ΑΣΕΠ, τα μπλοκαρίσματα των δρόμων, τις συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής και τους «αγανακτησμένους».

Επειδή, η γνώση δεν επιβάλλεται, αλλά διαδίδεται ελεύθερα μέσα από την συλλογική δράση και εμπειρία των ανθρώπων σε έναν κόσμο ελεύθερο, χωρίς κράτη κι εξουσίες.

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

Συσπείρωση Αναρχικών
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

φέροντα, τόσο σε ταξικό και κοινωνικό όσο και σε ιδεολογικό επίπεδο. Η κοινωνική ειρήνη συντηρείται κι επιβάλλεται μέσα από το πυκνό υφάδι της πολιτικής εξουσίας που αναπαράγει εξαρτήσεις και διαπλοκή. Όλα συγκαλύπτονται μέσα στο αδυσώπητο χωνευτήρι ενός νοσηρού οικογενειακού κλίματος που παράγει υποτέλεια και χρησιμοθηρία. Αν συνυπολογίσει μάλιστα κανείς τη χρόνια συλλογική λήθη και τη σύγχρονη παθογένεια της αφασίας, του ατομικισμού και της αποξένωσης, τότε μπορεί να ανασυνθέσει το πάζλ της υποταγής και της μοιρολατρίας.

Αναπόφευκτα λοιπόν, ό,τι διαρρηγνύει αυτή τη φιλήσυχη εικόνα, όποια αντίληψη και στάση αναδεικνύει τις υπαρκτές αντιθέσεις, μπαίνει στο στόχαστρο ενός ανελέητου πολέμου.

Αυτό ακριβώς έγινε σε όσους-ες τόλμησαν να μιλήσουν ενάντια στην άγρια ανάπτυξη και στην κατασκευή του νέου μεγάλου λιμανιού, αυτό έγινε και σήμερα με τις μαθητικές καταλήψεις.

Όταν σ' έναν μικρό τόπο, που όλοι λίγο-πολύ γνωρίζονται μεταξύ τους, μερίδα γονέων και καθηγητών, τα τοπικά Μ.Μ.Ε., η αστυνομία, ο εισαγγελέας συκοφαντούν, λοιδορούν και τρομοκρατούν τους καταληψίες μαθητές, τότε χρειάζονται τρομερά αποθέματα για να αντεπεξέλθει κανείς σ' αυτή την επίθεση. Γι' αυτό και οι προσπάθειες των μαθητών να συνεχίσουν την κατάληψη μέσα σ' αυτό το κλίμα, υπήρξαν πράγματι ηρωικές.

Αυτό πάντως που εντυπωσιάζει είναι το «δημοκρατικό» ήθος και το θράσος ορισμένων γονιών και καθηγητών καθώς και κάποιων νεοεκλεγέντων δημοτικών συμβούλων —ανερχόμενων αστέρων στην πολιτική ζωή του τόπου— που συγκάλεσαν συνέλευση μέσα στο κατειλημμένο λύκειο για την λήξη της κατάληψης παρότι τις προηγούμενες μέρες οι μαθητές είχαν πάρει την απόφασή τους με γενική συνέλευση.

Έφτασαν μάλιστα και στο σημείο να προπηλακίσουν μαθητές, ενώ μεθοδικά και με την αμέριστη βοήθεια των τοπικών Μ.Μ.Ε. είχαν δημιουργήσει κλίμα έντασης και απειλών με αποκορύφωμα την κλήση της αστυνομίας και του εισαγγελέα.

Στο τέλος πια, όταν κάμφθηκε η αντίσταση των μαθητών, οι νοικοκυραίοι με περισσή εκδικητικότητα έσκισαν και κατέβασαν τα πανό έξω από το σχολείο.

Πάντως παραμένει άξιο απορίας εάν αυτοί

οι γονείς που στρέφονται ενάντια στους αγώνες των μαθητών, αν λοιπόν αγωνιούν και αν κόπτονται για το ζοφερό μέλλον που επιφυλάσσεται στα παιδιά τους σαν μελλοντικούς άνεργους ή απασχολήσιμους, είτε σαν εξειδικευμένους εργαζόμενους χωρίς ωράρια και χωρίς εργασιακά δικαιώματα.

Ανησυχούν άραγε για την ουσιαστική κατάργηση της δημόσιας δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης που επιβαρύνει το οικογενειακό εισόδημα, ενώ ήδη δισεκατομμύρια ευρώ ξοδεύονται κάθε χρόνο σε φροντιστήρια και ιδιωτικά μαθήματα;

Αναρωτήθηκαν ποτέ για τη διείσδυση των επιχειρήσεων και του κεφαλαίου στα σχολειά προκειμένου να διαμορφώνουν μελλοντικούς πειθήνιους εργάτες κομμένους και ραμμένους στα μέτρα τους και ταγμένους αποκλειστικά στην κερδοφορία τους;

Αντιλαμβάνονται ότι με το άρθρο 16 που θα συζητηθεί το Γενάρη στη Βουλή, θ' αλλάξει ριζικά το εκπαιδευτικό σύστημα με τέτοιο τρόπο ώστε ν' αποκλείονται από την εκπαιδευτική διαδικασία τα φτωχά στρώματα και να δημιουργηθούν σχολεία υποβαθμισμένα για τους φτωχούς και σχολεία άλλου επιπέδου για τους πλούσιους;

Ασχολήθηκαν ποτέ αυτοί οι γονείς με το ότι τα σχολεία σήμερα είναι κάτεργα εντατικοποιημένης, τυποποιημένης και χαμηλής ποιότητας γνώσης που απομυζούν τη ζωντάνια των μαθητών και τους καθιστούν άβουλα και ομογενοποιημένα άτομα;

Ευτυχώς δεκάδες σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων σ' όλη την Ελλάδα δεν κράτησαν τέτοια στάση, αλλά αντίθετα εκφράσανε τη συμπαράστασή τους και βγάλανε και ψηφίσματα στον αγώνα των μαθητών και των εκπαιδευτικών.

Φτάνουμε λοιπόν και στο ρόλο των ΜΜΕ, που χρόνια τώρα ως γνωστόν αποτελούν τους στυλοβάτες της εκάστοτε εξουσίας, ενώ παράλληλα διαμορφώνουν απόψεις και συνειδήσεις με την τεράστια επιρροή που διαθέτουν. Τηρουστο δημοκρατικό τους προσωπείο, ενώ φαντάζει αστείο ότι οι ίδιοι που κατέχουν τα μέσα ενημέρωσης αυτοαναγορεύονται σε τιμητές της δημοκρατικότητας και του ήθους τους!!!

Σ' αυτό το πνεύμα, πέρυσι το χειμώνα τα τοπικά ΜΜΕ ελεεινολογούσαν ασύστολα την απεργία των ναυτεργατών, μέχρι πριν λίγες μέρες έκαναν το ίδιο για τις καταλήψεις, αύριο θα επιτεθούν σε κάποια άλλη κινητοποίηση.

Η υπονόμευση του αγώνα των μαθητών ήταν διαρκής και από τα δύο προαναφερθέντα μέσα (Ράδιο Μεσόγειος και εφημ. Κυκλαδική). Η δημιουργία κλίματος έντασης με υπερβολές για φθορές, για γονείς που συγκεντρώνονται και διαμαρτύρονται, η ακατάσχετη κινδυνολογία και οι συγκρίσεις με τις μαζικές δολοφονίες στα σχολεία της Αμερικής, πριμοδοτούσαν ουσιαστικά τον κοινωνικό κανιβαλισμό. Έτσι, όχι μόνο συκοφαντούσαν τον αγώνα των μαθητών, αλλά ανακαλούσαν και τα πιο αντιδραστικά και συντηρητικά αντανακλαστικά της κοινωνίας. Η ευθυγράμμισή τους με τους συναδέλφους τους της Αθήνας ήταν αξιοσημείωτη.

Μπρος σ' αυτή την κατάσταση, μέλη της Αυτόνομης Πρωτοβουλίας επικοινώνησαν σε ιδιωτική τηλεφωνική συνδιάλεξη με το ράδιο Μεσόγειος, ευελπιστώντας να χαλιναγωγήσουν την ακατάσχετη ψευδολογία και μπουρδολογία, και να περιορίσουν το πολωτικό κλίμα. Κατά πως φαίνεται η δημοσιογράφος-ιδιοκτήτρια του σταθμού δεν πήρε την παρατήρηση με καλό μάτι, αφού στη συνέχεια και χωρίς καμία συγκατάθεση, δημοσιοποίησε το όνομα του προσώπου που συνομίλησε, λέγοντας μάλιστα από το μικρόφωνο ότι αυτό το άτομο υποστήριζε την ελευθερία των μαθητών να βιάζουν και να σκοτώνουν!

Όταν αργότερα περάσαμε από το σταθμό για να διεκδικήσουμε την αποκατάσταση της τιμής και της αξιοπρέπειάς μας και την αποσύνδεση του ονόματος από τέτοιες άθλιες πράξεις καθώς και να πάρουμε την κασέτα με το επίμαχο από-

Κρατική καταστολή, προβοκάτσιες και «προβοκάτσιες», και η πρακτόρικη δημοσιογραφία

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που μιλούν τουλάχιστον από την περίοδο των φοιτητικών κινητοποιήσεων του Ιούνη για την ένταση της κρατικής καταστολής. Άλλοι εξηγούσαν το «φαινόμενο» μιλώντας για κρατική παρότρυνση στους πραίτορες κατά Πολύδωρα να «πάρουν» την κατάσταση στα χέρια τους. Άλλοι πάλι θεώρησαν ότι πρόκειται για πρωτοβουλίες των αστυνομικών οργάνων που «χρειάζονται περισσότερη εκπαίδευση». Άλλοι πάλι είδαν την επιστροφή του «αστυνομικού κράτους της Δεξιάς». Αρκετοί τέλος θεώρησαν και θεωρούν αναμενόμενη την όξυνση της κρατικής βίας, όταν οι κοινωνικές συγκρούσεις έχουν ανησυχητικά χαρακτηριστικά σε μια εύφλεκτη κοινωνικά περίοδο.

Μεσολάβησαν οι συγκρούσεις στην ΔΕΘ, κινητοποιήσεις και κατάληψη της πρυτανείας του Πανεπιστημίου Αθηνών ως αλληλεγγύη στον Σ. Ξηρό για να επαναληφθούν αυτοί οι προβληματισμοί με μεγαλύτερη ένταση κατά την διάρκεια των φθινοπωρινών κινητοποιήσεων των δασκάλων, μ' αφορμή την εμφάνιση Ματατζή με μεταλλικό κρίκο περασμένο στο χέρι και με εμφανή την διάθεση να χρησιμοποιηθεί ως σιδερογροθιά εναντίον εκπαιδευτικών που διαδήλωναν.

Επακολούθησαν οι μαθητικές καταλήψεις, που κατασυκοφαντήθηκαν με κάθε τρόπο με αποκορύφωμα το ιδεολογικό πογκρόμ ενάντια στους νέους με αφορμή την υπόθεση του βιασμού 16χρονης στην Αμάρυνθο, για να φθάσουμε σιγά σιγά στο τριήμερο του Πολυτεχνείου.

Την παραμονή την πορείας για την εξέγερση του Νοέμβρη του 73, αριστεριστές σε πηγαδάκια μιλούσαν ήδη για πληροφορίες που είχαν για εκτεταμένες προληπτικές προσα-

πτωση των διερχόμενων ασφαλιτών έξω από το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ.

Δύο ημέρες αργότερα από την πορεία του Πολυτεχνείου δημοσιεύεται στην Καθημερινή περισπούδαστο άρθρο του Παπαχελά με τίτλο «Κουκουλοφόροι με όνομα και διεύθυνση»(2)

Ο Παπαχελάς έχει χαρακτηρισθεί ενυπόγραφα από «βετεράνους της δημοσιογραφίας» και μάλιστα συνδικαλιστές ως ένας από τους πρωτοκλασάτους δημοσιογράφους της κουκούλας, οπότε θα ήταν σαν να παραβίαζε κανείς ανοιχτές θύρες εάν προσπαθούσε να αποδείξει την διπλή ιδιότητα και τον ρόλο του συγκεκριμένου. Άλλωστε ούτε ο ίδιος κρύβει την αγάπη του για τον «κλάδο».(3) Απλά θα θυμίσουμε και εμείς ένα σχετικό άρθρο στο Βήμα στις 7-7-2002 όπου ο Alexis μας ενημέρωνε πως μια διαπίστωση που προκάλεσε μεγάλη εντύπωση στους πράκτορες της Σκότλαντ Γιάρντ «ήταν το γεγονός ότι δεν υπήρχε σοβαρό γραφείο τύπου του υπουργείου Δημόσιας Τάξης». Θα θυμηθούμε ακόμα τα «ρεπορτάζ» των Φακέλων και τις συνεντεύξεις στο γνώριμο έδαφος των ΗΠΑ όπου κουβέντιαζε σαν φίλος από τα παλιά με ανώτατα στελέχη της αμερικάνικης αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας επιδεικνύοντας ότι αυτές οι «πόρτες» είναι ορθάνοικτες για κάθε «ειδικό συνεργάτη». Και θα κρατήσουμε από το άρθρο του την αγωνία του για την « απόλυτη ανικανότητα στην ανάγνωση του χώρου και την διείσδυση σε αυτόν» των διωκτικών αρχών και για την «επιρροή του αντιεξουσιαστικού χώρου που αυξάνεται θεαματικά στα πανεπιστήμια και γενικά στην νεολαία».

Όσο για την πρόσφατη μετακίνηση του στην Καθημερινή δεν θα πρέπει κατά την γνώμη μας να εκληφθεί όπως παρουσιάστη-

ρω ξοδεύονται κάθε χρόνο σε φροντιστήρια και ιδιωτικά μαθήματα;

Αναρωτήθηκαν ποτέ για τη διείσδυση των επιχειρήσεων και του κεφαλαίου στα σχολειά προκειμένου να διαμορφώνουν μελλοντικούς πειθήνιους εργάτες κομμένους και ραμμένους στα μέτρα τους και ταγμένους αποκλειστικά στην κερδοφορία τους;

Αντιλαμβάνονται ότι με το άρθρο 16 που θα συζητηθεί το Γενάρη στη Βουλή, θ' αλλάξει ριζικά το εκπαιδευτικό σύστημα με τέτοιο τρόπο ώστε ν' αποκλείονται από την εκπαιδευτική διαδικασία τα φτωχά στρώματα και να δημιουργηθούν σχολεία υποβαθμισμένα για τους φτωχούς και σχολεία άλλου επιπέδου για τους πλούσιους;

Ασχολήθηκαν ποτέ αυτοί οι γονείς με το ότι τα σχολεία σήμερα είναι κάτεργα εντατικοποιημένης, τυποποιημένης και χαμηλής ποιότητας γνώσης που αποχυμώνουν τη ζωντάνια των μαθητών και τους καθιστούν άβουλα και ομογενοποιημένα άτομα;

Ευτυχώς δεκάδες σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων σ' όλη την Ελλάδα δεν κράτησαν τέτοια στάση, αλλά αντίθετα εκφράσανε τη συμπαράστασή τους και βγάλανε και ψηφίσματα στον αγώνα των μαθητών και των εκπαιδευτικών.

Φτάνουμε λοιπόν και στο ρόλο των ΜΜΕ, που χρόνια τώρα ως γνωστόν αποτελούν τους στυλοβάτες της εκάστοτε εξουσίας, ενώ παράλληλα διαμορφώνουν απόψεις και συνειδήσεις με την τεράστια επιρροή που διαθέτουν. Τηρουμένων των αναλογιών, τα τοπικά ΜΜΕ φιλοδοξούν να παίξουν με τους αντίστοιχους όρους, και ιδιαίτερα ο ραδιοσταθμός Μεσόγειος και η καθημερινή εφημερίδα Κυκλαδική. Έτσι, όχι μόνο αναμασούν τον κυρίαρχο λόγο αλλά και τον αναπαράγουν κακέκτυπα, καταδικάζοντας εν ριπή οφθαλμού ιδέες, αγώνες, κοινωνικές ομάδες, συλλογικότητες και άτομα.

Βέβαια δεν διατηρούμε αυταπάτες (όπως και όλη η κοινωνία) για το ρόλο των περισσότερων δημοσιογράφων, πολύ δε μάλλον για τους ιδιοκτήτες των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Ιδιαίτερα μάλιστα αυτή την περίοδο που έχει βουίξει όλη η κοινωνία με την αγριότητα που έχουν επιδείξει τα ΜΜΕ στην υπόθεση του βιασμού της μετανάστριας μαθήτριας στην Εύβοια...

ναφέρθεντα μέσα (Ράδιο Μεσόγειος και εφημ. Κυκλαδική). Η δημιουργία κλίματος έντασης με υπερβολές για φθορές, για γονείς που συγκεντρώνονται και διαμαρτύρονται, η ακατάσχετη κινδυνολογία και οι συγκρίσεις με τις μαζικές δολοφονίες στα σχολεία της Αμερικής, πριμοδοτούσαν ουσιαστικά τον κοινωνικό κανιβαλισμό. Έτσι, όχι μόνο συκοφαντούσαν τον αγώνα των μαθητών, αλλά ανακαλούσαν και τα πιο αντιδραστικά και συντηρητικά αντανακλαστικά της κοινωνίας. Η ευθυγράμμισή τους με τους συναδέλφους τους της Αθήνας ήταν αξιοσημείωτη.

Μπρος σ' αυτή την κατάσταση, μέλη της Αυτόνομης Πρωτοβουλίας επικοινώνησαν σε ιδιωτική τηλεφωνική συνδιάλεξη με το ράδιο Μεσόγειος, ευελπιστώντας να χαλιναγωγήσουν την ακατάσχετη ψευδολογία και μπουρδολογία, και να περιορίσουν το πολωτικό κλίμα. Κατά πως φαίνεται η δημοσιογράφος-ιδιοκτήτρια του σταθμού δεν πήρε την παρατήρηση με καλό μάτι, αφού στη συνέχεια και χωρίς καμία συγκατάθεση, δημοσιοποίησε το όνομα του προσώπου που συνομίλησε, λέγοντας μάλιστα από το μικρόφωνο ότι αυτό το άτομο υποστήριζε την ελευθερία των μαθητών να βιάζουν και να σκοτώνουν!

Όταν αργότερα περάσαμε από το σταθμό για να διεκδικήσουμε την αποκατάσταση της τιμής και της αξιοπρέπειάς μας και την αποσύνδεση του ονόματος από τέτοιες άθλιες πράξεις καθώς και να πάρουμε την κασέτα με το επίμαχο απόσπασμα της εκπομπής, η ιδιοκτήτρια κάλεσε την αστυνομία και τελικά κατέθεσε μήνυση εναντίον τριών μελών της Αυτόνομης Πρωτοβουλίας... για τραμπουκισμό!!!

Τις επόμενες μέρες η έγκριτη δημοσιογράφος προέβη σε μια άνευ προηγουμένου επίθεση δια του μικροφώνου εναντίον της συλλογικότητας και των τριών συντρόφων, μνημείο κοινωνικού ρατσισμού, ψεύδους και μίσους.

Μεταξύ άλλων μας κατονόμασε και ως υποκινητές των καταλήψεων και κάθε άλλης αναταραχής, και στο μέλλον, ποιος ξέρει, ίσως και κάθε φυσικής καταστροφής...

Άλλωστε, το ολυμπιακό έτος 2004, σε μια περίοδο που η Α.Π.Ν. είχε δραστηριοποιηθεί ενάντια στην Ολυμπιάδα και στο πέρασμα της φλόγας από τη Νάξο,

για την ένταση της κρατικής καταστολής. Άλλοι εξηγούσαν το «φαινόμενο» μιλώντας για κρατική παρότρυνση στους πράιτορες κατά Πολύδωρα να «πάρουν» την κατάσταση στα χέρια τους. Άλλοι πάλι θεώρησαν ότι πρόκειται για πρωτοβουλίες των αστυνομικών οργάνων που «χρειάζονται περισσότερη εκπαίδευση». Άλλοι πάλι είδαν την επιστροφή του «αστυνομικού κράτους της Δεξιάς». Αρκετοί τέλος θεώρησαν και θεωρούν αναμενόμενη την όξυνση της κρατικής βίας, όταν οι κοινωνικές συγκρούσεις έχουν ανησυχητικά χαρακτηριστικά σε μια εύφλεκτη κοινωνικά περίοδο.

Μεσολάβησαν οι συγκρούσεις στην ΔΕΘ, κινητοποιήσεις και κατάληψη της πρυτανείας του Πανεπιστημίου Αθηνών ως αλληλεγγύη στον Σ. Ξηρό για να επαναληφθούν αυτοί οι προβληματισμοί με μεγαλύτερη ένταση κατά την διάρκεια των φθινοπωρινών κινητοποιήσεων των δασκάλων, μ' αφορμή την εμφάνιση Ματατζή με μεταλλικό κρίκο περασμένο στο χέρι και με εμφανή την διάθεση να χρησιμοποιηθεί ως σιδερογροθιά εναντίον εκπαιδευτικών που διαδήλωναν.

Επακολούθησαν οι μαθητικές καταλήψεις, που κατασυκοφαντήθηκαν με κάθε τρόπο με αποκορύφωμα το ιδεολογικό πογκρόμ ενάντια στους νέους με αφορμή την υπόθεση του βιασμού 16χρονης στην Αμάρυνθο, για να φθάσουμε σιγά σιγά στο τριήμερο του Πολυτεχνείου.

Την παραμονή της πορείας για την εξέγερση του Νοέμβρη του 73, αριστεριστές σε πηγαδάκια μιλούσαν ήδη για πληροφορίες που είχαν για εκτεταμένες προληπτικές προσαγωγές και «συλλήψεις στα στενά» μ' αφορμή την αφαίρεση όπλου ασφαλίτη και τον ξυλοδαρμό του τις προηγούμενες ημέρες. Κίνηση που πραγματοποιήθηκε από άτομα, σε σημείο όπου εξελισσόταν παρέμβαση αλληλεγγύης στους κρατούμενους για την επίθεση στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλο.

Συγκεκριμένα, τη στιγμή της επίθεσης σύντροφοι βρίσκονταν ακόμα στο εσωτερικό των κατειλημμένων γραφείων του ινστιτούτου της ΓΣΕΕ στην Ε. Μπενάκη έχοντας επιφορτισθεί την χρήση των φάξ, ενώ μερικές δεκάδες ακόμα βρίσκονταν συγκεντρωμένοι έξω από το κτίριο, στο οποίο είχε κρεμαστεί πανώ. Στο σημείο μοιράζονταν κείμενα και είχαν ριφθεί πολλά τρικάκια.

Οι προληπτικές προσαγωγές επιβεβαιώθηκαν και συμπληρώθηκαν με την σχεδιασμένη επίθεση στο αναρχικό μπλοκ, αλλά και με ακόμα 120 προσαγωγές από τις οποίες 9 μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Συγκρούσεις έγιναν

Πολυτεχνείου δημοσιεύεται στην Καθημερινή περισπούδαστο άρθρο του Παπαχελά με τίτλο «Κουκουλοφόροι με όνομα και διεύθυνση»(2)

Ο Παπαχελάς έχει χαρακτηρισθεί ενυπόγραφα από «βετεράνους της δημοσιογραφίας» και μάλιστα συνδικαλιστές ως ένας από τους πρωτοκλασάτους δημοσιογράφους της κουκούλας, οπότε θα ήταν σαν να παραβίαζε κανείς ανοιχτές θύρες εάν προσπαθούσε να αποδείξει την διπλή ιδιότητα και τον ρόλο του συγκεκριμένου. Άλλωστε ούτε ο ίδιος κρύβει την αγάπη του για τον «κλάδο».(3) Απλά θα θυμίσουμε και εμείς ένα σχετικό άρθρο στο Βήμα στις 7-7-2002 όπου ο Alexis μας ενημέρωνε πως μια διαπίστωση που προκάλεσε μεγάλη εντύπωση στους πράκτορες της Σκότλαντ Γιάρντ «ήταν το γεγονός ότι δεν υπήρχε σοβαρό γραφείο τύπου του υπουργείου Δημόσιας Τάξης». Θα θυμηθούμε ακόμα τα «ρεπορτάζ» των Φακέλων και τις συνεντεύξεις στο γνώριμο έδαφος των ΗΠΑ όπου κουβέντιαζε σαν φίλος από τα παλιά με ανώτατα στελέχη της αμερικάνικης αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας επιδεικνύοντας ότι αυτές οι «πόρτες» είναι ορθάνοικτες για κάθε «ειδικό συνεργάτη». Και θα κρατήσουμε από το άρθρο του την αγωνία του για την « απόλυτη ανικανότητα στην ανάγνωση του χώρου και την διείσδυση σε αυτόν» των διωκτικών αρχών και για την «επιρροή του αντιεξουσιαστικού χώρου που αυξάνεται θεαματικά στα πανεπιστήμια και γενικά στην νεολαία».

Όσο για την πρόσφατη μετακίνηση του στην Καθημερινή δεν θα πρέπει κατά την γνώμη μας να εκληφθεί όπως παρουσιάστηκε στα ενδότερα δηλαδή ως αποτέλεσμα μιας σκληρής κόντρας με τον Πρετέντερη, το άλλο γνωστό και μη εξαιρετέο δημοσιογραφικό φιντάνι, που αναφώνησε: «Η Εγώ ή Αυτός», σύμφωνα με αποκλειστικές πληροφορίες της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ, ναι καλά καταλάβατε, -ήρθε η ώρα να το αποκαλύψουμε- οι «γνωστοί-άγνωστοι» έχουν διεισδύσει ακόμα και στο συγκρότημα Λαμπράκη.

Αλλά θα επανέλθουμε. Θέλοντας και μη...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

(1) Και πρόκειται φυσικά για τον ίδιο Στρατούλη που έκανε τις γνωστές δηλώσεις για τις συγκρούσεις της 6η Μάη στην πορεία που καλούσε το 4ο Ευρωπαϊκό Φόρουμ συναινώντας στις επερχόμενες προφυλακίσεις και όχι για κάποιον συνονόματό του ή πρώτο του εξάδελφο. Δεν θα έκανε έτσι ούτε αν νόμιζε, κατά περίπτωση, ότι υπερασπίζεται τον «πα-

τους καθιστούν άβουλα και ομογενοποιημένα άτομα;

Ευτυχώς δεκάδες σύλλογοι γονέων και κηδεμόνων σ' όλη την Ελλάδα δεν κράτησαν τέτοια στάση, αλλά αντίθετα εκφράσανε τη συμπαράστασή τους και βγάλανε και ψηφίσματα στον αγώνα των μαθητών και των εκπαιδευτικών.

Φτάνουμε λοιπόν και στο ρόλο των ΜΜΕ, που χρόνια τώρα ως γνωστόν αποτελούν τους στυλοβάτες της εκάστοτε εξουσίας, ενώ παράλληλα διαμορφώνουν απόψεις και συνειδήσεις με την τεράστια επιρροή που διαθέτουν. Τηρουμένων των αναλογιών, τα τοπικά ΜΜΕ φιλοδοξούν να παίξουν με τους αντίστοιχους όρους, και ιδιαίτερα ο ραδιοσταθμός Μεσόγειος και η καθημερινή εφημερίδα Κυκλαδική. Έτσι, όχι μόνο αναμασούν τον κυρίαρχο λόγο αλλά και τον αναπαράγουν κακέκτυπα, καταδικάζοντας εν ριπή οφθαλμού ιδέες, αγώνες, κοινωνικές ομάδες, συλλογικότητες και άτομα.

Βέβαια δεν διατηρούμε αυταπάτες (όπως και όλη η κοινωνία) για το ρόλο των περισσότερων δημοσιογράφων, πολύ δε μάλλον για τους ιδιοκτήτες των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Ιδιαίτερα μάλιστα αυτή την περίοδο που έχει βουίξει όλη η κοινωνία με την αγριότητα που έχουν επιδείξει τα ΜΜΕ στην υπόθεση του βιασμού της μετανάστριας μαθήτριας στην Εύβοια...

«Ο Τύπος» όπως έλεγε ο Μπαλζάκ ήδη από τον 19ο αιώνα, «αντί για ιερό τέμενος, έχει γίνει μέσο για τα κόμματα. Από μέσο έγινε εμπόριο. Κι όπως όλα τα εμπόρια δεν έχει νόμο ούτε πίστη... Η εφημερίδα δεν φωτίζει πια αλλά κολακεύει τις δοξασίες. Γι' αυτό και σ' ένα άλφα διάστημα όλες οι εφημερίδες θα είναι άνανδρες, υποκριτικές, ανέντιμες, ψευδολόγες, δολοφονικές...»

Αναπαράγουν λοιπόν την εξουσία τους, τροφοδοτούν την απύθμενη ματαιοδοξία τους, χτίζουν συμμαχίες γλείφοντας την εκάστοτε οικονομική και πολιτική εξουσία, και συσσωρεύουν τα κέρδη τους, γιατί ας μην ξεχνάμε ότι πρόκειται για επιχειρήσεις. Ο ισχυρισμός τους ότι φιλοξενούν όλες τις απόψεις που ακούμε συχνά, δεν είναι παρά η επίφαση τρια του σταθμού δεν πήρε την παρατήρηση με καλό μάτι, αφού στη συνέχεια και χωρίς καμία συγκατάθεση, δημοσιοποίησε το όνομα του προσώπου που συνομίλησε, λέγοντας μάλιστα από το μικρόφωνο ότι αυτό το άτομο υποστήριζε την ελευθερία των μαθητών να βιάζουν και να σκοτώνουν!

Όταν αργότερα περάσαμε από το σταθμό για να διεκδικήσουμε την αποκατάσταση της τιμής και της αξιοπρέπειάς μας και την αποσύνδεση του ονόματος από τέτοιες άθλιες πράξεις καθώς και να πάρουμε την κασέτα με το επίμαχο απόσπασμα της εκπομπής, η ιδιοκτήτρια κάλεσε την αστυνομία και τελικά κατέθεσε μήνυση εναντίον τριών μελών της Αυτόνομης Πρωτοβουλίας... για τραμπουκισμό!!!

Τις επόμενες μέρες η έγκριτη δημοσιογράφος προέβη σε μια άνευ προηγουμένου επίθεση δια του μικροφώνου εναντίον της συλλογικότητας και των τριών συντρόφων, μνημείο κοινωνικού ρατσισμού, ψεύδους και μίσους.

Μεταξύ άλλων μας κατονόμασε και ως υποκινητές των καταλήψεων και κάθε άλλης αναταραχής, και στο μέλλον, ποιος ξέρει, ίσως και κάθε φυσικής καταστροφής...

Άλλωστε, το ολυμπιακό έτος 2004, σε μια περίοδο που η Α.Π.Ν. είχε δραστηριοποιηθεί ενάντια στην Ολυμπιάδα και στο πέρασμα της φλόγας από τη Νάξο, η ασφάλεια Σύρου είχε προσεγγίσει σε κλίμα εμπιστοσύνης την ιδιοκτήτρια του ράδιο Μεσόγειος για να υποδείξει όσους αντιδρούσαν στη διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων, προκειμένου να προβούν σε πιθανές συλλήψεις, επαληθεύοντας το σύνθημα «αλήτες, ρουφιάνοι δημοσιογράφοι»

Όσο για μας, την Αυτόνομη Πρωτοβουλία έχουμε τους τρόπους για να επικοινωνούμε με την κοινωνία, να πραγματώνουμε την αντιπληροφόρηση και να δημοσιοποιούμε το λόγο και τη δράση μας και δεν μας πτοούν ούτε οι απειλές, ούτε οι διώξεις.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Αυτόνομη Πρωτοβουλία Νάξου

στο χέρι και με εμφανή την διάθεση να χρησιμοποιηθεί ως σιδερογροθιά εναντίον εκπαιδευτικών που διαδήλωναν.

Επακολούθησαν οι μαθητικές καταλήψεις, που κατασυκοφαντήθηκαν με κάθε τρόπο με αποκορύφωμα το ιδεολογικό πογκρόμ ενάντια στους νέους με αφορμή την υπόθεση του βιασμού 16χρονης στην Αμάρυνθο, για να φθάσουμε σιγά σιγά στο τριήμερο του Πολυτεχνείου.

Την παραμονή την πορείας για την εξέγερση του Νοέμβρη του 73, αριστεριστές σε πηγαδάκια μιλούσαν ήδη για πληροφορίες που είχαν για εκτεταμένες προληπτικές προσαγωγές και «συλλήψεις στα στενά» μ' αφορμή την αφαίρεση όπλου ασφαλίτη και τον ξυλοδαρμό του τις προηγούμενες ημέρες. Κίνηση που πραγματοποιήθηκε από άτομα, σε σημείο όπου εξελισσόταν παρέμβαση αλληλεγγύης στους κρατούμενους για την επίθεση στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλο.

Συγκεκριμένα, τη στιγμή της επίθεσης σύντροφοι βρίσκονταν ακόμα στο εσωτερικό των κατειλημμένων γραφείων του ινστιτούτου της ΓΣΕΕ στην Ε. Μπενάκη έχοντας επιφορτισθεί την χρήση των φάξ, ενώ μερικές δεκάδες ακόμα βρίσκονταν συγκεντρωμένοι έξω από το κτίριο, στο οποίο είχε κρεμαστεί πανώ. Στο σημείο μοιράζονταν κείμενα και είχαν ριφθεί πολλά τρικάκια.

Οι προληπτικές προσαγωγές επιβεβαιώθηκαν και συμπληρώθηκαν με την σχεδιασμένη επίθεση στο αναρχικό μπλοκ, αλλά και με ακόμα 120 προσαγωγές από τις οποίες 9 μετατράπηκαν σε συλλήψεις. Συγκρούσεις έγιναν στη Θεσσαλονίκη και υπήρξε καταγραφή σε βίντεο του άγριου ξυλοδαρμού ενός Κύπριου φοιτητή.

Για «βασανιστές» μιλά το πρωτοσέλιδο της Ελευθεροτυπίας αναφερόμενο στους αστυνομικούς που ξυλοκόπησαν άγρια τον φοιτητή, ενώ οι καταγγελίες άρχισαν να πολλαπλασιάζονται, με το συγκρότημα Λαμπράκη να βλέπει επιστροφή σε καταστάσεις παρακράτους του 63...

Βεβαίως καταγγελία από «καταγγελία» της κρατικής καταστολής, όπως με μια απλή ματιά φαίνεται, διαφέρει.

Αλλού υπάρχει σαφής διάθεση ταύτισης της δράσης αγωνιζόμενων με προβοκάτσιες (ΚΚΕ), σ' άλλες περιπτώσεις καταγγέλλεται η «γκρίζα ζώνη του παρακράτους» ή η «αστυνομική αυθαιρεσία και προκλητικότητα», όπως ανέφερε ο Στρατούλης(1) για την περί-

όπου κουβέντιαζε σαν φίλος από τα παλιά με ανώτατα στελέχη της αμερικάνικης αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας επιδεικνύοντας ότι αυτές οι «πόρτες» είναι ορθάνοικτες για κάθε «ειδικό συνεργάτη». Και θα κρατήσουμε από το άρθρο του την αγωνία του για την « απόλυτη ανικανότητα στην ανάγνωση του χώρου και την διείσδυση σε αυτόν» των διωκτικών αρχών και για την «επιρροή του αντιεξουσιαστικού χώρου που αυξάνεται θεαματικά στα πανεπιστήμια και γενικά στην νεολαία».

Όσο για την πρόσφατη μετακίνηση του στην Καθημερινή δεν θα πρέπει κατά την γνώμη μας να εκληφθεί όπως παρουσιάστηκε στα ενδότερα δηλαδή ως αποτέλεσμα μιας σκληρής κόντρας με τον Πρετέντερη, το άλλο γνωστό και μη εξαιρετέο δημοσιογραφικό φιντάνι, που αναφώνησε: «Η Εγώ ή Αυτός», σύμφωνα με αποκλειστικές πληροφορίες της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ, ναι καλά καταλάβατε, - ήρθε η ώρα να το αποκαλύψουμε- οι «γνωστοί-άγνωστοι» έχουν διεισδύσει ακόμα και στο συγκρότημα Λαμπράκη.

Αλλά θα επανέλθουμε. Θέλοντας και μη...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

(1) Και πρόκειται φυσικά για τον ίδιο Στρατούλη που έκανε τις γνωστές δηλώσεις για τις συγκρούσεις της 6η Μάη στην πορεία που καλούσε το 4ο Ευρωπαϊκό Φόρουμ συναινώντας στις επερχόμενες προφυλακίσεις και όχι για κάποιον συνονόματό του ή πρώτο του εξάδελφο. Δεν θα έκανε έτσι ούτε αν νόμιζε, κατά περίπτωση, ότι υπερασπίζεται τον «παράνομο στρατιωτικό μηχανισμό» του Κόμματος. Αστειευόμαστε, καλέ!!!

(2) «Τα συνήθη επεισόδια οργανώνονται όμως από 3-4 ομάδες με 50αρηδες επικεφαλής που έχουν καθιερωθεί στον χώρο. «Μιλάτε για την ομάδα της Σαρηπόλου;» θα ακούσετε κάποιον βετεράνο του χώρου να λέει. Υπάρχουν 2-3 γνωστές φιγούρες, οι οποίοι εμφανίζονται συχνά σε βίντεο να μοιράζουν μολότοφ σε μια γωνιά κατά την διάρκεια μιας πορείας ή να πηγαίνουν σε εγκαταλελειμμένα σπίτια των Εξαρχείων λίγο πριν από μια διαδήλωση για να μοιράσουν υλικά». (Καθημερινή 19-11-2006)

(3) «Βεβαίως και ήλθε η ώρα να απαντήσουμε σε ορισμένα θεμελιώδη ερωτήματα. Χρειαζόμαστε αστυνομία και μυστικές υπηρεσίες;» (Καθημερινή Τετάρτη 22 Νοεμβρίου 2006)

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις 23 με 25 κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Τετάρτη 25 Οκτώβρη
Κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα, σημειώνονται φθορές σε 4 υποκαταστήματα τραπεζών και σε αυτοκίνητο του κυνοβουλίου.

Πέμπτη 26 Οκτώβρη
180 εκατομμύρια ευρώ (!) είχε σε χρυσό (9 τόνους περίπου) κατατεθειμένα σε τράπεζα του Χονγκ-Κονγκ ο πρώην δικτάτορας της Χιλής Πινοτσέτ. Τα ψιλά αυτά μάλλον τα είχε για ώρα ανάγκης όπως κάτι μητροπολίτες εδώ πέρα...

ΠΑΡΙΣΙ
Νέα επίθεση εναντίον δύο λεωφορείων σε προάστιο του Παρισιού από δυο άτομα που πυρπολούν τα οχήματα, αφού προηγουμένως απομάκρυναν τους επιβάτες και τον οδηγό. Είναι το πέμπτο επεισόδιο που σημειώνεται την τελευταία εβδομάδα, ένα χρόνο από τον θάνατο δυο νέων, ύστερα από αναίτια καταδίωξη μπάτσων.

Επεισόδια σημειώνονται κατά τη μαθητική παρέλαση στη Θεσσαλονίκη, εν όψει της επετείου της 28ης Οκτωβρίου, στη συμβολή των οδών Αριστοτέλους και Τσιμισκή, μπροστά στην εξέδρα των επισήμων, όπου έχουν συγκεντρωθεί μέλη της θικής τράπεζας στα Εξάρχεια. Άγνωστος σε τηλεφώνημα σε εφημερίδα αναφέρει: «Για τον Νίκο Κουνταρδά, τον Γιάννη Δημητράκη, τον Γιώργο Καλαϊτζίδη, για τα τρία παιδιά του Φόρουμ, για όσους διώκονται για τη ληστεία και για όλους τους πολιτικούς κρατουμένους. Ο αγώνας συνεχίζεται».

Φωτιά ξεσπάει σε υπό κατάληψη σχολείο στο συγκρότημα της Γκράβας στην Αθήνα, με αποτέλεσμα να καούν καρέκλες και θρανία αξίας περίπου 10.000 ευρώ.

Νοέμβρης

Τετάρτη 1 Νοέμβρη
Κρατούμενος για κλοπές δραπετεύει από το α.τ. Κυψέλης.

Συζήτηση-ενημέρωση για τους τρεις προφυλακισμένους της 6ης Μάη γίνεται στο Πολυτεχνείο.

Πέμπτη 2 Νοέμβρη
Εμπρησμός σε εμπορική τράπεζα και σε σούπερ μάρκετ στην Πυλαία Θεσσαλονίκης.

Μπάτσοι κάνουν έρευνα στα σπίτια 2 μελών του «Γραφείου Απελευθέρωσης Ζώων» (Animal Liberation Press Office) στη Santa Monica στην Καλιφόρνια στις ΗΠΑ. Η ομάδα αυτή δημοσιοποιεί τις δράσεις και τις απόψεις των οργανώσεων οικο-ακτιβιστών.

Συζήτηση και προβολή Βίντεο με θέμα: **Μαθητικές Κινητοποιήσεις 1990 - 1999 και σήμερα,** γίνεται στην Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας.

Συγκέντρωση ενάντια στον αφανισμό των δέντρων του Πευκώνα Αγ. Αναργύρων και ενάντια στο τείχος της «ανάπτυξης» γίνεται το απόγευμα στην κεντρική πλατεία Αγίων Αναργύρων, στην Αττική. Το κάλεσμα γίνεται από τον ΘΕΡΣΙΤΗ.

Τετάρτη 8 Νοέμβρη
Συζήτηση στο Εργατικό Κέντρο της Χαλκίδας για την υπόθεση του βιασμού της μαθήτριας στην Αμάρυνθο και προβολή ταινίας γίνεται από την Ανταρσία στον Εύριπο

Πέμπτη 9 Νοέμβρη
Ένταση σημειώνεται κατά το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, που πραγματοποιείται στο κέντρο της Αθήνας. Όταν ο κύριος όγκος του συλλαλητηρίου περνά από την πλατεία Κλαυθμώνος, ομάδα διαδηλωτών επιτίθεται στους άνδρες των ΜΑΤ που ακολουθούν το τελευταίο μπλοκ της πορείας. Οι μπάτσοι είναι ιδιαίτερα προκλητικοί και κάνουν χρήση δακρυγόνων.

Παρασκευή 10 Νοέμβρη
Πυρπολείται αυτοκίνητο της τουρκικής πρεσβείας στο Παγκράτι.

Συλλαμβάνονται 7 μετανάστες στη Λέσβο.

Ενημέρωση για τους αναρχικούς φυλακισμένους γίνεται στο Πολυτεχνείο Θεσ/νίκης. Την καλεί η κατάληψη Terra Incognita.

Στο Μπιλμπάο, στην Ισπανία, γίνονται επεισόδια σε πορεία Βάσκων. Συλλαμβάνονται 2 νεαροί που επιχείρησαν να κάψουν 2 μπάτσους, αφού τους είχαν περιλούσει με βενζίνη.

Εννέα οπαδοί της ΑΕΚ κατηγορούνται για συμμετοχή σε επεισόδια μετά από την παράδοση, στην αστυνομία, οπτικοακουστικού υλικού από τον Ντέμη Νικολαΐδη. Όπως αναφέρουν αξιωματικοί της ασφάλειας, οι τέσσερις από τους εννέα ανήκουν στον αντιεξουσιαστικό χώρο και ο ένας κρατείται ήδη στις φυλακές Κορυδαλλού για συμμετοχή στον ξυλοδαρμό του τέως προέδρου της ΓΣΕΕ Χρήστου Πολυζωγόπουλου.

Incognita. Το βράδυ γίνεται συναυλία αλληλεγγύης στο Πολυτεχνείο.

Κυριακή 12 Νοέμβρη
Εμπρησμός στο 2ο και 3ο όροφο κτιρίου του υπουργείου οικονομικών στη διασταύρωση των οδών Θεμιστοκλέους και Πανεπιστημίου στην Αθήνα. 15 περίπου άτομα έσπασαν την είσοδο του κτιρίου και τοποθέτησαν εμπρηστικούς μηχανισμούς με γκαζάκια. Την ευθύνη αναλαμβάνει, με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, το «Συνδικάτο Εμπρηστών για τη Διατάραξη της Οικονομικής Σταθερότητας» λέγοντας: «Η εργασία μάς επιβάλλεται σαν τη μοναδική συνθήκη ζωής. Ολόκληρη η ύπαρξή μας βασίζεται στον εκβιασμό της εργασίας. Είναι μια κοινωνική σχέση εκβιασμού που δεσμεύει το σώμα, το μυαλό και το χρόνο μας. Η αποδοχή του κόσμου της εργασίας αποτελεί τον καλύτερο τρόπο για τη διατήρηση της εκμετάλλευσης και της επιβίωσης... Οι υποσχέσεις των αφεντικών στη φιέστα της ΔΕΘ αποτελούν πολεμικές εξαγγελίες. Το λεξιλόγιο των κυριαρχων (μεταρρυθμίσεις, μηδενική ανοχή, αξιοκρατία...) στο σύνολό του δεν σημαίνει τίποτε άλλο από όξυνση της εργασιακής εκμετάλλευσης, του ελέγχου και της καταστολής, με την παράλληλη επίπλαστη «πάταξη της Διαφθοράς». Επιπλέον ο επικείμενος προϋπολογισμός δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά την επισφράγιση των μελλοντικών ληστρικών επιθέσεων του κράτους. Η οικονομία έχει τη μορφή μιας παγκόσμιας δικτατορίας».

Τρίτη 14 Νοέμβρη
Κατάληψη στο ινστιτούτο εργασίας της ΓΣΕΕ στα Εξάρχεια πραγματοποιούν αναρχικοί, σε ένδειξη αλληλεγγύης στο Νίκο Κουνταρδά (και τον συγκατηγορούμενό του Σ. Μαλινδρέτο). Απλώνεται πανό αλλη-

για υποθέσεις οικολογικού σαμποτάζ στις ΗΠΑ.

Πέμπτη 16 Νοέμβρη
Φυλακίζονται οι 6 διωκόμενοι για τις υποθέσεις σαμποτάζ εναντίον της εταιρίας Hundington, που είναι στόχος οικο-ακτιβιστών στις ΗΠΑ εδώ και πολλά χρόνια.

Παρασκευή 17 Νοέμβρη
Πορεία στο Βόλο πραγματοποιεί η κατάληψη Ματσάγγου και αργότερα γίνεται συναυλία στο χώρο της κατάληψης.

Ομάδα ατόμων επιτίθεται με μολότοφ σε τράπεζα στις Συκιές. Την ευθύνη αναλαμβάνει άγνωστος με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, ζητώντας την απελευθέρωση των Κυριακόπουλου και Ζαντορόσνι.

Εμπρησμός σε ΙΚΑ στα Καμίνια στον Πειραιά. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Ταξιαρχία» με προκήρυξη.

Σάββατο 18 Νοέμβρη
Δεκάδες συγκεντρωμένοι στη θεολογική σχολή στο ΑΠΘ βγαίνουν στο οδόστρωμα, επιτίθενται με μολότοφ στην τράπεζα Πειραιώς στην οδό Αγγελάκη και προξενούν φθορές στην πύλη της ΔΕΘ στο Συντριβάνι. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται, για 2 περίπου ώρες, με τους μπάτσους που καταφθάνουν.
Συγκρούσεις διαδηλωτών με μπάτσους έξω από ξενοδοχείο στην Αυστραλία όπου συνεδριάζουν υπουργοί εξωτερικών και τραπεζίτες απ' όλο τον κόσμο.

Κυριακή 19 Νοέμβρη
Ογδόντα περίπου άτομα, στην πλειοψηφία τους αυτόνομοι, διαδηλώνουν στην Αμάρυνθο της Εύβοιας με αφορμή την υπόθεση του βιασμού της 16χρονης. Γράφονται συνθήματα σε τοίχους και σε μνημείο «σφαγιασθέντων παρά των

Τετάρτη 25 Οκτώβρη

Κατά τη διάρκεια του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα, σημειώνονται φθορές σε 4 υποκαταστήματα τραπεζών και σε αυτοκίνητο του κυνοβουλίου.

Πέμπτη 26 Οκτώβρη

180 εκατομμύρια ευρώ (!) είχε σε χρυσό (9 τόνους περίπου) κατατεθειμένα σε τράπεζα του Χονγκ-Κονγκ ο πρώην δικτάτορας της Χιλής Πινοτσέτ. Τα ψιλά αυτά μάλλον τα είχε για ώρα ανάγκης όπως κάτι μητροπολίτες εδώ πέρα…

ΠΑΡΙΣΙ

Νέα επίθεση εναντίον δύο λεωφορείων σε προάστιο του Παρισιού από δυο άτομα που πυρπολούν τα οχήματα, αφού προηγουμένως απομάκρυναν τους επιβάτες και τον οδηγό. Είναι το πέμπτο επεισόδιο που σημειώνεται την τελευταία εβδομάδα, ένα χρόνο από τον θάνατο δυο νέων, ύστερα από αναίτια καταδίωξη μπάτσων.

Επεισόδια σημειώνονται κατά τη μαθητική παρέλαση στη Θεσσαλονίκη, εν όψει της επετείου της 28ης Οκτωβρίου, στη συμβολή των οδών Αριστοτέλους και Τσιμισκή, μπροστά στην εξέδρα των επισήμων, όπου έχουν συγκεντρωθεί μέλη της ΑΚ, προκειμένου να εκφράσουν την αντίθεσή τους στην διεξαγωγή των μαθητικών παρελάσεων. Με την ολοκλήρωση της παρέλασης, το μπλοκ της ΑΚ επιχειρεί να ενωθεί με ομάδες δασκάλων και φοιτητών που διαδηλώνουν, ωστόσο οι αστυνομικοί τους εμποδίζουν. Στις μικροσυμπλοκές που πραγματοποιούνται τα ΜΑΤ κάνουν ευρεία χρήση δακρυγόνων. Στη διάρκεια της συμπλοκής τραυματίζεται οπερατέρ τηλεοπτικού συνεργείου, ο οποίος μεταφέρεται σε κοντινό νοσοκομείο.

Παρασκευή 27 & Σάββατο 28 Οκτώβρη

Διήμερο εκδηλώσεων που διοργανώνει η «Ανοιχτή Συνέλευση Αναρχικών-Αντιεξουσιαστών Ιωαννίνων». Την πρώτη μέρα πραγματοποιείται χαριστικό παζάρι, προβολή του ντο-

περίπου 10.000 ευρώ.

Νοέμβρης

Τετάρτη 1 Νοέμβρη

Κρατούμενος για κλοπές δραπετεύει από το α.τ. Κυψέλης.

Συζήτηση-ενημέρωση για τους τρεις προφυλακισμένους της 6ης Μάη γίνεται στο Πολυτεχνείο.

Πέμπτη 2 Νοέμβρη

Εμπρησμός σε εμπορική τράπεζα και σε σούπερ μάρκετ στην Πυλαία Θεσσαλονίκης.

Μπάτσοι κάνουν έρευνα στα σπίτια 2 μελών του «Γραφείου Απελευθέρωσης Ζώων» (Animal Liberation Press Office) στη Santa Monica στην Καλιφόρνια στις ΗΠΑ. Η ομάδα αυτή δημοσιοποιεί τις δράσεις και τις απόψεις των οργανώσεων οικο-ακτιβιστών.

Συζήτηση και προβολή βίντεο με θέμα: **Μαθητικές Κινητοποιήσεις 1990 - 1999 και σήμερα**, γίνεται στην Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας.

Συγκέντρωση ενάντια στον αφανισμό των δέντρων του Πευκώνα Αγ. Αναργύρων και ενάντια στο τείχος της «ανάπτυξης» γίνεται το απόγευμα στην κεντρική πλατεία Αγίων Αναργύρων, στην Αττική. Το κάλεσμα γίνεται από τον ΘΕΡΣΙΤΗ.

Κυριακή 5 Νοέμβρη

Ένοπλοι κουκουλοφόροι έχουν κάνει την εμφάνισή τους σε διαδηλώσεις στο Παρίσι.

Δύο αυτοκίνητα αφήνονται με πατημένο το γκάζι (με κάποιο αντικείμενο) και χωρίς οδηγό, να πέσουν πάνω σε 2 αστυνομικά τμήματα στο Μόντρεαλ του Καναδά. Τα δύο περιστατικά συνέβησαν με διαφορά λίγων ωρών.

Τρίτη 7 Νοέμβρη

Ουγκάντα

Συγκρούσεις μεταξύ φοιτητών και μπάτσων στο πανεπιστήμιο Makerere, μετά από απεργία καθηγητών. Φοιτητές προξενούν φθορές, στήνουν οδοφράγματα και οι μπάτσοι απαντούν με δακρυγόνα και συλλαμβάνουν 4 φοιτητές.

ΜΑΤ που ακολουθούν το τελευταίο μπλοκ της πορείας. Οι μπάτσοι είναι ιδιαίτερα προκλητικοί και κάνουν χρήση δακρυγόνων.

Παρασκευή 10 Νοέμβρη

Πυρπολείται αυτοκίνητο της τουρκικής πρεσβείας στο Παγκράτι.

Συλλαμβάνονται 7 μετανάστες στη Λέσβο.

Ενημέρωση για τους αναρχικούς φυλακισμένους γίνεται στο Πολυτεχνείο Θεσ/νίκης. Την καλεί η κατάληψη Terra Incognita.

Στο Μπιλμπάο, στην Ισπανία, γίνονται επεισόδια σε πορεία Βάσκων. Συλλαμβάνονται 2 νεαροί που επιχείρησαν να κάψουν 2 μπάτσους, αφού τους είχαν περιλούσει με βενζίνη.

Εννέα οπαδοί της ΑΕΚ κατηγορούνται για συμμετοχή σε επεισόδια μετά από την παράδοση, στην αστυνομία, οπτικοακουστικού υλικού από τον Ντέμη Νικολαΐδη. Όπως αναφέρουν αξιωματικοί της ασφάλειας, οι τέσσερις από τους εννέα ανήκουν στον αντιεξουσιαστικό χώρο και ο ένας κρατείται ήδη στις φυλακές Κορυδαλλού για συμμετοχή στον ξυλοδαρμό του τέως προέδρου της ΓΣΕΕ Χρήστου Πολυζωγόπουλου.

ΚΙΝΑ: Χιλιάδες Κινέζοι χωρικοί στο Σούντε, στη νότια επαρχία της Γουανγκντόνγκ, συγκρούονται με την αστυνομία όταν η τελευταία προσπαθεί να απελευθερώσει τριακόσια άτομα, τοπικούς αξιωματούχους και ξένους επιχειρηματίες από μια αποθήκη, την οποία οι χωρικοί έχουν πολιορκήσει λέγοντας ότι έχει χτιστεί σε γη που αποκτήθηκε παράνομα. Οι συγκρούσεις ξεσπούν κατά τα εγκαίνια της αποθήκης και κρατούν ολόκληρη τη νύχτα πριν η αστυνομία, που κινητοποιεί πάνω από 1.000 άτομα, διαλύσει του χωρικούς το επόμενο πρωί, χρησιμοποιώντας δακρυγόνα. Δέκα άτομα συλλαμβάνονται. Οι χωρικοί κατηγορούν τοπικούς αξιωματούχους ότι άρπαξαν έκταση 3.650 εκταρίων και την ξεπούλησαν πάρα-

στων για τη Διατάραξη της Οικονομικής Σταθερότητας» λέγοντας: «Η εργασία μάς επιβάλλεται σαν τη μοναδική συνθήκη ζωής. Ολόκληρη η ύπαρξή μας βασίζεται στον εκβιασμό της εργασίας. Είναι μια κοινωνική σχέση εκβιασμού που δεσμεύει το σώμα, το μυαλό και το χρόνο μας. Η αποδοχή του κόσμου της εργασίας αποτελεί τον καλύτερο τρόπο για τη διατήρηση της εκμετάλλευσης και της επιβίωσης… Οι οικονομικές σχέσεις των αφεντικών στη φιέστα της ΔΕΘ αποτελούν πολεμικές εξαγγελίες. Το λεξιλόγιο των κυρίαρχων (μεταρρυθμίσεις, μηδενική ανοχή, αξιοκρατία...) στο σύνολό του δεν σημαίνει τίποτε άλλο από όξυνση της εργασιακής εκμετάλλευσης, του ελέγχου και της καταστολής, με την παράλληλη επίπλαστη «πάταξη της Διαφθοράς». Επιπλέον ο επικείμενος προϋπολογισμός δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά την επισφράγιση των μελλοντικών ληστρικών επιθέσεων του κράτους. Η οικονομία έχει τη μορφή μιας παγκόσμιας δικτατορίας».

Τρίτη 14 Νοέμβρη

Κατάληψη στο ινστιτούτο εργασίας της ΓΣΕΕ στα Εξάρχεια πραγματοποιούν αναρχικοί, σε ένδειξη αλληλεγγύης στο Νίκο Κουνταρδά (και τον συγκατηγορούμενο του Σ. Μαλινδρέτο). Απλώνεται πανώ αλληλεγγύης ενώ μοιράζονται κείμενα και πετάγονται τρυκάκια. Άτομα, που παρευρίσκονται, επιτίθενται σε δύο διερχόμενους ασφαλίτες τραυματίζοντας σοβαρά τον ένα, ενώ αφαιρείται το υπηρεσιακό του περίστροφο και πυρπολείται η μοτοσικλέτα του.. Επεμβαίνουν διμοιρίες των ΜΑΤ και ΟΠΚΕ και η περιοχή πνίγεται στα δακρυγόνα. Αρχίζουν οι προσαγωγές στη ΓΑΔΑ και οι ξυλοδαρμοί διερχομένων, από την ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων.

Τετάρτη 15 Νοέμβρη

Εμπρησμός σε 4 τράπεζες σε περιοχές της Αττικής. Την ευθύνη αναλαμβάνει άγνωστος με τηλεφώνημα σε εφημερίδα λέγοντας: «Απάντηση στις προκλητικές, προσχεδιασμένες και εκδικητικές μεταγωγές φυλακισμένων αναρχικών από τις Φυλακές Κορυδαλλού σε άλλες

Ομάδα ατόμων επιτίθεται με μολότοφ σε τράπεζα στις Συκιές. Την ευθύνη αναλαμβάνει άγνωστος με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, ζητώντας την απελευθέρωση του Κυριακόπουλου και Ζαντορόσνι.

Εμπρησμός σε ΙΚΑ στα Καμίνια στον Πειραιά. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Ταξιαρχία» με προκήρυξη.

Σάββατο 18 Νοέμβρη

Δεκάδες συγκεντρωμένοι στη θεολογική σχολή στο ΑΠΘ βγαίνουν στο οδόστρωμα, επιτίθενται με μολότοφ στην τράπεζα Πειραιώς στην οδό Αγγελάκη και προξενούν φθορές στην πύλη της ΔΕΘ στο Συντριβάνι. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται, για 2 περίπου ώρες, με τους μπάτσους που καταφθάνουν.

Συγκρούσεις διαδηλωτών με μπάτσους έξω από ξενοδοχείο στην Αυστραλία όπου συνεδριάζουν υπουργοί εξωτερικών και τραπεζίτες απ' όλο τον κόσμο.

Κυριακή 19 Νοέμβρη

Ογδόντα περίπου άτομα, στην πλειοψηφία τους αυτόνομοι, διαδηλώνουν στην Αμάρυνθο της Εύβοιας με αφορμή την υπόθεση του βιασμού της 16χρονης. Γράφονται συνθήματα σε τοίχους και σε μνημείο «σφαγιασθέντων παρά των σλαβοκομμουνιστών», πετιούνται τρικάκια, ενώ γίνονται συμπλοκές με κατοίκους της περιοχής που επιτίθενται στους διαδηλωτές.

Δευτέρα 20 Νοέμβρη

Γίνεται συζήτηση στο πολυτεχνείο της Αθήνας σχετικά με την κρατική βία και καταστολή κατά τη διάρκεια της πορείας για την μνήμη της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και για την αλληλεγγύη στους συλληφθέντες και διωκόμενους. Την συζήτηση έχει καλέσει η Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας.

Αργά το βράδυ τελειώνει στο αυτόφωρο η δίκη των επτά από τους συλληφθέντες στην πορεία για τη μνήμη της εξέγερσης το Νοέμβρη του 1973. Οι κατ' εντολή ποινές με στόχο την τρομοκράτηση κυμαίνονται από 5 έως 20 μήνες. Οι καταδι-

χήματα, αφού προηγουμένως απο-μάκρυναν τους επιβάτες και τον ο-δηγό. Είναι το πέμπτο επεισόδιο που σημειώνεται την τελευταία ε-βδομάδα, ένα χρόνο από τον θάνα-το δυο νέων, ύστερα από αναίτια καταδίωξη μπάτσων.

Επεισόδια σημειώνονται κατά τη μαθητική παρέλαση στη Θεσσαλο-νίκη, εν όψει της επετείου της 28ης Οκτωβρίου, στη συμβολή των οδών Αριστοτέλους και Τσιμισκή, μπρο-στά στην εξέδρα των επισήμων, ό-που έχουν συγκεντρωθεί μέλη της ΑΚ, προκειμένου να εκφράσουν την αντίθεσή τους στην διεξαγωγή των μαθητικών παρελάσεων. Με την ο-λοκλήρωση της παρέλασης, το μπλοκ της ΑΚ επιχειρεί να ενωθεί με ομάδες δασκάλων και φοιτητών που διαδηλώνουν, ωστόσο οι αστυ-νομικοί τους εμποδίζουν. Στις μι-κροσυμπλοκές που πραγματο-ποιούνται τα ΜΑΤ κάνουν ευρεία χρήση δακρυγόνων. Στη διάρκεια της συμπλοκής τραυματίζεται οπε-ρατέρ τηλεοπτικού συνεργείου, ο οποίος μεταφέρεται σε κοντινό νο-σοκομείο.

Παρασκευή 27
& Σάββατο 28 Οκτώβρη

Διήμερο εκδηλώσεων που διοργα-νώνει η «Ανοιχτή Συνέλευση Αναρ-χικών-Αντιεξουσιαστών Ιωαννίνων». Την πρώτη μέρα πραγματοποιείται χαριστικό παζάρι, προβολή του ντο-κυμαντέρ «4ος παγκόσμιος πόλε-μος» και συζήτηση με θέμα «Αυτο-οργάνωση και κοινωνικοί αγώνες». Οι εκδηλώσεις γίνονται στο στέκι στα Πλατανάκια (πλ. Σαπουντζάκη). Τη δεύτερη μέρα γίνεται στη Φιλο-σοφική σχολή χαριστικό παζάρι, συ-ζήτηση με θέμα «Αυτοοργάνωση των αναγκών και των επιθυμιών μας», θεατρική παράσταση από την Buffonata και συναυλία με τους Βαλπουργία Νύχτα, Incognita Sperans.

Κυριακή 29 Οκτώβρη

Μολότοφ σε υποκατάστημα της ε-θα αυτή σημειοδοτεί τις δράσεις και τις απόψεις των οργανώσεων οι-κο-ακτιβιστών.

Συζήτηση και προβολή Βίντεο με θέμα: **Μαθητικές Κινητοποιήσεις 1990 - 1999 και σήμερα,** γίνεται στην Αναρχική Αρχειοθήκη Αθήνας.

Συγκέντρωση ενάντια στον αφανι-σμό των δέντρων του Πευκώνα Αγ. Αναργύρων και ενάντια στο τείχος της «ανάπτυξης» γίνεται το απόγευ-μα στην κεντρική πλατεία Αγίων Α-ναργύρων, στην Αττική. Το κάλεσμα γίνεται από τον ΘΕΡΣΙΤΗ.

Κυριακή 5 Νοέμβρη

Ένοπλοι κουκουλοφόροι έχουν κά-νει την εμφάνισή τους σε διαδηλώ-σεις στο Παρίσι.

Δύο αυτοκίνητα αφήνονται με πατη-μένο το γκάζι (με κάποιο αντικείμε-νο) και χωρίς οδηγό, να πέσουν πά-νω σε 2 αστυνομικά τμήματα στο Μόντρεαλ του Καναδά. Τα δύο πε-ριστατικά συνέβησαν με διαφορά λίγων ωρών.

Τρίτη 7 Νοέμβρη
Ουγκάντα

Συγκρούσεις μεταξύ φοιτητών και μπάτσων στο πανεπιστήμιο Make-rere, μετά από απεργία καθηγητών. Φοιτητές προξενούν φθορές, στή-νουν οδοφράγματα και οι μπάτσοι απαντούν με δακρυγόνα και συλ-λαμβάνουν 4 φοιτητές.

Παρέμβαση για την υπόθεση του βιασμού της μαθήτριας στην Αμά-ρυνθο, πραγματοποιείται στην Πλα-τεία Αγοράς, στην Χαλκίδα από την Ανταρσία στον Εύριπο.

τους είχαν περιλούσει με βενζίνη.

Εννέα οπαδοί της ΑΕΚ κατηγορού-νται για συμμετοχή σε επεισόδια μετά από την παράδοση, στην α-στυνομία, οπτικοακουστικού υλικού από τον Ντέμη Νικολαΐδη. Όπως α-ναφέρουν αξιωματικοί της ασφά-λειας, οι τέσσερις από τους εννέα ανήκουν στον αντιεξουσιαστικό χώ-ρο και ο ένας κρατείται ήδη στις φυλακές Κορυδαλλού για συμμετο-χή στον ξυλοδαρμό του τέως προέ-δρου της ΓΣΕΕ Χρήστου Πολυζω-γόπουλου.

ΚΙΝΑ: Χιλιάδες Κινέζοι χωρικοί στο Σούντε, στη νότια επαρχία της Γουανγκντόνγκ, συγκρούονται με την αστυνομία όταν η τελευταία προσπαθεί να απελευθερώσει τρια-κόσια άτομα, τοπικούς αξιωματού-χους και ξένους επιχειρηματίες από μια αποθήκη, την οποία οι χωρικοί έχουν πολιορκήσει λέγοντας ότι έ-χει χτιστεί σε γη που αποκτήθηκε παράνομα. Οι συγκρούσεις ξε-σπούν κατά τα εγκαίνια της αποθή-κης και κρατούν ολόκληρη τη νύχτα πριν η αστυνομία, που κινητοποιεί πάνω από 1.000 άτομα, διαλύσει τους χωρικούς το επόμενο πρωί, χρησιμοποιώντας δακρυγόνα. Δέκα άτομα συλλαμβάνονται. Οι χωρικοί κατηγορούν τοπικούς αξιωματού-χους ότι άρπαξαν έκταση 3.650 ε-κταρίων και την ξεπούλησαν παρά-νομα σε επιχειρηματίες από το Χον-γκ Κονγκ και ζητούν να ερευνηθεί η υπόθεση. Τα τελευταία χρόνια είναι συχνές οι εκδηλώσεις διαμαρτυρί-ας και οι κοινωνικές αναταραχές για θέματα που ποικίλουν και που αρχίζουν από τη διαφθορά και φθά-νουν στις παράνομες απολύσεις, την αρπαγή γης χωρίς αποζημίωση και τις ανισότητες μεταξύ της πλού-σιας παράκτιας ζώνης και της φτω-χής ενδοχώρας.

Σάββατο 11 Νοέμβρη

Πορεία αλληλεγγύης στους φυλακι-σμένους γίνεται στην Καμάρα, που καλείται από την κατάληψη Terra

ταξη της Διαφθοράς». Επιπλέον ο επικείμενος προϋπολογισμός δεν α-ποτελεί τίποτε άλλο παρά την επι-σφράγιση των μελλοντικών ληστρι-κών επιθέσεων του κράτους. Η οι-κονομία έχει τη μορφή μιας παγκό-σμιας δικτατορίας».

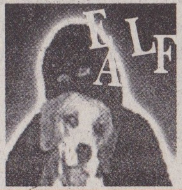
Τρίτη 14 Νοέμβρη

Κατάληψη στο ινστιτούτο εργασίας της ΓΣΕΕ στα Εξάρχεια πραγματο-ποιούν αναρχικοί, σε ένδειξη αλλη-λεγγύης στο Νίκο Κουντάρδά (και τον συγκατηγορούμενό του Σ. Μα-λινδρέτο). Απλώνεται πανώ αλλη-λεγγύης ενώ μοιράζονται κείμενα και πετάγονται τρικάκια. Άτομα, που παρευρίσκονται, επιτίθενται σε δύο διερχόμενους ασφαλίτες τραυ-ματίζοντας σοβαρά τον ένα, ενώ α-φαιρείται το υπηρεσιακό του περί-στροφο και πυρπολείται η μοτοσι-κλέτα του.. Επεμβαίνουν διμοιρίες των ΜΑΤ και ΟΠΚΕ και η περιοχή πνίγεται στα δακρυγόνα. Αρχίζουν οι προσαγωγές στη ΓΑΔΑ και οι ξυ-λοδαρμοί διερχομένων, από την ευ-ρύτερη περιοχή των Εξαρχείων.

Τετάρτη 15 Νοέμβρη

Εμπρησμός σε 4 τράπεζες σε πε-ριοχές της Αττικής. Την ευθύνη α-ναλαμβάνει άγνωστος με τηλεφώ-νημα σε εφημερίδα λέγοντας: «Α-πάντηση στις προκλητικές, προσχε-διασμένες και εκδικητικές μεταγω-γές φυλακισμένων αναρχικών από τις Φυλακές Κορυδαλλού σε άλλες φυλακές της χώρας... Η έμπρακτη αλληλεγγύη μας, όσο μακριά κι αν πάνε, είναι δεδομένη. Λευτεριά στους Ν. Κουνταρδά, Γ. Δημητρά-κη, Γ. Καλαϊτζίδη και σε όλους τους φυλακισμένους αγωνιστές.

Προβολή, του ντοκιμαντέρ «30 χρό-νια στο δρόμο», γίνεται στην κατά-ληψη Ματσάγγου στο Βόλο.

Αποφυλακίζεται ο Jeff Hogg που κρατούνταν για περίπου 6 μήνες για την άρνησή του να καταθέσει

τσους που καταφθάνουν.
Συγκρούσεις διαδηλωτών με μπά-τσους έξω από ξενοδοχείο στην Αυ-στραλία όπου συνεδριάζουν υπουρ-γοί εξωτερικών και τραπεζίτες απ' όλο τον κόσμο.

Κυριακή 19 Νοέμβρη

Ογδόντα περίπου άτομα, στην πλειοψηφία τους αυτόνομοι, διαδη-λώνουν στην Αμάρυνθο της Εύ-βοιας με αφορμή την υπόθεση του βιασμού της 16χρονης. Γράφονται συνθήματα σε τοίχους και σε μνη-μείο «σφαγιασθέντων παρά των σλαβοκομμουνιστών», πετιούνται τρικάκια, ενώ γίνονται συμπλοκές με κατοίκους της περιοχής που επι-τίθενται στους διαδηλωτές.

Δευτέρα 20 Νοέμβρη

Γίνεται συζήτηση στο πολυτεχνείο της Αθήνας σχετικά με την κρατική βία και καταστολή κατά τη διάρκεια της πορείας για την μνήμη της εξέ-γερσης του Πολυτεχνείου και για την αλληλεγγύη στους συλληφθέ-ντες και διωκόμενους. Την συζήτη-ση έχει καλέσει η Αναρχική Αρχειο-θήκη Αθήνας.

Αργά το βράδυ τελειώνει στο αυτό-φωρο η δίκη των επτά από τους συλληφθέντες στην πορεία για τη μνήμη της εξέγερσης το Νοέμβρη του 1973. Οι κατ' εντολή ποινές με στόχο την τρομοκράτηση κυμαίνο-νται από 5 έως 20 μήνες. Οι καταδι-κασμένοι αφήνονται ελεύθεροι α-φού η έφεση έχει ανασταλτικό απο-τέλεσμα.
Κατά την αποχώρηση φωνάζονται συνθήματα όπως ΕΣ-ΕΣ, ΕΣ-ΕΣ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ, ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ-ΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ κ.α.

Τρίτη 21 Νοέμβρη

Αντάρτες στη Νιγηρία απαγάγουν εργαζόμενους, με επιδρομή σε σκάφος, στην ιταλική πετρελαϊκή ε-ταιρία Saipem, θυγατρική της Eni.

Είκοσι ένας νεκροί μετά από έκρη-ξη σε ορυχείο της εταιρίας KW στη

Ρούντα Σλάσκα στην Άνω Σιλεσία στην Πολωνία. Συνεχίζονται οι συναντήσεις - συζητήσεις για την πραγματοποίηση εκδηλώσεων αλληλεγγύης στους 3 προφυλακισμένους της 6ης Μάη

Τετάρτη 22 Νοέμβρη
Εκδήλωση αλληλεγγύης, ενημέρωση από καταληψία της Ungdomshuset και Προβολή βίντεο γίνεται στην κατάληψη Λ. Καραγιάννη 37, στην Αθήνα.

Πέμπτη 23 Νοέμβρη
Ενημέρωση και ανοιχτή συνέλευση για τις μεταγωγές των κρατουμένων Καλαϊτζίδη, Δημητράκη, Γκουνταρδά, καλεί η «Terra Incognita» στο Πολυτεχνείο στη Θεσσαλονίκη.

Παρασκευή 24 Νοέμβρη
Συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία Αγίων Αναργύρων, γίνεται το απόγευμα, ενάντια στον αφανισμό των δέντρων του Πευκώνα Αγ. Αναργύρων και ενάντια στο τείχος της «ανάπτυξης». Το κάλεσμα γίνεται από τον Θερσίτη.

Σάββατο 25 Νοέμβρη
Ομάδα ατόμων βγαίνει από τη σχολή καλών τεχνών στη Θεσσαλονίκη επιτίθεται με πέτρες και μολότοφ εναντίον σταθμευμένης κλούβας έξω από το μουσείο αθλητισμού.

Πραγματοποιείται παρέμβαση στις φυλακές της Νεάπολης στην Κρήτη, όπου έχει μεταφερθεί πριν από 10 μέρες ο Γ. Δημητράκης, που βρίσκεται προφυλακισμένος κατηγορούμενος για τη ληστεία Εθνικής τράπεζας στο κέντρο της Αθήνας στις 16/1/06.

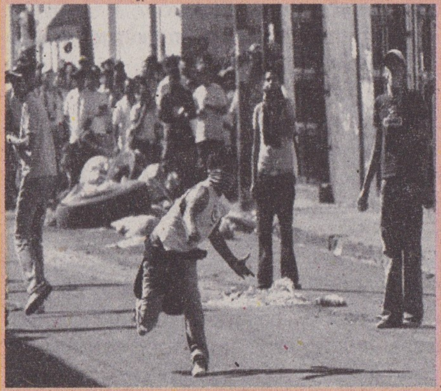
Κυριακή 26 Νοέμβρη
Επιθέσεις γίνονται στο ΑΤ Ζωγράφου και το στρατόπεδο των Ματ. Οι συγκρούσεις διαρκούν αρκετή ώρα και η περιοχή πνίγεται στα δακρυγόνα.

Δευτέρα 27 Νοέμβρη
Οι «αγαναχτισμένοι πολίτες» αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση «σε κλούβα των ΜΑΤ την Παρασκευή 24/11 έξω από το αθλητικό μουσείο Θεσσαλονίκης ως απάντηση στην εντεινόμενη κρατική καταστολή στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη, η οποία απλά έγινε φανερή το απόγευμα της 17η Νοέμβρη. Έτσι είναι παντού και πάντα», αναφέρεται στην ανάληψη ευθύνης.

Εμπρησμοί σε 11 καφάο καμερών γίνεται από τις 22.50

Οαχάκα

Οι βίαιες συγκρούσεις στην Οαχάκα συνεχίζονται από την αρχή των απεργιών των δασκάλων στις 22 Μάη, με τους οποίους συσπειρώθηκαν ινδιάνοι, αριστεροί και αναρχικοί, όπως και οι κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στις ΗΠΑ, στην Αυστραλία, Αγγλία, Νέα Ζηλανδία αλλά και αλλού. Οι διαδηλωτές ζητούν την παραίτηση του τοπικού κυβερνήτη Ulises Ruiz. Δεκαπέντε είναι οι νεκροί διαδηλωτές μέχρι τώρα.
«Εμείς είμαστε ο λαός και ο λαός δεν μπορεί να νικηθεί άσχετα απ' το ποιους σκοτώνουν οι μπάτσοι».

Παρασκευή 27 Οκτώβρη
Τρεις διαδηλωτές δολοφονούνται από μπάτσους στην Οαχάκα

30/10: Δώδεκα διαδηλωτές συλλαμβάνονται σε παρέμβαση διαμαρτυρίας 200 ατόμων μπροστά από το μεξικανικό προξενείο στη Νέα Υόρκη στις ΗΠΑ. Την ίδια μέρα σπάζεται τζαμαρία του προξενείου στη Μινεσότα. Συλλήψεις γίνονται και στο Σικάγο.
Τουλάχιστον 10.000 άνθρωποι κάνουν

Τετάρτη 1 Νοέμβρη
Πορεία αλληλεγγύης στο μεξικανικό προξενείο στη Μινεσότα. 5 διαδηλωτές συλλαμβάνονται. Εκτός κρατικού ελέγχου η κατάσταση σε περιοχές της Οαχάκα. Οδοφράγματα ανακαταλαμβάνονται, ενώ σχολεία και επιχειρήσεις παραμένουν κλειστά. Πυρπολείται μια μπουλντόζα και πετιούνται πέτρες στους μπάτσους.

2/11: Βροχή από μολότοφ και πέτρες εναντίον των μπάτσων που προσπαθούν να ανοίξουν δίοδο απομακρύνοντας οδοφράγματα και καμμένα αμάξια. Δακρυγόνα, αντλίες νερού χρησιμοποιούνται ενώ 8 άτομα τραυματίζονται. Οι επιδόσεις της πόλης στον τομέα του τουρισμού (η Οαχάκα είναι τουριστικό μέρος) έχουν πέσει δραματικά και η τοπική κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να επαναφέρει την τάξη. Το πανεπιστήμιο Benito Juarez είναι το επίκεντρο των συγκρούσεων.

4/11: Εντοπίζονται 2 χαφιέδες και κρατούνται από διαδηλωτές.

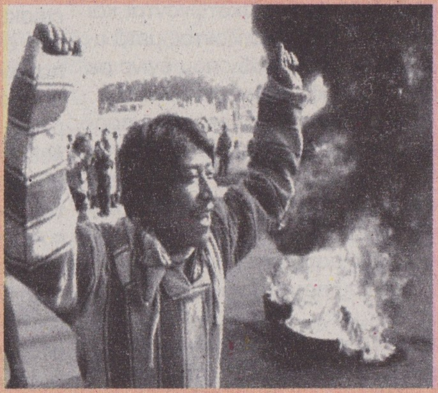
5/11: Είκοσι χιλιάδες άνθρωποι διαδηλώνουν απαιτώντας να απομακρυνθούν οι 4.000 μπάτσοι που έστειλε ο πρόεδρος του Μεξικού Φοξ την προηγούμενη εβδομάδα. Οι «ηγέτες» προτρέπουν να γίνουν αλυσίδες για να ελέγξουν τον κόσμο. Παρ' όλα αυτά, 400 περίπου διαδηλωτές επιτίθενται με πέτρες και μπουκάλια. Οι μπάτσοι πυροβολούν και τραυματίζουν έναν 21χρονο φοιτητή.

μερικά άτομα. Πυροβολισμοί ακούγονται συνέχεια γύρω από το Αυτόνομο Πανεπιστήμιο Benito Juarez, όπου βρίσκεται και το ραδιόφωνο των διαδηλωτών. 300 εντάλματα έχουν εκδοθεί.

12/11: Τέσσερα άτομαι πετούν μολότοφ εναντίον εστιατορίου McDonalds στην Οαχάκα. Την προηγούμενη εβδομάδα έγινε παρόμοια επίθεση και στα Burger King.

13/11: Εννέα ιθαγενείς δολοφονούνται από στρατιωτικούς στην περιοχή Montes Azules στην Τσιάπας.

16/11: Μεγάλη διαδήλωση στην Οαχάκα. Τα οδοφράγματα εξακολουθούν και καίνε.

20/11: Πορεία αλληλεγγύης στο Ελ Πάσο και στο πανεπιστήμιο της Φλόριντα στις ΗΠΑ. Σε νέα πορεία στην Οαχάκα, διαδηλωτές πετούν μολότοφ και πέτρες στους μπάτσους και σε ένα ξενοδοχείο. Καταλαμβάνεται ένα τουριστικό λεωφορείο και αργότερα πυρπολείται. Στις ΗΠΑ αποκλείονται δρόμοι στο Greensboro στη Νότια Καρολίνα.

21/11: Δύο διαδηλωτές απαγάγονται από 25 μασκοφόρους μπάτσους.

22/11: Οι μπάτσοι τρέπονται σε φυγή από το οδόφραγμα Cinco Senores, γνω-

Ενημέρωση και ανοιχτή συνέλευση για τις μεταγωγές των κρατουμένων Καλαϊτζίδη, Δημητράκη, Γκουνταρδά, καλεί η «Terra Incognita» στο Πολυτεχνείο στη Θεσσαλονίκη.

Παρασκευή 24 Νοέμβρη

Συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία Αγίων Αναργύρων, γίνεται το απόγευμα, ενάντια στον αφανισμό των δέντρων του Πευκώνα Αγ. Αναργύρων και ενάντια στο τείχος της «ανάπτυξης». Το κάλεσμα γίνεται από τον Θερσίτη.

Σάββατο 25 Νοέμβρη

Ομάδα ατόμων βγαίνει από τη σχολή καλών τεχνών στη Θεσσαλονίκη επιτίθεται με πέτρες και μολότοφ εναντίον σταθμευμένης κλούβας έξω από το μουσείο αθλητισμού.

Πραγματοποιείται παρέμβαση στις φυλακές της Νεάπολης στην Κρήτη, όπου έχει μεταφερθεί πριν από 10 μέρες ο Γ. Δημητράκης, που βρίσκεται προφυλακισμένος κατηγορούμενος για τη ληστεία Εθνικής τράπεζας στο κέντρο της Αθήνας στις 16/1/06.

Κυριακή 26 Νοέμβρη

Επιθέσεις γίνονται στο ΑΤ Ζωγράφου και το στρατόπεδο των Ματ. Οι συγκρούσεις διαρκούν αρκετή ώρα και η περιοχή πνίγεται στα δακρυγόνα.

Δευτέρα 27 Νοέμβρη

Οι «αγαναχτισμένοι πολίτες» αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση «σε κλούβα των ΜΑΤ την Παρασκευή 24/11 έξω από το αθλητικό μουσείο Θεσσαλονίκης ως απάντηση στην εντεινόμενη κρατική καταστολή στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη, η οποία απλά έγινε φανερή το απόγευμα της 17η Νοέμβρη. Έτσι είναι παντού και πάντα», αναφέρεται στην ανάληψη ευθύνης.

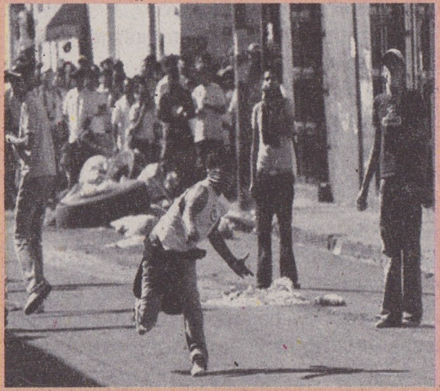
Εμπρησμοί σε 11 καφάο καμερών γίνεται από τις 22.50 τη νύχτα της Δευτέρας έως τις 3.30 τα ξημερώματα της Τρίτης. Εκτός λειτουργίας τίθεναι οι κάμερες που βρίσκονται: στη διασταύρωση Αιόλου και Σοφοκλέους (Αθήνα), στην οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου (Ακρόπολη), στη διασταύρωση Κύμης και Κασταμονής (Νέα Ιωνία), Δικαιάρχου και Φιλολάου (Παγκράτι), Βασιλέως Γεωργίου και Μερκούρη (Παγκράτι), Αχαρνών και Βικέλας (Πατήσια), Αχαρνών και Καυτατζόγλου (Πατήσια), Κηφισίας και Ριζαρίου (Μαρούσι), Μεσογείων και Ειρήνης (Αγία Παρασκευή), Μακρυγιάννη και Θηβών (Ρέντη) και Συγγρού και Φραντζή (Νέος Κόσμος).

Τρίτη 28 Νοέμβρη

Από τις 9.30 το βράδυ μέχρι καιτο πρωί της επομένης πυρπολούνται τα καφάο, συνολικά, σε εννέα κάμερες στο Αιγάλεω, Νέα Φιλαδέλφεια, Πειραιά, Αγία Παρασκευή, στην οδό Ριζάρη στο Παγκράτι και στην οδό Γ Σεπτεμβρίου στην Αθήνα..

Μάη, με τους οποίους συσπειρώθηκαν ινδιάνοι, αριστεροί και αναρχικοί, όπως και οι κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στις ΗΠΑ, στην Αυστραλία, Αγγλία, Νέα Ζηλανδία αλλά και αλλού. Οι διαδηλωτές ζητούν την παραίτηση του τοπικού κυβερνήτη Ulises Ruiz. Δεκαπέντε είναι οι νεκροί διαδηλωτές μέχρι τώρα.

«Εμείς είμαστε ο λαός και ο λαός δεν μπορεί να νικηθεί άσχετα απ' το ποιους σκοτώνουν οι μπάτσοι».

Παρασκευή 27 Οκτώβρη

Τρεις διαδηλωτές δολοφονούνται από μπάτσους στην Οαχάκα

30/10: Δώδεκα διαδηλωτές συλλαμβάνονται σε παρέμβαση διαμαρτυρίας 200 ατόμων μπροστά από το μεξικανικό προξενείο στη Νέα Υόρκη στις ΗΠΑ. Την ίδια μέρα σπάζεται τζαμαρία του προξενείου στη Μινεσότα. Συλλήψεις γίνονται και στο Σικάγο.
Τουλάχιστον 10.000 άνθρωποι κάνουν πορεία, ερχόμενοι σε 2 μπλοκ από την κατεχόμενη από τους μπάτσους πλατεία Zocalo.

Ένας άνθρωπος σκοτώνεται και ακόμη δύο τραυματίζονται στη διάρκεια συγκρούσεων μεταξύ διαδηλωτών και ομοσπονδιακής αστυνομίας για τον έλεγχο της πόλης Οαχάκα του Μεξικού. Η ομοσπονδιακή αστυνομία εισβάλει στην αποκλεισμένη από τους διαδηλωτές πόλη, χρησιμοποιώντας χιλιάδες αστυνομικούς, άρματα μάχης και ελικόπτερα. Οι διαδηλωτές ρίχνουν πέτρες και βόμβες μολότοφ κατά των αστυνομικών, που επιδίδονται στη χρήση χημικών.

2/11: Βροχή από μολότοφ και πέτρες εναντίον των μπάτσων που προσπαθούν να ανοίξουν δίοδο απομακρύνοντας οδοφράγματα και καμμένα αμάξια. Δακρυγόνα, αντλίες νερού χρησιμοποιούνται ενώ 8 άτομα τραυματίζονται. Οι επιδόσεις της πόλης στον τομέα του τουρισμού (η Οαχάκα είναι τουριστικό μέρος) έχουν πέσει δραματικά και η τοπική κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να επαναφέρει την τάξη. Το πανεπιστήμιο Benito Juarez είναι το επίκεντρο των συγκρούσεων.

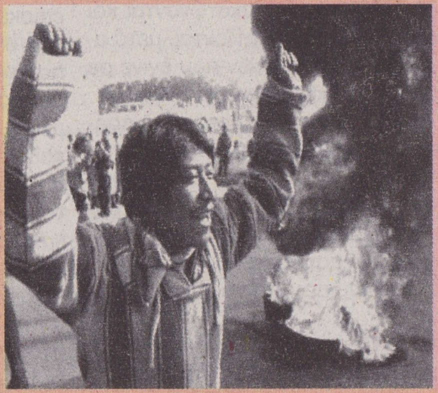
4/11: Εντοπίζονται 2 χαφιέδες και κρατούνται από διαδηλωτές.

5/11: Είκοσι χιλιάδες άνθρωποι διαδηλώνουν απαιτώντας να απομακρυνθούν οι 4.000 μπάτσοι που έστειλε ο πρόεδρος του Μεξικού Φοξ την προηγούμενη εβδομάδα. Οι «ηγέτες» προτρέπουν να γίνουν αλυσίδες για να ελέγξουν τον κόσμο. Παρ' όλα αυτά, 400 περίπου διαδηλωτές επιτίθενται με πέτρες και μπουκάλια. Οι μπάτσοι πυροβολούν και τραυματίζουν έναν 21χρονο φοιτητή.

6/11: Δύο χειροβομβίδες εκτοξεύονται εναντίον μπάτσων στο τουριστικό θέρετρο Ixtapa στον Ειρηνικό, τη μέρα που επισκέπτεται την περιοχή ο Felipe Calderon. Ο Calderon κατηγορείται από διαδηλωτές ότι αλλοίωσε τα αποτελέσματα των εκλογών προκειμένου να εκλεγεί στη θέση του αριστερού υποψήφιου Andres Manuel Lopez Obrador. 3 βόμβες εκρήγνυνται σε εκλογοδικείο, σε καναδική τράπεζα και σε γραφεία κόμματος στην πόλη του Μεξικού. 5 οργανώσεις αναλαμβάνουν την ευθύνη των εκρήξεων στην πρωτεύουσα για αλληλεγγύη στο λαό της Οαχάκα. Η APPO (Λαϊ-

13/11: Εννέα ιθαγενείς δολοφονούνται από στρατιωτικούς στην περιοχή Montes Azules την Τσιάπας.

16/11: Μεγάλη διαδήλωση στην Οαχάκα. Τα οδοφράγματα εξακολουθούν και καίνε.

20/11: Πορεία αλληλεγγύης στο Ελ Πάσο και στο πανεπιστήμιο της Φλόριντα στις ΗΠΑ. Σε νέα πορεία στην Οαχάκα, διαδηλωτές πετούν μολότοφ και πέτρες στους μπάτσους και σε ένα ξενοδοχείο. Καταλαμβάνεται ένα τουριστικό λεωφορείο και αργότερα πυρπολείται. Στις ΗΠΑ αποκλείονται δρόμοι στο Greensboro στη Νότια Καρολίνα.

21/11: Δύο διαδηλωτές απαγάγονται από 25 μασκοφόρους μπάτσους.

22/11: Οι μπάτσοι τρέπονται σε φυγή από το οδόφραγμα Cinco Senores, γνωστό και ως «οδόφραγμα της νίκης».

25/11: Γίνεται μία ακόμη μεγάλη πορεία στην οποία συμμετέχουν περισσότεροι από 10.000 άνθρωποι. Ξεσπούν συγκρούσεις με τις ομοσπονδιακές δυνάμεις καταστολής με 3 νεκρούς και περισσότερους από 20 τραυματίες. Οι μεγάλης έκτασης συγκρούσεις διαρκούν ώρες. Πυρπολούνται δεκάδες οχήματα και λεωφορεία, καθώς και τα κτίρια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, της Ομοσπονδιακής Δικαστικής Διοίκησης, του τοπικού Κογκρέσου, του υπουργείου Τουρισμού και διάφορα εμπορικά καταστήματα, ενώ προκαλούνται ζημιές στα κτίρια του υπουργείου Εξωτερικών Σχέσεων, της Πολεοδομίας, του τμήματος Κοινωνιολογίας του Αυτόνομου Πανεπιστημί-

Επιθέσεις γίνονται στο ΑΤ Ζωγράφου και το στρατόπεδο των Ματ. Οι συγκρούσεις διαρκούν αρκετή ώρα και η περιοχή πνίγεται στα δακρυγόνα.

Δευτέρα 27 Νοέμβρη

Οι «αγαναχτισμένοι πολίτες» αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση «σε κλούβα των ΜΑΤ την Παρασκευή 24/11 έξω από το αθλητικό μουσείο Θεσσαλονίκης ως απάντηση στην εντεινόμενη κρατική καταστολή στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη, η οποία απλά έγινε φανερή το απόγευμα της 17η Νοέμβρη. Έτσι είναι παντού και πάντα», αναφέρεται στην ανάληψη ευθύνης.

Εμπρησμοί σε 11 καφάο καμερών γίνεται από τις 22.50 τη νύχτα της Δευτέρας έως τις 3.30 τα ξημερώματα της Τρίτης. Εκτός λειτουργίας τίθεναι οι κάμερες που βρίσκονται: στη διασταύρωση Αιόλου και Σοφοκλέους (Αθήνα), στην οδό Διονυσίου Αρεοπαγίτου (Ακρόπολη), στη διασταύρωση Κύμης και Κασταμονής (Νέα Ιωνία), Δικαιάρχου και Φιλολάου (Παγκράτι), Βασιλέως Γεωργίου και Μερκούρη (Παγκράτι), Αχαρνών και Βικέλας (Πατήσια), Αχαρνών και Καυτατζόγλου (Πατήσια), Κηφισίας και Ριζαρίου (Μαρούσι), Μεσογείων και Ειρήνης (Αγία Παρασκευή), Μακρυγιάννη και Θηβών (Ρέντη) και Συγγρού και Φραντζή (Νέος Κόσμος).

Τρίτη 28 Νοέμβρη

Από τις 9.30 το βράδυ μέχρι καιτο πρωί της επομένης πυρπολούνται τα καφάο, συνολικά, σε εννέα κάμερες στο Αιγάλεω, Νέα Φιλαδέλφεια, Πειραιά, Αγία Παρασκευή, στην οδό Ριζάρη στο Παγκράτι και στην οδό Γ' Σεπτεμβρίου στην Αθήνα..

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αναρχικοί/ες και αντιεξουσιαστές/ιες πραγματοποιούν το μεσημέρι συμβολική κατάληψη των γραφείων της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης στη Θεσσαλονίκη, στην οδό Στρ. Καλλάρη. Η κατάληψη γίνεται σε ένδειξη αλληλεγγύης στους κρατούμενους για την υπόθεση των ασπίδων των ΜΑΤ, την επίθεση στον πρωην πρόεδρο της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλο, την πορεία του φόρουμ τον περασμένο Μάη και την απαλλοτρίωση της Εθνικής Τράπεζας. Η είσοδος του κτιρίου κλείνεται με πανό και μοιράζονται κείμενα. Ο κόσμος αποχωρεί προς τη Ναυαρίνου πετώντας τρικάκια και φωνάζοντας συνθήματα..

Να είστε όλοι-ες καλά

Ο Κύκλος Σύνταξης της Διαδρομής Ελευθερίας

Παρασκευή 27 Οκτώβρη

Τρεις διαδηλωτές δολοφονούνται από μπάτσους στην Οαχάκα

30/10: Δώδεκα διαδηλωτές συλλαμβάνονται σε παρέμβαση διαμαρτυρίας 200 ατόμων μπροστά από το μεξικανικό προξενείο στη Νέα Υόρκη στις ΗΠΑ. Την ίδια μέρα σπάζεται τζαμαρία του προξενείου στη Μινεσότα. Συλλήψεις γίνονται και στο Σικάγο.

Τουλάχιστον 10.000 άνθρωποι κάνουν πορεία, ερχόμενοι σε 2 μπλοκ από την κατεχόμενη από τους μπάτσους πλατεία Zocalo.

Ένας άνθρωπος σκοτώνεται και ακόμη δύο τραυματίζονται στη διάρκεια συγκρούσεων μεταξύ διαδηλωτών και ομοσπονδιακής αστυνομίας για τον έλεγχο της πόλης Οαχάκα του Μεξικού. Η ομοσπονδιακή αστυνομία εισβάλει στην αποκλεισμένη από τους διαδηλωτές πόλη, χρησιμοποιώντας χιλιάδες αστυνομικούς, άρματα μάχης και ελικόπτερα. Οι διαδηλωτές ρίχνουν πέτρες και βόμβες μολότοφ κατά των αστυνομικών, που επιδίδονται στη χρήση χημικών.

31/10: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους εξεγερμένους της Οαχάκα στο Μεξικό καλείται έξω από την μεξικανική πρεσβεία στο Κολωνάκι της Αθήνας από τους «Αλληλέγγυους/ες από δυτικές συνοικίες Αθήνα και Πειραιά» Στη συγκέντρωση έχουν καλέσει και αριστερές συλλογικότητες. Ακολουθεί πορεία προς τα Εξάρχεια.

λια. Οι μπάτσοι πυροβολούν και τραυματίζουν έναν 21χρονο φοιτητή.

6/11: Δύο χειροβομβίδες εκτοξεύονται εναντίον μπάτσων στο τουριστικό θέρετρο Ixtapa στον Ειρηνικό, τη μέρα που επισκέπτεται την περιοχή ο Felipe Calderon. Ο Calderon κατηγορείται από διαδηλωτές ότι αλλοίωσε τα αποτελέσματα των εκλογών προκειμένου να εκλεγεί στη θέση του αριστερού υποψήφιου Andres Manuel Lopez Obrador. 3 βόμβες εκρήγνυνται σε εκλογοδικείο, σε καναδική τράπεζα και σε γραφεία κόμματος στην πόλη του Μεξικού. 5 οργανώσεις αναλαμβάνουν την ευθύνη των εκρήξεων στην πρωτεύουσα για αλληλεγγύη στο λαό της Οαχάκα. Η APPO (Λαϊκή Συνέλευση της Οαχάκα) δηλώνει ότι δεν έχει σχέση με τις εκρήξεις, παρ' όλα αυτά δεν τις καταδικάζει.

7/11: 10.000 γυναίκες διαδηλώνουν στη μνήμη των νεκρών και των εξαφανισμένων.

10/11: Ιθαγενείς μπλοκάρουν 4 αυτοκινητόδρομους στη νότια Τσιάπας για αλληλεγγύη στους εξεγερμένους.

11/11: Ογδόντα πέντε άτομα κρατούνται από τους μπάτσους μέχρι τώρα και περίπου 34 αγνοούνται. Καθημερινοί είναι και οι τραμπουκισμοί από τους Pristas (PRI είναι το κυβερνών κόμμα) εναντίον μελών της APPO και των οικογενειών τους. Σε μια προσπάθεια να διαπραγματευτεί η κυβέρνηση έχει απελευθερώσει

σο και στο πανεπιστήμιο της Φλόριντα στις ΗΠΑ. Σε νέα πορεία στην Οαχάκα, διαδηλωτές πετούν μολότοφ και πέτρες στους μπάτσους και σε ένα ξενοδοχείο. Καταλαμβάνεται ένα τουριστικό λεωφορείο και αργότερα πυρπολείται. Στις ΗΠΑ αποκλείονται δρόμοι στο Greensboro στη Νότια Καρολίνα.

21/11: Δύο διαδηλωτές απαγάγονται από 25 μασκοφόρους μπάτσους.

22/11: Οι μπάτσοι τρέπονται σε φυγή από το οδόφραγμα Cinco Senores, γνωστό και ως «οδόφραγμα της νίκης».

25/11: Γίνεται μία ακόμη μεγάλη πορεία στην οποία συμμετέχουν περισσότεροι από 10.000 άνθρωποι. Ξεσπούν συγκρούσεις με τις ομοσπονδιακές δυνάμεις καταστολής με 3 νεκρούς και περισσότερους από 20 τραυματίες. Οι μεγάλης έκτασης συγκρούσεις διαρκούν ώρες. Πυρπολούνται δεκάδες οχήματα και λεωφορεία, καθώς και τα κτίρια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, της Ομοσπονδιακής Δικαστικής Διοίκησης, του τοπικού Κογκρέσου, του υπουργείου Τουρισμού και διάφορα εμπορικά καταστήματα, ενώ προκαλούνται ζημιές στα κτίρια του υπουργείου Εξωτερικών Σχέσεων, της Πολεοδομίας, του τμήματος Κοινωνιολογίας του Αυτόνομου Πανεπιστημίου και της Μεξικανικής Ένωσης Ξενοδοχείων και Μοτέλ. Με βόμβες μολότωφ πυρπολείται και το ξενοδοχείο Καμίνο Ρεάλ, όπου διεξάγονται σκληρές μάχες το απόγευμα και το βράδυ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΙΡΑΚ

30/10 -Στη συνοικία Σαντρ, της Βαγδάτης, 33 άτομα σκοτώνονται και περίπου 60 τραυματίζονται, μετά από επίθεση ανταρτών που έγινε σε ουρά υποψήφιων για εργασία.
- Το προσωπικό στο βρετανικό προξενείο της Βασόρας μεταφέρεται, στην πλειοψηφία του, για λόγους ασφαλείας στο αεροδρόμιο της πόλης, λόγω των αυξημένων επιθέσεων με βλήματα και ρουκέτες κατά του κτιρίου που στεγάζεται.

31/10 - Οι αμερικανοί ανακοινώνουν το θάνατο ακόμα δύο στρατιωτών τους και έτσι ο Οκτώβριος κλείνει με 103 αμερικανούς κατοχικούς νεκρούς.

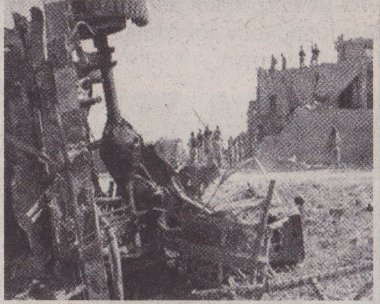
4/11 - Βόρεια Βαγδάτη. Η οργάνωση «Ο Στρατός του Αμπού Μπάκρ» αναλαμβάνει την ευθύνη για την ανατίναξη αμερικανικού τεθωρακισμένου άρματος Άμπραμς.

5/11- Σε θάνατο δι' απαγχονισμού για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας καταδικάζεται ο Σαντάμ Χουσεΐν, που κρίνεται ένοχος, από το Ανώτατο Ποινικό Δικαστήριο του Ιράκ, για τον θάνατο 148 σιιτών. Οι σιίτες δολοφονήθηκαν έπειτα από απόπειρα δολοφονίας εναντίον του, το 1982.

13/11 - Αμερικανικές δυνάμεις πραγματοποιούν επιδρομή το βράδυ στη συνοικία των σιιτών Σαντρ Σίτι στη Βαγδάτη. Δέχονται σφοδρά πυρά από οπαδούς του Μοκτάντα αλ Σαντρ και ζητούν αεροπορική υποστήριξη. Κάτοικοι αναφέρουν ότι από τις συγκρούσεις σκοτώνονται 9 άτομα.

14/11 - Περίπου 100 «υπάλληλοι και επισκέπτες» στο υπουργείο ανώτατης εκπαίδευσης στη Βαγδάτη απαγάγονται από αντάρτες που φορούσαν στολές των ειδικών δυνάμεων της αστυνομίας, όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Άμπεντ Ντιάμπ αλ Ουζάιλι στο κρατικό κανάλι του Ιράκ.
- Αμερικανική αεροπορική επιδρομή στην περιοχή του Ραμάντι, 110 χλμ. δυτικά της Βαγδάτης, έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 30 ανθρώπων και τον τραυματισμό άλλων 110.

16/11 - Αντάρτες επιτίθενται το απόγευμα σε αυτοκινητοπομπή που μεταφέρει προμήθειες για τις κατοχικές δυνάμεις στο Νότιο Ιράκ,

παίρνουν ομήρους τέσσερις αμερικανούς κατοχικούς και έναν Αυστριακό μισθοφόρο, καθώς και 19

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ

Η ισραηλινή βουλή εγκρίνει μια τεράστια αύξηση στις πολεμικές δαπάνες, την ώρα που ο κατοχικός στρατός εξαπολύει νέα φονική επίθεση στη Λωρίδα της Γάζας, κτίζοντας ταυτόχρονα νέους οικισμούς και κατεδαφίζοντας και άλλα σπίτια παλαιστινίων. Τα καθημερινά πλήγματα που προκαλούν οι παλαιστινιακές οργανώσεις στο ισραηλινό στρατιωτικό κτήνος είναι ανεπανόρθωτα, ιδιαίτερα μετά την πρόσφατη επιτυχή αναβάθμιση στην ακρίβεια και το βάρος των εκρηκτικών υλών στους πυραύλους Qassam.

23 Οκτωβρίου 2006: Απαγάγεται ισπανός εργαζόμενος στο Associated Press από ένοπλη ομάδα στη Λωρίδα της Γάζας. Σύντομα αφήνεται ελεύθερος.

25/10: Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν σειρά πυραύλων εναντίον του Sderot και όλμους εναντί-

τεί εκεχειρία και επανεπιβεβαιώνει ότι δεν διαπραγματεύεται με το Ισραήλ. Εκπρόσωπος του υπουργείου εσωτερικών κατηγορεί όσους απαγάγουν ξένους δημοσιογράφους, ότι υπηρετούν τα συμφέροντα του Ισραήλ επιτιθέμενοι ενάντια στους «επισκέπτες» των Παλαιστινίων.

Νοέμβρης

Τετάρτη 1/11: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin ανακοινώνουν την πρώτη εκτόξευση πυραύλου Nasser-1 εναντίον ισραηλινού οικισμού στην περιφέρεια της Ναμπλούς στη Δυτική Όχθη. Πέντε έποικοι τραυματίζονται και προκαλούνται μεγάλες ζημιές σε εργοστάσιο στο Sderot από πύραυλο Κάσαμ. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa ανακοινώνουν τον τραυματισμό 2 κατοχικών από ελεύθερους σκοπευτές.

4/11: Δύο αδέρφια, μαχητές των EQB (Ταξιαρχίες Ezzedeen Al-Qassam), δο-

ντας να εμποδίσει την προέλαση κατοχικών στη Beit Lahia. Επίθεση εναντίον κατοχικών με τους καινούριους πυραύλους που ανέπτυξαν οι EQB, Battar Kosi. Αμερικανοί αξιωματούχοι «επιβλέπουν» τις σφαγές στη Λωρίδα που ξεκίνησαν τις τελευταίες μέρες, με την κωδική ονομασία «Φθινοπωρινά Σύννεφα». Μπαράζ επιθέσεων με ρουκέτες στους οικισμούς Kfar Azza και Be'iry. Οι EQB εκτοξεύουν πυραύλους στον οικισμό Thubya. Εφτά πύραυλοι Quds-2 ρίχνονται εναντίον του Kissufim.

6/11: Οι Ταξιαρχίες Quds αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ανατίναξη παλαιστίνιας καμικάζι στη Beit Hanun.
Η 68άχρονη Παλαιστίνια, Fatma A-Najar, αυτοανατινάχθηκε με στόχο τους εισβάλλοντες Ισραηλινούς στρατιώτες, καταφέρνοντας να τραυματίσει ελαφρά δύο. Είναι η μεγαλύτερη σε ηλικία από τους 100 περίπου Παλαιστίνιους καμικάζι που έχουν επιτεθεί εναντίον ισραηλινών τα τελευταία έξι χρόνια. Όπως δήλωσε η κόρη της, η ηλικιωμένη γυναίκα οδηγήθηκε στην πράξη αυτή, αφού οι Ισραηλινοί κατέ-

νται εναντίον κατοχικών θέσεων και ένας πύραυλος Quds-2 εναντίον κατοχικής θέσης ανατολικά του καταυλισμού Breij. Πέντε οι νεκροί στο χωριό Yamon της Τζενίν και 18 οι απαγωγές.
Παλαιστίνιοι φοιτητές υπογράφουν με το αίμα τους τεράστιο έγγραφο 20 μέτρων που αρνείται την αναγνώριση του Ισραήλ.
Ο εκπρόσωπος του υπουργείου εσωτερικών της Παλαιστίνης καταγγέλλει ότι συγκεκριμένοι αξιωματούχοι ενθάρρυναν τους πυρήνες τους να μην συμμετέχουν στην αντίσταση στην εισβολή στη Beit Hanun και ότι συγκεκριμένοι ραδιοσταθμοί, με τις εκπομπές τους, βοήθησαν τις ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες να αποκαλύψουν θέσεις μαχητών. Κατηγορεί αυτούς που «ψαρεύουν σε θολά νερά» προβάλλοντας την ανάγκη για σίτιση και την «κούραση» του πολέμου. Στο συγκεκριμένο περιστατικό, ο ραδιοσταθμός Al-Hurreyya του βουλευτή της Φατάχ Mohammed Dah-lan, ειρωνευόταν μαχητές της Χαμάς που κρύφτηκαν μέσα σε τζαμί πριν από λίγες μέρες και ενθάρρυνε κατοχικούς να πυροβολούν εναντίον διαδηλώσεις γυναικών.

30/10 -Στη συνοικία Σαντρ, της Βαγδάτης, 33 άτομα σκοτώνονται και περίπου 60 τραυματίζονται, μετά από επίθεση ανταρτών που έγινε σε ουρά υποψήφιων για εργασία.

- Το προσωπικό στο βρετανικό προξενείο της Βασόρας μεταφέρεται, στην πλειοψηφία του, για λόγους ασφαλείας στο αεροδρόμιο της πόλης, λόγω των αυξημένων επιθέσεων με βλήματα και ρουκέτες κατά του κτιρίου που στεγάζεται.

31/10 - Οι αμερικανοί ανακοινώνουν το θάνατο ακόμα δύο στρατιωτών τους και έτσι ο Οκτώβριος κλείνει με 103 αμερικανούς κατοχικούς νεκρούς.

4/11 - Βόρεια Βαγδάτη. Η οργάνωση «Ο Στρατός του Αμπού Μπάκρ» αναλαμβάνει την ευθύνη για την ανατίναξη αμερικανικού τεθωρακισμένου άρματος Άμπραμς.

5/11- Σε θάνατο δι' απαγχονισμού για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας καταδικάζεται ο Σαντάμ Χουσεΐν, που κρίνεται ένοχος, από το Ανώτατο Ποινικό Δικαστήριο του Ιράκ, για τον θάνατο 148 σιιτών. Οι σιίτες δολοφονήθηκαν έπειτα από απόπειρα δολοφονίας εναντίον του, το 1982.

7/11 - Βαγδάτη. Ανατινάζεται αμερικανικό στρατιωτικό όχημα τύπου χάμβυ. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ταξιαρχίες της επανάστασης 1920».

- Ο «Στρατός των Μουτζαχεντίν» αναλαμβάνει την ευθύνη για την ανατίναξη αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος τύπου χάμβυ στη Δυτική Βαγδάτη.

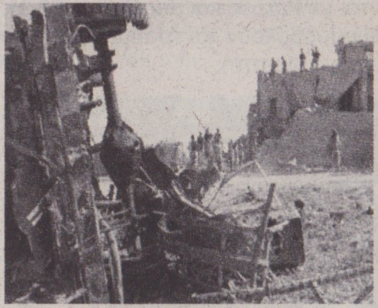
- Βαγδάτη. Δύο κατοχικοί στρατιώτες, ένας αμερικανός κι ένας βρετανός, σκοτώνονται σε δύο διαφορετικές επιθέσεις ανταρτών.

14/11 - Περίπου 100 «υπάλληλοι και επισκέπτες» στο υπουργείο ανώτατης εκπαίδευσης στη Βαγδάτη απάγονται από αντάρτες που φορούσαν στολές των ειδικών δυνάμεων της αστυνομίας, όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Άμπεντ Ντιάμπ αλ Ουζάιλι στο κρατικό κανάλι του Ιράκ.

- Αμερικανική αεροπορική επιδρομή στην περιοχή του Ραμάντι, 110 χλμ. δυτικά της Βαγδάτης, έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 30 ανθρώπων και τον τραυματισμό άλλων 110.

16/11 - Αντάρτες επιτίθενται το απόγευμα σε αυτοκινητοπομπή που μεταφέρει προμήθειες για τις κατοχικές δυνάμεις στο Νότιο Ιράκ,

παίρνουν ομήρους τέσσερις αμερικανούς κατοχικούς και έναν Αυστριακό μισθοφόρο, καθώς και 19 φορτηγά.

23/11 - Τρεις πεζοναύτες των ΗΠΑ υποκύπτουν σε τραύματα που είχαν υποστεί σε μάχες στην επαρχία Ανμπάρ του δυτικού Ιράκ, και δεν θα συμμετέχουν πλέον στην επιχείρηση απελευθέρωσης του Ιράκ, όπως ανακοίνωσε ο αμερικανικός κατοχικός στρατός με ανακοινωθέν του.

- Στη Βαγδάτη περισσότεροι από 30 αντάρτες πολιορκούν επί τρεις περίπου ώρες το υπουργείο Υγείας σκοτώνοντας επτά φρουρούς, προτού υποχωρήσουν υπό την πίεση των Ιρακινών στρατιωτών και των αμερικανικών ελικοπτέρων που τους υποστηρίζουν.

30/11- Ο πρώην ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Χένρυ Κίσινγκερ δηλώνει ότι δεν θεωρεί εφικτή μια στρατιωτική νίκη

Η ισραηλινή βουλή εγκρίνει μια τεράστια αύξηση στις πολεμικές δαπάνες, την ώρα που ο κατοχικός στρατός εξαπολύει νέα φονική επίθεση στη Λωρίδα της Γάζας, κτίζοντας ταυτόχρονα νέους οικισμούς και κατεδαφίζοντας και άλλα σπίτια παλαιστινίων. Τα καθημερινά πλήγματα που προκαλούν οι παλαιστινιακές οργανώσεις στο ισραηλινό στρατιωτικό κτήνος είναι ανεπανόρθωτα, ιδιαίτερα μετά την πρόσφατη επιτυχή αναβάθμιση στην ακρίβεια και το βάρος των εκρηκτικών υλών στους πυραύλους Qassam.

23 Οκτωβρίου 2006: Απαγάγεται ισπανός εργαζόμενος στο Associated Press από ένοπλη ομάδα στη Λωρίδα της Γάζας. Σύντομα αφήνεται ελεύθερος.

25/10: Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν σειρά πυραύλων εναντίον του Sderot και όλμους εναντίον οχημάτων βόρεια της Λωρίδας της Γάζας. Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πύραυλο εναντίον της ίδιας πόλης και ανατινάζουν, μαζί με τις ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά), όχημα στο Beit Hanun.

27/10: Τρεις παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε επιδρομή κατοχικών στη Τζενίν.

28/11: Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν πυραύλους εναντίον ηλε-

τεί εκεχειρία και επανεπιβεβαιώνει ότι δεν διαπραγματεύεται με το Ισραήλ. Εκπρόσωπος του υπουργείου εσωτερικών κατηγορεί όσους απαγάγουν ξένους δημοσιογράφους, ότι υπηρετούν τα συμφέροντα του Ισραήλ επιτιθέμενοι ενάντια στους «επισκέπτες» των Παλαιστινίων.

Νοέμβρης

Τετάρτη 1/11: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin ανακοινώνουν την πρώτη εκτόξευση πυραύλου Nasser-1 εναντίον ισραηλινού οικισμού στην περιφέρεια της Ναμπλούς στη Δυτική Όχθη. Πέντε έποικοι τραυματίζονται και προκαλούνται μεγάλες ζημιές σε εργοστάσιο στο Sderot από πύραυλο Κάσαμ. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa ανακοινώνουν τον τραυματισμό 2 κατοχικών από ελεύθερους σκοπευτές.

4/11: Δύο αδέρφια, μαχητές των EQB (Ταξιαρχίες Ezzedeen Al-Qassam), δολοφονούνται στη Beit Hanun.

Κατοχικοί εισβάλλουν στην εφημερίδα Minbar Al-Islah στη Ραμάλα, κατάσχουν υπολογιστές και άλλο υλικό και τη σφραγίζουν για 2 χρόνια. Η συγκεκριμένη εφημερίδα έχει μπει κι άλλες φορές στο στόχαστρο των κατοχικών, αφού κατηγορείται για στενές σχέσεις με το κίνημα της Χαμάς.

Μετά από 16 ώρες πολιορκίας σε τζαμί, δεκάδες μα-

με ρουκέτες στους οικισμούς Kfar Azza και Be'iry. Οι EQB εκτοξεύουν πυραύλους στον οικισμό Thubya. Εφτά πύραυλοι Quds-2 ρίχνονται εναντίον του Kissufim.

6/11: Οι Ταξιαρχίες Quds αναλαμβάνουν την ευθύνη για την ανατίναξη παλαιστίνιας καμικάζι στη Beit Hanun.

Η 68άχρονη Παλαιστίνια, Fatma A-Najar, αυτοανατινάχθηκε με στόχο τους εισβάλλοντες Ισραηλινούς στρατιώτες, καταφέρνοντας να τραυματίσει ελαφρά δύο. Είναι η μεγαλύτερη σε ηλικία από τους 100 περίπου Παλαιστίνιους καμικάζι που έχουν επιτεθεί εναντίον ισραηλινών τα τελευταία έξι χρόνια. Όπως δήλωσε η κόρη της, η ηλικιωμένη γυναίκα οδηγήθηκε στην πράξη αυτή, αφού οι Ισραηλινοί κατέστρεψαν το σπίτι της, σκότωσαν έναν εγγονό της κι άφησαν έναν άλλο στο αναπηρικό καροτσάκι.

Έξι πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται εναντίον του Ashkelon. Ισραηλινός πύραυλος πέφτει δίπλα σε λεωφορείο νηπιαγωγείου. Δύο νήπια χάνουν τη ζωή τους. Η ισραηλινή εφημερίδα Yedioth Ahronoth επιβεβαιώνει τα τεράστια πλήγματα σαν αποτέλεσμα των επιθέσεων στην πόλη Sderot και κυρίως την ψυχολογική καταβαράθρωση των κατοίκων που υποφέρουν από ψυχολογικά προβλήματα.

7/11: Δύο μαχητές των EQB νεκροί στη βόρεια

ραήλ.

Ο εκπρόσωπος του υπουργείου εσωτερικών της Παλαιστίνης καταγγέλλει ότι συγκεκριμένοι αξιωματούχοι ενθάρρυναν τους πυρήνες τους να μην συμμετέχουν στην αντίσταση στην εισβολή στη Beit Hanun και ότι συγκεκριμένοι ραδιοσταθμοί, με τις εκπομπές τους, βοήθησαν τις ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες να αποκαλύψουν θέσεις μαχητών. Κατηγορεί αυτούς που «ψαρεύουν σε θολά νερά» προβάλλοντας την ανάγκη για σίτιση και την «κούραση» του πολέμου. Στο συγκεκριμένο περιστατικό, ο ραδιοσταθμός Al-Hurreyya του βουλευτή της Φατάχ Mohammed Dah-lan, ειρωνευόταν μαχητές της Χαμάς που κρύφτηκαν μέσα σε τζαμί πριν από λίγες μέρες και ενθάρρυναν κατοχικούς να πυροβολούν εναντίον διαδηλώσης γυναικών. Μαχητής οργάνωσης αποκαλύπτει ότι εστάλη έγγραφο που καλούσε τους μαχητές συγκεκριμένης οργάνωσης να μην απαντήσουν στην εισβολή στη Beit Hanun. «Σοκαρίστηκα με το εσωτερικό έγγραφο που εξέδωσε η ηγεσία της οργάνωσής μου... που μας διέταζε να μην απαντήσουμε... τα γεγονότα στο μέτωπο αποδεικνύουν ποιος πολεμάει και ποιος κρύβεται». Κάποιοι, ωστόσο, πυρήνες αγνόησαν αυτή την εντολή.

Αξίζει να αναφερθεί ότι οι Ταξιαρχίες Quds έκαναν γνωστό πρόσφατα ότι συνέλαβαν 2 προδότες, που προσπαθούσαν να απε-

αναλαμβάνει την ευθύνη για την ανατίναξη αμερικανικού τεθωρακισμένου άρματος Άμπραμς.

5/11- Σε θάνατο δι' απαγχονισμού για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας καταδικάζεται ο Σαντάμ Χουσεΐν, που κρίνεται ένοχος, από το Ανώτατο Ποινικό Δικαστήριο του Ιράκ, για τον θάνατο 148 σιιτών. Οι σιίτες δολοφονήθηκαν έπειτα από απόπειρα δολοφονίας εναντίον του, το 1982.

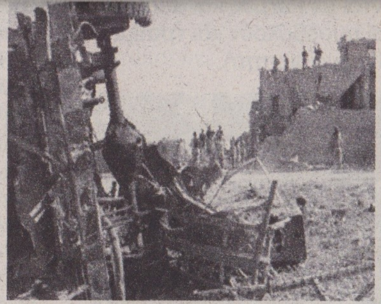
7/11 - Βαγδάτη. Ανατινάζεται αμερικανικό στρατιωτικό όχημα τύπου χάμβυ. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Ταξιαρχίες της επανάστασης 1920».

- Ο «Στρατος των Μουτζαχεντίν» αναλαμβάνει την ευθύνη για την ανατίναξη αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος τύπου χάμβυ στη Δυτική Βαγδάτη.
- Βαγδάτη. Δύο κατοχικοί στρατιώτες, ένας αμερικανός κι ένας βρετανός, σκοτώνονται σε δύο διαφορετικές επιθέσεις ανταρτών.

12/11- Επίθεση σε κέντρο στρατολόγησης μπάτσων στη δυτική Βαγδάτη έχει ως αποτέλεσμα 28 νεκρούς και πάνω από 40 τραυματίες.

10/11 - Η αμερικανική κατοχική διοίκηση ανακοινώνει το θάνατο ακόμη δύο στρατιωτών κι ενός πεζοναύτη. Επίσης, τουλάχιστον έξι Ιρακινοί στρατιώτες σκοτώνονται και 10 τραυματίζονται, μετά από επίθεση αυτοκτονίας ανταρτών, σε σημείο ελέγχου της πόλης Ταλ Αφάρ, στο βόρειο Ιράκ.

παίρνουν ομήρους τέσσερις αμερικανούς κατοχικούς και έναν Αυστριακό μισθοφόρο, καθώς και 19 φορτηγά.

23/11 - Τρεις πεζοναύτες των ΗΠΑ υποκύπτουν σε τραύματα που είχαν υποστεί σε μάχες στην επαρχία Ανμπάρ του δυτικού Ιράκ, και δεν θα συμμετέχουν πλέον στην επιχείρηση απελευθέρωσης του Ιράκ, όπως ανακοίνωσε ο αμερικανικός κατοχικός στρατός με ανακοινωθέν του.

- Στη Βαγδάτη περισσότεροι από 30 αντάρτες πολιορκούν επί τρεις περίπου ώρες το υπουργείο Υγείας σκοτώνοντας επτά φρουρούς, προτού υποχωρήσουν υπό την πίεση των Ιρακινών στρατιωτών και των αμερικανικών ελικοπτέρων που τους υποστηρίζουν.

30/11- Ο πρώην ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Χένρυ Κίσινγκερ δηλώνει ότι δεν θεωρεί εφικτή μια στρατιωτική νίκη των ΗΠΑ στο Ιράκ.

πυραύλους Qassam.

23 Οκτωβρίου 2006: Απαγάγεται ισπανός εργαζόμενος στο Associated Press από ένοπλη ομάδα στη Λωρίδα της Γάζας. Σύντομα αφήνεται ελεύθερος.

25/10: Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν σειρά πυραύλων εναντίον του Sderot και όλμους εναντίον οχημάτων βόρεια της Λωρίδας της Γάζας. Οι Ταξιαρχίες Quds εκτοξεύουν πύραυλο εναντίον της ίδιας πόλης και ανατινάζουν, μαζί με τις ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά), όχημα στο Beit Hanun.

27/10: Τρεις παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε επιδρομή κατοχικών στη Τζενίν.

28/11: Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν πυραύλους εναντίον ηλεκτρικού σταθμού στο Majdal.

30/10: Αξιωματούχοι της Χαμάς ανοίγουν στρατόπεδο εκπαίδευσης στα νότια της Λωρίδας και «προσλαμβάνουν» περίπου 2000 άνεργους παλαιστίνιους, παρέχοντάς τους τροφή, εξοπλισμό και ένδυση.

31/10: Η Χαμάς διαψεύδει ότι συνάντησε αντιπροσωπεία ισραηλινών στο Λονδίνο για να διαπραγματευ-

της Ναμπλούς στη Δυτική Όχθη. Πέντε έποικοι τραυματίζονται και προκαλούνται μεγάλες ζημιές σε εργοστάσιο στο Sderot από πύραυλο Κάσαμ. Οι Ταξιαρχίες Abu Ali Mustafa ανακοινώνουν τον τραυματισμό 2 κατοχικών από ελεύθερους σκοπευτές.

4/11: Δύο αδέρφια, μαχητές των EQB (Ταξιαρχίες Ezzedeen Al-Qassam), δολοφονούνται στη Beit Hanun.

Κατοχικοί εισβάλλουν στην εφημερίδα Minbar Al-Islah στη Ραμάλα, κατάσχουν υπολογιστές και άλλο υλικό και τη σφραγίζουν για 2 χρόνια. Η συγκεκριμένη εφημερίδα έχει μπει κι άλλες φορές στο στόχαστρο των κατοχικών, αφού κατηγορείται για στενές σχέσεις με το κίνημα της Χαμάς.

Μετά από 16 ώρες πολιορκίας σε τζαμί, δεκάδες μαχητές της Χαμάς και άλλων οργανώσεων και άλλοι παλαιστίνιοι κατορθώνουν να ξεφύγουν αφού άλλοι μαχητές τους άνοιξαν δίοδο, εμπλεκόμενοι σε μάχη, αλλά και παλαιστίνιες διοργάνωσαν πορεία για να βοηθήσουν τους μαχητές να ξεφύγουν. Δύο γυναίκες δολοφονήθηκαν από τους κατοχικούς κατά τη διάρκεια της πορείας.

5/11: Μαχητής των EQB σκοτώνεται, προσπαθώ-

100 περίπου Παλαιστίνιους καμικάζι που έχουν επιτεθεί εναντίον ισραηλινών τα τελευταία έξι χρόνια. Όπως δήλωσε η κόρη της,

η ηλικιωμένη γυναίκα οδηγήθηκε στην πράξη αυτή, αφού οι Ισραηλινοί κατέστρεψαν το σπίτι της, σκότωσαν έναν εγγονό της κι άφησαν έναν άλλο στο αναπηρικό καροτσάκι.

Έξι πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται εναντίον του Ashkelon. Ισραηλινός πύραυλος πέφτει δίπλα σε λεωφορείο νηπιαγωγείου. Δύο νήπια χάνουν τη ζωή τους. Η ισραηλινή εφημερίδα Yedioth Ahronoth επιβεβαιώνει τα τεράστια πλήγματα σαν αποτέλεσμα των επιθέσεων στην πόλη Sderot και κυρίως την ψυχολογική καταβαράθρωση των κατοίκων που υποφέρουν από ψυχολογικά προβλήματα.

7/11: Δύο μαχητές των EQB νεκροί στη βόρεια Γάζα. Άλλοι μαχητές των EQB πυροδοτούν νάρκη 50 κιλών εναντίον τανκ Mirkava κοντά στον καταυλισμό Jabalia. Δώδεκα νεκροί, κυρίως στη Beit Hanun.

8/11: Ομαδική δολοφονία στη Γάζα με αεροπορικούς βομβαρδισμούς και επιδρομές. Πάνω από 25 οι νεκροί, ιδιαίτερα στο Beit Hanun. Δύο μαχητές των EQB δολοφονούνται στη Γάζα. Δεκατρείς πύραυλοι Qassam εκτοξεύο-

ραδιοσταθμός Al-Hurreyya του βουλευτή της Φατάχ Mohammed Dah-lan, ειρωνευόταν μαχητές της Χαμάς που κρύφτηκαν μέσα σε τζαμί πριν από λίγες μέρες και ενθάρρυνε κατοχικούς να πυροβολούν εναντίον διαδηλώσεις γυναικών. Μαχητής οργάνωσης αποκαλύπτει ότι εστάλη έγγραφο που καλούσε τους μαχητές συγκεκριμένης οργάνωσης να μην απαντήσουν στην εισβολή στη Beit Hanun. «Σοκαρίστηκα με το εσωτερικό έγγραφο που εξέδωσε η ηγεσία της οργάνωσής μου... που μας διέταζε να μην απαντήσουμε... τα γεγονότα στο μέτωπο αποδεικνύουν ποιος πολεμάει και ποιος κρύβεται». Κάποιοι, ωστόσο, πυρήνες αγνόησαν αυτή την εντολή.

Αξίζει να αναφερθεί ότι οι Ταξιαρχίες Quds έκαναν γνωστό πρόσφατα ότι συνέλαβαν 2 προδότες, που προσπαθούσαν να απενεργοποιήσουν βόμβα η οποία είχε τοποθετηθεί για ν' αποτρέψει την προέλαση αρμάτων και άλλους 2 που έδιναν πληροφορίες για θέσεις μαχητών στους ισραηλινούς. Η συνεργασία στελεχών της Παλαιστινιακής αρχής με τους Ισραηλινούς είναι πλέον αδιαμφισβήτητο γεγονός.

Τέσσερις πύραυλοι Qassam συνταράσσουν την πόλη Ashkelon και τραυματίζουν εποίκους.

10/11: Δώδεκα πύραυλοι

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Qassam εκτοξεύονται εναντίον ισραηλινών θέσεων και οικισμών.

11/11: Απαγάγεται ο Ihsan Al-Barghouthi, διευθυντής του γραφείου του υπουργείου εσωτερικών στη Ραμάλα. Ο προηγούμενος διευθυντής που είχε επίσης απαχθεί.

13/11: Δώδεκα παλαιστίνιοι απαγάγονται στη Ράφα. Έξι πύραυλοι Qassam πέφτουν στο Sderot και ένας στο Kfar Maimon.

14/11: Πέντε πύραυλοι Qassam πέφτουν στο Kissufim, 1 στον οικισμό Kfar Maimon και 1 στο Sderot. Οι ΤΜΑ αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση με πύραυλο Aqsa-103 εναντίον του ηλεκτρικού σταθμού στο Ashkelon. Δολοφονείται διοικητής των Ταξιαρχιών Abu Ali Mustafa, της ένοπλης πτέρυγας του PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης).

15/11: Δύο πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται εναντίον του Sderot και 2 ρουκέτες εναντίον κατοχικών στη Ράφα. Συνολικά 10 πύραυλοι πέφτουν στο Sderot.

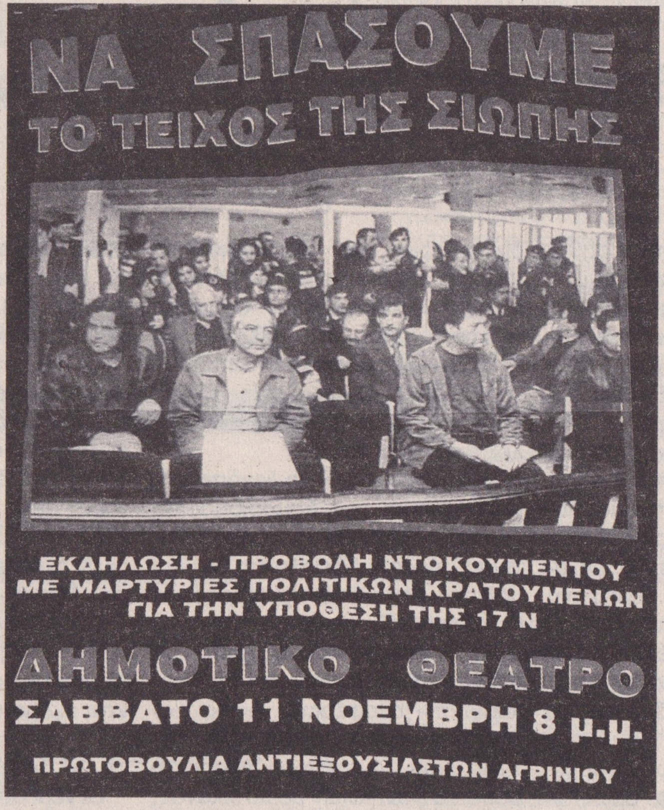
16/11: Δύο όλμοι εκτοξεύονται από τους EQB εναντίον κατοχικών. Άλλους 2 πυραύλους ρίχνουν στο Sderot, στοχεύοντας στο σπίτι του ισραηλινού υπουργού άμυνας, Amir Peretz. Μία γυναίκα σκοτώουν 2 πυραύλους Quds-2 εναντίον του Kissufim. Οι ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά) επιτίθενται με 2 πυραύλους εναντίον του Ashkelon. Η ισραηλινή εφημερίδα Yediot Ahronoth αναφέρει ότι από την αρχή του 2006 έχουν πέσει 883 παλαιστινιακοί πύραυλοι, η πλειοψηφία αυτών στο Sderot.

20/11: Έξι πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται εναντίον του Sderot. Σε άλλο περιστατικό, μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam εκτοξεύουν αντιαρματικό πύραυλο Yassin και πυροβολούν εναντίον περιπόλου. Οι Ταξιαρχίες Εθνικής Αντίστασης, ένοπλη πτέρυγα του PFLP, εκτοξεύουν ρουκέτες εναντίον του Kerem Shalom.

21/11: Αφήνονται ελεύθεροι 2 ιταλοί εργαζόμενοι στον ερυθρό σταυρό που είχαν απαχθεί από παλαιστίνιους. Ρουκέτα Qassam πλήττει το Sderot και σκοτώνει έναν ισραηλινό και τραυματίζει άλλους 5. Νωρίτερα στη Jabalia πραγματοποιούνται επιθέσεις εναντίον κατοχικών που είχαν βρει καταφύγιο σε οίκημα και εναντίον αρμάτων με βλήματα Yassin και ρουκέτες από τις Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin. Δύο νεκροί σε εισβολή στο προάστιο Zaitun στη Γάζα η οποία αντιμετωπίστηκε επιτυχώς. «Μπορεί να φέρετε όλους τους στρατηγούς και όλα τα αεροπλάνα σας,

ΑΓΡΙΝΙΟ

Εκδήλωση αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους έγινε στις 11 Νοέμβρη στις 8 μμ στο Δημοτικό Θέατρο της πόλης. Έγινε προβολή βίντεο και ακολούθησε συζήτηση. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν 60 άτομα. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε από την Πρωτοβουλία Αντιεξουσιαστών Αγρινίου.
Επίσης στις 17 Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση - παρέμβαση αντιεξουσιαστών και αναρχικών στην πλατεία Δημοκρατίας και ακολούθησε πορεία με πανό και συνθήματα.

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε το κείμενο - εισήγηση της εκδήλωσης που έγινε στις 11 Νοέμβρη.

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Η επέτειος της 11ης Σεπτεμβρίου, της επίθεσης στους δίδυμους πύργους του Παγκόσμιου κέντρου εμπορίου στην Ν. Υόρκη και στο Πεντάγωνο εορτάστηκε με μνηνεται όλο και πιο απροκάλυπτη γι' αυτό και ο κοινωνικός πόλεμος για την ανατροπή της οξύνεται και εμπλουτίζεται συνεχώς με πολύμορφα μέσα αγώνα και αποκτά αδιάλλακτα χαρακτηριστικά.

Στις 5 Δεκεμβρίου του 2005 άρχισε η δίκη σε δεύτερο βαθμό (εφετείο) των κατηγορουμένων για την υπόθεση της 17Ν στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού. Η εκκωφαντική σιωπή που συνόδευσε όλη την διαδικασία που σχεδόν φτάνει στο τέλος της δεν ήταν τυχαία. Συντελέστηκαν ανατροπές σε επίπεδο μαρτύρων κατηγορίας αφού ούτε οι κραυγαλέοι ψευδομάρτυρες και οι επαγγελματίες αναγνωριστές έδειξαν την ίδια ευκολία να αναγνωρίσουν όπως είχαν κάνει στην πρώτη δίκη, αλλά και άλλοι μάρτυρες που δεν ανήκουν στις παραπάνω κατηγορίες παραδέχτηκαν ότι επηρεάστηκαν από το κλίμα τρομολαγνείας και τρομοϋστερίας που είχαν διαμορφώσει οι κυρίαρχοι εκείνη την περίοδο και έκαναν και καμιά αναγνώριση παραπάνω όπως ανέφερε χαρακτηριστικά ένας από αυτούς. Όπως επίσης δεν ήταν καθόλου τυχαίο που η «ελευθεροτυπία» που μέχρι τότε δημοσίευε τα πλήρη πρακτικά της δίκης στην ηλεκτρονική της σελίδα, σταμάτησε απότομα την δημοσίευση όταν ξεκίνησαν να καταθέτουν οι μάρτυρες υπεράσπισης των κατηγορουμένων. Τώρα που όπου να 'ναι αρχίζουν οι απολογίες των κατηγορουμένων, το τρομοδικείο παράτησε εντελώς τα προσχήματα και δήλωσε ανοιχτά την πρόθεσή του να συνεχιστεί η δίκη χωρίς πρακτικά για να φιμώσει την φωνή τους, ειδικά τώρα που θα ακουστεί και η δική τους φωνή. Τα πολιτικά κίνητρα, το πολιτικό περιεχόμενο της δράσης τους, οι συγκυρίες τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς που γέννησαν το κοινωνικό φαινόμενο της ένοπλης πάλης, πρέπει να μείνουν στο σκοτάδι και μόνο η διαστρέβλωση, η συκοφάντηση, το ψέμα αναμασημένο από τα δόντια των κάθε λογής Διωκτικών μηχανισμών μέσω των διαπλεκόμενων και σε διατεταγμένη υπηρεσία από το κράτος και το κεφάλαιο ΜΜΕ, πρέπει να φθάνει στους εκμεταλλευόμενους. Στο εφετείο η ίδια η διεξαγωγή της διαδικασίας δεν διέφερε από το πρώτο δικαστήριο. Τα αιτήματα των συνηγόρων υπεράσπισης σχετικά με τις προανακριτικές ομολογίες ως προϊόντων βασανισμού και ψυχολογικής βίας απορρίφθηκαν και οι μάρτυρες υπεράσπισης λοιδορήθηκαν για μια φορά ακόμη. Η αίτηση, του σχεδόν κουφού και τυφλού Σάββα Ξηρού που είναι ανίκανος να αυτοεξυπηρετηθεί, για πεντάμηνη διακοπή της ποινής του προκειμένου να φροντίσει την υγεία του που επιδεινώθηκε ραγδαία από τις ειδικές συνθήκες κράτησής του στα λευκά κελιά, απορρίπτεται στις 10 Οκτώβρη με γελοία επιχειρήματα παρά την κρισιμότητα της κατάστασής του. Η δημοκρατία δεν τιμωρεί, ούτε εκδικείται, απλώς δολοφονεί. Τα θεσπισμένα από τον τρομονόμο έκτακτα δικαστήρια εφάρ-

13/11: Δώδεκα παλαιστίνιοι απαγάγονται στη Ράφα. Έξι πύραυλοι Qassam πέφτουν στο Sderot και ένας στο Kfar Maimon.

14/11: Πέντε πύραυλοι Qassam πέφτουν στο Kissufim, 1 στον οικισμό Kfar Maimon και 1 στο Sderot. Οι ΤΜΑ αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση με πύραυλο Aqsa-103 εναντίον του ηλεκτρικού σταθμού στο Ashkelon. Δολοφονείται διοικητής των Ταξιαρχιών Abu Ali Mustafa, της ένοπλης πτέρυγας του PFLP (Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης).

15/11: Δύο πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται εναντίον του Sderot και 2 ρουκέτες εναντίον κατοχικών στη Ράφα. Συνολικά 10 πύραυλοι πέφτουν στο Sderot.

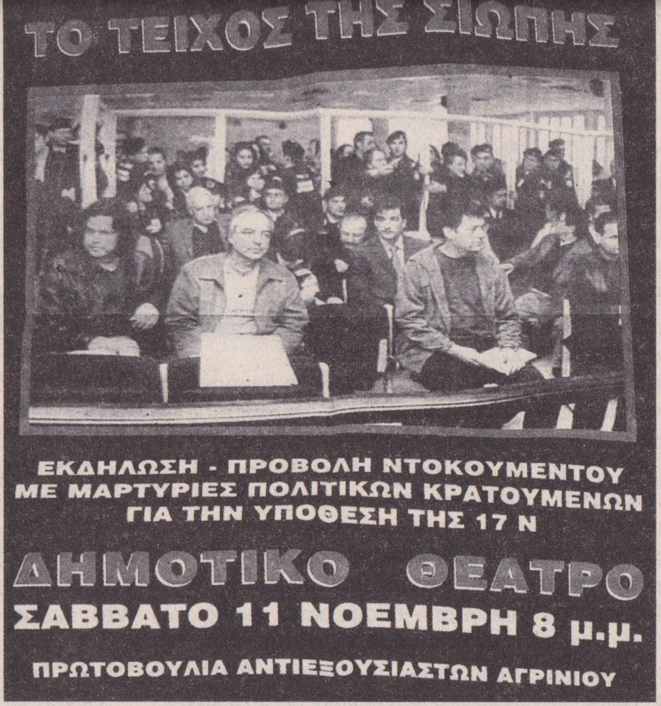
16/11: Δύο όλμοι εκτοξεύονται από τους EQB εναντίον κατοχικών. Άλλους 2 πυραύλους ρίχνουν στο Sderot, στοχεύοντας στο σπίτι του ισραηλινού υπουργού άμυνας, Amir Peretz. Μία γυναίκα σκοτώνεται και ένας σωματοφύλακας του Peretz τραυματίζεται. Η ακρίβεια των πυραύλων Qassam έχει βελτιωθεί εμφανώς, όπως παραδέχονται και οι ίδιοι οι ισραηλινοί.

18/11: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin, ένοπλη πτέρυγα των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, εκτοξεύουν πύραυλο Nasser-3 εναντίον του Ashkelon. Οι EQB επιτίθενται εναντίον του Sderot με πυραύλους σκοτώνοντας έναν έποικο. Ο Αμπάς συνομιλεί με τον Χανίγια και τον Mohammed Eid Subair, υποψήφιος για την

20/11: Έξι πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται εναντίον του Sderot. Σε άλλο περιστατικό, μαχητές των Ταξιαρχιών Qassam εκτοξεύουν αντιαρματικό πύραυλο Yassin και πυροβολούν εναντίον περιπόλου. Οι Ταξιαρχίες Εθνικής Αντίστασης, ένοπλη πτέρυγα του PFLP, εκτοξεύουν ρουκέτες εναντίον του Kerem Shalom.

21/11: Αφήνονται ελεύθεροι 2 ιταλοί εργαζόμενοι στον ερυθρό σταυρό που είχαν απαχθεί από παλαιστίνιους. Ρουκέτα Qassam πλήττει το Sderot και σκοτώνει έναν ισραηλινό και τραυματίζει άλλους 5. Νωρίτερα στη Jabalia πραγματοποιούνται επιθέσεις εναντίον κατοχικών που είχαν βρει καταφύγιο σε οίκημα και εναντίον αρμάτων με βλήματα Yassin και ρουκέτες από τις Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin. Δύο νεκροί σε εισβολή στο προάστιο Zaitun στη Γάζα η οποία αντιμετωπίστηκε επιτυχώς. «Μπορεί να φέρετε όλους τους στρατηγούς και όλα τα αεροπλάνα σας, αλλά να είστε σίγουροι ότι θα αποτύχετε όπως και πριν» δηλώνει εκπρόσωπος των EQB. Στο προάστιο Shujaja της Γάζας, ελικόπτερο Απάτσι ρίχνει ρουκέτα εναντίον οχήματος, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 2 μέλη των EQB.

22/11: Πέντε παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε επιδρομή στη Λωρίδα της Γάζας και στη Δυτική Όχθη. Ο Sami Anwar Al-Zibda δολοφονείται από ισραηλινό ελεύθερο σκοπευτή, την ώρα που εκτόξευε αντιαρματικούς πυραύλους στη Beit Lahia. Δύο πύραυλοι Quds-

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε το κείμενο - εισήγηση της εκδήλωσης που έγινε στις 11 Νοέμβρη.

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Η επέτειος της 11ης Σεπτεμβρίου, της επίθεσης στους δίδυμους πύργους του Παγκόσμιου κέντρου εμπορίου στην Ν. Υόρκη και στο Πεντάγωνο εορτάστηκε με μνημόσυνα, δακρύβρεχτα αφιερώματα και ταινίες που εξυμνούσαν τον πατριωτισμό, την αυτοθυσία και το δράμα των απλών Αμερικανών. Η σκοτεινή πλευρά της όμως παρέμεινε όπως πάντα αόρατη. Δηλαδή το ότι ένας γενικευμένος πόλεμος με κοινωνικά και ταξικά χαρακτηριστικά βρίσκονταν και βρίσκεται σε εξέλιξη και η 11η Σεπτεμβρίου αποτελούσε ένα από τα σημεία αιχμής αυτού του πολέμου όπως και η επίθεση των ΗΠΑ, Μ. Βρετανίας και της «συμμαχίας των προθύμων» ευρωπαϊκών κρατών, μεταξύ αυτών και του ελληνικού εναντίον του Αφγανιστάν, του Ιράκ και έπεται συνέχεια. Ο πόλεμος αυτός μαίνεται σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη, στην περιφέρεια αλλά και στο εσωτερικό των μητροπόλεων της καπιταλιστικής Δύσης. Για την αντιμετώπιση του εξαπολύθηκαν «αντιτρομοκρατικές σταυροφορίες» και επιβλήθηκε καθεστώς εκτάκτου ανάγκης στο εξωτερικό και στο εσωτερικό, αντίστοιχα, των Δυτικών χωρών. Η «αντιτρομοκρατική εκστρατεία» εξοπλισμένη με τα τελευταία επιτεύγματα της τεχνολογίας αλλά και της ανοησίας των εμπνευστών της, υποχρεώνει τους πολίτες-υπηκόους των χωρών τους με την χρησιμοποίηση της πιο άθλιας προπαγάνδας, να

κάνει στην πρώτη δίκη, αλλά και άλλοι μάρτυρες που δεν ανήκουν στις παραπάνω κατηγορίες παραδέχτηκαν ότι επηρεάστηκαν από το κλίμα τρομολαγνείας και τρομοϋστερίας που είχαν διαμορφώσει οι κυρίαρχοι εκείνη την περίοδο και έκαναν και καμιά αναγνώριση παραπάνω όπως ανέφερε χαρακτηριστικά ένας από αυτούς. Όπως επίσης δεν ήταν καθόλου τυχαίο που η «ελευθεροτυπία» που μέχρι τότε δημοσίευε τα πλήρη πρακτικά της δίκης στην ηλεκτρονική της σελίδα, σταμάτησε απότομα την δημοσίευση όταν ξεκίνησαν να καταθέτουν οι μάρτυρες υπεράσπισης των κατηγορουμένων. Τώρα που όπου να 'ναι αρχίζουν οι απολογίες των κατηγορουμένων, το τρομοδικείο παράτησε εντελώς τα προσχήματα και δήλωσε ανοιχτά την πρόθεσή του να συνεχιστεί η δίκη χωρίς πρακτικά για να φιμώσει την φωνή τους, ειδικά τώρα που θα ακουστεί και η δική τους φωνή. Τα πολιτικά κίνητρα, το πολιτικό περιεχόμενο της δράσης τους, οι συγκυρίες τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς που γέννησαν το κοινωνικό φαινόμενο της ένοπλης πάλης, πρέπει να μείνουν στο σκοτάδι και μόνο η διαστρέβλωση, η συκοφάντηση, το ψέμα αναμασημένο από τα δόντια των κάθε λογής Διωκτικών μηχανισμών μέσω των διαπλεκόμενων και σε διαταγμένη υπηρεσία από το κράτος και το κεφάλαιο ΜΜΕ, πρέπει να φθάνει στους εκμεταλλευόμενους. Στο εφετείο η ίδια η διεξαγωγή της διαδικασίας δεν διέφερε από το πρώτο δικαστήριο. Τα αιτήματα των συνηγόρων υπεράσπισης σχετικά με τις προανακριτικές ομολογίες ως προϊόντων βασανισμού και ψυχολογικής βίας απορρίφθηκαν και οι μάρτυρες υπεράσπισης λοιδορήθηκαν για μια φορά ακόμη. Η αίτηση, του σχεδόν κουφού και τυφλού Σάββα Ξηρού που είναι ανίκανος να αυτοεξυπηρετηθεί, για πεντάμηνη διακοπή της ποινής του προκειμένου να φροντίσει την υγεία του που επιδεινώθηκε ραγδαία από τις ειδικές συνθήκες κράτησής του στα λευκά κελιά, απορρίπτεται στις 10 Οκτώβρη με γελοία επιχειρήματα παρά την κρισιμότητα της κατάστασής του. Η δημοκρατία δεν τιμωρεί, ούτε εκδικείται, απλώς δολοφονεί. Τα θεσπισμένα από τον τρομονόμο έκτακτα δικαστήρια εφάρμοσαν πιστά τις διαταγές των πολιτικών εντολοδόχων τους και των υπερατλαντικών αφεντικών τους, ενώ η αστική δικαιοσύνη ως θεσμός και συνθήκη που διέπει και διαπερνά την ταξική κοινωνία στέλνει καθημερινά στις φυλακές χιλιάδες προλετάριους.

Η παγκοσμιοποιημένη κυριαρχία επιτίθεται καθημερινά σε όλα τα σημεία του πλανήτη προσπαθώντας να σαρώσει και τα τελευταία δικαιώματα των εκμεταλλευόμενων σε κάθε πτυχή της ζωής τους, βαφτίζοντας μεταρρυθμίσεις και εκσυγχρονισμό όλα τα αντιδραστικά και σκουριασμένα ιδεολογήματα του παρελθόντος που τα εμφανίζει σαν μονόδρομο για να πετύχει τις αναδιαρθρώσεις που της χρειάζονται για να αποκομίσει περισσότερα κέρδη και εξουσία. Γυρίζοντας πίσω στις πιο μαύρες σελίδες της ιστορίας των κοινωνικών-ταξικών αγώνων γίνονται συζητήσεις για το κατά πόσο τα ξύλα των πανό και των πλακάτ θεωρούνται όπλα και οι πραίτορες του Πολύδωρα αμυνόμενοι, την ώρα που ξυλοκοπούν και πνίγουν στα δακρυγόνα εδώ και μήνες φοιτητές, δασκάλους, μαθητές, εργαζόμενους που αγωνίζονται για αξιοπρέπεια και

sam εκτοξεύονται εναντίον του Sderot και 2 ρουκέτες εναντίον κατοχικών στη Ράφα. Συνολικά 10 πύραυλοι πέφτουν στο Sderot.

16/11: Δύο όλμοι εκτοξεύονται από τους EQB εναντίον κατοχικών. Άλλους 2 πυραύλους ρίχνουν στο Sderot, στοχεύοντας στο σπίτι του ισραηλινού υπουργού άμυνας, Amir Peretz. Μία γυναίκα σκοτώνεται και ένας σωματοφύλακας του Peretz τραυματίζεται. Η ακρίβεια των πυραύλων Qassam έχει βελτιωθεί εμφανώς, όπως παραδέχονται και οι ίδιοι οι ισραηλινοί.

18/11: Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin, ένοπλη πτέρυγα των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, εκτοξεύουν πύραυλο Nasser-3 εναντίον του Ashkelon. Οι EQB επιτίθενται εναντίον του Sderot με πυραύλους σκοτώνοντας έναν έποικο. Ο Αμπάς συνομιλεί με τον Χανίγια και τον Mohammed Eid Subair, υποψήφιος για την ηγεσία της «κυβέρνησης εθνικής ενότητας». Δολοφονούνται 16χρονος και 20χρονος παλαιστίνιος στη Beit Lahia, όπου οι EQB εκτοξεύουν βλήμα Al-Yassin εναντίον κατοχικών και μία ρουκέτα εναντίον τανκ Mirkava.

19/11: Πέντε πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται εναντίον του Sderot, τραυματίζοντας 3 εποίκους, και άλλοι 2 εναντίον κατοχικών θέσεων γύρω από τη Λωρίδα. Οι Ταξιαρχίες Quds, ένοπλη πτέρυγα του Κινήματος της Ισλαμικής Τζιχάντ, εκτοξεύ-

ρίτερα στη Jabalia πραγματοποιούνται επιθέσεις εναντίον κατοχικών που είχαν βρει καταφύγιο σε οίκημα και εναντίον αρμάτων με βλήματα Yassin και ρουκέτες από τις Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin. Δύο νεκροί σε εισβολή στο προάστιο Zaitun στη Γάζα η οποία αντιμετωπίστηκε επιτυχώς. «Μπορεί να φέρετε όλους τους στρατηγούς και όλα τα αεροπλάνα σας, αλλά να είστε σίγουροι ότι θα αποτύχετε όπως και πριν» δηλώνει εκπρόσωπος των EQB. Στο προάστιο Shujaja της Γάζας, ελικόπτερο Απάτσι ρίχνει ρουκέτα εναντίον οχήματος, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 2 μέλη των EQB.

22/11: Πέντε παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε επιδρομή στη Λωρίδα της Γάζας και στη Δυτική Όχθη. Ο Sami Anwar Al-Zibda δολοφονείται από ισραηλινό ελεύθερο σκοπευτή, την ώρα που εκτόξευε αντιαρματικούς πυραύλους στη Beit Lahia. Δύο πύραυλοι Quds-2 εκτοξεύονται εναντίον του οικισμού Bei'ri.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε το κείμενο - εισήγηση της εκδήλωσης που έγινε στις 11 Νοέμβρη.

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Η επέτειος της 11ης Σεπτεμβρίου, της επίθεσης στους δίδυμους πύργους του Παγκόσμιου κέντρου εμπορίου στην Ν. Υόρκη και στο Πεντάγωνο εορτάστηκε με μνημόσυνα, δακρύβρεχτα αφιερώματα και ταινίες που εξυμνούσαν τον πατριωτισμό, την αυτοθυσία και το δράμα των απλών Αμερικανών. Η σκοτεινή πλευρά της όμως παρέμεινε όπως πάντα αόρατη. Δηλαδή το ότι ένας γενικευμένος πόλεμος με κοινωνικά και ταξικά χαρακτηριστικά βρίσκονταν και βρίσκεται σε εξέλιξη και η 11η Σεπτεμβρίου αποτελούσε ένα από τα σημεία αιχμής αυτού του πολέμου όπως και η επίθεση των ΗΠΑ, Μ. Βρετανίας και της «συμμαχίας των προθύμων» ευρωπαϊκών κρατών, μεταξύ αυτών και του ελληνικού εναντίον του Αφγανιστάν, του Ιράκ και έπεται συνέχεια. Ο πόλεμος αυτός μαίνεται σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη, στην περιφέρεια αλλά και στο εσωτερικό των μητροπόλεων της καπιταλιστικής Δύσης. Για την αντιμετώπιση του εξαπολύθηκαν «αντιτρομοκρατικές σταυροφορίες» και επιβλήθηκε καθεστώς εκτάκτου ανάγκης στο εξωτερικό και στο εσωτερικό, αντίστοιχα, των Δυτικών χωρών. Η «αντιτρομοκρατική εκστρατεία» εξοπλισμένη με τα τελευταία επιτεύγματα της τεχνολογίας αλλά και της ανοησίας των εμπνευστών της, υποχρεώνει τους πολίτες-υπηκόους των χωρών τους με την χρησιμοποίηση της πιο άθλιας προπαγάνδας, να συνεναίσουν σ' αυτή για την δική τους, υποτίθεται, ασφάλεια, εξευτελίζοντάς τους και καλλιεργώντας τους φοβικά σύνδρομα. Πίσω από τις εικόνες των χιλιάδων ανθρώπων που περιμένουν να ταξιδέψουν στα αεροδρόμιά σε ατέλειωτες ουρές, ξυπόλυτοι, υποβαλλόμενοι σε σωματικούς ελέγχους κρατώντας τα λιγοστά επιτρεπόμενα προσωπικά τους είδη σε διαφανείς πλαστικές σακούλες, ξεπροβάλλουν τα χαμόγελα του Χίτλερ και του Γκαίμπελς που επιτέλους βλέπουν τα οράματά τους να δικαιώνονται. Οι σιδερένιοι νόμοι της νεοφιλελεύθερης κοινωνίας της αγοράς εφαρμόζονται από το παγκοσμιοποιημένο κεφάλαιο πάνω στους εκμεταλλεύομενους ενώ δίπλα τους χτίζονται τείχη του αίσχους όπως στο Ισραήλ και στις ΗΠΑ για να προστατευθούν οι οικονομικές ελίτ από τους μετανάστες και τους ανυπότακτους. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα βασανιστήρια, τα έκτακτα στρατοδικεία, το Γκουαντανάμο όπως και το δικό μας Γκουαντανάμο του Ευαγγελισμού, νομιμοποιούνται πλέον για να καταστείλουν τους αγωνιζόμενους, τους αντιστεκόμενους, τους εξεγερμένους. Η βαρβαρότητα της εξουσίας γί-

να φθάνει στους εκμεταλλευόμενους. Στο εφετείο η ίδια η διεξαγωγή της διαδικασίας δεν διέφερε από το πρώτο δικαστήριο. Τα αιτήματα των συνηγόρων υπεράσπισης σχετικά με τις προανακριτικές ομολογίες ως προϊόντων βασανισμού και ψυχολογικής βίας απορρίφθηκαν και οι μάρτυρες υπεράσπισης λοιδορήθηκαν για μια φορά ακόμη. Η αίτηση, του σχεδόν κουφού και τυφλού Σάββα Ξηρού που είναι ανίκανος να αυτοεξυπηρετηθεί, για πεντάμηνη διακοπή της ποινής του προκειμένου να φροντίσει την υγεία του που επιδεινώθηκε ραγδαία από τις ειδικές συνθήκες κράτησής του στα λευκά κελιά, απορρίπτεται στις 10 Οκτώβρη με γελοία επιχειρήματα παρά την κρισιμότητα της κατάστασής του. Η δημοκρατία δεν τιμωρεί, ούτε εκδικείται, απλώς δολοφονεί. Τα θεσπισμένα από τον τρομονόμο έκτακτα δικαστήρια εφάρμοσαν πιστά τις διαταγές των πολιτικών εντολοδόχων τους και των υπερατλαντικών αφεντικών τους, ενώ η αστική δικαιοσύνη ως θεσμός και συνθήκη που διέπει και διαπερνά την ταξική κοινωνία στέλνει καθημερινά στις φυλακές χιλιάδες προλετάριους.

Η παγκοσμιοποιημένη κυριαρχία επιτίθεται καθημερινά σε όλα τα σημεία του πλανήτη προσπαθώντας να σαρώσει και τα τελευταία δικαιώματα των εκμεταλλευόμενων σε κάθε πτυχή της ζωής τους, βαφτίζοντας μεταρρυθμίσεις και εκσυγχρονισμό όλα τα αντιδραστικά και σκουριασμένα ιδεολογήματα του παρελθόντος που τα εμφανίζει σαν μονόδρομο για να πετύχει τις αναδιαρθρώσεις που της χρειάζονται για να αποκομίσει περισσότερα κέρδη και εξουσία. Γυρίζοντας πίσω στις πιο μαύρες σελίδες της ιστορίας των κοινωνικών-ταξικών αγώνων γίνονται συζητήσεις για το κατά πόσο τα ξύλα των πανό και των πλακάτ θεωρούνται όπλα και οι πραίτορες του Πολύδωρα αμυνόμενοι, την ώρα που ξυλοκοπούν και πνίγουν στα δακρυγόνα εδώ και μήνες φοιτητές, δασκάλους, μαθητές, εργαζόμενους που αγωνίζονται για αξιοπρέπεια και ελευθερία στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην κοινωνία.

Η θέση μας είναι στο πλευρό των αγωνιζόμενων και αντιστεκόμενων κοινωνικών κομματιών που για να φτάσουν στην νίκη πρέπει να συνεχίσουν ανυποχώρητα τον αγώνα τους ενάντια στις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, αυτοοργανωμένα, με πολύμορφες δράσεις από τα κάτω και με όπλο τους την αλληλεγγύη να αναδείξουν μέσα από την εμπειρία τους τον αγώνα που θα καταστρέψει μια για πάντα αυτό τον γερασμένο κόσμο της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΑΓΡΙΝΙΟ 11-11-06

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Η Υπόθεση βιασμού 16χρονης στην Αμάρυνθο και η επίθεση στην νεολαία που «νοσεί»

«Αναζητώντας την χαμένη τιμή των Ελλήνων. Ο διπλός βιασμός της 16χρονης αλλοδαπής στην Αμάρυνθο φέρνει στην επιφάνεια την παθογένεια της σύγχρονης κοινωνίας».

Καθημερινή 5-11-2006

Έτσι εύκολα. Και τόσο απλά. Το κυνήγι συνεχίζεται. Για την «χαμένη τιμή των ελλήνων». Για την «αποκάλυψη της παθογένειας της σύγχρονης κοινωνίας».

Οι «θεράποντες ιατροί» μίλησαν. «Να οριοθετήσουμε αυτό που ίσως εμείς οι παλιότεροι είχαμε, με υπερβολικό τρόπο, δεχτεί από την παλιά Ελλάδα: την πειθαρχία. Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας με τους δασκάλους, να τους «δείξουμε» ότι κυβερνάμε το σπίτι μας, το παιδί μας [...] Ως γιατρός δεν είναι λίγες οι φορές που έχω ακούσει γονείς ότι φοβούνται τα παιδιά τους μην τους χτυπήσουν, εάν εναντιωθούν στις απαιτήσεις τους!» (1)

Και συμφώνησαν.

Για τη «συντηρητική στροφή - διαπιστωμένη σε πολιτικοοικονομικό επίπεδο στην ΕΕ- της κοινωνίας, επειδή δεν μπορεί να διαχειριστεί την ελευθερία που έδωσε στα παιδιά της». Στη νεολαία που «νοσεί». Στη νεολαία που «παραστράτησε».

Η νεολαία, λοιπόν, είναι ο στόχος. Οι νέοι που είναι βίαιοι και προκαλούν κοινωνικές αναταραχές, δήθεν υποκινούμενοι, δήθεν ορμώμενοι από προσωπική ή συλλογική πλήξη και άγνοια.

Οι νέοι που καταγραφούν τα πάντα με τα κινητά τους και γι' αυτό εγκαλούνται απ' αυτούς τους ίδιους που εγκαινίασαν πανηγυρικά την εποχή της κλειδαρότρυπας των πάσης φύσεως Big Brother, απ' όλους αυτούς που επέβαλλαν

Μια κοινωνία, είτε «τοπική» είτε όχι, που ταυτίστηκε στο σύνολο της είτε με το σύλλογο γονέων και κηδεμόνων Αμαρύνθου, είτε με τους καθηγητές και τον λυκειάρχη του συγκεκριμένου σχολείου, είτε με τους κατηγορούμενους μαθητές που ζητωκραύγαζαν με υψωμένες τις γροθιές για την απελευθέρωσή τους με περιοριστικούς όρους. Την ίδια περίπου ώρα που η νεαρή μαθήτρια ξεκαθάριζε ότι «...αντιστάθηκα σθεναρά, έβαλα τις φωνές και τα τσιριχτά...αλλά, αυτοί φέρονταν σαν κτήνη...».

Πρόκειται, λοιπόν, απλά και μόνο για μια αντιπαράθεση των καθώς πρέπει αντιρατσιστών με όσους απερίφραστα και περήφανα δηλώνουν «πως στο κάτω κάτω όταν μια κοπελιά τα θέλει, το αντράκι της ελληνίδας μάνας οφείλει να ανταποκριθεί ειδάλλως θα παρεξηγηθεί»;;;; Η παγίδα χάσκει ορθάνοιχτη. Αλλά άκρως προβλεπόμενη. Τα αυτονόητα όμως έχουν πάψει να είναι και τόσο αυτονόητα.

«Είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι», «ξέσπασε» ο Παπούλιας και ευθύς αμέσως μάς γνωστοποιήθηκε ότι «η προεδρία της Δημοκρατίας φαίνεται αποφασισμένη πλέον να ευαισθητοποιήσει την Πολιτεία και τους πολίτες απέναντι στις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες».(2)

Ο αντιρατσισμός των επιφανών

κεται με «υπευθυνότητα» στα προβλήματα, αλλά και αποποιείται κάθε ευθύνη για την κατασκευή τους, που διαχωρίζεται από την διαδικασία διαιώνισης τους.

Μήπως όμως η δημοσιοποίηση δικογραφιών δεν επαναλήφθηκε για μιαν ακόμα φορά καθολικά από τα «αντιμαχόμενα» δημοσιογραφικά ταμπούρια, όπως άλλωστε είχε γίνει τόσο στην υπόθεση της Ε.Ο. 17Ν, όσο και στην υπόθεση της εξαφάνισης του μικρού Άλεξ στην Βέροια;

Ή μήπως μπορεί να ξεχάσει κανείς εύκολα την δημοσιοποίηση του ονόματος της νεαρής μαθήτριας από την Ελευθεροτυπία και μάλιστα μέσα από την ιατροδικαστική έκθεση, που παρατίθεται, ενώ σε διπλανή στήλη σε άρθρο με τίτλο «Τηλεβιασμός κατ' εξακολούθηση» αναφέρεται εκτός των άλλων: «Επίσης το άρθρο 10 παρ. 1 του ίδιου ΠΔ απαγορεύει την παρουσίαση ανηλίκων μέσω εικόνας, ονόματος ή άλλου τρόπου που να καθιστά σαφή την ταυτότητά τους, αλλά και η συμμετοχή τους, όταν αυτοί είναι μάρτυρες ή θύματα εγκληματικών ενεργειών ή βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση. Δεν επιτρέπεται, τέλος, η δημοσιοποίηση εγγράφων ή άλλων στοιχείων που γίνονται γνωστά στις αρμόδιες αρχές κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτα-

«αλλοδαπές ανεκπαίδευτες προβληματικές baby sitter», ήρθε να επιβεβαιώσει με ύπουλο τρόπο την «κατάντια» των νέων ταυτίζοντάς την με την «κατάντια της οικογένειας», η οποία καλείται να λάβει μέτρα, τα οποία βέβαια δεν θα έχουν να κάνουν με την ανάγνωση βιβλίων του Μενέλαου Λουντέμη με τίτλο «Ένα παιδί μετράει τα άστρα»....

Και το κάλεσμα είναι συντονισμένο, άλλοτε έμμεσο και άλλοτε άμεσο όσο ποτέ.

Κάποιοι δεν μασούν τα λόγια τους, ούτε κρύβουν την βιασύνη τους. Η «αντικοινωνική κοινωνία»(3) εγκαλείται πλέον ανοιχτά για την ανοχή της στις «παράνομες καταλήψεις» των μαθητών, οι οποίοι με τις «ακραίες» μορφές αγώνα που υιοθετούν παρομοιάζονται ακόμα και με τους πολιτικούς (!!!), που δεν επιδεικνύουν βούληση για διάλογο.(4)

Οι νέοι αυτοί που αποτέλεσαν ένα από τα εναπομείναντα αγκάθια στην διαδικασία εκσυγχρονισμού, σ' όλη την διάρκεια της δεκαετίας του '90, αλλά και συνεχίζουν να αποτελούν πονοκέφαλο στους καιρούς της «μεταρρυθμιστικής νέας διακυβέρνησης». Και όταν «το κράτος επανιδρύεται», προετοιμάζεται παράλληλα και για την τελική αναμέτρηση και με το συγκεκριμένο «πρόβλημα».

σινά προάστια γιατί αντιμετωπίζονται χειρότερα και από σκουπίδια από τους αφέντες των πατεράδων τους, και όχι μόνο γιατί το χρώμα τους παραμένει αταίριαστο.

Η «αντικοινωνική κοινωνία» μ' αφορμή την υπόθεση της Αμαρύνθου κατασκευάζεται και επιστρατεύεται ως υπεύθυνη για να σωφρονίσει καταρχήν μέσω του θεσμού της οικογένειας που στηλιτεύεται ως παραπαίων. Η επιτήρηση θα πρέπει να ενταθεί για τους «μικρούς δραπέτες», που έχουν την αναίδεια να τα βάζουν με κοτζάμ μεταρρύθμιση, που γκρεμίζουν ή θέλουν να γκρεμίσουν αυτά τα άθλια κλουβιά παρότι δεν υπάρχει κανείς που να μην τα χαρακτηρίζει με αυτόν τον τρόπο.

Γιατί οι δρόμοι δεν είναι ανεκτό να ξαναγεμίσουν οδοφράγματα.

Γιατί το κρατικό δίλημμα είναι σαφές:

Ή εσείς στους δρόμους και στις καταλήψεις ή εμείς σε εκλογές.....

Συσπείρωση Αναρχικών

---

(1) Θάνος Ασκητής, ψυχίατρος, τέως βουλευτής, Ελευθεροτυπία 13-11-2006.

(2) Κύρα Αδάμ, Ελευθεροτυπία 3-11-2006.

(3) Γιάννης Μαρίνος, Η Αντικοινωνική κοινωνία, Βήμα 19-11-2006, «Έτσι έφθασε η ελληνική κοινωνία, συμπεριλαμβανομένων πολλών γονέων, να ανέχεται τις παράνομες καταλήψεις των σχολείων, την παράνομη διακοπή της λειτουργίας τους και την μετατροπή τους σε χώρους λούφας, χαρτοπαιγνίου, ανεμπόδιστης χρήσης ναρκωτικών και οινοποσίας και σεξουαλικών οργίων, και όλα αυτά με δήθεν δημοκρατικές διαδικασίες».

(4) Καρελιάς, Ελευθεροτυπία.

(5) »Οι νέοι των φτωχότερων συνοικιών αποκτούν το στίγμα του εγκληματία και του διεστραμμένου πριν καν ακόμα γεννηθούν. Δε χρειάζεται να είναι «βρόμικοι, δύσοσμοι, και άσχημοι», ούτε «βίαιοι και επικίνδυνοι». Αρκεί να είναι φτωχά παιδιά για να μεταμορφωθούν σε απειλή για την ασφάλεια των ανθρώπων». Κοινωνικές σχέσεις και παράδοξες νεανικές συμπε-

η επίθεση στην νεολαία που «νοσεί»

Για την «αποκάλυψη της παθογένειας της σύγχρονης κοινωνίας».

Οι «θεράποντες ιατροί» μίλησαν. «Να οριοθετήσουμε αυτό που ίσως εμείς οι παλιότεροι είχαμε, με υπερβολικό τρόπο, δεχτεί από την παλιά Ελλάδα: την πειθαρχία. Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας με τους δασκάλους, να τους «δείξουμε» ότι κυβερνάμε το σπίτι μας, το παιδί μας [...] Ως γιατρός δεν είναι λίγες οι φορές που έχω ακούσει γονείς ότι φοβούνται τα παιδιά τους μην τους χτυπήσουν, εάν εναντιωθούν στις απαιτήσεις τους!» (1)

Και συμφώνησαν.

Για τη «συντηρητική στροφή - διαπιστωμένη σε πολιτικοοικονομικό επίπεδο στην ΕΕ- της κοινωνίας, επειδή δεν μπορεί να διαχειριστεί την ελευθερία που έδωσε στα παιδιά της». Στη νεολαία που «νοσεί». Στη νεολαία που «παραστράτησε».

Η νεολαία, λοιπόν, είναι ο στόχος. Οι νέοι που είναι βίαιοι και προκαλούν κοινωνικές αναταραχές, δήθεν υποκινούμενοι, δήθεν ορμώμενοι από προσωπική ή συλλογική πλήξη και άγνοια.

Οι νέοι που καταγράφουν τα πάντα με τα κινητά τους και γι' αυτό εγκαλούνται απ' αυτούς τους ίδιους που εγκαινίασαν πανηγυρικά την εποχή της κλειδαρότρυπας των πάσης φύσεως Big Brother, απ' όλους αυτούς που επέβαλλαν την κρυφή κάμερα ως αποδεικτικό εργαλείο. Εκείνους που συνεχίζουν να στήνουν τα πάσης φύσεως δικαστήρια ξεσκίζοντας οτιδήποτε προσωπικό μπορούσαν να έχουν στην διάθεση τους, στ' όνομα της «απόδειξης» και της «ενημέρωσης».

Όχι, λοιπόν, δεν θα μπορούσε να επιδιώκεται η ταπείνωση μόνο μιας 16χρονης. Δεν θα αρκούσε ποτέ να διαπομπευθεί μόνο ένα νεαρό κορίτσι. Μια μετανάστρια. Μια γυναίκα. Όχι γιατί θα ήταν λίγο.

Μπορεί η διαπόμπευση να αποτελεί αναμφισβήτητα μια άλλου είδους ποινή που επιβάλλεται είτε εκ των προτέρων είτε εκ των υστέ-

με τους κατηγορούμενους μαθητές που ζητωκραύγαζαν με υψωμένες τις γροθιές για την απελευθέρωσή τους με περιοριστικούς όρους. Την ίδια περίπου ώρα που η νεαρή μαθήτρια ξεκαθάριζε ότι «...αντιστάθηκα σθεναρά, έβαλα τις φωνές και τα τσιριχτά...αλλά, αυτοί φέρονταν σαν κτήνη...».

Πρόκειται, λοιπόν, απλά και μόνο για μια αντιπαράθεση των καθώς πρέπει αντιρατσιστών με όσους απερίφραστα και περήφανα δηλώνουν «πως στο κάτω κάτω όταν μια κοπελιά τα θέλει, το αντράκι της ελληνίδας μάνας οφείλει να ανταποκριθεί ειδάλλως θα παρεξηγηθεί»;;;; Η παγίδα χάσκει ορθάνοιχτη. Αλλά άκρως προβλεπόμενη. Τα αυτονόητα όμως έχουν πάψει να είναι και τόσο αυτονόητα.

«Είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι», «ξέσπασε» ο Παπούλιας και ευθύς αμέσως μάς γνωστοποιήθηκε ότι «η προεδρία της Δημοκρατίας φαίνεται αποφασισμένη πλέον να ευαισθητοποιήσει την Πολιτεία και τους πολίτες απέναντι στις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες».(2)

Ο αντιρατσισμός των επιφανών εκπροσώπων των θεσμών εκφράστηκε και από την ...γυναίκα υπουργό εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη, που ευθύς αμέσως μίλησε χωρίς ενδοιασμούς για βιασμό, κατακεραυνώνοντας όσους έσπευσαν να αμφισβητήσουν το γεγονός.

Και μέσα στην αναμπουμπούλα πληροφορηθήκαμε ότι τα νέα βιβλία θρησκευτικών και ιστορίας κατά Χριστοδούλου ευαγγέλιον «δεν δίδουν το πρέπον βάρος σε γεγονότα που αφορούν το έθνος». Και ακόμα ότι μετά την δημιουργία πανεπιστημιακού επιπέδου εκκλησιαστικών σχολών ετοιμάζονται εκκλησιαστικά σχολεία σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη.

δικογραφιών δεν επαναλήφθηκε για μιαν ακόμα φορά καθολικά από τα «αντιμαχόμενα» δημοσιογραφικά ταμπούρια, όπως άλλωστε είχε γίνει τόσο στην υπόθεση της Ε.Ο. 17Ν, όσο και στην υπόθεση της εξαφάνισης του μικρού Άλεξ στην Βέροια;

Ή μήπως μπορεί να ξεχάσει κανείς εύκολα την δημοσιοποίηση του ονόματος της νεαρής μαθήτριας από την Ελευθεροτυπία και μάλιστα μέσα από την ιατροδικαστική έκθεση, που παρατίθεται, ενώ σε διπλανή στήλη σε άρθρο με τίτλο «Τηλεβιασμός κατ' εξακολούθηση» αναφέρεται εκτός των άλλων: «Επίσης το άρθρο 10 παρ. 1 του ίδιου ΠΔ απαγορεύει την παρουσίαση ανηλίκων μέσω εικόνας, ονόματος ή άλλου τρόπου που να καθιστά σαφή την ταυτότητά τους, αλλά και η συμμετοχή τους, όταν αυτοί είναι μάρτυρες ή θύματα εγκληματικών ενεργειών ή βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση. Δεν επιτρέπεται, τέλος, η δημοσιοποίηση εγγράφων ή άλλων στοιχείων που γίνονται γνωστά στις αρμόδιες αρχές κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, της έκτακτης προανάκρισης και γενικότερα της ποινικής διαδικασίας» (!!!).

Και εδώ, φυσικά, η δικαιολογημένη οργή μεγαλώνει όταν οι υπεύθυνοι επικαλούνται «λάθος εκ παραδρομής», για τη δημοσιοποίηση του ονόματος, γιατί πολύ απλά το όνομα βρίσκεται μέσα στην εύκολα αναγνώσιμη, παρότι σε σμίκρυνση πρωτότυπη ιατροδικαστική έκθεση εξέτασης της νεαρής. Έγγραφο, δηλαδή, που δεν μπορεί να υποστηρίζεται ότι δημοσιεύθηκε εκ παραδρομής, αφού όλο το άρθρο που συνοδευόταν ήταν γραμμένο και αναμετάδιδε τις πληροφορίες τής εν λόγω ιατροδικαστικής έκθεσης με κάθε λε-

λάβει μέτρα, τα οποία βέβαια δεν θα έχουν να κάνουν με την ανάγνωση βιβλίων του Μενέλαου Λουντέμη με τίτλο «Ένα παιδί μετράει τα άστρα»....

Και το κάλεσμα είναι συντονισμένο, άλλοτε έμμεσο και άλλοτε άμεσο όσο ποτέ.

Κάποιοι δεν μασούν τα λόγια τους, ούτε κρύβουν την βιασύνη τους. Η «αντικοινωνική κοινωνία»(3) εγκαλείται πλέον ανοιχτά για την ανοχή της στις «παράνομες καταλήψεις» των μαθητών, οι οποίοι με τις «ακραίες» μορφές αγώνα που υιοθετούν παρομοιάζονται ακόμα και με τους πολιτικούς (!!!), που δεν επιδεικνύουν βούληση για διάλογο.(4)

Οι νέοι αυτοί που αποτέλεσαν ένα από τα εναπομείναντα αγκάθια στην διαδικασία εκσυγχρονισμού, σ' όλη την διάρκεια της δεκαετίας του '90, αλλά και συνεχίζουν να αποτελούν πονοκέφαλο στους καιρούς της «μεταρρυθμιστικής νέας διακυβέρνησης». Και όταν «το κράτος επανιδρύεται», προετοιμάζεται παράλληλα και για την τελική αναμέτρηση και με το συγκεκριμένο «πρόβλημα».

Η κρατική καταστολή ζητά όπως πάντα συνενόχους και παραδοσιακά πηγαίνει χέρι χέρι με την κατασυκοφάντηση. Το ίδιο συμβαίνει και εκεί που τα «όρια» της κρατικής αγριότητας δεν έχουν όρια.

Είτε πρόκειται για τις φαβέλες του Ρίο όπου τα παιδιά των δρόμων κουβαλούν το στίγμα του «εγκληματία» προτού καν γεννηθούν(5), και αντιμετωπίζονται με όρους γενοκτονίας(6). Είτε πρόκειται για τα ίδια «μιάσματα» που ξεσηκώνονται κάθε λίγο στα παρι-

ση θα πρέπει να ενταθεί για τους «μικρούς δραπέτες», που έχουν την αναίδεια να τα βάζουν με κοτζάμ μεταρρύθμιση, που γκρεμίζουν ή θέλουν να γκρεμίσουν αυτά τα άθλια κλουβιά παρότι δεν υπάρχει κανείς που να μην τα χαρακτηρίζει με αυτόν τον τρόπο.

Γιατί οι δρόμοι δεν είναι ανεκτό να ξαναγεμίσουν οδοφράγματα.

Γιατί το κρατικό δίλημμα είναι σαφές:

Ή εσείς στους δρόμους και στις καταλήψεις ή εμείς σε εκλογές.....

Συσπείρωση Αναρχικών

---

(1) Θάνος Ασκητής, ψυχίατρος, τέως βουλευτής, Ελευθεροτυπία 13-11-2006.

(2) Κύρα Αδάμ, Ελευθεροτυπία 3-11-2006.

(3) Γιάννης Μαρίνος, Η Αντικοινωνική κοινωνία, Βήμα 19-11-2006, «Έτσι έφθασε η ελληνική κοινωνία, συμπεριλαμβανομένων πολλών γονέων, να ανέχεται τις παράνομες καταλήψεις των σχολείων, την παράνομη διακοπή της λειτουργίας τους και την μετατροπή τους σε χώρους λούφας, χαρτοπαιγνίου, ανεμπόδιστης χρήσης ναρκωτικών και οινοποσίας και σεξουαλικών οργίων, και όλα αυτά με δήθεν δημοκρατικές διαδικασίες».

(4) Καρελιάς, Ελευθεροτυπία.

(5) »Οι νέοι των φτωχότερων συνοικιών αποκτούν το στίγμα του εγκληματία και του διεστραμμένου πριν καν ακόμα γεννηθούν. Δε χρειάζεται να είναι «βρόμικοι, δύσοσμοι, και άσχημοι», ούτε «βίαιοι και επικίνδυνοι». Αρκεί να είναι φτωχά παιδιά για να μεταμορφωθούν σε απειλή για την ασφάλεια των ανθρώπων». Κοινωνικές σχέσεις και παράδοξες νεανικές συμπεριφορές, - Norma Missae Takeuti, Καθηγήτρια στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Ρίο Γκράντε.

(6) «Πράγματι, από τη στιγμή που φτάνει κανείς στο σημείο να δολοφονεί παιδιά μαζικά, να διαπράττει κτηνώδεις βιασμούς παιδιών και εφήβων σε τρομακτικές αναλογίες, να σκοτώνει ηλικιωμένους για ψύλλου πήδημα και να διαδίδει χωρίς αναστολή την εγκληματικότητα στην παιδική ηλικία, πού μπορεί να βρει κανείς την κοινωνική αναγνώριση του δικαιώματος στη ζωή και την απαγόρευση του θανάτου; Στο τοπίο της Βραζιλίας, αναφορικά με την κουλτούρα της βίας αυτό που ισχύει σήμερα είναι η δυνατότητα ματαίωσης μιας πολιτικής γενοκτονίας...» ό.π.

Η νεολαία, λοιπόν, είναι ο στόχος. Οι νέοι που είναι βίαιοι και προκαλούν κοινωνικές αναταραχές, δήθεν υποκινούμενοι, δήθεν ορμώμενοι από προσωπική ή συλλογική πλήξη και άγνοια.

Οι νέοι που καταγράφουν τα πάντα με τα κινητά τους και γι' αυτό εγκαλούνται απ' αυτούς τους ίδιους που εγκαινίασαν πανηγυρικά την εποχή της κλειδαρότρυπας των πάσης φύσεως Big Brother, απ' όλους αυτούς που επέβαλλαν την κρυφή κάμερα ως αποδεικτικό εργαλείο. Εκείνους που συνεχίζουν να στήνουν τα πάσης φύσεως δικαστήρια ξεσκίζοντας οτιδήποτε προσωπικό μπορούσαν να έχουν στην διάθεση τους, στ' όνομα της «απόδειξης» και της «ενημέρωσης».

Όχι, λοιπόν, δεν θα μπορούσε να επιδιώκεται η ταπείνωση μόνο μιας 16χρονης. Δεν θα αρκούσε ποτέ να διαπομπευθεί μόνο ένα νεαρό κορίτσι. Μια μετανάστρια. Μια γυναίκα. Όχι γιατί θα ήταν λίγο.

Μπορεί η διαπόμπευση να αποτελεί αναμφισβήτητα μια άλλου είδους ποινή που επιβάλλεται είτε εκ των προτέρων είτε εκ των υστέρων τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο, ακόμα και όσον αφορά ολόκληρες κοινωνικές ομάδες ή κατηγοριοποιήσεις. Όμως η διαπόμπευση, που διαφημίζεται, και ο εξευτελισμός που επιτείνεται από εκπρόσωπους θεσμών, από εκείνους που δήθεν εναντιώνονται σ' αυτόν, είναι αναπόσπαστα κομμάτια της συνολικότερης καταστολής. Αποτελούν το απόλυτο μέτρο της βαναυσότητας κάθε κρατικού πογκρόμ.

Η ιδεολογική κάλυψη, ακριβώς στην ίδια κατεύθυνση, φιλοτεχνεί την εικόνα ενός κράτους μεταρρυθμιστικού, προοδευτικού, απέναντι στα φαινόμενα σεξισμού, βίας και ρατσισμού για τα οποία υπόλογη παρουσιάζεται η κοινωνία.

ορθάνοιχτη. Αλλά άκρως προβλεπόμενη. Τα αυτονόητα όμως έχουν πάψει να είναι και τόσο αυτονόητα.

«Είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι», «ξέσπασε» ο Παπούλιας και ευθύς αμέσως μάς γνωστοποιήθηκε ότι «η προεδρία της Δημοκρατίας φαίνεται αποφασισμένη πλέον να ευαισθητοποιήσει την Πολιτεία και τους πολίτες απέναντι στις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες».(2)

Ο αντιρατσισμός των επιφανών εκπροσώπων των θεσμών εκφράστηκε και από την ...γυναίκα υπουργό εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη, που ευθύς αμέσως μίλησε χωρίς ενδοιασμούς για.βιασμό, κατακεραυνώνοντας όσους έσπευσαν να αμφισβητήσουν το γεγονός.

Και μέσα στην αναμπουμπούλα πληροφορηθήκαμε ότι τα νέα βιβλία θρησκευτικών και ιστορίας κατά Χριστοδούλου ευαγγέλιον «δεν δίδουν το πρέπον βάρος σε γεγονότα που αφορούν το έθνος». Και ακόμα ότι μετά την δημιουργία πανεπιστημιακού επιπέδου εκκλησιαστικών σχολών ετοιμάζονται εκκλησιαστικά σχολεία σε Αθήνα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη.

Δεν ήταν βέβαια και λίγα όσα γράφτηκαν και ειπώθηκαν και για τις αντιθέσεις, τις διαφορετικές οπτικές και συμφέροντα ανάμεσα σε διάφορες εξουσιαστικές μερίδες έντυπης και μη δημοσιογραφίας, που άλλωστε συνεχίζουν να εκδηλώνονται και να εκφράζουν ευρύτερα αντιτιθέμενα συμφέροντα της κυριαρχίας.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση το μοτίβο παραήταν γνωστό.

Από την μια ο αποτροπιασμός για την «τηλεφαγία», τον «τηλεκανιβαλισμός», τα «τηλεδικεία», «τις ανθρωποφάγες ζωντανές συνδέσεις». Μια αντίθεση που έρχεται επαναλαμβανόμενα να κατοχυρώσει την «σοβαρή» δημοσιογραφία της «αντιπέρας όχθης», που στέ-

1 του ίδιου ΠΔ απαγορεύει την παρουσίαση ανηλίκων μέσω εικόνας, ονόματος ή άλλου τρόπου που να καθιστά σαφή την ταυτότητά τους, αλλά και η συμμετοχή τους, όταν αυτοί είναι μάρτυρες ή θύματα εγκληματικών ενεργειών ή βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση. Δεν επιτρέπεται, τέλος, η δημοσιοποίηση εγγράφων ή άλλων στοιχείων που γίνονται γνωστά στις αρμόδιες αρχές κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, της έκτακτης προανάκρισης και γενικότερα της ποινικής διαδικασίας» (!!!).

Και εδώ, φυσικά, η δικαιολογημένη οργή μεγαλώνει όταν οι υπεύθυνοι επικαλούνται «λάθος εκ παραδρομής», για τη δημοσιοποίηση του ονόματος, γιατί πολύ απλά το όνομα βρίσκεται μέσα στην εύκολα αναγνώσιμη, παρότι σε σμίκρυνση πρωτότυπη ιατροδικαστική έκθεση εξέτασης της νεαρής. Έγγραφο, δηλαδή, που δεν μπορεί να υποστηρίζεται ότι δημοσιεύθηκε εκ παραδρομής, αφού όλο το άρθρο που συνοδευόταν ήταν γραμμένο και αναμετάδιδε τις πληροφορίες τής εν λόγω ιατροδικαστικής έκθεσης με κάθε λεπτομέρεια και ενώ στην ίδια ακριβώς σελίδα στην διπλανή ακριβώς στήλη εγκαλείται ο Ευαγγελάτος για διαπόμπευση και τηλεβιασμό κατ' εξακολούθηση....

Λίγες ημέρες αργότερα η «Ελευθεροτυπία» ανακάλυψε σανίδα σωτηρίας στην προβολή μιας επιστολής, που φυσικά δεν έγραψε ένας 13χρονος, και στις «αντιδράσεις» που δήθεν προκάλεσε αυτή σε επώνυμους και μη και που φυσικά καταγράφηκαν στις σελίδες της ίδιας και αυτής εφημερίδας που έδωσε «στεγνά» στη δημοσιότητα το όνομα της 16χρονης Βουλγάρας. Κατά τα άλλα η επιστολή του «13χρονου μαθητή» που μιλούσε εκτός των άλλων για «ανεκπαίδευτους γονείς» και για

ση για διάλογο.(4)

Οι νέοι αυτοί που αποτέλεσαν ένα από τα εναπομείναντα αγκάθια στην διαδικασία εκσυγχρονισμού, σ' όλη την διάρκεια της δεκαετίας του '90, αλλά και συνεχίζουν να αποτελούν πονοκέφαλο στους καιρούς της «μεταρρυθμιστικής νέας διακυβέρνησης». Και όταν «το κράτος επανιδρύεται», προετοιμάζεται παράλληλα και για την τελική αναμέτρηση και με το συγκεκριμένο «πρόβλημα».

Η κρατική καταστολή ζητά όπως πάντα συνενόχους και παραδοσιακά πηγαίνει χέρι χέρι με την κατασυκοφάντηση. Το ίδιο συμβαίνει και εκεί που τα «όρια» τής κρατικής αγριότητας δεν έχουν όρια.

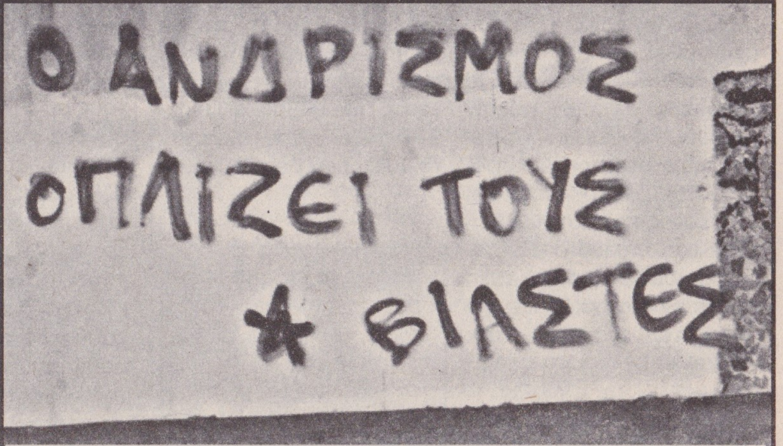
Είτε πρόκειται για τις φαβέλες του Ρίο όπου τα παιδιά των δρόμων κουβαλούν το στίγμα του «εγκληματία» προτού καν γεννηθούν(5), και αντιμετωπίζονται με όρους γενοκτονίας(6). Είτε πρόκειται για τα ίδια «μιάσματα» που ξεσηκώνονται κάθε λίγο στα παρι-

παράνομη διακοπή της λειτουργίας τους και την μετατροπή τους σε χώρους λούφας, χαρτοπαιγνίου, ανεμπόδιστης χρήσης ναρκωτικών και οινοποσίας και σεξουαλικών οργίων, και όλα αυτά με δήθεν δημοκρατικές διαδικασίες».

(4) Καρελιάς, Ελευθεροτυπία.

(5) »Οι νέοι των φτωχότερων συνοικιών αποκτούν το στίγμα του εγκληματία και του διεστραμμένου πριν καν ακόμα γεννηθούν. Δε χρειάζεται να είναι «βρόμικοι, δύσοσμοι, και άσχημοι», ούτε «βίαιοι και επικίνδυνοι». Αρκεί να είναι φτωχά παιδιά για να μεταμορφωθούν σε απειλή για την ασφάλεια των ανθρώπων». Κοινωνικές σχέσεις και παράδοξες νεανικές συμπεριφορές, - Norma Missae Takeuti, Καθηγήτρια στο Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Ρίο Γκράντε.

(6) «Πράγματι, από τη στιγμή που φτάνει κανείς στο σημείο να δολοφονεί παιδιά μαζικά, να διαπράττει κτηνώδεις βιασμούς παιδιών και εφήβων σε τρομακτικές αναλογίες, να σκοτώνει ηλικιωμένους για ψύλλου πήδημα και να διαδίδει χωρίς αναστολή την εγκληματικότητα στην παιδική ηλικία, πού μπορεί να βρει κανείς την κοινωνική αναγνώριση του δικαιώματος στη ζωή και την απαγόρευση του θανάτου; Στο τοπίο της Βραζιλίας, αναφορικά με την κουλτούρα της βίας αυτό που ισχύει σήμερα είναι η δυνατότητα ματαίωσης μιας πολιτικής γενοκτονίας...» ό.π.

Σίγουρα το ανδρικό ή γυναικείο φύλο δεν γεννά τον ...ανδρισμό, τον φεμινισμό ή το ρατσισμό...!

Αυτές είναι λογικές των διαχωρισμών που προβάλλει και προσπαθεί να επιβάλει η εξουσία, προκαλώντας αντιπαραθέσεις εκεί που θα μπορούσε κάλλιστα να αναπτυχθεί η πιο ισχυρή σύνθεση των ανθρώπων ενάντια στη εξουσία και το κράτος.

«Πόρνη κοινωνία.... φτου σου!»

(με αφορμή τα τελευταία γεγονότα της διαδήλωσης στην Αμάρυνθο)

Αυτός ο τίτλος που υπήρχε παλιά στο εξώφυλλο της αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ, που κυκλοφόρησε τη δεκαετία του '80, είχε ξεσηκώσει κύμα συζητήσεων και διαφωνιών. Ήταν η φράση ενός ισοβίτη φυλακισμένου, ο οποίος είχε στάση ανταγωνιστική προς τις φυλακές και τον εγκλεισμό και γι' αυτό οι αναρχικοί του είχαν σταθεί αλληλέγγυοι.

Πρόκειται για μια διαφωνία που σωστά διατυπώθηκε. Η ταύτιση ή ο διαχωρισμός της κοινωνίας από το κράτος είναι ένα θέμα που παραμένει σαν ένα εργαλείο για να στήνουν το χορό τους διάφορες εξουσιαστικές απόψεις, που εμφανίζονται σαν απελευθερωτικές, αντιεξουσιαστικές ή και αναρχικές.

Εννοείται πως με αυτό το κείμενο δεν επιχειρείται ούτε μια εκτεταμένη ανάλυση ούτε, φυσικά, μια κριτική για τις επιλογές δημοσιεύσεων μιας αναρχικής εφημερίδας, που έχει προ πολλού πάψει να κυκλοφορεί.

Αυτό που έχει σημασία είναι να ξεκαθαριστούν, όσο γίνεται πιο περιληπτικά, ορισμένα αυτονόητα μεν, αλλά πολλές φορές σκόπιμα μπερδεμένα ζητήματα.

Ξεκαθαρίζουμε λοιπόν ότι κοινωνία και κράτος είναι δύο καταστάσεις διαφορετικές. Το κράτος αντλεί δυναμικό με το οποίο επανδρώνει τους θεσμούς και τους μηχανισμούς του, διαχέει με πολλούς τρόπους την ιδεολογία της κυριαρχίας μέσα στο κοινωνικό σύνολο, επιχειρεί να ταυτίσει την ύπαρξη και τη λειτουργία του με ό,τι απαρτίζει την κοινωνία αλλά, δυστυχώς γι' αυτό, ο κοινωνικός ανταγωνισμός, που προέρχεται από την κατάσταση υποδούλωσης στην οποία έχουν περιέλθει οι άνθρωποι, δημιουργεί συνεχώς ρήξεις στον ιστό και τους μηχανισμούς-θεσμούς επιβολής.

Έτσι, μολονότι η κοινωνία είναι αποτέλεσμα της υποδούλωσης ανθρώπινων συνό-

Η τελευταία μάλιστα εκδοχή είναι όχι απλά λαθεμένη αλλά αντιμετωπίζει τους ανθρώπους με ένα υποτιμητικό κι εξουσιαστικό τρόπο, αφού μπορεί, μερικές φορές ανέξοδα, να εκτοξεύει απειλές και χαρακτηρισμούς. Πρόκειται για μια στάση που ενώ εντάσσεται μέσα στον κοινωνικό ανταγωνισμό (με την **πλατειά έννοια** του όρου) στην πραγματικότητα αναπτύσσει μια εσωτερική αντιπαράθεση μέσα στον κοινωνικό χώρο, αφήνοντας ουσιαστικά το κράτος στην άκρη ή δίνοντάς του το περιθώριο να ασκήσει το προσφιλή του ρόλο, αυτόν του «διαμεσολαβητή», σ' αυτήν την αντιπαράθεση.

Μιλάμε για κοινωνική απελευθέρωση και κοινωνικούς αγώνες γιατί εκφράζουν την πραγματικότητα των κοινωνικών συγκροτήσεων και πρακτικών που αναπτύσσονται σε μια διαρκή και εναλλασσόμενη δραστηριότητα ενάντια στο κράτος και τις επιλογές του. Επιλογές που πολλές φορές έχουν καθοριστικό χαρακτήρα για την πορεία της κυριαρχίας, εν μέρει και συνολικά.

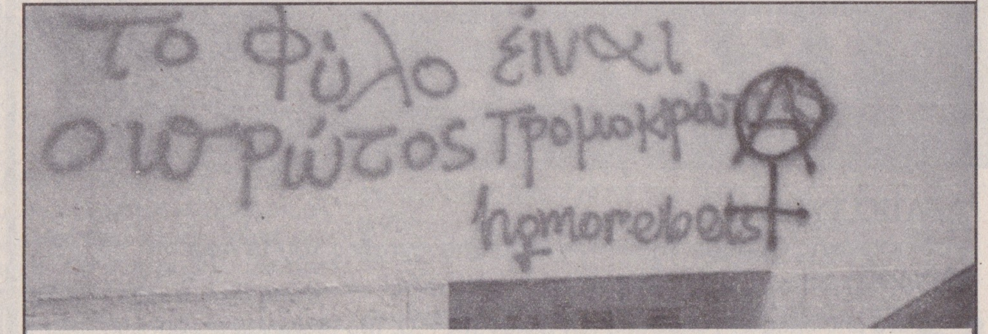
Οι κοινωνικοί αγώνες αφορούν, λοιπόν, αυτούς που βρίσκονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, για μικρό ή μεγάλο διάστημα σ' αυτή την διαρκή διεργασία και κίνηση μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό ανταγωνισμό και συνθέτουν την **στενή του έννοια.**

Αυτή η μικρή αποσαφήνιση είναι που δεν αφήνει περιθώρια για τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές να πέφτουν σε λάθη και να γενικεύουν το μέρος με το όλο και μ' αυτό τον τρόπο να προβάλλονται εξουσιαστικές θέσεις, που εννοούν πώς η πλειοψηφία αναγκαστικά εκφράζει ή πρέπει να εκφράσει και την μειοψηφία.

Αντιθέσεις, διαφωνίες και διαφοροποιήσεις υπάρχουν από το πιο πολυπληθές μέχρι και το πλέον ολιγομελές ανθρώπινο σύ-

Και εν πάση περιπτώσει εκείνο που έχει σημασία είναι οι αντιεξουσιαστικές και αναρχικές δραστηριότητες να στρέφονται άμεσα στο στόχο που είναι **ο κύριος φορέας, η πηγή** όλων των ιδεολογημάτων, ιδεολογιών και συνθηκών καταπίεσης κι εκμετάλλευσης: **το κράτος και τις συνθήκες που αυτό έχει επιβάλλει.**

Οι αναρχικοί/ες δεν χάνουν το στόχο. Δεν πολεμούν ενάντια σε ανεμόμυλους και δεν στρέφονται στο μέρος ξεχνώντας το σύνολο. Σημαίνει, ακόμα, πως δεν θεωρείται κοινωνικά και ατομικά απελευθερωτική πράξη η διαπίστωση ενός γεγονότος. Η ουσιαστική συμβολή και δραστηριότητα που μπορεί να αναπτυχθεί είναι να δίνεται κίνηση ή να υπάρχει συμβολή στην απελευθερωτική

Απόψεις και συνθήματα που στρέφονται ενάντια σε φυλετικά χαρακτηριστικά είναι ένας ιδιότυπος ρατσισμός που δήθεν πολεμάει το ρατσισμό.
Σίγουρα το ανδρικό ή γυναικείο φύλο δεν γεννά τον ...ανδρισμό, τον φεμινισμό ή το ρατσισμό...!!!

δραστηριότητα. Δεν αρκεί η διαπίστωση πως το κράτος είναι εχθρός των ανθρώπων. Χρειάζεται να προβάλλεται η σημασία και η ανάγκη της καταστροφής του, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

Όταν προβάλλονται μόνιμα τα επί μέρους συστατικά της εξουσίας που διαχέονται στον κοινωνικό χώρο, τότε χάνεται το δάσος πίσω από το δέντρο. Είναι απαραίτητη κάθε φορά η αναφορά στη ρίζα των δεινών των ανθρώπων, για να μπορεί να υπάρχει συνέχεια στην αντικρατική απελευθερωτική δράση.

Ο ρατσισμός είναι προϊόν της ύπαρξης κράτους. Ο πόλεμος ενάντια στο ρατσισμό

ρισμών που προβάλλει η εξουσία, προκαλώντας αντιπαραθέσεις εκεί που θα μπορούσε κάλλιστα να αναπτυχτεί η πιο ισχυρή σύνθεση των ανθρώπων ενάντια στη εξουσία και το κράτος.

Ο ρατσισμός δεν πολεμιέται με ρατσισμό, ούτε ο φασισμός με εξουσιαστικές μεθόδους και πρακτικές. Αυτές είναι αλήθειες (=πράγματα που δεν πρέπει να λησμονούνται) που όσο κι αν ενοχλούν είναι απαραίτητο να λέγονται καθαρά και ξάστερα.

Απόψεις και ιδεολογήματα που στρέφουν το ένα κοινωνικό κομμάτι απέναντι στο άλλο συμπαγοποιώντας και προβάλλοντας κάποια «κοινά» χαρακτηριστικά και ταυτόχρονα αποσιωπώντας πολλές διαφοροποιήσεις που υπάρχουν, δρουν ανταγωνιστικά προς τις κοινωνικές συνθέσεις και ευνοούν την κρατική λογική.

Είναι σημαντικό να ειπωθεί πως οι κάθε είδους γενικεύσεις και οι αλόγιστες πρακτικές που στηρίζονται σε ένα ιδιότυπο τσαμπουκά και μια πρωτοποριακή ή πρωτοποριάζουσα στάση όχι μόνο δεν συμβάλλουν στις απελευθερωτικές κοινωνικές διεργασίες, αλλά δημιουργούν ρήγματα και μια εικόνα ελιτισμού και απαξίωσης των ανθρώπων οι οποίοι συλλήβδην χαρακτηρίζονται «μικροαστοί» αφού δεν ανήκουν στην «ευγενή κάστα» των «επαναστατών».

Τέλος θα πρέπει να ειπωθεί, σε κάθε περίπτωση πως η ιδιαιτερότητα και η διαφορετικότητα των συλλογικοτήτων και των α-

(με αφορμή τα τελευταία γεγονότα της διαδήλωσης στην Αμάρυνθο)

Πρόκειται για μια διαφωνία που σωστά διατυπώθηκε. Η ταύτιση ή ο διαχωρισμός της κοινωνίας από το κράτος είναι ένα θέμα που παραμένει σαν ένα εργαλείο για να στήνουν το χορό τους διάφορες εξουσιαστικές απόψεις, που εμφανίζονται σαν απελευθερωτικές, αντιεξουσιαστικές ή και αναρχικές.

Εννοείται πως με αυτό το κείμενο δεν επιχειρείται ούτε μια εκτεταμένη ανάλυση ούτε, φυσικά, μια κριτική για τις επιλογές δημοσιεύσεων μιας αναρχικής εφημερίδας, που έχει προ πολλού πάψει να κυκλοφορεί.

Αυτό που έχει σημασία είναι να ξεκαθαριστούν, όσο γίνεται πιο περιληπτικά, ορισμένα αυτονόητα μεν, αλλά πολλές φορές σκόπιμα μπερδεμένα ζητήματα.

Ξεκαθαρίζουμε λοιπόν ότι κοινωνία και κράτος είναι δύο καταστάσεις διαφορετικές. Το κράτος αντλεί δυναμικό με το οποίο επανδρώνει τους θεσμούς και τους μηχανισμούς του, διαχέει με πολλούς τρόπους την ιδεολογία της κυριαρχίας μέσα στο κοινωνικό σύνολο, επιχειρεί να ταυτίσει την ύπαρξη και τη λειτουργία του με ό,τι απαρτίζει την κοινωνία αλλά, δυστυχώς γι' αυτό, ο κοινωνικός ανταγωνισμός, που προέρχεται από την κατάσταση υποδούλωσης στην οποία έχουν περιέλθει οι άνθρωποι, δημιουργεί συνεχώς ρήξεις στον ιστό και τους μηχανισμούς-θεσμούς επιβολής.

Έτσι, μολονότι η κοινωνία είναι αποτέλεσμα της υποδούλωσης ανθρώπινων συνόλων μέσα στις συνθήκες που επέβαλε η συγκροτημένη εξουσία (κράτος) δεν ταυτίζεται με το κράτος ούτε και διαχωρίζεται τελείως απ' αυτό.

Εννοείται πως δεν κινείται και στηρίζεται σε πραγματικές καταστάσεις η άποψη που καθαγιάζει την κοινωνία θεωρώντας την σαν κάτι το τελείως ξεχωριστό και ανταγωνιστικό προς το κράτος.

Ούτε, βέβαια, είναι σωστή και η άλλη τοποθέτηση που θεωρεί την κοινωνία «εικόνα και ομοίωση» του κράτους, για να δανειστούμε το γνωστό βιβλικό όρο.

τερική αντιπαράθεση μέσα στον κοινωνικό χώρο, αφήνοντας ουσιαστικά το κράτος στην άκρη ή δίνοντάς του το περιθώριο να ασκήσει το προσφιλή του ρόλο, αυτόν του «διαμεσολαβητή», σ' αυτήν την αντιπαράθεση.

Μιλάμε για κοινωνική απελευθέρωση και κοινωνικούς αγώνες γιατί εκφράζουν την πραγματικότητα των κοινωνικών συγκροτήσεων και πρακτικών που αναπτύσσονται σε μια διαρκή και εναλλασσόμενη δραστηριότητα ενάντια στο κράτος και τις επιλογές του. Επιλογές που πολλές φορές έχουν καθοριστικό χαρακτήρα για την πορεία της κυριαρχίας, εν μέρει και συνολικά.

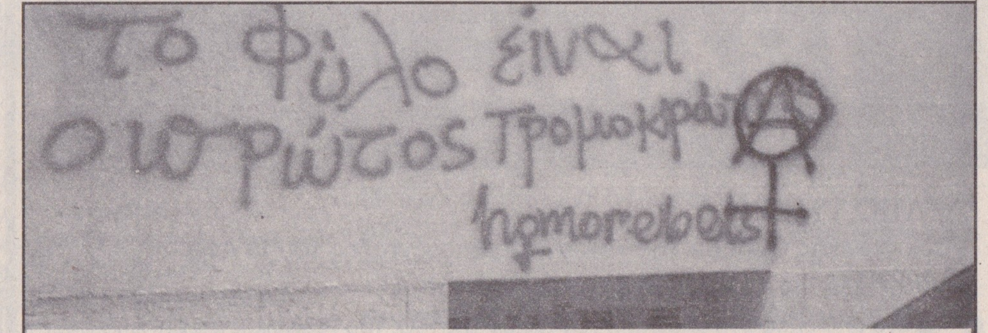
Οι κοινωνικοί αγώνες αφορούν, λοιπόν, αυτούς που βρίσκονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, για μικρό ή μεγάλο διάστημα σ' αυτή την διαρκή διεργασία και κίνηση μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό ανταγωνισμό και συνθέτουν την **στενή του έννοια.**

Αυτή η μικρή αποσαφήνιση είναι που δεν αφήνει περιθώρια για τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές να πέφτουν σε λάθη και να γενικεύουν το μέρος με το όλο και μ' αυτό τον τρόπο να προβάλλονται εξουσιαστικές θέσεις, που εννοούν πώς η πλειοψηφία αναγκαστικά εκφράζει ή πρέπει να εκφράσει και την μειοψηφία.

Αντιθέσεις, διαφωνίες και διαφοροποιήσεις υπάρχουν από το πιο πολυπληθές μέχρι και το πλέον ολιγομελές ανθρώπινο σύνολο. Συνεπώς δεν είναι δυνατόν να αποδοκιμάζεται το σύνολο για τις όποιες απόψεις (έστω κι αν αυτές είναι πλειοψηφικές) του μέρους.

Γι' αυτό οι ρατσιστικές τάσεις, στάσεις ή πρακτικές ενός μέρους του κοινωνικού χώρου δεν σημαίνει πως θα πρέπει να ταυτίζονται με τον υπόλοιπο ανεξάρτητα από το αν συμβαίνει να συνυπάρχουν. Λογικές και απόψεις που ταυτίζουν τους μεν με τους δε και χαρακτηρίζουν την κοινωνία σαν γενεσιουργό αυτών των καταστάσεων απέχουν πολύ από τις αναρχικές.

η διαπίστωση ενός γεγονότος. Η ουσιαστική συμβολή και δραστηριότητα που μπορεί να αναπτυχθεί είναι να δίνεται κίνηση ή να υπάρχει συμβολή στην απελευθερωτική

Απόψεις και συνθήματα που στρέφονται ενάντια σε φυλετικά χαρακτηριστικά είναι ένας ιδιότυπος ρατσισμός που δήθεν πολεμάει το ρατσισμό.
Σίγουρα το ανδρικό ή γυναικείο φύλο δεν γεννά τον ...ανδρισμό, τον φεμινισμό ή το ρατσισμό...!!!

δραστηριότητα. Δεν αρκεί η διαπίστωση πως το κράτος είναι εχθρός των ανθρώπων. Χρειάζεται να προβάλλεται η σημασία και η ανάγκη της καταστροφής του, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

Όταν προβάλλονται μόνιμα τα επί μέρους συστατικά της εξουσίας που διαχέονται στον κοινωνικό χώρο, τότε χάνεται το δάσος πίσω από το δέντρο. Είναι απαραίτητη κάθε φορά η αναφορά στη ρίζα των δεινών των ανθρώπων, για να μπορεί να υπάρχει συνέχεια στην αντικρατική απελευθερωτική δράση.

Ο ρατσισμός είναι προϊόν της ύπαρξης κράτους. Ο πόλεμος ενάντια στο ρατσισμό από μόνος του δεν μπορεί να δώσει προοπτικές αφού είναι σαν να επιχειρείται το κόψιμο ή η θεραπεία ενός τεράστιου δέντρου που συνεχώς βγάζει κλαριά με διάφορες μορφές ασθένειας, οι οποίες συνεχίζουν να μολύνουν και να προκαλούν καταστροφή στον περιβάλλοντα χώρο.

Απόψεις και συνθήματα που στρέφονται ενάντια σε φυλετικά χαρακτηριστικά είναι ένας ιδιότυπος ρατσισμός που δήθεν πολεμάει το ρατσισμό. Σίγουρα το ανδρικό ή γυναικείο φύλο δεν γεννά τον ανδρισμό ή τον φεμινισμό. Αυτά είναι προϊόντα των διαχω-

λο συμπαγοποιώντας και προβάλλοντας κάποια «κοινά» χαρακτηριστικά και ταυτόχρονα αποσιωπώντας πολλές διαφοροποιήσεις που υπάρχουν, δρουν ανταγωνιστικά

προς τις κοινωνικές συνθέσεις και ευνοούν την κρατική λογική.

Είναι σημαντικό να ειπωθεί πως οι κάθε είδους γενικεύσεις και οι αλόγιστες πρακτικές που στηρίζονται σε ένα ιδιότυπο τσαμπουκά και μια πρωτοποριακή ή πρωτοποριάζουσα στάση όχι μόνο δεν συμβάλλουν στις απελευθερωτικές κοινωνικές διεργασίες, αλλά δημιουργούν ρήγματα και μια εικόνα ελιτισμού και απαξίωσης των ανθρώπων οι οποίοι συλλήβδην χαρακτηρίζονται «μικροαστοί» αφού δεν ανήκουν στην «ευγενή κάστα» των «επαναστατών».

Τέλος θα πρέπει να ειπωθεί, σε κάθε περίπτωση πως η ιδιαιτερότητα και η διαφορετικότητα των συλλογικοτήτων και των ατόμων που αναλαμβάνουν συγκεκριμένες δράσεις θα πρέπει να αναλαμβάνει και τις ευθύνες που αναλογούν, όπως και στην προκειμένη περίπτωση που τα πανώ υπογράφονταν με αστέρι. Αυτή είναι μια υπεύθυνη στάση με την οποία δεν επιφορτίζονται άλλοι, απόψεις και πράξεις, που δε θα διανοούνταν να εκφράσουν ή να πραγματοποιήσουν.

Κι αυτό είναι ζήτημα στοιχειώδους αυτοσεβασμού.

Μετά από κάλεσμα της «Φάμπρικα Υφανέτ» πραγματοποιήθηκε την **Κυριακή 19 Νοέμβρη** πορεία στη κωμόπολη της Αμαρύνθου, με αφορμή τα τε-

Σε όλη τη διαδρομή ακούστηκαν διάφορα συνθήματα. Στη κεντρική πλατεία υπάρχει μνημείο πεσόντων που αναγραφεί επί λέξει: «σφαγιασθέντες παρ' των αλβανοκου-

τρο παραπέρα, από το χώρο που είχαν σταθμεύσει. Αρχικά μια ομάδα κατοίκων πέταγε μεγάλες πέτρες που είναι βέβαιο πως όποιος/α τις δεχόταν στο

Στο τέλος, και ενώ πάρα πολλοί σύντροφοι είχαν επιβιβαστεί στο πούλμαν καταφθάνει χαλκιδέος ρεπόρτερ που δέχθηκε επίθεση

κές. Το κράτος αντλεί δυναμικό με το οποίο επανδρώνει τους θεσμούς και τους μηχανισμούς του, διαχέει με πολλούς τρόπους την ιδεολογία της κυριαρχίας μέσα στο κοινωνικό σύνολο, επιχειρεί να ταυτίσει την ύπαρξη και τη λειτουργία του με ό,τι απαρτίζει την κοινωνία αλλά, δυστυχώς γι' αυτό, ο κοινωνικός ανταγωνισμός, που προέρχεται από την κατάσταση υποδούλωσης στην οποία έχουν περιέλθει οι άνθρωποι, δημιουργεί συνεχώς ρήξεις στον ιστό και τους μηχανισμούς-θεσμούς επιβολής.

Έτσι, μολονότι η κοινωνία είναι αποτέλεσμα της υποδούλωσης ανθρώπινων συνόλων μέσα στις συνθήκες που επέβαλε η συγκροτημένη εξουσία (κράτος) δεν ταυτίζεται με το κράτος ούτε και διαχωρίζεται τελείως απ' αυτό.

Εννοείται πως δεν κινείται και στηρίζεται σε πραγματικές καταστάσεις η άποψη που καθαγιάζει την κοινωνία θεωρώντας την σαν κάτι το τελείως ξεχωριστό και ανταγωνιστικό προς το κράτος.

Ούτε, βέβαια, είναι σωστή και η άλλη τοποθέτηση που θεωρεί την κοινωνία «εικόνα και ομοίωση» του κράτους, για να δανειστούμε το γνωστό βιβλικό όρο.

αυτή την διαρκή διεργασία και κίνηση μέσα στον ευρύτερο κοινωνικό ανταγωνισμό και συνθέτουν την **στενή του έννοια.**

Αυτή η μικρή αποσαφήνιση είναι που δεν αφήνει περιθώρια για τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές να πέφτουν σε λάθη και να γενικεύουν το μέρος με το όλο και μ' αυτό τον τρόπο να προβάλλονται εξουσιαστικές θέσεις, που εννοούν πώς η πλειοψηφία αναγκαστικά εκφράζει ή πρέπει να εκφράσει και την μειοψηφία.

Αντιθέσεις, διαφωνίες και διαφοροποιήσεις υπάρχουν από το πιο πολυπληθές μέχρι και το πλέον ολιγομελές ανθρώπινο σύνολο. Συνεπώς δεν είναι δυνατόν να αποδοκιμάζεται το σύνολο για τις όποιες απόψεις (έστω κι αν αυτές είναι πλειοψηφικές) του μέρους.

Γι' αυτό οι ρατσιστικές τάσεις, στάσεις ή πρακτικές ενός μέρους του κοινωνικού χώρου δεν σημαίνει πως θα πρέπει να ταυτίζονται με τον υπόλοιπο ανεξάρτητα από το αν συμβαίνει να συνυπάρχουν. Λογικές και απόψεις που ταυτίζουν τους μεν με τους δε και χαρακτηρίζουν την κοινωνία σαν γενεσιουργό αυτών των καταστάσεων απέχουν πολύ από τις αναρχικές.

πων. Χρειάζεται να προβάλλεται η σημασία και η ανάγκη της καταστροφής του, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

Όταν προβάλλονται μόνιμα τα επί μέρους συστατικά της εξουσίας που διαχέονται στον κοινωνικό χώρο, τότε χάνεται το δάσος πίσω από το δέντρο. Είναι απαραίτητη κάθε φορά η αναφορά στη ρίζα των δεινών των ανθρώπων, για να μπορεί να υπάρχει συνέχεια στην αντικρατική απελευθερωτική δράση.

Ο ρατσισμός είναι προϊόν της ύπαρξης κράτους. Ο πόλεμος ενάντια στο ρατσισμό από μόνος του δεν μπορεί να δώσει προοπτικές αφού είναι σαν να επιχειρείται το κόψιμο ή η θεραπεία ενός τεράστιου δέντρου που συνεχώς βγάζει κλαριά με διάφορες μορφές ασθένειας, οι οποίες συνεχίζουν να μολύνουν και να προκαλούν καταστροφή στον περιβάλλοντα χώρο.

Απόψεις και συνθήματα που στρέφονται ενάντια σε φυλετικά χαρακτηριστικά είναι ένας ιδιότυπος ρατσισμός που δήθεν πολεμάει το ρατσισμό. Σίγουρα το ανδρικό ή γυναικείο φύλο δεν γεννά τον ανδρισμό ή τον φεμινισμό. Αυτά είναι προϊόντα των διαχω-

Είναι σημαντικό να ειπωθεί πως οι κάθε είδους γενικεύσεις και οι αλόγιστες πρακτικές που στηρίζονται σε ένα ιδιότυπο τσαμπουκά και μια πρωτοποριακή ή πρωτοποριάζουσα στάση όχι μόνο δεν συμβάλλουν στις απελευθερωτικές κοινωνικές διεργασίες, αλλά δημιουργούν ρήγματα και μια εικόνα ελιτισμού και απαξίωσης των ανθρώπων οι οποίοι συλλήβδην χαρακτηρίζονται «μικροαστοί» αφού δεν ανήκουν στην «ευγενή κάστα» των «επαναστατών».

Τέλος θα πρέπει να ειπωθεί, σε κάθε περίπτωση πως η ιδιαιτερότητα και η διαφορετικότητα των συλλογικοτήτων και των ατόμων που αναλαμβάνουν συγκεκριμένες δράσεις θα πρέπει να αναλαμβάνει και τις ευθύνες που αναλογούν, όπως και στην προκειμένη περίπτωση που τα πανώ υπογράφονταν με αστέρι. Αυτή είναι μια υπεύθυνη στάση με την οποία δεν επιφορτίζονται άλλοι, απόψεις και πράξεις, που δε θα διανοούνταν να εκφράσουν ή να πραγματοποιήσουν.

Κι αυτό είναι ζήτημα στοιχειώδους αυτοσεβασμού.

Πορεία στην Αμάρυνθο

Μετά από κάλεσμα της «Φάμπρικα Υφανέτ» πραγματοποιήθηκε την **Κυριακή 19 Νοέμβρη** πορεία στη κωμόπολη της Αμαρύνθου, με αφορμή τα τελευταία γεγονότα που είχαν λάβει χώρα εκεί. Με την παρουσία συντρόφων από Θεσ/νίκη, Αθήνα και Χαλκίδα ξεκίνησε η πορεία στη 1:30 το μεσημέρι (περίπου 120 άτομα) και αφού πρώτα γράφτηκαν συνθήματα στο σχολείο κατευθύνθηκε το μπλοκ προς την κεντρική πλατεία του χωριού μέσου του κεντρικού δρόμου. Το κεντρικό πανό έγραφε: «ΣΕΞΙΣΜΟΣ-ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ σε αυτή τη κοινωνία Ο ΒΙΑΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ» αλλά υπήρχε και άλλο ένα πανό της Terminal 119 που έγραφε: «Η ΜΙΚΡΗ ΣΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΒΡΩΜΑΕΙ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ» (το συγκεκριμένο πανό δεν έγινε αντιληπτό από αρκετά άτομα διότι τοποθετήθηκε στο τέλος της πορείας και διότι κατά τη συζήτηση που προηγήθηκε της πορείας κανένας δεν ενημέρωσε για το περιεχόμενό του).

Σε όλη τη διαδρομή ακούστηκαν διάφορα συνθήματα. Στη κεντρική πλατεία υπάρχει μνημείο πεσόντων που αναγραφεί επί λέξει: «σφαγιασθέντες παρ' των σλαβοκομμουνιστών». Το συγκεκριμένο χωριό έχει μακριά ιστορία εθνικιστικής και ταγματασφαλίτικης δράσης αφού αποτέλεσε κέντρο Ταγμάτων Ασφαλείας κατά τη δεκαετία του '40 και γι' αυτό το λόγο είχε δεχθεί επιθέσεις από τους αντάρτες του ΕΛΑΣ. Η κίνηση να σβηστεί η επίμαχη φράση από το μνημείο και να γραφτεί με στένσιλ «μνημείο μεταναστών σφαγιασθέντων υπό των ελλήνων μικροαστών» περισσότερο είχε το στοιχείο της αντιφασιστικής πράξης παρά την υπεράσπιση των σταλινικών, οι οποίοι και στην Εύβοια είχαν προβεί σε «εσωτερικές» εκκαθαρίσεις (αρχειομαρξιστές, τροτσκιστές κλπ).

Μετά την παρέμβαση στο μνημείο αρχίζει η σταδιακή κλιμάκωση της έντασης των ντόπιων, οι οποίοι και με τη συνδρομή ασφαλιτών απομάκρυναν τα πούλμαν, 1,5 χιλιόμετρο παραπέρα, από το χώρο που είχαν σταθμεύσει. Αρχικά μια ομάδα κατοίκων πέταγε μεγάλες πέτρες που είναι βέβαιο πως όποιος/α τις δεχόταν στο κεφάλι θα είχε σοβαρότατο τραυματισμό. Ευτυχώς σε πολλές περιπτώσεις οι σημαίες λειτούργησαν προστατευτικά.

Αργότερα και ενώ οι ντόπιοι αυξάνονταν, πάλι με έναν συνεχή πετροπόλεμο από πολύ μικρή απόσταση, αρχίζουν οι αψιμαχίες σώμα με σώμα. Ο εξοπλισμός των ντόπιων με τσάπες, σούβλες, μαδέρια, λοστούς κλπ φανερώνει την τροπή της «μάχης» αλλά και τις συνθήκες της. Οι ντόπιοι τραμπούκοι δεν σταματούσαν τις επιθέσεις τους ακόμη και όταν ένας σύντροφος σωριάστηκε κάτω μετά από κτύπημα. Η λύσσα τους ενάντια στις γυναίκες, με κτυπήματα και ύβρεις, είναι ενδεικτική του σεξισμού που κουβαλούν, τα συγκεκριμένα ανθρωποειδή.

Στο τέλος, και ενώ πάρα πολλοί σύντροφοι είχαν επιβιβαστεί στο πούλμαν καταφθάνει χαλκιδέος ρεπόρτερ που δέχθηκε επίθεση από τους ντόπιους ενώ του αποσπούν και τη κάμερα. Ο συγκεκριμένος επιβιβάστηκε στο πούλμαν μαζί μας για να σωθεί από το λιντσάρισμα. Την επόμενη μέρα δήλωνε σε όλα τα μέσα ότι τη κάμερα, του την πήραν οι αναρχικοί και άλλα ψεύδη. Ο συγκεκριμένος ρουφιάνος καθ' υπόδειξη των μπάτσων, "τα είδε αλλιώς» μόνο και μόνο(;) για να του επιστραφεί η κάμερα...

Αυτό αποτέλεσε και το τελευταίο συμβάν σε μια παρέμβαση που είχε αρκετές αστοχίες και ένausμα προβληματισμών.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

«είμαστε εδώ για απεξάρτηση με πράξεις και με λόγο μια ομάδα, μια φωνή χαμογελά στο φόβο»

Η ραδιοφωνική φωνή της δημόσιας μονάδας απεξάρτησης

18ΑΝΩ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ραδιοφωνικής Ομάδας Της Κοινωνικής Επανένταξης του 18 Άνω 10/11/2006

Μετά από ομόφωνη απόφαση των μελών της Ρ.Ο. του 18άνω και την δημοσίευση του κειμένου καταγγελίας κατά του βουλευτή της Ν.Δ. Ανδρέα Λυκουρέντζο, για την υβριστική επίθεση κατά την διάρκεια της εκπομπής μας, στις 23/09/2006 και την απαξίωση του λόγου της δημόσιας απεξάρτησης, τώρα έρχεται και η φίμωση...

Μια φίμωση, με απόφαση του διοικητή του Ψ.Ν.Α. κ. Αθανασίου Κοσμόπουλου, η οποία απαγορεύει την δημοσιοποίηση παντός κειμένου και δελτίου τύπου, σε όλα τα μέσα επικοινωνίας, για όλους τους εργαζόμενους. Φωτογραφίζοντας και υποδεικνύοντας ουσιαστικά την Ρ.Ο., τον συντονιστή της και το δημόσιο ελεύθερο λόγο.

Θέλοντας με αυτόν τον τρόπο, να λογοκρίνει τα κείμενα των μελών της ομάδας και να κάνει σαφή παρέμβαση, στην θεραπευτική διαδικασία των μελών και υπόδειξη στην Θ.Ο. και το έργο της, όπως αυτή ορίζεται μέσα από την φιλοσοφία του 18άνω, πολλά χρόνια τώρα.

Σαν μέλη της Ρ.Ο. στην κοινωνική επανένταξη, αντιστεκόμαστε σε κάθε είδους παρέμβαση, καταστολή και χειραγώγηση του ελεύθερου λόγου μας, κάνοντας πράξη την απεξάρτηση, ως αλλαγή τρόπου σκέψης και στάση ,ζωής, απέναντι σε κάθε μορφή εξουσίας, διεκδικώντας την επανένταξη μας με ισότιμους όρους.

Σαν μέλη της Ρ.Ο. σηκώνουμε το κεφάλι για να ξαναποκτήσουμε την χαμένη αξιοπρέπεια μας και την κλεμμένη ελευθερία μας.

Απεξάρτηση και ελευθερία με απαγορευτικούς νόμους λογοκρισίας και ελεγκτικές επιτροπές φίμωσης δεν γίνεται........

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΗ

Ο ξυλοδαρμός του φοιτητή από την Κύπρο ήρθε σε μια στιγμή που ξέσπασαν αντικρατικές συγκρούσεις στη Θεσσαλονίκη, προς μεγάλη απογοήτευση των κρατιστών που είδαν

συλληφθέντες που δικαιολογούσαν το σκέπασμα του προσώπου με μαντήλια λόγω των δακρυγόνων, τους έλεγαν: «άμα δεν αντέχετε τα δακρυγόνα, μην πηγαίνετε σε πορείες»! Με αυτή τη λογική, το κράτος και το Υπουργείο Καταστολής απευθύνεται στους «πολίτες» και λέει: Όποιος δεν αντέχει το ξύλο, να μην πηγαίνει σε πορείες!

«Όταν πολλοί υπέθεταν ότι αστυνομικοί με κου-

18ΑΝΩ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ραδιοφωνικής Ομάδας Της Κοινωνικής Επανένταξης του 18 Άνω
10/11/2006

Μετά από ομόφωνη απόφαση των μελών της Ρ.Ο. του 18άνω και την δημοσίευση του κειμένου καταγγελίας κατά του βουλευτή της Ν.Δ. Ανδρέα Λυκουρέντζο, για την υβριστική επίθεση κατά την διάρκεια της εκπομπής μας, στις 23/09/2006 και την απαξίωση του λόγου της δημόσιας απεξάρτησης, τώρα έρχεται και η φίμωση...

Μια φίμωση, με απόφαση του διοικητή του Ψ.Ν.Α. κ. Αθανασίου Κοσμόπουλου, η οποία απαγορεύει την δημοσιοποίηση παντός κειμένου και δελτίου τύπου, σε όλα τα μέσα επικοινωνίας, για όλους τους εργαζόμενους. Φωτογραφίζοντας και υποδεικνύοντας ουσιαστικά την Ρ.Ο., τον συντονιστή της και το δημόσιο ελεύθερο λόγο.

Θέλοντας με αυτόν τον τρόπο, να λογοκρίνει τα κείμενα των μελών της ομάδας και να κάνει σαφή παρέμβαση, στην θεραπευτική διαδικασία των μελών και υπόδειξη στην Θ.Ο. και το έργο της, όπως αυτή ορίζεται μέσα από την φιλοσοφία του 18άνω, πολλά χρόνια τώρα.

Σαν μέλη της Ρ.Ο. στην κοινωνική επανένταξη, αντιστεκόμαστε σε κάθε είδους παρέμβαση, καταστολή και χειραγώγηση του ελεύθερου λόγου μας, κάνοντας πράξη την απεξάρτηση, ως αλλαγή τρόπου σκέψης και στάση ,ζωής, απέναντι σε κάθε μορφή εξουσίας, διεκδικώντας την επανένταξη μας με ισότιμους όρους.

Σαν μέλη της Ρ.Ο. σηκώνουμε το κεφάλι για να ξαναποκτήσουμε την χαμένη αξιοπρέπεια μας και την κλεμμένη ελευθερία μας.

Απεξάρτηση και ελευθερία με απαγορευτικούς νόμους λογοκρισίας και ελεγκτικές επιτροπές φίμωσης δεν γίνεται........

Δεν θα επιστρέψουμε στον δρόμο της σιωπής και της καθοδήγησης. Άλλωστε για πολλά χρόνια στην ζωή μας, αντίστοιχο ρόλο έπαιζαν οι κάθε λογής ουσιοεξαρτήσεις!!!

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Θεραπευτικής Ομάδας του «18 άνω»

Η Μονάδα Απεξάρτησης ΨΝΑ- 18 άνω κλείνει σε λίγους μήνες είκοσι χρόνια λειτουργίας. Σ' αυτή την 20ετία το 18 άνω έχει δώσει την ευκαιρία να απεξαρτηθούν και να κερδίσουν την μάχη της ζωής τους χιλιάδες εξαρτημένα άτομα.

Το έργο αυτό πραγματώνεται καθημερινά παρά τις δυσκολίες, γιατί εμπνέεται από τις αρχές και την ανθρωποκεντρική φιλοσοφία της Μονάδας κατά την αταλάντευτη απόφαση της θεραπευτικής ομάδας να προασπίσει τη λειτουργική αυτοτέλεια και τη θεραπευτική αυτονομία του θεραπευτικού πλαισίου από οποιεσδήποτε παρεμβάσεις στο θεραπευτικό της έργο.

Στην τελευταία και πιο κρίσιμη φάση της θεραπευτικής διαδικασίας, τη φάση της Κοινωνικής Επανένταξης , όλες οι ομάδες (Θεατρική, Μουσική, Κινηματογράφου, Βιβλίου, Πηλού, Κοσμήματος, Κούκλας - Μαριονέτας, Τέχνης και Ραδιοφωνικής) έχουν θεραπευτικό χαρακτήρα και αποβλέπουν στην κατάκτηση, μέσα από τη συλλογικότητα μιας ζωής με νόημα, ενδιαφέροντα, αξίες

ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΗ

Ο ξυλοδαρμός του φοιτητή από την Κύπρο ήρθε σε μια στιγμή που ξέσπασαν αντικρατικές συγκρούσεις στη Θεσσαλονίκη, προς μεγάλη απογοήτευση των κρατιστών που είδαν, μετά τις συγκρούσεις και επιθέσεις σε κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους κατά τη διάρκεια της ΔΕΘ το Σεπτέμβρη, τη «νύφη του Θερμαϊκού» να «αμαυρώνεται» από ανυπότακτους ανθρώπους. Οι ίδιοι οι μπάτσοι μιλάνε για «ανόρθωση του ηθικού» (αφού ένα μεγάλο μέρος του κόσμου αναφέρεται σ' αυτούς με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς), εννοώντας ότι με τέτοιες «ανδραγαθίες» το ηθικό των μπάτσων αναπτερώνεται. Και είναι βέβαιο, ότι με τις νέες συγκρούσεις στην πορεία του Πολυτεχνείου στη Θεσσαλονίκη, το ηθικό έπεσε κι άλλο...

Διάφοροι δημοκράτες αγανακτισμένοι μαζί με τηλεπαρουσιαστές μιλάνε για «σάλο» κτλ. Δεν είδαμε όμως τέτοιο σάλο όταν καθημερινά ξυλοκοπούνται και σακατεύονται άνθρωποι σε αστυνομικά τμήματα και στους δρόμους. Είναι, γνωστό, εξάλλου ότι όταν συλλαμβάνονται άνθρωποι κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων πολλές φορές θα υποστούν τα ... χάδια των ένστολων γουρουνιών. Και στη συγκεκριμένη διαδήλωση η μανία των μπάτσων είχε φτάσει σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα, αν κρίνει κανείς από το πλήθος των πλαστικών σφαι-συλληφθέντες που δικαιολογούσαν το σκέπασμα του προσώπου με μαντήλια λόγω των δακρυγόνων, τους έλεγαν: «άμα δεν αντέχετε τα δακρυγόνα, μην πηγαίνετε σε πορείες»! Με αυτή τη λογική, το κράτος και το Υπουργείο Καταστολής απευθύνεται στους «πολίτες» και λέει: Όποιος δεν αντέχει το ξύλο, να μην πηγαίνει σε πορείες!

«Όταν πολλοί υπέθεταν ότι αστυνομικοί με κουκούλα είναι αναμεμειγμένοι σε επεισόδια και καταστροφές περιουσιών των πολιτών, οι υπεύθυνοι απέρριπταν, χωρίς δεύτερη σκέψη, αυτές τις καταγγελίες» δηλώνει ο Συνασπισμός, καταδικάζοντας παράλληλα την ακροδεξιά μέσα στην αστυνομία κτλ. Εδώ έχουμε μια ακόμα καραμέλα της Αριστεράς, που κατά καιρούς διατυπώνεται προσπαθώντας να συκοφαντήσει τις βίαιες αντικρατικές δραστηριοποιήσεις που, ούτως ή άλλως, ξεσπούν, είτε κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων είτε σε άλλες περιπτώσεις. Κατηγορίες που στα μάτια της κοινωνίας παραμένουν ανυπόστατες.

Στο ίδιο πνεύμα και η ερώτηση που υπέβαλαν στο Πολύδωρα οι βουλευτές του ΚΚΕ Σκυλλάκος, Τζέκης και Λ. Κανέλλη: «Ερωτάται ο κ. υπουργός: Ποια αποστολή εκτελούσαν οι ειδικές υπηρεσίες της Κρατικής Ασφάλειας που εντοπίστηκαν στα παραπάνω περιστατικά και μήπως οι πρωταγωνιστές αποτελούν μέρος των γνωστών - αγνώστων ασύλληπτων ταραχοποιών;». Τώρα, το να ρωτάς αυτόν με τον οποίο συναντήθηκες σε ανώτατο κομματικό επίπεδο, για να κανονίσεις τους ρόλους καταστολής και αστυνόμευσης του «εορτασμού» και της πορείας, θυμίζει το παιχνίδι με τις

φίζοντας και υποδεικνύοντας ουσιαστικά την Ρ.Ο., τον συντονιστή της και το δημόσιο ελεύθερο λόγο.

Θέλοντας με αυτόν τον τρόπο, να λογοκρίνει τα κείμενα των μελών της ομάδας και να κάνει σαφή παρέμβαση, στην θεραπευτική διαδικασία των μελών και υπόδειξη στην Θ.Ο. και το έργο της, όπως αυτή ορίζεται μέσα από την φιλοσοφία του 18άνω, πολλά χρόνια τώρα.

Σαν μέλη της Ρ.Ο. στην κοινωνική επανένταξη, αντιστεκόμαστε σε κάθε είδους παρέμβαση, καταστολή και χειραγώγηση του ελεύθερου λόγου μας, κάνοντας πράξη την απεξάρτηση, ως αλλαγή τρόπου σκέψης και στάση ,ζωής, απέναντι σε κάθε μορφή εξουσίας, διεκδικώντας την επανένταξη μας με ισότιμους όρους.

Σαν μέλη της Ρ.Ο. σηκώνουμε το κεφάλι για να ξαναποκτήσουμε την χαμένη αξιοπρέπεια μας και την κλεμμένη ελευθερία μας.

Απεξάρτηση και ελευθερία με απαγορευτικούς νόμους λογοκρισίας και ελεγκτικές επιτροπές φίμωσης δεν γίνεται........

Δεν θα επιστρέψουμε στον δρόμο της σιωπής και της καθοδήγησης. Άλλωστε για πολλά χρόνια στην ζωή μας, αντίστοιχο ρόλο έπαιζαν οι κάθε λογής ουσιοεξαρτήσεις!!!

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Θεραπευτικής Ομάδας του «18 άνω»

Η Μονάδα Απεξάρτησης ΨΝΑ- 18 άνω κλείνει σε λίγους μήνες είκοσι χρόνια λειτουργίας. Σ' αυτή την 20ετία το 18 άνω έχει δώσει την ευκαιρία να απεξαρτηθούν και να κερδίσουν την μάχη της ζωής τους χιλιάδες εξαρτημένα άτομα.

Το έργο αυτό πραγματώνεται καθημερινά παρά τις δυσκολίες, γιατί εμπνέεται από τις αρχές και την ανθρωποκεντρική φιλοσοφία της Μονάδας κατά την αταλάντευτη απόφαση της θεραπευτικής ομάδας να προασπίσει τη λειτουργική αυτοτέλεια και τη θεραπευτική αυτονομία του θεραπευτικού πλαισίου από οποιεσδήποτε παρεμβάσεις στο θεραπευτικό της έργο.

Στην τελευταία και πιο κρίσιμη φάση της θεραπευτικής διαδικασίας, τη φάση της Κοινωνικής Επανένταξης , όλες οι ομάδες (Θεατρική, Μουσική, Κινηματογράφου, Βιβλίου, Πηλού, Κοσμήματος, Κούκλας - Μαριονέτας, Τέχνης και Ραδιοφωνικής) έχουν θεραπευτικό χαρακτήρα και αποβλέπουν στην κατάκτηση, μέσα από τη συλλογικότητα μιας ζωής με νόημα, ενδιαφέροντα, αξίες και στόχους.

Αυτός ο θεραπευτικός χαρακτήρας κάθε ομάδας διασφαλίζεται μόνον εφόσον η λειτουργία τους δεν διαταράσσεται από κάθε τύπου παρεμβάσεις άμεσες ή έμμεσες, με χαρακτήρα χειραγώγησης, λογοκρισίας κλπ. από οποιονδήποτε παράγοντα θεσμικό ή εξωθεσμικό.

Σε αντίθετη περίπτωση μπορεί να εκτραπεί η θεραπευτική διαδικασία από τους στόχους της, να προκληθεί σύγκρουση, να ενισχυθούν οι ανασφάλειες των θεραπευομένων και όλα αυτά να λειτουργήσουν ως ψυχοπιεστικός παράγοντας που μπορεί να οδηγήσει σε υποτροπή.

Σ' αυτά τα πλαίσια, η θεραπευτική ομάδα καταδικάζει τις παρεμβάσεις στη θεραπευτική τονίζουμε- λειτουργία της Ραδιοφωνικής Ομάδας από θεσμικούς και άλλους παράγοντες (Βουλευτές, Διοικητές κλπ).

Επαναβεβαιώνει την εμπιστοσύνη της στον ικανό και έμπειρο συντονιστή της ομάδας, θεραπευτή Κ. Τραμπαδούρο και δηλώνει αποφασισμένη να προασπίσει με όλες τις δυνάμεις της τους όρους θεραπευτικής αυτονομίας της ομάδας και κάθε θεραπευτικής δραστηριότητας.

ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΗ

Ο ξυλοδαρμός του φοιτητή από την Κύπρο ήρθε σε μια στιγμή που ξέσπασαν αντικρατικές συγκρούσεις στη Θεσσαλονίκη, προς μεγάλη απογοήτευση των κρατιστών που είδαν, μετά τις συγκρούσεις και επιθέσεις σε κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους κατά τη διάρκεια της ΔΕΘ το Σεπτέμβρη, τη «νύφη του Θερμαϊκού» να «αμαυρώνεται» από ανυπότακτους ανθρώπους. Οι ίδιοι οι μπάτσοι μιλάνε για «ανόρθωση του ηθικού» (αφού ένα μεγάλο μέρος του κόσμου αναφέρεται σ' αυτούς με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς), εννοώντας ότι με τέτοιες «ανδραγαθίες» το ηθικό των μπάτσων αναπτερώνεται. Και είναι βέβαιο, ότι με τις νέες συγκρούσεις στην πορεία του Πολυτεχνείου στη Θεσσαλονίκη, το ηθικό έπεσε κι άλλο…

Διάφοροι δημοκράτες αγανακτισμένοι μαζί με τηλεπαρουσιαστές μιλάνε για «σάλο» κτλ. Δεν είδαμε όμως τέτοιο σάλο όταν καθημερινά ξυλοκοπούνται και σακατεύονται άνθρωποι σε αστυνομικά τμήματα και στους δρόμους. Είναι, γνωστό, εξάλλου ότι όταν συλλαμβάνονται άνθρωποι κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων πολλές φορές θα υποστούν τα… χάδια των ένστολων γουρουνιών. Και στη συγκεκριμένη διαδήλωση η μανία των μπάτσων είχε φτάσει σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα, αν κρίνει κανείς από το πλήθος των πλαστικών σφαιρών και δακρυγόνων που έπεσαν, πράγμα που αποσιωπήθηκε από τα ΜΜΕ, αλλά και τους πανεπιστημιακούς και διάφορες οργανώσεις.

Ο σάλος για τον ξυλοδαρμό του φοιτητή είναι για κάποιους μια ευκαιρία να επαναπαυτούν πιστεύοντας ότι έκαναν το καθήκον τους και καταδίκασαν τις βιαιότητες των μπάτσων. Από την άλλη, όσο «καλές προθέσεις» κι αν έχουν κάποιοι καθηγητές του ΑΠΘ που κατέθεσαν μηνύσεις, είναι βέβαιο ότι θα πέσουν στο κενό. Σπάνια έως ουδέποτε η θεσμική δικαιοσύνη τιμωρεί τα όργανά της όταν ξυλοκοπούν διαδηλωτές. Συνήθως επιβραβεύει τη δράση των μπάτσων, που προσπαθούν να αποτρέψουν μ' αυτό τον τρόπο κόσμο στο να κατεβαίνει σε πορείες. Φάνηκε, εξ άλλου, και από τις καταδίκες των συλληφθέντων στην Αθήνα, όταν οι δικαστές απευθυνόμενοι στους συλληφθέντες που δικαιολογούσαν το σκέπασμα του προσώπου με μαντήλια λόγω των δακρυγόνων, τους έλεγαν: «άμα δεν αντέχετε τα δακρυγόνα, μην πηγαίνετε σε πορείες»! Με αυτή τη λογική, το κράτος και το Υπουργείο Καταστολής απευθύνεται στους «πολίτες» και λέει: Όποιος δεν αντέχει το ξύλο, να μην πηγαίνει σε πορείες!

«Όταν πολλοί υπέθεταν ότι αστυνομικοί με κουκούλα είναι αναμεμειγμένοι σε επεισόδια και καταστροφές περιουσιών των πολιτών, οι υπεύθυνοι απέρριπταν, χωρίς δεύτερη σκέψη, αυτές τις καταγγελίες» δηλώνει ο Συνασπισμός, καταδικάζοντας παράλληλα την ακροδεξιά μέσα στην αστυνομία κτλ. Εδώ έχουμε μια ακόμα καραμέλα της Αριστεράς, που κατά καιρούς διατυπώνεται προσπαθώντας να συκοφαντήσει τις βίαιες αντικρατικές δραστηριοποιήσεις που, ούτως ή άλλως, ξεσπούν, είτε κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων είτε σε άλλες περιπτώσεις. Κατηγορίες που στα μάτια της κοινωνίας παραμένουν ανυπόστατες.

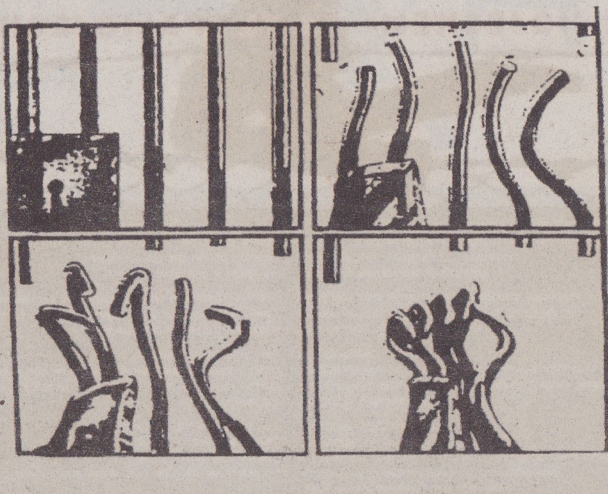
Στο ίδιο πνεύμα και η ερώτηση που υπέβαλαν στο Πολύδωρα οι βουλευτές του ΚΚΕ Σκυλλάκος, Τζέκης και Λ. Κανέλλη: «Ερωτάται ο κ. υπουργός: Ποια αποστολή εκτελούσαν οι ειδικές υπηρεσίες της Κρατικής Ασφάλειας που εντοπίστηκαν στα παραπάνω περιστατικά και μήπως οι πρωταγωνιστές αποτελούν μέρος των γνωστών - αγνώστων ασύλληπτων ταραχοποιών;». Τώρα, το να ρωτάς αυτόν με τον οποίο συναντήθηκες σε ανώτατο κομματικό επίπεδο, για να κανονίσεις τους ρόλους καταστολής και αστυνόμευσης του «εορτασμού» και της πορείας, θυμίζει το παιχνίδι με τις πιτσικουλιές.

Αν κάτι προκαλεί γέλιο και αγανάκτηση, είναι η υποκρισία κάποιων κορακιών των ΜΜΕ, που ψάχνοντας απεγνωσμένα για «θέμα», το παίζουν αγανακτισμένοι για τον ξυλοδαρμό, ενώ αν οι κάμερες έδειχναν κάποιον κουκουλοφόρο που πετούσε πράγματα εναντίον των μπάτσων, τότε δε θα έτρεχε και τίποτα αν τον τσάκιζαν «τα παιδιά» της ΕΛ.ΑΣ… Έτσι κι ο Γιωργάκης από δίπλα να μιλάει για παρακράτος του 1963, θέλοντας να πει μάλλον ότι αυτά γίνονται μια φορά κάθε 40 χρόνια!

Οι μπάτσοι απέδειξαν άλλη μια φορά το αληθινό τους πρόσωπο. Πέρα από αυταπάτες και δημοκρατικές ψευτο-ευαισθησίες, ο αγώνας για την κοινωνική απελευθέρωση συνεχίζεται…

Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ 3
ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ 6ης ΜΑΗ

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/12 5μμ
ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 7:30μμ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ Ⓐ

Με λένε Γεράσιμο Κυριακόπουλο. Είμαι ο ένας από τους τρεις προφυλακισμένους στις φυλακές Κορυδαλλού, κατηγορούμενος για τα επεισόδια της 6ης Μάη κατά τη διάρκεια πορείας του 4ου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ (Ε.Κ.Φ.). Αυτή είναι μια πρώτη προσπάθεια να μιλήσω και να σχολιάσω τα γεγονότα και τις καταστάσεις τις οποίες διαδραματίστηκαν και βίωσα με αφορμή τη σύλληψή μου.

Το απόγευμα της 6ης Μάη, έξι αστυνομικοί -της γνωστής ομάδας για της φιλειρηνικές τους διαθέσεις Μ.Α.Τ. - στο Θησείο, όπου εκεί δεν δημιουργήθηκε κανένα επεισόδιο, έκαναν έξι τυφλές και αναιτιολόγητες συλλήψεις, συγκεκριμένα στη πλατεία του Θησείου στο σταθ-

Όμως, όπως καταλαβαίνετε αφού γράφω αυτό το γράμμα, τα πράγματα μόνο έτσι δεν ήτανε. Τα Μ.Α.Τ. είχαν άλλα σχέδια για μας. Αφού μας συνέλαβαν ξυλοφορτώνοντας, μας φόρεσαν μια χειροπέδα ανά δύο άτομα και μας έβαλαν εξαγριωμένοι και σε ανεξέλεγκτη κατάσταση να κάτσουμε στα γόνατα και με το κεφάλι στο πάτωμα μπροστά από το σταθμό του Θησείου. Τότε ο επικεφαλής αστυνομικός λέει στους υπόλοιπους αστυνομικούς να σταματήσουν να μας χτυπάνε και να μη μας ακουμπήσει κανένας γιατί υπάρχουν κάμερες. Αμέσως τότε ο επικεφαλής αστυνομικός πατώντας με δύναμη και κρυφά το χέρι του ανθρώπου που μας είχανε δέσει μαζί, ο οποίος είναι προφυλακισμένος και αυτός,

ντας το λόγο της σύλληψής μας και της βίαιης συμπεριφοράς απέναντί μας, ο επικεφαλής αστυνομικός ο οποίος βρισκόταν μέσα στη καρότσα μαζί με άλλους δύο αστυνομικούς σε ανεξέλεγκτη κατάσταση μας χτύπαγε, μας απειλούσε και έλεγε ότι είναι τρελός και ότι του αρέσει να παίρνει χημικά και να βαράει κόσμο. Αργότερα στη Γ.Α.Δ.Α και μη συνειδητοποιώντας τι θα επακολουθούσε μου έδωσαν ένα χαρτί να υπογράψω, όπως και στους υπόλοιπους, το οποίο είχε ένα μάτσο κατηγορίες το οποίο και βέβαια δεν το υπόγραψα αρνούμενος τις κατηγορίες. Στη συνέχεια ο επικεφαλής αστυνομικός της συγκεκριμένης ομάδας Μ.ΑΤ. η οποία και μας συνέλαβε, γνωρίζοντας τις αναιτιολόγητες συλλήψεις και κατασκευασμένες κατηγορίες τις οποίες μας απέδωσε και προφανώς θέλοντας να μας φοβίσει, φοβούμενος ότι μπορεί να του κάναμε κάτι καθώς άφησε να εννοηθεί από τα λεγόμενά του, μας έβγαλε και τους έξι φωτογραφία με το προσωπικό του κινητό τηλέφωνο, κίνηση μη νόμιμη και εντελώς προσωπική, λέγοντας μας ότι «τώρα σας γνωρίζω» και ότι «άμα γίνει τίποτα ή κάψετε κανένα μηχανάκι» θα μας βρει και θα μας πυροβολήσει στα γόνατα, τονίζοντας για μία ακόμα φορά τη συμπεριφορά και τις «αξιοκρατικές» διαδικασίες μέσα από τις οποίες λειτουργεί η συγκεκριμένη ομάδα καταστολής Μ.Α.Τ.

Αυτά για την συμπεριφορά και την αντιμετώπιση την οποία είχαμε από την αστυνομία και συγκεκριμένα τους ματατζήδες. Άλλωστε είναι γνωστές οι πράξεις και οι δημοκρατικές συμπεριφορές της ομάδας καταστολής Μ.ΑΤ.. Δεν κάνουν διακρίσεις, επιτίθενται και βαράνε όλο τον κόσμο, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους, συνταξιούχους, μέχρι και τους ίδιους τους συνάδελφούς τους. Αν και το τελευταίο δεν με ενοχλεί καθόλου, το αναφέρω γιατί είναι αστείο. Και βέβαια η βία και οι φασιστικές μέθοδοι τις οποίες ασκεί η ομάδα καταστολής Μ.Α.Τ.

διο, αλλά στην πλατεία του Μοναστηρακίου όπου εκεί έγιναν επεισόδια.

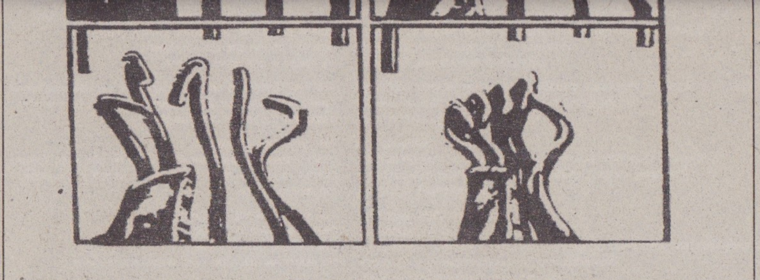
Από την άλλη πλευρά, το όλο σκηνικό ήρθαν να συμπληρώσουν διάφορα κοινωνικό-πολιτικά παιχνίδια, ξεκινώντας από τους οργανωτές του 4ου Ε.Κ.Φ. και αναφερόμενος εδώ στο πολιτικό κόμμα του Συνασπισμού το οποίο άσκησε πιέσεις στη κυβέρνηση με αναληθείς δηλώσεις και κατηγορίες για την άμεση απονομή κατηγοριών και συνεπώς φυλάκισης στους συλληφθέντες του Φόρουμ της 6ης Μάη, οι οποίες όπως έμαθα αργότερα είπαν ότι ήταν ατυχείς δηλώσεις. Από την άλλη η κυβέρνηση, θέλοντας να εξυπηρετήσει τους δικούς της κοινωνικό-πολιτικούς σκοπούς, και συγκεκριμένα το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, πετάει το μπαλάκι στο υπουργείο Δικαιοσύνης με δηλώσεις τύπου « εμείς τους πιάνουμε αλλά εσείς τους αφήνετε» και διάφορα Μ.Μ.Ε. έρχονται να συμπληρώσουν το όλο σκηνικό με πιέσεις για την απονομή κατηγοριών και της φυλάκισης των συλληφθέντων, αδιαφορώντας για την πραγματικότητα, θέλοντας να εξυπηρετήσουν τους δικούς τους σκοπούς και συνεπώς της κυβέρνησης.

Έτσι, με αυτά και με αυτά και καθώς έχουμε βρεθεί έρμαια ενός κοινωνικό-πολιτικού παιχνιδιού, η ελληνική αστυνομία φορτώνοντάς μας ένα βουνό ανυπόστατες κατηγορίες μας στέλνει στον εισαγγελέα ο οποίος είναι γνωστός για θέματα τρομοκρατίας για να μας απαγγείλει τις τελικές κατηγορίες. Αυτός ήθελε να μας φορτώσει- και στους 17 συλληφθέντες της 6ης Μάη- με την κατηγορία της απόπειρας ανθρωποκτονίας, η οποία ύστερα από τις πιέσεις των δικηγόρων έπεσε για όλους εκτός, από όσο γνωρίζω, για εμένα και τους άλλους δύο προφυλακισμένους. Η ανακριτική διαδικασία η οποία ακολούθησε ήτανε εντελώς τυπική εώς ανύπαρκτη. Τα είχανε όλα κομμένα και ραμμένα στα μέτρα τους. Η ανακρίτρια έστρωσε τις δικογρα-

την οποία μπορούσε να προκληθεί κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα και κίνδυνος για άνθρωπο κατά συρροή, εμπρησμός από τον οποίο μπορούσε να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα και κίνδυνος για άνθρωπο κατά συρροή και για προμήθεια και κατοχή 50 εκρηκτικών βομβών.

Κάνοντας την πρώτη αίτηση αποφυλάκισης μου αυτή απορρίφθηκε, έχοντας γραφεί στην δικογραφία ότι «είναι χαρακτηριστικό ότι δεν μεταμελήθηκε για τις ενέργειες του οι οποίες χαρακτηρίζονται από βιαιότητα, θρασύτητα και προκλητικότητα. Κατά συνέπεια η προσωρινή του κράτηση είναι απολύτως αναγκαία προκειμένου να αποτραπεί από την τέλεση στο μέλλον παρόμοιας φύσεως αξιόποινων πράξεων», πράγματα αναληθή και κατασκευασμένα. Η ανακρίτρια αργότερα είπε, όπως έμαθα, ότι δεν μπορεί να κάνει κάτι για την αποφυλάκισή μου και ότι έπρεπε να είχε φυλακίσει και τους 17 συλληφθέντες γιατί την διασύρανε τα Μ.Μ.Ε., αφήνοντας να εννοηθούν οι διάφορες πιέσεις οι οποίες υπήρξαν. Έτσι με όλα αυτά, η αμερόληπτη δικαιοσύνη που δεν επηρεάζεται και οι μεθοδεύσεις του κράτους για ανεύρεση ενόχων έλαμψαν ακόμη μία φορά.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι μεγαλώνοντας και ζώντας σε ένα κόσμο όπου στο όνομα της ειρήνης και της δήθεν δημοκρατίας στην οποία μας έχουν βάλει να ζούμε και βλέποντας διαρκώς να εκμεταλλεύονται και να καταπατούνται ανθρώπινες αξίες και δικαιώματα από διάφορους κοινωνικό-πολιτικούς φορείς και τους κατασταλτικούς τους μηχανισμούς, αδιαφορώντας για το κοινωνικό καλό, η όλη αντιμετώπιση που είχα από τον κρατικό μηχανισμό από τη στιγμή που βρέθηκα σε μια τέτοια κατάσταση και όλα αυτά που περνάω μου είναι απολύτως φυσικά. Δεν περίμενα κάτι καλύτερο και ούτε περιμένω. Το μόνο που θα ήθελα να πω σε όλους αυτούς τους κύριους πολιτικούς εξουσιαστές

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1/12 5μμ
ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 7:30μμ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ Ⓐ

Με λένε Γεράσιμο Κυριακόπουλο. Είμαι ο ένας από τους τρεις προφυλακισμένους στις φυλακές Κορυδαλλού, κατηγορούμενος για τα επεισόδια της 6ης Μάη κατά τη διάρκεια πορείας του 4ου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ (Ε.Κ.Φ.). Αυτή είναι μια πρώτη προσπάθεια να μιλήσω και να σχολιάσω τα γεγονότα και τις καταστάσεις τις οποίες διαδραματίστηκαν και βίωσα με αφορμή τη σύλληψή μου.

Το απόγευμα της 6ης Μάη, έξι αστυνομικοί -της γνωστής ομάδας για της φιλειρηνικές τους διαθέσεις Μ.Α.Τ. - στο Θησείο, όπου εκεί δεν δημιουργήθηκε κανένα επεισόδιο, έκαναν έξι τυφλές και αναιτιολόγητες συλλήψεις, συγκεκριμένα στη πλατεία του Θησείου στο σταθμό. Μια από αυτές ήμουν και εγώ. Η κατάσταση η οποία ακολούθησε έχει ως εξής: αφού με συνέλαβαν αναιτιολόγητα χωρίς να έχω δώσει κάποιο δικαίωμα, όπως και τους υπόλοιπους πέντε συλληφθέντες, αναφέροντας αυτό γιατί είδα και τις πέντε συλλήψεις, θεώρησα ότι κάνανε απλές προσαγωγές υπόπτων γνωρίζοντας την κατάσταση που είχε δημιουργηθεί εκείνη τη μέρα.

Όμως, όπως καταλαβαίνετε αφού γράφω αυτό το γράμμα, τα πράγματα μόνο έτσι δεν ήτανε. Τα Μ.Α.Τ. είχαν άλλα σχέδια για μας. Αφού μας συνέλαβαν ξυλοφορτώνοντας, μας φόρεσαν μια χειροπέδα ανά δύο άτομα και μας έβαλαν εξαγριωμένοι και σε ανεξέλεγκτη κατάσταση να κάτσουμε στα γόνατα και με το κεφάλι στο πάτωμα μπροστά από το σταθμό του Θησείου. Τότε ο επικεφαλής αστυνομικός λέει στους υπόλοιπους αστυνομικούς να σταματήσουν να μας χτυπάνε και να μη μας ακουμπήσει κανένας γιατί υπάρχουν κάμερες. Αμέσως τότε ο επικεφαλής αστυνομικός πατώντας με δύναμη και κρυφά το χέρι του ανθρώπου που μας είχανε δέσει μαζί, ο οποίος είναι προφυλακισμένος και αυτός, γυρνάει και λέει στους υπόλοιπους αστυνομικούς ότι «αυτοί οι δύο είναι δικοί μου», δηλαδή εμείς, κουνώντας επιδεικτικά μια σακούλα η οποία όπως έμαθα αργότερα είχα γυαλιά από μπουκάλια. Και έτσι έγινε η διαλογή.

Μετά από λίγο μας πέταξαν λες και ήμασταν τσουβάλια στη καρότσα ενός βάν φορτηγού. Στη διαδρομή προς τη Γ.Α.Δ.Α και ζητώνος τις κατηγορίες. Στη συνέχεια ο επικεφαλής αστυνομικός της συγκεκριμένης ομάδας Μ.ΑΤ. η οποία και μας συνέλαβε, γνωρίζοντας τις αναιτιολόγητες συλλήψεις και κατασκευασμένες κατηγορίες τις οποίες μας απέδωσε και προφανώς θέλοντας να μας φοβίσει, φοβούμενος ότι μπορεί να του κάναμε κάτι καθώς άφησε να εννοηθεί από τα λεγόμενά του, μας έβγαλε και τους έξι φωτογραφία με το προσωπικό του κινητό τηλέφωνο, κίνηση μη νόμιμη και εντελώς προσωπική, λέγοντας μας ότι «τώρα σας γνωρίζω» και ότι «άμα γίνει τίποτα ή κάψετε κανένα μηχανάκι» θα μας βρει και θα μας πυροβολήσει στα γόνατα, τονίζοντας για μία ακόμα φορά τη συμπεριφορά και τις «αξιοκρατικές» διαδικασίες μέσα από τις οποίες λειτουργεί η συγκεκριμένη ομάδα καταστολής Μ.Α.Τ.

Αυτά για την συμπεριφορά και την αντιμετώπιση την οποία είχαμε από την αστυνομία και συγκεκριμένα τους ματατζήδες. Άλλωστε είναι γνωστές οι πράξεις και οι δημοκρατικές συμπεριφορές της ομάδας καταστολής Μ.ΑΤ.. Δεν κάνουν διακρίσεις, επιτίθενται και βαράνε όλο τον κόσμο, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους, συνταξιούχους, μέχρι και τους ίδιους τους συνάδελφούς τους. Αν και το τελευταίο δεν με ενοχλεί καθόλου, το αναφέρω γιατί είναι αστείο. Και βέβαια η βία και οι φασιστικές μέθοδοι τις οποίες ασκεί η ομάδα καταστολής Μ.Α.Τ. και γενικότερα η αστυνομία γίνονται πάντα με την ανοχή της εκάστοτε κυβέρνησης. Βέβαια οι αξιότιμοι αστυνομικοί για να αιτιολογήσουν τις συλλήψεις μας και να στηρίξουν τις κατηγορίες τις οποίες μας απέδωσαν αναφέρουν στο κατηγορητήριό τους, με έξι πανομοιότυπες καταθέσεις, ότι η σύλληψή μας δεν έγινε στο Θησείο όπου εκεί δεν έγινε κανένα επεισόείπαν ότι ήταν ατυχείς δηλώσεις. Από την άλλη η κυβέρνηση, θέλοντας να εξυπηρετήσει τους δικούς της κοινωνικό-πολιτικούς σκοπούς, και συγκεκριμένα το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, πετάει το μπαλάκι στο υπουργείο Δικαιοσύνη με δηλώσεις τύπου « εμείς τους πιάνουμε αλλά εσείς τους αφήνετε» και διάφορα Μ.Μ.Ε. έρχονται να συμπληρώσουν το όλο σκηνικό με πιέσεις για την απονομή κατηγοριών και της φυλάκισης των συλληφθέντων, αδιαφορώντας για την πραγματικότητα, θέλοντας να εξυπηρετήσουν τους δικούς τους σκοπούς και συνεπώς της κυβέρνησης.

Έτσι, με αυτά και με αυτά και καθώς έχουμε βρεθεί έρμαια ενός κοινωνικό-πολιτικού παιχνιδιού, η ελληνική αστυνομία φορτώνοντάς μας ένα βουνό ανυπόστατες κατηγορίες μας στέλνει στον εισαγγελέα ο οποίος είναι γνωστός για θέματα τρομοκρατίας για να μας απαγγείλει τις τελικές κατηγορίες. Αυτός ήθελε να μας φορτώσει- και στους 17 συλληφθέντες της 6ης Μάη- με την κατηγορία της απόπειρας ανθρωποκτονίας, η οποία ύστερα από τις πιέσεις των δικηγόρων έπεσε για όλους εκτός, από όσο γνωρίζω, για εμένα και τους άλλους δύο προφυλακισμένους. Η ανακριτική διαδικασία η οποία ακολούθησε ήτανε εντελώς τυπική εώς ανύπαρκτη. Τα είχανε όλα κομμένα και ραμμένα στα μέτρα τους. Η ανακρίτρια έστρωσε τις δικογραφίες αδιαφορώντας για την πραγματικότητα . Χαρακτηριστικά στην δική μου περίπτωση, όταν της ανάφερα ότι οι κατηγορίες τις οποίες μου απέδωσαν οι αστυνομικοί είναι αναληθείς μου είπε ότι οι αστυνομικοί δεν λένε ψέματα. Έτσι με αυτά και με αυτά βρίσκομαι προφυλακισμένος, αντιμέτωπος με τις κατηγορίες για παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες, έκρηξη από προκλητικότητα. Κατά συνέπεια η προσωρινή του κράτηση είναι απολύτως αναγκαία προκειμένου να αποτραπεί από την τέλεση στο μέλλον παρόμοιας φύσεως αξιόποινων πράξεων», πράγματα αναληθή και κατασκευασμένα. Η ανακρίτρια αργότερα είπε, όπως έμαθα, ότι δεν μπορεί να κάνει κάτι για την αποφυλάκισή μου και ότι έπρεπε να είχε φυλακίσει και τους 17 συλληφθέντες γιατί την διασύρανε τα Μ.Μ.Ε., αφήνοντας να εννοηθούν οι διάφορες πιέσεις οι οποίες υπήρξαν. Έτσι με όλα αυτά, η αμερόληπτη δικαιοσύνη που δεν επηρεάζεται και οι μεθοδεύσεις του κράτους για ανεύρεση ενόχων έλαμψαν ακόμη μία φορά.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι μεγαλώνοντας και ζώντας σε ένα κόσμο όπου στο όνομα της ειρήνης και της δήθεν δημοκρατίας στην οποία μας έχουν βάλει να ζούμε και βλέποντας διαρκώς να εκμεταλλεύονται και να καταπατούνται ανθρώπινες αξίες και δικαιώματα από διάφορους κοινωνικό-πολιτικούς φορείς και τους κατασταλτικούς τους μηχανισμούς, αδιαφορώντας για το κοινωνικό καλό, η όλη αντιμετώπιση που είχα από τον κρατικό μηχανισμό από τη στιγμή που βρέθηκα σε μια τέτοια κατάσταση και όλα αυτά που περνάω μου είναι απολύτως φυσικά. Δεν περίμενα κάτι καλύτερο και ούτε περιμένω. Το μόνο που θα ήθελα να πω σε όλους αυτούς τους κύριους πολιτικούς εξουσιαστές και τους όποιους φορείς τους εξυπηρετούν είναι ότι σε αυτό τον κόσμο που ζούμε, ότι δίνεις παίρνεις.

Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους με βοήθησαν και μου συμπαραστάθηκαν και συνεχίζουν να συμπαραστέκονται. Ευχαριστώ πολύ.

Γεράσιμος Κυριακόπουλος
Φυλακές Κορυδαλλού

Απεργία πείνας του Ταράσιου Ζανταρόζνι

Εγκλωβισμένος πίσω από τα κάγκελα και το τσιμέντο μετά από εξήμισυ (6,5) μήνες ομηρίας μου στις δικαστικές φυλακές Κορυδαλλού διαπιστώνω ότι κατάφεραν να εγκλωβίσουν μόνο το σώμα μου. Οτιδήποτε άλλο

νας από τη ΤΕΤΑΡΤΗ 27 Νοεμβρίου και απαιτώ την άμεση και άνευ όρων απελευθέρωσή μου και των συγκατηγορούμενων μου, την απόσυρση των κατηγοριών και κλείσιμο της υπόθεσή μας.

Δε θα τους αφήσω να χρησιμο-

ρείας του 4ου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ (Ε.Κ.Φ.). Αυτή είναι μια πρώτη προσπάθεια να μιλήσω και να σχολιάσω τα γεγονότα και τις καταστάσεις τις οποίες διαδραματίστηκαν και βίωσα με αφορμή τη σύλληψή μου.

Το απόγευμα της 6ης Μάη, έξι αστυνομικοί -της γνωστής ομάδας για της φιλειρηνικές τους διαθέσεις Μ.Α.Τ. - στο Θησείο, όπου εκεί δεν δημιουργήθηκε κανένα επεισόδιο, έκαναν έξι τυφλές και αναιτιολόγητες συλλήψεις, συγκεκριμένα στη πλατεία του Θησείου στο σταθμό. Μια από αυτές ήμουν και εγώ. Η κατάσταση η οποία ακολούθησε έχει ως εξής: αφού με συνέλαβαν αναιτιολόγητα χωρίς να έχω δώσει κάποιο δικαίωμα, όπως και τους υπόλοιπους πέντε συλληφθέντες, αναφέροντας αυτό γιατί είδα και τις πέντε συλλήψεις, θεώρησα ότι κάνανε απλές προσαγωγές υπόπτων γνωρίζοντας την κατάσταση που είχε δημιουργηθεί εκείνη τη μέρα.

[...]δα ανά δύο άτομα και μας έβαλαν εξαγριωμένοι και σε ανεξέλεγκτη κατάσταση και κάτσουμε στα γόνατα και με το κεφάλι στο πάτωμα μπροστά από το σταθμό του Θησείου. Τότε ο επικεφαλής αστυνομικός λέει στους υπόλοιπους αστυνομικούς να σταματήσουν να μας χτυπάνε και να μη μας ακουμπήσει κανένας γιατί υπάρχουν κάμερες. Αμέσως τότε ο επικεφαλής αστυνομικός πατώντας με δύναμη και κρυφά το χέρι του ανθρώπου που μας είχανε δέσει μαζί, ο οποίος είναι προφυλακισμένος και αυτός, γυρνάει και λέει στους υπόλοιπους αστυνομικούς ότι «αυτοί οι δύο είναι δικοί μου», δηλαδή εμείς, κουνώντας επιδεικτικά μια σακούλα η οποία όπως έμαθα αργότερα είχα γυαλιά από μπουκάλια. Και έτσι έγινε η διαλογή.

Μετά από λίγο μας πέταξαν λες και ήμασταν τσουβάλια στη καρότσα ενός βάν φορτηγού. Στη διαδρομή προς τη Γ.Α.Δ.Α και ζητώ-

Αυτά για την συμπεριφορά και την αντιμετώπιση την οποία είχαμε από την αστυνομία και συγκεκριμένα τους ματατζήδες. Άλλωστε είναι γνωστές οι πράξεις και οι δημοκρατικές συμπεριφορές της ομάδας καταστολής Μ.ΑΤ.. Δεν κάνουν διακρίσεις, επιτίθενται και βαράνε όλο τον κόσμο, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους, συνταξιούχους, μέχρι και τους ίδιους τους συνάδελφούς τους. Αν και το τελευταίο δεν με ενοχλεί καθόλου, το αναφέρω γιατί είναι αστείο. Και βέβαια η βία και οι φασιστικές μέθοδοι τις οποίες ασκεί η ομάδα καταστολής Μ.Α.Τ. και γενικότερα η αστυνομία γίνονται πάντα με την ανοχή της εκάστοτε κυβέρνησης. Βέβαια οι αξιότιμοι αστυνομικοί για να αιτιολογήσουν τις συλλήψεις μας και να στηρίξουν τις κατηγορίες τις οποίες μας απέδωσαν αναφέρουν στο κατηγορητήριό τους, με έξι πανομοιότυπες καταθέσεις, ότι η σύλληψή μας δεν έγινε στο Θησείο όπου εκεί δεν έγινε κανένα επεισό-

λεο ο οποίος είναι γνωστός για θέματα τρομοκρατίας για να μας απαγγείλει τις τελικές κατηγορίες. Αυτός ήθελε να μας φορτώσει- και στους 17 συλληφθέντες της 6ης Μάη- με την κατηγορία της απόπειρας ανθρωποκτονίας, η οποία ύστερα από τις πιέσεις των δικηγόρων έπεσε για όλους εκτός, από όσο γνωρίζω, για εμένα και τους άλλους δύο προφυλακισμένους. Η ανακριτική διαδικασία η οποία ακολούθησε ήτανε εντελώς τυπική εώς ανύπαρκτη. Τα είχανε όλα κομμένα και ραμμένα στα μέτρα τους. Η ανακρίτρια έστρωσε τις δικογραφίες αδιαφορώντας για την πραγματικότητα . Χαρακτηριστικά στην δική μου περίπτωση, όταν της ανάφερα ότι οι κατηγορίες τις οποίες μου απέδωσαν οι αστυνομικοί είναι αναληθείς μου είπε ότι οι αστυνομικοί δεν λένε ψέματα. Έτσι με αυτά και με αυτά βρίσκομαι προφυλακισμένος, αντιμέτωπος με τις κατηγορίες για παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες, έκρηξη από

ζούμε και βλέποντας διαρκώς να εκμεταλλεύονται και να καταπατούνται ανθρώπινες αξίες και δικαιώματα από διάφορους κοινωνικό-πολιτικούς φορείς και τους κατασταλτικούς τους μηχανισμούς, αδιαφορώντας για το κοινωνικό καλό, η όλη αντιμετώπιση που είχα από τον κρατικό μηχανισμό από τη στιγμή που βρέθηκα σε μια τέτοια κατάσταση και όλα αυτά που περνάω μου είναι απολύτως φυσικά. Δεν περίμενα κάτι καλύτερο και ούτε περιμένω. Το μόνο που θα ήθελα να πω σε όλους αυτούς τους κύριους πολιτικούς εξουσιαστές και τους όποιους φορείς τους εξυπηρετούν είναι ότι σε αυτό τον κόσμο που ζούμε, ότι δίνεις παίρνεις.

Επίσης θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους με βοήθησαν και μου συμπαραστάθηκαν και συνεχίζουν να συμπαραστέκονται. Ευχαριστώ πολύ.

Γεράσιμος Κυριακόπουλος
Φυλακές Κορυδαλλού

Απεργία πείνας του Ταράσιου Ζανταρόζνι

(Γ' πτέρυγα Δικαστικών Φυλακών Κορυδαλλού) από την ΤΕΤΑΡΤΗ 29 Νοεμβρίου

Εγκλωβισμένος πίσω από τα κάγκελα και το τσιμέντο μετά από εξήμισυ (6,5) μήνες ομηρίας μου στις δικαστικές φυλακές Κορυδαλλού διαπιστώνω ότι κατάφεραν να εγκλωβίσουν μόνο το σώμα μου. Οτιδήποτε άλλο αληθινό και ελεύθερο, έχω καταφέρει να το διατηρήσω αλώβητο.

Βρέθηκα σε θέση ομηρίας από το κράτος, γιατί αποφάσισα να συμμετέχω σε μια πορεία διαμαρτυρίας, γιατί το σύστημα έψαχνε να βρει εξιλαστήρια θύματα για να προβάλλει την εικόνα του ελέγχου και της απονομής δικαιοσύνης.

Η σήψη του συστήματος φάνηκε σε όλο το μεγαλείο της αφού στην αρχή υπήρχαν ανακρίβειες και ανακολουθίες στις καταθέσεις των μπάτσων που στη συνέχεια αναγκάστηκαν να τροποποιηθούν όταν πήγανε στην ανακρίτρια. Βέβαια αυτές οι αλλαγές σε συνδυασμό με άλλες προφάσεις που προέβαλε η ανακρίτρια ως στόχο δεν είχαν άλλο παρά να χρονοτριβήσουν την υπόθεσή μου έτσι ώστε να επηρεαστεί η απόφαση του εξάμηνου συμβουλίου και να αποφασιστεί η περαιτέρω προφυλάκισή μου. Πως θα μπορούσε άλλωστε να ευσταθεί μια απόφαση αν δε χρησιμοποιούσαν μεθόδους παραπλάνησης και διαστρέβλωσης των γεγονότων όταν δεν υπάρχουν πραγματικά στοιχεία εναντίον μου.

Εγκλωβισμένος από όλες τις δυνατές επιλογές, οδηγούμενος σε αδιέξοδο, έχοντας απηυδήσει από τη συνεχιζόμενη αδικία που γίνεται σε βάρος μου, συνεχίζω τον αγώνα μου με ό,τι μέσο μου έχει απομείνει.

Εάν νομίζουν ότι φυλακίζοντας με, έχουν καθυποτάξει το πάθος μου για ελευθερία είναι γελασμένοι. Σε μία απόπειρα να οξύνω τις αντιφάσεις αυτού του παρηκμασμένου συστήματος και να αναδείξω τον ολοκληρωτικό του χαρακτήρα θα σταματήσω να τους δίνω το δικαίωμα να ορίζουν αυτοί το σώμα μου. Αφού είναι μοναδικό πράγμα που έχουν στα χέρια τους θα το μετατρέψω σε μορφή αγώνα εναντίον τους με σκοπό την απελευθέρωσή μου.

Έτσι προχωράω σε απεργία πείνας από τη ΤΕΤΑΡΤΗ 27 Νοεμβρίου και απαιτώ την άμεση και άνευ όρων απελευθέρωσή μου και των συγκατηγορούμενων μου, την απόσυρση των κατηγοριών και κλείσιμο της υπόθεσή μας.

Δε θα τους αφήσω να χρησιμοποιούν την ελευθερία ως εργαλείο στα νομικά και πολιτικά παιχνίδια τους.

Όμως ο αγώνας μου θα είναι δύσκολο και θα χρειαστεί τη συμπαράσταση και αλληλεγγύη των ανθρώπων που είναι εκτός των τειχών και ενδιαφέρονται να στηρίξουν τον αγώνα μου.

Οι συνειδήσεις δεν υποτάσσονται, δε φυλακίζονται, δε καθοδηγούνται

Ταράσιος Ζανταρόζνι
Γ' πτέρυγα Δικαστικών
Φυλακών Κορυδαλλού

ΣΤΟΝ ΠΑΤΟ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ...

«Είμαστε σχεδόν 225 άνθρωποι σ' αυτό το στρατόπεδο εδώ και δύο εβδομάδες - 190 εδώ και ένα μήνα - και ξέρουμε ότι στο στρατόπεδο αυτό μπορούν να παραμείνουν μόνον 108 άτομα. Σχεδόν 21 άνθρωποι μένουν σε κάθε οικίσκο και κοιμούνται ο ένας πάνω στον άλλο. Σχεδόν 90 δεν έχουν παντόφλες, ρούχα, φλιτζάνια, σαπούνι και κουβέρτες. Οι τουαλέτες είναι κατεστραμμένες και πολλά δωμάτια είναι γεμάτα με βρώμικα νερά που μας εμποδίζουν ακόμη και να κοιμηθούμε. Οι ασθένειες πολλαπλασιάζονται και για τους αρρώστους κανείς δεν νοιάζεται, ενώ η αστυνομία μάς δίνει panadol. Δύο γεύματα δεν αρκούν. Το ψωμί είναι σαν πέτρα και κάποιες φορές το φαγητό είναι χαλασμένο. Ο αυξανόμενος αριθμός των κρατουμένων δημιουργεί περισσότερα προβλήματα άθελά μας».

(από γράμμα μεταναστών που «φιλοξενούνται» στο Μερσινίδι της Χίου τον Οκτώβριο)

Το πλοίο με τους μετανάστες που βυθίστηκε πρόσφατα ανοιχτά της Τουρκίας ήταν μια ακόμη πράξη κτηνωδίας από μέρους του ελληνικού κράτους. Οι λιμενικοί ανάγκασαν το πλοιάριο να μπει στα τουρκικά χωρικά ύδατα για να απεμπλακούν από κάθε ευθύνη και για να μη «φορτωθεί» η χώρα μερικές ψυχές που αναζητούν ένα καλύτερο αύριο... Παρόμοια περιστατικά συμβαίνουν κάθε τόσο και στην Αδριατική αλλά και αλλού.

Κι όταν τα σαπιοκάραβα αρχίζουν και βουλιάζουν, τότε για κάποιους εξαφανίζεται ένα πρόβλημα. Και για το κράτος, και για τους λιμενικούς. Αλλά και για τους διακινητές που με παντελή έλλειψη συνείδησης στοιβάζουν δεκάδες κορμιά μέσα σε σάπιες βάρκες, αφού ήδη έχουν «εισπράξει» τα πλουσιοπάροχα «μεροκάματά» τους.

Μόλις πρόσφατα ακούσαμε και για 30.000 ελληνοποιήσεις. Α, αυτοί δεν είναι αλβανοί αλλά «βορειοηπειρώτες». Ξεκάθαρο παράδειγμα του πως το κράτος κοροϊδεύει όσους, τυφλωμένοι από τα ψέματά του, αποδέχονται τους διαχωρισμούς «έλληνας», «ξένος», «βορειοηπειρώτης», «ρωσοπόντιος». Όροι που χρησιμοποιούνται κατά πως τους βολεύει...

Όταν αρχίσει η κουβέντα για εγκληματικότητα, τότε βγαίνει το ρατσιστικό μίσος καλυμμένο από το μανδύα της «ανάγκης για ασφάλεια». Η περιουσία ανάγεται σε υπέρτατο αγαθό και τα μμε βοούν για τις διαρρήξεις και τις κλοπές, ωθώντας τον κόσμο να θωρακίζει όλο και περισσότερο την «περιουσία» του αλλά πιο πολύ το μυαλό του. Η απομόνωση, η ιδιώτευση, ο φόβος για το ξένο και διαφορετικό γίνεται καθημερινότητα.

Πολλοί αρνούνται να παραδεχτούν ότι η πλειοψηφία των λεγόμενων μεγάλων έργων έγιναν με το μόχθο και το αίμα των μεταναστών κι αυτών που σκοτώθηκαν στα κάτεργα των εργολάβων. Δουλειά πρωί - βράδυ για να προχωρήσει το ...»όραμα της ανάπτυξης»!...

...Βουλιάξανε και μερικά σαπιοκάραβα, δεν έγινε και τίποτα. Ποιος ασχολείται τώρα;

Από τις απαγωγές των πακιστανών, στην καθημερινή ταλαιπωρία με χαρτιά, παράβολα, αιτήσεις και βεβαιώσεις, από τις ανατινάξεις στα ναρκοπέδια του Έβρου, στα σαπιοκάραβα που βουλιάζουν γεμάτα αθώες ψυχές, κι από τους ξυλοδαρμούς των λιμενικών και των μπάτσων, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης-φυλακές, το κράτος ήταν και θα παραμείνει υπεύθυνο ...

Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Αντι-φασιστική πορεία

επικεφαλής του συνδυασμού της «Λ. Σ.», όσο και στους δύο γνωστούς τραμπούκους της «συμμορίας» που συμμετείχαν στην επίθεση. Θύματα και θύτες κρατούνται στο Τμήμα, μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, όπου αφήνονται ελεύθεροι κατόπιν

ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟΥ

Τριάντα τρία χρόνια μετά από την εξέγερση του Πολυτεχνείου το μήνυμα για αντίσταση και ανυπακοή στους σχεδιασμούς και τις επιδιώξεις της κυριαρχίας παραμένει επίκαιρο όσο ποτέ άλλοτε.

Η εναλλαγή του προσωπείου της εξουσίας από δικτατορία σε δημοκρατία δεν έπεισε κανέναν απ' όσους αντιστέκονται και αγωνίζονται κατά αυτής αφού οι εξεγερμένοι γνωρίζουν ότι ο κρατισμός στη βραχύβια ιστορία του όποιο προσωπείο και να χρησιμοποίησε για να πα-

Το πλοίο με τους μετανάστες που βυθίστηκε πρόσφατα ανοιχτά της Τουρκίας ήταν μια ακόμη πράξη κτηνωδίας από μέρους του ελληνικού κράτους. Οι λιμενικοί ανάγκασαν το πλοιάριο να μπει στα τουρκικά χωρικά ύδατα για να απεμπλακούν από κάθε ευθύνη και για να μη «φορτωθεί» η χώρα μερικές ψυχές που αναζητούν ένα καλύτερο αύριο... Παρόμοια περιστατικά συμβαίνουν κάθε τόσο και στην Αδριατική αλλά και αλλού.

Κι όταν τα σαπιοκάραβα αρχίζουν και βουλιάζουν, τότε για κάποιους εξαφανίζεται ένα πρόβλημα. Και για το κράτος, και για τους λιμενικούς. Αλλά και για τους διακινητές που με παντελή έλλειψη συνείδησης στοιβάζουν δεκάδες κορμιά μέσα σε σάπιες βάρκες, αφού ήδη έχουν «εισπράξει» τα πλουσιοπάροχα «μεροκάματά» τους.

Μόλις πρόσφατα ακούσαμε και για 30.000 ελληνοποιήσεις. Α, αυτοί δεν είναι αλβανοί αλλά «βορειοηπειρώτες». Ξεκάθαρο παράδειγμα του πως το κράτος κοροϊδεύει όσους, τυφλωμένοι από τα ψέματά του, αποδέχονται τους διαχωρισμούς «έλληνας», «ξένος», «βορειοηπειρώτης», «ρωσοπόντιος». Όροι που χρησιμοποιούνται κατά πως τους βολεύει...

Όταν αρχίσει η κουβέντα για εγκληματικότητα, τότε βγαίνει το ρατσιστικό μίσος καλυμμένο από το μανδύα της «ανάγκης για ασφάλεια». Η περιουσία ανάγεται σε υπέρτατο αγαθό και τα μμε βοούν για τις διαρρήξεις και τις κλοπές, ωθώντας τον κόσμο να θωρακίζει όλο και περισσότερο την «περιουσία» του αλλά πιο πολύ το μυαλό του. Η απομόνωση, η ιδιώτευση, ο φόβος για το ξένο και διαφορετικό γίνεται καθημερινότητα.

Πολλοί αρνούνται να παραδεχτούν ότι η πλειοψηφία των λεγόμενων μεγάλων έργων έγιναν με το μόχθο και το αίμα των μεταναστών κι αυτών που σκοτώθηκαν στα κάτεργα των εργολάβων. Δουλειά πρωί - βράδυ για να προχωρήσει το ...»όραμα της ανάπτυξης»!...

...Βουλιάξανε και μερικά σαπιοκάραβα, δεν έγινε και τίποτα. Ποιος ασχολείται τώρα;

Από τις απαγωγές των πακιστανών, στην καθημερινή ταλαιπωρία με χαρτιά, παράβολα, αιτήσεις και βεβαιώσεις, από τις ανατινάξεις στα ναρκοπέδια του Έβρου, στα σαπιοκάραβα που βουλιάζουν γεμάτα αθώες ψυχές, κι από τους ξυλοδαρμούς των λιμενικών και των μπάτσων, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης-φυλακές, το κράτος ήταν και θα παραμείνει υπεύθυνο ...

Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Αντι-φασιστική πορεία στη Σπάρτη

επικεφαλής του συνδυασμού της «Λ. Σ.», όσο και στους δύο γνωστούς τραμπούκους της «συμμορίας» που συμμετείχαν στην επίθεση. Θύματα και θύτες κρατούνται στο Τμήμα, μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, όπου αφήνονται ελεύθεροι κατόπιν τηλεφωνικής εντολής του εισαγγελέα, ώστε να οριστεί τακτική δικάσιμος.

Η Πρωτοβουλία Αναρχικών Σπάρτης σε προκήρυξή της μεταξύ άλλων αναφέρει: «Το συγκεκριμένο περιστατικό δεν είναι ούτε μεμονωμένο, ούτε και πρωτοφανές, αλλά αποτελεί συνέχεια μιας σειράς λεκτικών, και όχι μόνο, επιθέσεων σε διάφορους κατοίκους της πόλης, με ή χωρίς δηλωμένη πολιτική άποψη», για να καταλήξει: «Όπως και να 'χει εμείς θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τις ιδέες και τα οράματά μας για μια κοινωνία πραγματικά ελεύθερη και απαλλαγμένη απ' το φόβο».

Η συγκέντρωση πραγματοποιείται στην κεντρική πλατεία στις 11π.μ., όπου στήνεται μικροφωνική, μοιράζονται κείμενα και κρεμάται πανό που αναγράφει «ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΝΑΖΙ». Η πορεία ξεκινά στις 12:30 μ.μ. περίπου και διασχίζει κεντρικούς δρόμους της πόλης ενώ ακούγονται αντιφασιστικά συνθήματα. Η πορεία περνά μπρο-

ολόκληρων πληθυσμών στην εξαθλίωση, εκτεταμένος ανθρώπινος ξεριζωμός. | denime i shume popujve ne mjerim, shperkulje e perhapure njerzore.

πράξη 2η: Στρατιές σύγχρονων φυγάδων που χαρακτηρίζονται "λαθραίοι", "απειλή για τη δημόσια ασφάλεια", "κίνδυνος για την κοινωνική και πολιτισμική συνοχή". | Akti i dytë: Ushtri te tera emigrantesh qe karakterizohen "jashte ligjit" kercenim pere "sigurimin" publike "rezike pere bashkimin shoqerore dhe kulturore".

πράξη 3η: Καλωσόρισμα: δολοφονική θωράκιση των συνόρων (ναρκοπέδια, συνοριοφύλακες, σφαίρες, πνιγμοί), εγκλεισμοί σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, βασανιστήρια, απελάσεις. | Akti i tretë: Mire se erdhet: izolim vrases i kufijve (pjese me mina ne kufi, rojet kufitare, plumba, mbytje ne dete), burgosja ne kampe perqendrimi tortura, ekstradime.

πράξη 4η: Ζεστή φιλοξενία. Κι όσοι καταφέρουν να περάσουν... αποκλεισμός και ρατσιστικές διακρίσεις, ανθρώπινη δεξαμενή υπερεντατικής εκμετάλλευσης και δουλεμπορικών κυκλωμάτων, πεδίο άσκησης κατασταλτικής πολιτικής. | Akti i katërt: Mikpritje e ngrohte. Dhe sa ja dolen te kalojne... bllokime dhe dallime raciste, nje rezervuare njerezish pere shfrytezim te plote.

Σ' αυτή τη βαρβαρότητα, το ελληνικό κράτος συμμετέχει ως ενεργό μέλος της "αντι"τρομοκρατικής συμμαχίας και ως νοτιοανατολικός χωροφύλακας της Ευρώπης-φρούριο, ενώ τα αφεντικά θησαυρίζουν. | Ne kete barbarizem, shteti greke mere pjese si pjeseter energjik ne aleancen "anti"teroriste dhe si roje e kufijve juglindore te europes-keshtjelle, kurse pronaret pasurohen.

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΧΑΡΤΙΑ, ΣΥΝΟΡΑ, ΚΡΑΤΗ, ΠΑΤΡΙΔΕΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

PERE NJE BOTE PA LETRA, SHTETE ATDHE DHE SHFRYTEZIM

ΠΟΡΕΙΑ DEMOSTRAD

Σάββατο 9 Δεκέμβρη στις 11 π.μ.
te Shtunen 9/12/2006 ora 11.00
από το ΤΕΙ Πειραιά (Αιγάλεω) στο τμήμα μεταγωγών της Πέτρου Ράλλη
nga "TEI Pireas" (Aigaleo) ragonin policor per emegrantet Petrou Ralli
συγκέντρωση στο χώρο των ΤΕΙ (Θηβών και Πέτρου Ράλλη)
mbledhja tek "TEI" (Thibon dhe Petrou Ralli)

Πανελλαδικό Συντονιστικό Ⓐναρχικών Αντιεξουσιαστών για την Αλληλεγγύη σε Πρόσφυγες και Μετανάστες
Ⓐnarkiste dhe Antipushtetare nga gjithe Greqia per Bashkerendim Veprimtare per Solidaritet ndaj Refugjateve dhe Emigranteve

ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟΥ

Τριάντα τρία χρόνια μετά από την εξέγερση του Πολυτεχνείου το μήνυμα για αντίσταση και ανυπακοή στους σχεδιασμούς και τις επιδιώξεις της κυριαρχίας παραμένει επίκαιρο όσο ποτέ άλλοτε.

Η εναλλαγή του προσωπείου της εξουσίας από δικτατορία σε δημοκρατία δεν έπεισε κανέναν απ' όσους αντιστέκονται και αγωνίζονται κατά αυτής αφού οι εξεγερμένοι γνωρίζουν ότι ο κρατισμός στη βραχύβια ιστορία του όποιο προσωπείο και να χρησιμοποίησε για να παραπλανήσει στην ουσία πάντα παρέμενε το ίδιο αντιανθρώπινος και λυσσαλέος εχθρός της ελευθερίας.

Η σημερινή δημοκρατία δεν έχει αλλάξει ούτε στο ελάχιστο από την τότε διχτατορία. Αυτό μπορεί να το καταλάβει ο καθένας που δεν δέχεται την προπαγάνδα της κυριαρχίας ως κοινωνική πραγματικότητα. Μόνο τώρα υπάρχει μία διαφορά. Η εξουσία έχει μετατρέψει τον τότε κυνικό της λόγο σε ωραιοποιημένους λεκτικούς προσδιορισμούς που όμως δεν πείθουν κανένα. Τα βασανιστήρια στην ΕΑΤ-ΕΣΑ είναι ίδια με τα βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα του σήμερα. Οι εκτοπίσεις στα ξερονήσια για αναμόρφωση είναι ίδιες με τις φυλακίσεις αγωνιζόμενων ανθρώπων για σωφρονισμό στις φυλακές. Τα στρατοδικεία του τότε δίκαζαν ακριβώς το ίδιο με τα δικαστήρια του σήμερα. Οι δολοφονίες της διχτατορίας συνεχίστηκαν με όλο και πιο αυξανόμενο ρυθμό από τη δημοκρατία. Ο στρατός του τότε έχει αντικατασταθεί από τη συνεχώς και πιο στρατικοποιημένη αστυνομία του σήμερα. Όμως έχει μείνει και κάτι ακόμα ίδιο και απαράλλακτο. Η δίψα για ελευθερία και η εξεγερτικότητα των καταπιεσμένων του τότε είναι ίδια μ' αυτήν των καταπιεσμένων του σήμερα. Τα συνεχή και αδιάκοπα εξεγερτικά γεγονότα καθ' όλη τη διάρκεια της δημοκρατίας έχει χαραχτεί στη μνήμη των αγωνιζόμενων ανθρώπων και λειτουργούν ως παρακαταθή-

- βράδυ για να προχωρήσει το ...»όραμα της ανάπτυξης»!...

...Βουλιάξανε και μερικά σαπιοκάραβα, δεν έγινε και τίποτα. Ποιος ασχολείται τώρα;

Από τις απαγωγές των πακιστανών, στην καθημερινή ταλαιπωρία με χαρτιά, παράβολα, αιτήσεις και βεβαιώσεις, από τις ανατινάξεις στα ναρκοπέδια του Έβρου, στα σαπιοκάραβα που βουλιάζουν γεμάτα αθώες ψυχές, κι από τους ξυλοδαρμούς των λιμενικών και των μπάτσων, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης-φυλακές, το κράτος ήταν και θα παραμείνει υπεύθυνο ...

Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Αντι-φασιστική πορεία στη Σπάρτη

Το Σάββατο 11/11 πραγματοποιείται πορεία στη Σπάρτη που κάλεσε η Πρωτοβουλία Αναρχικών Σπάρτης με αφορμή επίθεση που δέχθηκε μέλος της Πρωτοβουλίας. Συγκεκριμένα, ξημερώματα Σαββάτου 14/10/ 2006, ο σύντροφος μαζί μ' ένα φίλο του, βαδίζουν στον κεντρικότερο δρόμο της πόλης και περνώντας εντελώς τυχαία κάτω απ' τα γραφεία της γνωστής «Λακωνικής Συμμαχίας», δέχονται επίθεση από γνωστούς τραμπούκους της εν λόγω «συμμορίας». Μετά από μήνυση που υπέβαλε η επικεφαλής του συνδυασμού της «Λ. Σ.», ο σύντροφος και ο φίλος του βρίσκονται κρατούμενοι στο τοπικό αστυνομικό τμήμα. Εκεί, τα θύματα του ξυλοδαρμού μηνύουν τόσο την επικεφαλής του συνδυασμού της «Λ. Σ.», όσο και στους δύο γνωστούς τραμπούκους της «συμμορίας» που συμμετείχαν στην επίθεση. Θύματα και θύτες κρατούνται στο Τμήμα, μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, όπου αφήνονται ελεύθεροι κατόπιν τηλεφωνικής εντολής του εισαγγελέα, ώστε να οριστεί τακτική δικάσιμος.

Η Πρωτοβουλία Αναρχικών Σπάρτης σε προκήρυξή της μεταξύ άλλων αναφέρει: «Το συγκεκριμένο περιστατικό δεν είναι ούτε μεμονωμένο, ούτε και πρωτοφανές, αλλά αποτελεί συνέχεια μιας σειράς λεκτικών, και όχι μόνο, επιθέσεων σε διάφορους κατοίκους της πόλης, με ή χωρίς δηλωμένη πολιτική άποψη», για να καταλήξει: «Όπως και να 'χει εμείς θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε τις ιδέες και τα οράματά μας για μια κοινωνία πραγματικά ελεύθερη και απαλλαγμένη απ' το φόβο».

Η συγκέντρωση πραγματοποιείται στην κεντρική πλατεία στις 11π.μ., όπου στήνεται μικροφωνική, μοιράζονται κείμενα και κρεμάται πανό που αναγράφει «ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΝΑΖΙ». Η πορεία ξεκινά στις 12:30 μ.μ. περίπου και διασχίζει κεντρικούς δρόμους της πόλης ενώ ακούγονται αντιφασιστικά συνθήματα. Η πορεία περνά μπροστά από τα γραφεία της νεοναζιστικής συμμορίας και τότε ένας φασίστας-νεοναζί, βγαίνει με καλυμμένο πρόσωπο στο μπαλκόνι των γραφείων τους και χαιρετά ναζιστικά, ανεμίζοντας σημαία με «στόχο», ενώ τραβάει φωτογραφίες την πορεία. Η πορεία σταματάει για αρκετή ώρα και φωνάζονται συνθήματα με αρκετή ένταση. Ακολουθώντας το δρομολόγιο που είχε προαποφασιστεί η πορεία συνεχίζει για λίγο και ξαναπερνά από τα γραφεία όπου ξεκρεμιούνται από το μπαλκόνι πανό με σύνθημα «ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ», καθώς και μια παλαιστινιακή σημαία. Κατά τη διάρκεια της συμβολικής αυτή ενέργειας, δημιουργείται μικρή ένταση με τους μπάτσους. Η πορεία συνεχίζει έως τη κεντρική πλατεία, όπου και διαλύεται.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Πανελλαδικό Συντονιστικό Ⓐναρχικών Αντιεξουσιαστών για την Αλληλεγγύη σε Πρόσφυγες και Μετανάστες

Ⓐnarkiste dhe Antipushtetare nga gjithe Greqie per Bashkerendim Veprimtare per Solidaritet ndaj Refugjateve dhe Emigranteve

ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟΥ

Τριάντα τρία χρόνια μετά από την εξέγερση του Πολυτεχνείου το μήνυμα για αντίσταση και ανυπακοή στους σχεδιασμούς και τις επιδιώξεις της κυριαρχίας παραμένει επίκαιρο όσο ποτέ άλλοτε.

Η εναλλαγή του προσωπείου της εξουσίας από δικτατορία σε δημοκρατία δεν έπεισε κανέναν απ' όσους αντιστέκονται και αγωνίζονται κατά αυτής αφού οι εξεγερμένοι γνωρίζουν ότι ο κρατισμός στη βραχύβια ιστορία του όποιο προσωπείο και να χρησιμοποίησε για να παραπλανήσει στην ουσία πάντα παρέμενε το ίδιο αντιανθρώπινος και λυσσαλέος εχθρός της ελευθερίας.

Η σημερινή δημοκρατία δεν έχει αλλάξει ούτε στο ελάχιστο από την τότε διχτατορία. Αυτό μπορεί να το καταλάβει ο καθένας που δεν δέχεται την προπαγάνδα της κυριαρχίας ως κοινωνική πραγματικότητα. Μόνο τώρα υπάρχει μία διαφορά. Η εξουσία έχει μετατρέψει τον τότε κυνικό της λόγο σε ωραιοποιημένους λεκτικούς προσδιορισμούς που όμως δεν πείθουν κανένα. Τα βασανιστήρια στην ΕΑΤ-ΕΣΑ είναι ίδια με τα βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα του σήμερα. Οι εκτοπίσεις στα ξερονήσια για αναμόρφωση είναι ίδιες με τις φυλακίσεις αγωνιζόμενων ανθρώπων για σωφρονισμό στις φυλακές. Τα στρατοδικεία του τότε δίκαζαν ακριβώς το ίδιο με τα δικαστήρια του σήμερα. Οι δολοφονίες της διχτατορίας συνεχίστηκαν με όλο και πιο αυξανόμενο ρυθμό από τη δημοκρατία. Ο στρατός του τότε έχει αντικατασταθεί από τη συνεχώς και πιο στρατικοποιημένη αστυνομία του σήμερα. Όμως έχει μείνει και κάτι ακόμα ίδια και απαράλλακτο. Η δίψα για ελευθερία και η εξεγεργικότητα των καταπιεσμένων του τότε είναι ίδια μ' αυτήν των καταπιεσμένων του σήμερα. Τα συνεχή και αδιάκοπα εξεγερτικά γεγονότα καθ' όλη τη διάρκεια της δημοκρατίας έχει χαραχτεί στη μνήμη των αγωνιζόμενων ανθρώπων και λειτουργούν ως παρακαταθήκη στους αντικρατικούς εξεγερτικούς αγώνες του σήμερα παρ' όλη την λυσσαλέα προσπάθεια κράτους και των μηχανισμών προπαγάνδας για συκοφάντηση και μετατροπή τους από εξεγέρσεις σε νεκρόφιλες γιορτούλες. Η φλόγα της εξέγερσης και της ανυπακοής θα καίει όσο υπάρχει κράτος και εξουσία να βασανίζουν, να φυλακίζουν και να δολοφονούν. Μέχρι ο άνθρωπος να γίνει πραγματικά ελεύθερος πάντα θα εξεγείρεται ενάντια σε ότι τον καταπιέζει. Όσο θα υπάρχει εξουσία και καταπίεση θα υπάρχει και αντίσταση και ανυπακοή μέχρι την επίτευξη πραγματικής ελευθερίας, μέχρι την αναρχία.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ, ΦΥΛΑΚΙΖΟΝΤΑΙ, ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ.
Η ΦΛΟΓΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΘΑ ΚΑΙΕΙ ΠΕΡΗΦΑΝΗ, ΑΜΟΛΥΝΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Β. Γ.
Γ.Κ.Κ. ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟΥ